

 Edebiyat Defteri

yusuf yılmaz -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
9 Ocak 2021 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

mechul asker

MEÇHUL ASKER

Şırnak'ta vatani görevimizi yapıyoruz. Hain pkk örgütü ile canımız pahasına mücadele ediyoruz.

O akşam emir geldi. Birliğimizin Kuzey Irakta Başika kampına yakın bir yere intikali gerekiyordu.

Hareket ettik tankımızı tüfeğimizi aldık yola koyulduk. Akşam olmuştu bir Türkmen köyünde durakladık.

Rastgele bir kapiya vurdum. Yiğit bir Türkmen anası kapiyu açtı "biz Türk askeriyiz " deyince, sanki bizi bekliyormuşcasına "içeri buyrun" dedi. "Karnınız açtır,uzak yoldan geliyorsunuz belli." Sofraya mis gibi kokan henüz yeni pişmiş bir tencere tarhana çorbası ve on altı odun kaşığı koydu. İştahla yeyip duamızı yaptıktan sonra müsaade istedik. Tam kalkacağız elinde boyalı kalemle her birimizin gözlerinin altına arapça harflerle iki kelime yazdı. Bu ne deyince "gidince anlarsınız "diye cevap verdi ve bizi uğurladı.

Kampın yakınlarına varınca sanki cehennemın ortasına düştüğümüzü fark ettim. Bir yanda işit, bir yanda pyd. Etraf ceset dolu. Neyse kendimizi sağlam kayalıkların arasına bir yere mevzilendik. Bir havan topu geldi. Yakınımızda bir yerde taşları arasına sıkıştı patlamadı. Patlasaydı belki şimdi hayatta olmayacaktım. Bir havan topu da az ileride işid karargahına düştü, büyük bir gürültüyle patladı.

Sabah olunca komutanımıza dedim ki "önce ben çıkayım, çünkü senin çoluğun çocuğun var. Benimse annem var, bekleyenim seninkinden daha az" Etrafı kolaçan ederken orta yaşlı birisi koştu boynuma sarıldı ağlamaya başladı. Bir muhabir oda ağlıyor.

O adam iki saat oldu hala ağlıyor. Komutan sordu "kardeş ne ağlayıp duruyorsun?" Gözünün altındaki yazıyı işaret ederek "onu yazan benim annem" deyince "peki ne yazıyor manası ne?" O da "Cennetin askerleri" diye cevap verdi. Yusuf Yılmaz

ÖĞRETMEN SANATCIDIR

ÖĞRETMENLİK SANATKARLIKTIR

Öğretmen çocuğun ruhundaki cevheri arar bulur ve onu yönlendirir ve başarılarını hızlandırır.

Başarısız öğrenci yoktur, sahipsiz öğrenci vardır.

Geçmiş zaman bir okulda çalışıyorum. Bir öğrencim gözleri bozuk. Çok pahalı bir gözlük gerekiyor, görmesi için. Fakat ailesi yoksul alamıyor. Devlette idareli bir gözlük veriyor ama yeterli değil.

Göremediği için okuyamıyor bu yüzde derslerinin çoğu zayıf. Fakat çocuk okumaya hevesli hem de zeki. Ben de matematik dersine gidiyorum, çocuk kendinde bir eziklik hissetmesin diye zamam zaman sözlü sorularla çocuğun maneviyatını yüksek tutuyorum. Hem de değer taktir duygusunu vererek onu kazanmaya çalışıyorum. Yazılı sınavlarda yanına çalışkan bir öğrenci oturtuyorum, bitirir bitirmez "o soruların cevabını sözlü versin sen onun yerine yaz ama ne derse onu yazacaksın" diyorum. Çocuğa önce orta daha sora otuz ikinci maddeyi kullanarak matematik dersini iyi olarak

karnesine geçiyorum. Hatta okul idaresi yaptığım işin yanlış olduğunu bu çocuğun diğer dersleri zayıf matematik dersi nasıl iyi olur diye tepki alıyordum. Bende" yaptığım işin doğru mu yanlış mı olduğunu ileride anlarsınız" diye cevap veriyordum.

Çocuk yeni gözlüklerine kavuşunca lisede derece yapmaya başlamış.

Bir gün çaşıda geziyorum sarışın bir kız uzaktan koşarak bana sarıldı elimi öpmeye kalktı

-Hocam beni tanımadın mı ?

-Kusura bakma tanıyamadım.

-Hani beni zekinin yanına oturtup da soruları ona yazdırırdın ya...

-A tamam neredesin şimdi ?

-Ben Kocaeli üniversitesi işletmede okuyorum.

-Tebrikler!

İşte öğretmenlikte en çok mutlu olduğum anlardan birisi...

Ali hocam anlatı:

Dersine girdiğim çok başarılı bir öğrenci.

-Hocam, ben üniversite sınavlarında çok heyecanlanıyorum ne yapmam lazım?

-Beni göz önüne getir!

Çocuk sınavdan çıkınca Ali Hocama sarılır.

-Hocam dediğini yaptım. Zor soruları bile seni göz önüne getirerek heyecanımı yenerek yaptım.

O çocuk şimdi Cerrahpaşa da doktor.

Bir espri bir tebessüm bir ilgi çocuğun ruhundaki cevheri uyandırır o dinamiği harekete geçirebilir.

Yeter ki öğretmen sanatçı olsun.

Yusuf Yılmaz

AYRILIK

Ayrılık

Her ayrılıkta bir hüzün vardır.İnsan gezdiği arkadaşlarını,çay içtiği mekanları, her gün evden çıkarken kapıda bekleyen o sevimli kedileri,demir kapının sesini bile özler.

Bazı şeyler var ki hiç unutulmaz mesela arkadaşın telefon eder bir yerde buluşursun,sohbet toplantılarına gidersiniz, memleket meseleleri tartışırsınız oradan bir ışık kaparsınız .Tarihi yerleri gezersiniz, gördüğünüz o muhteşem şaheserleri unutamazsınız

Hele İstanbul boğazını o muhteşem yalıları,sarayları,müzeleri hiç unutamazsınız.

Binlerce insan sabahın köründe işe gider.Otobüsler ,metrobüstler, metrolar,tranvaylar günün her saatinde tıklım tıklım.

Her köşe başında yalın ayak, yarı çıplak çocuklar. Kucağında bebe

ler el açan zavallı kadınlar. Parklarda, köprü altlarında, ceketine sarılmış sabahlayan zavallı insanlar. Soğuktan kaçıp mescitlerde uyuyanlar.

Diğer taraftan lüks içinde,pahalı arabalarda, dört çarpı dört çiplerde, genellikle tesettürlü bayanları görürsünüz.

İstanbul hiç unutulacak bir şehir değil.Sanki dünyanı her yanından insanlar gelmiş buraya sığınmış gibi. Gelende bir daha zor gidiyor.

Keşke tarihi özelliğini korusaydı. Ama ne mümkün her yer beton yığını. Sanki rant alanı haline dönüşmüş.

Gene de buradan ayrılmak zor.

Halide Edip Adivar ne güzel demiş:

Bir gün acıktım İstanbul'a

Yürüdüm baştan başa.

Herşey yabancı, herşey başka

Yüzler başka başka, insanlar başka

karanlık yüzler,

Kırmızı gözler yalancı

İstanbul artık,

Bize bile yabancı.

Eskiden öylemiydi?

İstanbul çıksa dolmazdı caddeleri

Herkes birbirini sever,

Selam verir, gülerdi.

Yalan olmuş herşey yalan.

İstanbul'um talan olmuş

Şimdi İstanbul dertli,

İstanbul yanık.

Bu gün istanbul'u tanıyamadık.

Seneye tekrar geleceğim bakalım yeni değişim rüzgarları İstanbul'da ne gibi değişiklikler estirecek.Yaşarsak, güzel şeyler yazmak ümidiyle...

Yusuf Yılmaz

BİR AKŞAM GEZİNTİSİ

BİR AKŞAM GEZİNTİSİ

İftarımı açtım. Sahile indim. Hava serin. Gençler neşe içinde, haziran gezintileri...

Kaldırımın kenarında yaşlı bir amca çiçek topluyor.

Selam verdim.

-Kolay gelsin.

-Sağ ol yeğen.

-Ne topluyorsun.

-Ebegümeci çiçeği.

-Ne işe yarar?

- Ben askerliğimi sıhhiye olarak yaptım.Bu çiçeği böyle ağzında çiğneyip yutarsan nefes darlığını giderir.

-İlk defa duydum.

-Eskiden ilaç yoktu. Tuzlu suyu kaynatıp kapağında buharlaşan damlaları cam kavanozda biriktirerek serum yapardık.

-Bir komutanımız anlattı:

“Andımızın yazarı Dr. Reşit Galip Kurtuluş savaşı sırasındaydı.

Soğuk bastırmış, halk, asker ‘kırılıyor’ hastalıktan.

İlaç lazım, serum lazım, İstanbul ‘sırtını dönmüş’ görmüyor.

Arkadaşlarıyla önce gizli gizli ‘Fransız hardal şişelerini’ kaçırdı Anadolu’ya.

Temizledi, dezenfekte etti.

Gaz lambasının ‘ışığıyla’ aşı ve serum üretti.

Deney hayvanı yok.

Baktı olacak gibi değil, konuyu ‘arkadaşlarına’ açtı.

Hepsi gönüllü oldular.

Üretilen bütün aşuları önce ‘kendi vücutlarında’ denediler.

Sonra halka ve askerlere dağıttılar.

Kırılınsın diye beklenen ‘insanlar’ kendilerini ‘kobay’ yapmak için ‘gönüllü’ olan bir avuç doktor tarafından yapılan

aşılarla, serumlarla, ilaçlarla cepheye koştular.

Sonuçta, aşular işe yaradı, ‘gelenler, geldikleri gibi gittiler.”

Çok ilginç değil mi?

Nerden nereye...

Cumhuriyet hangi şartlarda kurulmuş? Çağın çok gerisinde kalmış, dağılmış yok olmuş Osmanlının külleri arasından pırıl pırıl yepyeni bir medeniyet doğmuş.

Şimdi biz bu medeniyeti bırakacağız tekrar köhnemiş, çağın çok gerisinde kalmış o karanlık döneme geri döneceğiz!

Henüz aklımızı yemedik.

Koskoca Osmanlıda sadece yedi eczacı varken bugün bir ilçemizde en az yedi eczane var.

Kadınların milyonda biri erkeklerin binde biri okurken bugün yüzde yüzü okuyor.

Daha neler....

Sohbet hoşuna gitmişti amcanın.

İyi geceler deyip vedalaştık.

Yusuf Yılmaz

SOLAN YEŞİL AĞLAYAN NEHİR VE ÇAM BURNU ORMANLARI

SOLAN YEŞİL AĞLAYAN NEHİR ve ÇAMBURNU ORMANLARI

Canab-ı Mevla'nın bizzat kendi eliyle özene özene yaptığı ve biz nankör insanların hizmetine sunduğu yaylalarımız, deniz kıyılarımız, ormanlarımız nehirlerimiz hunharca katlediliyor.

Bir avuç, parasının hesabını bilmeyen şımarık Araplar için ve onların cebindeki paraya gözünü dikmiş bir avuç rantiyeci için.

Medeni milletler bir dağ keçisinin yolunu kapatmamak için yerin altına inerken ,bir tavşanın zıplamasında ruhunda duyduğu hazzı yaşarken, zümrütten sular şırıl şırıl akarken yamaçların eteklerinde ve ala balıklar göle dalarken, Tanrı eliyle, tabiat ananın beşikteki yeşil gözlü sarı saçlı bebeğini okşar...

Tabiat dede artık mutludur.

Ak sakallarında tarihin kökü, alınında hürriyetin güneşi ve gözlerinde yine Tanrının teşekkürü vardır.

Çünkü onlar mirasını bırakacakları çocuklarının yarınını düşünürler.

Biz neyi düşünüyoruz?

Gizlice birilerinin cebine girecek milyon dolarları.

Ne pahasına?

Hazine arazilerinin peşkeş çekilmesi pahasına!

Doğanın güzelliğinin bozulması pahasına!

Oksijenimizin karbondioksite dönüşmesi pahasına!

Neslini tükettiğimiz ipek kanatlı kuşların, ceylanların, altın boynuzlu geyiklerin, sesini özlediğimiz ala kargaların, dans eden balıkların evsiz yurtsuz kalması pahasına...

Tanrının eli, kaçan peri kızını Sürmene Cam Burnunda yakaladı.

Sonra onu deniz suyuna batırdı.

Peri kızının gözlerinden sarıdan sarı bir damla düştü kumların üstüne.

Ve orada sarı çam denilen altın renginde ağaçlar büyüdü çoğaldı.

Ve Tanrının bir lütfu olan sarı çam ormanlarıyla ünlü sarı çam burnu adıyla tarihteki yerini aldı.

Şimdi o çamların yerine betondan hayaletler dikilmeye hazırlanılıyor.

Peri kızı da oturmuş ağlıyor.

O harika yer bir medeni ülkenin elinde olsaydı çoktan yer yüzü cenneti haline gelmişti.

Bizde ise şımarık Arapların elleriyle pilav yiyecekleri sıradan bir yer haline dönüşmeye başladı bile...

Yeşilimiz solmasın nehirlerimiz ağlamasın!

Tanrı doğal değerlerimizi korusun!

Yusuf Yılmaz

Geçen hafta sayın Kenan Aydoğdu Beyin "Ne var ne yok" RATYO BORDO MAVİ programında ÇAMBURNU ORMANLARI şiirini okuyan Mehmet Mutluoğlu'nu kutluyorum.

ÇAMBURNU ORMANLARI

Deniz ile yeşilin birleştiği mekandır

Sürmene'nin Çamburnu sarıçam ormanları

Sadece bağrım değil ciğerlerim yanandır

Yurdumun en nadide en güzel mekanları...

Denizden seyrederken güneş başını okşar

Ormanlara bakarken insan hülyaya dalar

Sarıçamsız Çamburnum şimdi kimlere yarar

Yakılıpta kül oldu Çamburnu ormanları...

Orada buluşurdu sevileni, seveni

Cennete benzetirdi dostlar her daim seni

Sarıçam ormanlarım yandın; yaktırdın beni

Çamburnu şimdi mahzun! Kalmadı dulmaları...

Çamburnu sahilinde denizine girerdik

Sonra sarıçamların gölgesine giderdik

Kuşların civıltısını, nağmelerin dinlerdik

Şimdi artık ıpıssız Çamburnu'mun yolları...

Çamburnu sarıçamı dünyada eşin olmaz

Rayihası bambaşka hiçbir yerde bulunmaz

Yanan ciğerimizdir insan nasıl ağlamaz

Şimdi yosun bağladı Çamburnu'mun taşları...

İki eli kurusun ormanları yakanlar

Cennet yüzü görmesin kasıtlı davrananlar
Sarıçam ormanıyla ciğerleri yananlar
Acaba hiç diner mi onların gözyaşları....
Yeşerir mi bir daha Çamburnu'mda sarıçam
Bu öyle bir acı ki dayanamaz buna can
Umursayan yok gibi aynı tas aynı hamam
Çamburnu'mun aklımdan çıkmaz sarıçamları...
05.05.2017
Mehmet Mutluoğlu
Konaklar- Trabzon

BİR ANI

BİR ANI

-Ne güzel gömleğin var yakışmış.

-Kızım doğum günümde aldı.

-Tebrikler.

- Raci abi seni de her gün bir başka gömlekle görüyorum.

-Gömlek dedin de anlatayım sana bak:

Yıl 1965 bir gömleğim vardı. Beyaz, naylon, yakası kirlenince her gün yıkar yıkar akşamdan sabaha kurutur giyerdim. Orta okulu bitirdim, liseye Trabzon' a gideceğim. Yatağımı yorganımı zula yaptım, omzuma aldım, elimde de pompalı gaz ocağı hafif belim bükük bir vaziyette Molozdan Meydana doğru giderken tam karşımdan da iyi giyimli yanında eşiyile biri geliyor. Beni fark etmesin diye hafif yanladım. Utandığımı anlamış olacak ki yanıma yaklaştı.

-Ne o delikanlı nereden böyle?

-Okumaya geldim ev tuttuk da.

-Bak ta oralardan okumaya geliyorsun. Bunca zahmete katlanıyorsun. Şeref duymalısın, bunda utanılacak bir şey yok oğlum .Hadi kolay gelsin.

O babacan adamın sözleri bana doping oldu.

Ertesi gün okula başladığında derse girdim. Hiç unutmuyorum sınıfın kapısı açılınca o dünkü karşılaştığımız adam karşımdaydı. Edebiyat dersimize giriyordu. Beni görünce "seni bir yerden gözüm ısıriyor" dedi.

"Dün yolda rastlamıştın ya" deyince içten bir gülümsemeyle "tamam" dedi.

Şimdi gel de okuma, gel de o öğretmenin gözüne girmek için çalışma!

Gel de bu vata için ölme!

Bütün öğretmenlerimiz ama bütün öğretmenlerimiz bize Allah, Vatan, Bayrak, doğa sevgisini, anne, baba sevgisini nakış nakış ruhumuza işlediler. Tıpkı o Edebiyat Öğretmenim Mehmet Aydın gibi...

Allah onlardan razı olsun.

Hala hayattadır, zaman zaman giderim ellerinden öperim.

Yusuf Yılmaz

BİR YİĞİT ANADOLU KADINI

BİR YİĞİT ANADOLU KADINI

Vaktiyle bizim köyde iki mütevazı komşu vardı. Ama bu hanede de iki ayrı babayiğit gururlarından olacak bir türlü yıldızları barışmazdı.

Bir gün çocuklar aralarında kavga eder.

Baba Anne oğlunu çağırır.

-Oğlum git komşuya söyle çocuklarına mukayyet olsunlar.

-Tamam ana.

Gider der, ama komşunun delikanlısı gurur yapar "sen nasıl bizim kapiya gelir de bu şekilde konuşmaya cesaret edersin" diyerek onu dışarı çıkar çıkmaz ayaklarından vurur.

Öbürü de çıkarır barabelli tabancayı erik ağacının arkasındaki delikanlıya ateş eder onu göğüs boşluğundan vurur ama ikisi de ölmez.

İş mahkemeye düşer.

Baba Anne hakime:

-Olayı olduğu gibi anlatırım kim nasıl ceza yerse yesin o beni ilgilendirmez.

Anlatır, sonunda hakim kararı açıklar. Komşudaki delikanlıya iki yıl, baba annenin oğluna yedi yıl verir.

Bu sefer Baba Anne dayanamaz:

-Hakim bey bunlar aynı suçu işlediler biri iki yıl öbürü yedi yıl yedi bu nasıl oluyor?

-Kanun böyle evinin önünde vurdu onun için ceza fazla.

-Tabi ki orda vuracaktı onu, kendi evine getirip vurması kalleşlik olmaz mıydı?

Deyince mahkeme salonun da Baba Anne haklı dercesine gülüşmeler olur!

Bu sefer hakim mahkemeye iki saat ara verir. Yeni kararı açıklar.

Hakim, Delikanlıya bir yıl Baba Annenin oğluna iki yıl verir. Yattıklarıyla

çıkarlar ve beraat ederler.

Yusuf Yılmaz

ESKİ BAYRAMLARIMI GERİ İSTİYORUM

ESKİ BAYRAMLARIMI GERİ İSTİYORUM

Bu akşam erken yatmalısın oğlum çünkü yarın on dokuz Mayıs.

“En güzel elbiselerimi giyeceğim. Ablamı bando takımının önünden geçerken selamlayacağım.

Hep bir ağızdan istiklal marşını okuyacağız.

Öğretmenime görünmek için yanına yaklaşacağım,

Annemin sabah taradığı saçlarımı okşasın” diye...

Beyaz gelinlikler giyinmiş yüzlerce ablalar, uçmağa hazır kelebekler gibi hareketlere hazırlanırken, ağabeylerin bir düdükle sesiyle yukarı doğru gittikçe küçülen halkalar halinde yükseldiğini ve en tepedeki yağız delikanlının koynundan al bayrağı çıkarmasıyla bir alkış tufanının koptuğunu görür gibi oluyorum.

Sonra halkalar tek tek aşağı inip kaybolurken beyaz kumruların müzik eşliğinde danslarını seyre dalardım.

Sonra yarışmalar, davul zurna eşliğinde yapılan gösteriler, kemence ve horon insana nasıl keyif veriyordu bir bilsen...

Günün mana ve önemimi belirten konuşmalar, arkasından söylenen şiirler milli duygularımız kabarıyor, Türk olmanın gururunu, heyecanını ve mutluluğunu yaşıyorduk.

Akşamları fener alayı düzenlenir o coşkuyla nineler bile ellerinde bayraklarla evlerinin balkonundan selama dururlardı!

Ne hoş ne güzel bayramlardı o yıllarda...

Şimdi hala daha niçin yapılmadığını anlayamadığım bu bayramları geri istiyorum.

Biz gördük yaşadık ama çocuklarımızın hakkı değil mi bu coşkuyu yaşamak?

Onları bu içe kapanıklıktan bu heyecansızlıktan bu hedefsizlikten nasıl kurtaracağız?

Onları bu calı zihniyetin tesirinden nasıl uzaklaştıracağız?

Bayramlarımız doğru dürüst kutlanmadan onlara nasıl ışık vereceğiz?

Öğretmenlerimizde kıyafeti serbest bıraktık bu haliyle çocuklarımıza nasıl örnek olacağız?

Çok fakülte çok üniversite açmakla öğünüyoruz ama buraları bitirince nasıl iş bulacağız çocuklarımıza, hiç düşündünüz mü?

İster istemez konumuz sapıyor bu toz duman içinde...

Ben eski bayramlarımı geri istiyorum.

Kendim için değil çocuklarımız için...

Yusuf Yılmaz

*

İKİ GÖNÜLÜN BİRLEŞTİĞİ NOKTA BEŞİKTAŞ

İKİ GÖNÜLÜN KESİŞTİĞİ NOKTA BEŞİKTAŞ

Öğretmenimiz Sait Faiz:

-Çocuklar haftaya bir albayımız bizim okula ziyarete gelecek. Onun için hazırlık yapmalıyız.

Çok heyecanlanmıştık. Albay nasıl bir asker, nasıl yürür, nasıl selam verir, acaba Atatürk'ü bize nasıl anlatır? Bu soruları bir birimize sorarken bir yandan da o geldiğinde nasıl karşılayacağız, bize soracağı soruları nasıl cevaplayacağız? Nasıl davranacağız şeklinde hazırlık yapıyoduk.

Hiç unutmuyorum bu günkü gibi gözlerimin önünde!

Yol yoktu. Bir grup öğrenci ,öğretmen, köy heyetinden bir kişi beyaz bir atla albayın yoluna gittiler.

Bütün öğrenciler, okul müdürü Ali İpek, öğretmenler, köylüler albayın yolunu gözlüyorduk.

Bir Çarşamba günüydü sabah güneşin ışıkları İbikli mahallesin de bembeyaz bir atın sırtında albayın şapkasındaki yıldızlara vurunca gözlerimiz kamaştı. Heyecanımız bir kat daha arttı.

Çarlaklı ilkokulunun arkasında ki yolun her iki yanına dizilmiş siyah önlüklü beyaz yakalı öğrencilerin önüne gelince albay, atından indi selam verdi:

-Nasılsınız çocuklar

Hep bir ağızdan tek bir sesle gök gürlercesine!

-Sağ ol!

-Sizde sağ olun.

Hepimizin tek tek gözlerinden öptü. Dersimize girdi. İstiklal Savaşını ve Atatürk'ü anlattı. Arif Nihat Asya'nın "Bayrak" şiirini okudu.

Hayatımızın en mutlu günlerinde birini yaşadık.

Milli ve manevi duygularımız kabardı.

Bu durumda gel de okuma. Gel de bu vatan için canını verme!

Aradan tam elli yıl geçti. Baktım Hayrettin Kalay Ağabey Beşikdüzü'nde Sessiz Çığlık yapıyor hiç bir şey sormadan elime bayrağı aldım ve o eylemlere katıldım. İlk konuşmam değerli komutanım Mustafa Önsel'in Hasdal'dan yazdığı mektubu okuyarak başladım. Komutanlarımıza çok büyük bir kumpas kurulmuştu. Diyebilirim ki Türk Tarihinde Türk Ordusu böyle bir alçak ihanetle karşılaşmamıştır. Bedeli ve yaptığı tahribatı, açtığı yaraları kapatmak uzun yıllar sürebilir. Bugün toplum olarak bunun sancılarını çekiyoruz.

Biz öteden beri komutanlarımızın çok büyük haksızlığa uğradığını biliyorduk ve korkusuzca Sessiz Çığlık meydanlarında haykırıyorduk; Hem Trabzon da hem Beşikdüzü'nde.

Sonra ben İstanbul'a gittim. Prof. Zeki Kalaycı ağabeyimle birlikte Beşiktaşta Sessiz çığlığa katıldık ve defalarca şiirler okuduk konuşmalar yaptık.

Bir defasında baştaki konudan bahsettim. İlkokulda bizi ziyarete gelen ve bayrak şiirini okuyan albayın da ilerlemiş yaşına rağmen o meydanda olduğunu ve ben konuşmayı yapıp ayılınca beni yanına çağırdığını, gözlerimden öptüğünü benim de onun elinden öptüğüm o anı asla unutamıyorum.

Bu anlar benim hayatımı değiştiren ve beni bugün şiir yazmaya yazı yazmaya yönlendiren ve benim hayatıma bir duygu bir değer kazandıran olaylar olarak görüyorum. Bu değeri bana ve benim gibi sessiz çığlık meydanlarındaki arkadaşlarıma kazandıran Ağabeylerime sonsuz teşekkürlerimi ve şükranlarımı içtenlikle sunuyorum.

Yusuf Yılmaz

ADALET

ADALET

Adaletin olmadığı yerde hak, hukuk, huzurdan bahsedilebilir mi? Adaletin olmadığı yerde sevgi , saygı hoşgörü yaşerebilir mi?

İnsanlığın neresinde, amacına ulaşmak için adaleti çiğneyip geçeksin diye yazıyor. Bu yolla hedefine varanların ömrü kısadır ve ileride verecekleri hesabın faturasını çok ağırdır.

Adaletsizlik aynı zamanda beraberinde suiistimali, yolsuzluğu, rüşveti, yoksulluğu da getirir. Artık orada riya, yalan, dolan mubah hale gelir. Gücü elinde bulundurduğu için kendisinden olmayanları devamlı ezmek ister.

Fakat nereye kadar. Mukaddes değerleri araç yaparak biraz daha gidersen. Ama toplum öyle bir noktaya gelir ki artık önüne atom bombasını da koysan seni dinlemez.

Tarih bu gibi olaylara şahittir.

Hiçbir toplum uğruna canını verdiği değerleri çiğnetmez, çiğnetmeyecektir.

Adalet duygusu da bu mukaddes değerlerden birisidir.

Yusuf Yılmaz

ASKERİ OKULLAR ÇANAKKALE RUHU VE CUMHURİYET

ASKERİ OKULLAR ÇANAKKALE RUHU VE CUMHURİYET

Mazide Haktan ve Hukuktan asla ayrılmamış, Devleti Ebet Müddet için şehit olmuş, Şühedanın ruhuyla şereflenmiş, bu şeref uğruna can vermiş, çile çekmiş, alçakça iftiralara ve isnatlara maruz bırakılmış, gücünü Yüksek Türk Medeniyetinden almış. dünyanın en yüksek bayrağını çağların başında dalgalandırmış, insanlığa hizmet etmiş, İslam'ı Yüceltmış büyük bir milletin, ecdadın torunları olmanın gururunu, heyecanını ve mutluluğunu hep beraber yaşıyoruz.

İçinde insan sevisi, Allah sevgisi, vatan ,millet, devlet sevgisi, Atatürk sevgisi taşıyan beş bin yıllık Askeri Okullardan yetişen nice subaylar, komutanlar ve nice devlet adamları nice zaferlere imza atmış nice destanlar yazmışlardır. Büyük Atamızda bu okuldan yetişmiş bu okullarda dünya harp tarihini ,harp tekniklerini öğrenmiştir. Atatürk'ü anlamak için yaptığı işlere, söylediği sözlere bakmak gerekir. Binlerce örnek içinde beni etkileyen bir hatırasını sizinle paylaşmak istiyorum.

Bir Öğrenci Mahmut Sadi Anlatıyor

Bir öğrenci anlatıyor, Mahmut SADI.

"Yıl 1923. İstanbul Üniversitesinde öğrenci olduğum sıralar.

Okul duvarında bir ilan görüyorum. "Avrupa'ya talebe yollanacaktır."

Allah Allah diyorum, Ülke yıkık dökük yıl 1923.. Avrupa'ya talebe! Lüks gibi gelen bir şey, ama bir şansımı denemek istedim. 150 kişi içerisinde 11 kişi seçilmişiz.

Benim ismimin yanına ATATÜRK "Berlin Üniversitesine gitsin" diye yazmış.

Zaman geldi. Sirkeci garındayım, ama kafam öyle karışık ki gitsem mi kalsam mı orada beni unuttur mu bunlar, para yollarlar mı, gurbet ellerde ne yaparım?

Bir an gitmemeye karar verdim, döndüm. O sırada bir müvezzi ismimi çağırdı:

"Mahmut SADI, Mahmut SADI, bir telgrafın var".

Telgrafi açtım aynen şunlar yazıyordu:

"Sizleri birer kıvılcım olarak gönderiyorum; alevler olarak geri dönmelisiniz".

Var mı böyle bir şey? 11 öğrencinin nerede, ne zaman, ne düşünebileceğini hesap edebilen bir lider, DÜNYA LİDERİ olmasın da ne olsun!!

Yıl 1923, biz evimizde bir çocuğumuzun huyunu değiştiremiyoruz bir huyunu.

Tüm Ülkenin huyu değişiyor.

Bununla uğraşan bir insan, yolladığı 11 öğrencinin nerede, ne zaman, ne düşünebileceğini hissedebiliyor."

Mahmut Sadi devam ediyor:

"Gel de şimdi gitme, git de orada çalışma, dön de bu Ülke için canını verme"

Evet bugün en büyük şikayeti ne Türkiye'nin?

Beyin göçü. En iyi beyinlerimizi kapıp götürüyorlar, ama o çocuklarımız, arkalarına baka baka gidiyorlar.

Peki diyeceksiniz ki engellemek o kadar mı zormuş?

Ha o gün 11 öğrenciymiş, telgrafmış.

Bugün milyon öğrenci olsun, e-mail bilgisayar var.

Yeter ki ATATÜRK'ün sarf ettiği şu iki cümleyi ifade edebilecek, onların sorumluluğunu alabilecek, o inancı verebilecek bir liderleri olsun."

İşte o Büyük Adam ; kadın haklarının verildiği, hürriyetçi parlamenter sisteme dayanan. insan haklarına, hukukun üstünlüğüne dayanan, tam bağımsız, kimsenin iradesine, düşüncesine, yaşayışına, inancına karışmayan laik sisteme dayalı, insanın kulluğundan, Allah'ın kulluğuna geçilen, çağdaş, demokrasinin en gelişmiş idaresi olan ve benim en büyük eserim dediği Cumhuriyeti bize armağan etti. Bizim vazifemiz Büyük Atamızın bize armağan ettiği bu emaneti korumak, kollamak yükseltmek, yüceltmek ve yaşatmaktır.

Bugün üzülerek ifade ediyorum ki : Uluslararası emperyalizmin de etkisiyle bir anayasa değişiklik paketi hazırlanarak on altı nisanda Cumhuriyet gitsin mi kalsın mı oylaması yapacağız. Dışı şeker kağıdına sarılmış bu paketi kabul etmiyoruz.

Ağacın kökünü kurutursanız o ağaç ölür.

Cumhuriyet ruhunun kaynağı, kökü olan , Abdülhamid zamanında dahi kapatılmayan ama şimdi kapatılmış olan Askeri okulların da hemen açılmasını talep ediyoruz.

Bu okulların açılması aynı zamanda cumhuriyeti korumak anlamına gelir.

Yusuf Yılmaz

AKIL

AKIL

Canabı Allah bu akılı bize niye verdi?

Bazı akıllılar aklını kullanamayanları sömörsün diye değil herhalde.

O zaman Allah'ın adaletinden şüphe etmek gerekir.

Şimdi birkaç konuyu ele alalım.

Kuranı Arapçasından okuyup anlamamak mı yoksa Türkçesinden okuyup anlamak ve uygulamak mı daha faydalı?

Veya herkes kendi dilinde okuyup anlasa acaba hangisi daha akıllıca olur?

Biz çocuklarımıza matematiği bile İngilizce öğretmeye çalışıyoruz.

Her yere imam hatip açtık, müfredatın çoğu farazi dersler. Fizik, kimya, matematik derslerinden kırıyoruz din ağırlıklı derslere ekliyoruz. Fen liselerinde de önce İngilizce öğrenecek sonra fen derslerini öğreteceğiz ondan sonrada bu müfredattan ilim adamı yetiştirmeyi bekleyeceğiz.

Uluslararası yarışmalarda çocuklarımızın boynu bükük

gözü buğuludur. Onların gururunu şevkini kırmaya ne hakkınız var.

Fen derslerini okuyan, ilim yapan zaten en büyük ibadeti yapar.

Türk'üz en iyi Türkçe okur Türkçe anlar Türkçe ilim yaparız.

Dolayısıyla Türk medeniyetine ancak ve ancak Türkçeyle öğrenilerek faydalı olunur hizmet edilir.

Atatürk'ün en çok sevdiğim yönlerinden birisi de budur.

O bedenen öldü ama Atatürk hiç ölmedi.

Çünkü o bir düşünce bir fikir!

O bir akıl!

O bir ışık !

Yusuf Yılmaz

BİR DEFA DAHA ANLADIM

BUGÜN BİR DEFA DAHA ANLADIM

Bugün yirmi beş şubat, iki bin on yedi. Beşiktaş da “Askeri okullar açılsın” eyleminden sonra İstanbul Harbiye Kültür Merkezinde Prof. Hasan Zeki Kalay ile birlikte Bal Festivaline konuk olduk. Türkiye’nin her bölgesinden balları tattık. Her birinde ayrı tat ve hepsi bir birinden lezzetli. Son teknolojiye uygun bal petekleri harika. Yeni ürünler... En çok dikkatimi çeken hap şeklinde polenler. Krem bile yapmışlar, tamamen doğal.

Oradan ayrıldık, tam çıkarken:

-Bahçelievler tarafına giden var mı?

-Biz burada oturuyoruz. İstanbul’un göbeğinde.

- “Bizde Anadoluludan geldik, bizim sayemizde rahatsız, sağlamdasınız” diye espri yaptım.

Foterli adam benim bu sözüme alınır gibi oldu.

-Niye?

-İngiliz’i , Fransız’ı ,Alman’ı ,Yunan’ı ağzını açmış bizi parçalayıp yutmak için fırsat kolluyor.

- Adamların ekmeğini yiyorsun birde böyle konuşuyorsun.

-Hangi ekmekten bahsediyorsun; adamlar, iliklerimize kadar bizi sömürüyorlar, gafil idarecilerimiz yüzünden bütün varlıklarımız, yeraltı madenlerimiz, fabrikalarımız, özelleştirme adı altında onlara peşkeş çekildi. Sularımız, yaylalarımız sırada, varlık fonlarımız satışa hazır. Daha dün bizim olan adalarımıza pasaportla giriyoruz. Senin bunlardan haberin yok mu?

“Herhalde onun dedesi de İngiliz donanması Sarayburnu’nda görününce sevinenlerdendi”

Diye düşündüm.

Bizim atalarımız dedelerimiz bu toprağa kanını akıtırken o alçak düşünceli adam İstanbul’un göbeğinde sefa sürüyor. Yazıklar olsun.

Ama bende ona diyeceğimi dedim.

-Bir gün bu işler değişir. Sakarya da yarım kalan işler tamamlanır.

Yusuf Yılmaz

ÇOCUK YÜREĞİ

ÇOCUK YÜREĞİ

Çocuklarımız ana sütü kadar temiz, ana sütü kadar gerçek ve masumdurlar; leke kaldıramazlar onun için korunmaya muhtaçtırlar. Çocuklarımız devletin güvencesi altında olmalıdır.

Peki devletimiz çocuklarımıza gerekli özeni gösteriyor mu? Hayır. Gösterseydi, çocuklarımızı emperyalizmin emrindeki cemaat yurtlarına teslim etmezdi. Çocuklarımız yanarken, körpecik dimağlara başka bir milletin sempatisi aşılırken, sözde islamın içine milli kahramanlarımızı kötüleyici, geçmişimizdeki kutsal olayları hafife alıcı zehir şırınga edilerek çocuklarımızın kendi vatanına düşman hale getirilmesine engel olurdu.

Sonuçlar ortada. Durum gittikçe kötüye gidiyor. Çocuklarımız bir cemaat çengelinden kurtulup diğer çengele takılıyor. Devletimiz milli ve manevi değerlerimize düşman olan yurtları, dernekleri derhal ve hemen kapatmalı, kendi yurtlarının sayısını artırmalıdır.

YANAN ÇOCUKLARIMIZA ALLAHTAN RAHMET DİLİYORUM. Ailelerine ve Milletimize baş sağlığı diliyorum.

Yüce tanrım çocuklarımızı korusun. Çocuklarımızı kendi hapis emellerine alet eden zalimleri kahretsin. Devletimize akıl, izan versin . Amin...

Yusuf Yılmaz

HAKKIN HUKUKUN İLMİN VE GENÇLİĞİN TERAZİSİ

HAKKIN HUKUKUN ADALETİN İLMİN VE GENÇLİĞİN TERAZİSİ

Atatürk diyor ki " Müslümanların kurtuluşu ilim zihniyetini edinmelerine bağlıdır. Hukukun üstünlüğünü benimsemelerine, gençlerin sorgulama ve araştırma ruhuyla yetiştirmelerine bağlıdır."

Şimdi bu kantarın üzerine çikalım ve kendimizi tartalım.

Dünyadaki gelişmeler karşısında ilim yaptığımızı zannediyoruz.

İleri zekalı gençlerimiz üniversiteyi bitirir bitirmez soluğu dışarıda alıyor ve araştırma faaliyetlerini bitirip geri dönmesi beklenirken oralarda kalıp başka milletlere hizmet ediyorlar. Çünkü biz ilime gerekli önemi vermediğimiz için o güzelim zekalara gerekli imkanı veremiyoruz. Böylece zeka göçünü de önleyemiyoruz. Çıktığımız terazide çok hafif kalıyoruz.

Adaletle dayanmayan hukuk zulüm, kuvvete dayanmayan hukuk acizdir.

Biz askeri vesayeti kaldıracamız teraneleri arasında Türk Ordusunun en seçkin en kahraman subaylarına alçakça kumpaslar kurup yıllarca haksız ve hukuksuz bir şekilde onları hapis haneye koyup ordudan atıp yerlerine çayıt dediğimiz emperyalist uşakları yerleştirerek bu fakir milletin parasıyla alınan tankı, topu bu aziz millete çeviren, uçaklarla Milletin Kabesi olan T. B.M. M sini bombalayan ve iki yüz elli şehit veren.Yine buna bağlı olarak yargıyı bu çayıtlara teslim ederek Ergenekon gibi kutsal bir ismi kullanarak vatanseverleri hapse koyan.

Suçlu olan cezasını görsün ama mazlumu içeri atıp arkası olanı korursanız yine bu terazi sizi tartmaz.

Gelelim gençliğe; gençlik, hayatın baharı insanın en zinde en renkli en hareketli çağıdır. İnsan ömür boyu takip edeceği yolu bu yıllarda çizer. Geleceğe münhasır hayallerini bu yıllarda kurar.

Bu devre çok kısadır ve göz açıp kapıncaya kadar geçer. Bu devrede gençler memleketi ileride götürebilirler, felaketlere de sürükleyebilirler.

Öyle bir eğitim vermeliyiz ki bu gençlere hem sorgulayıcı hem araştırmacı olacak.

Devamlı elinde telefonla okulda, evde, otobüste her yerde meşgulken genç, nasıl araştırarak nasıl sorgulayacak.

Bu terazi gencimizi de tartmaz.

Toplum olarak sancı çekmeğe devam edeceğiz ta ki Büyük Atatürk'ün " Müslümanların kurtuluşu ilim zihniyetini edinmelerine bağlıdır. Hukukun üstünlüğünü benimsemelerine, gençlerin sorgulama ve araştırma ruhuyla yetiştirmelerine bağlıdır" sözünü rehber edinene kadar.

Yusuf Yılmaz

TARİH VE ANAYASA

TARİH ve ANAYASA

Türk Milleti tarihte çok büyük felaketlerle karşılaşmıştır.Çin istilası,Moğol baskını,Birinci Viyana bozgunu,Balkan savaşları,Doksan üç harbi,Çanakkale savaşları nihayet Kurtuluş savaşı.Türk Milleti tarihinin en büyük zulmüne uğramıştır.Atalarımız yirmi milyon kilometre kare topraklara hükmederken Birinci Viyana bozgunundan sonra vere vere Sevr paçavrasıyla birlikte üç yüz seksen kiometre kareye inmiştir.Yüce Atatürk sıfırdan bir ordu kurarak ve Sakarya da altı yüz yıl sonra hucuma geçerek dört yüz kilometre kare daha toprak ekleyerek Lozan Antlaşmasıyla sınırlarımızı bütün dünyaya kabul ettirdi. Hatay'ı savaşmadan topraklarımıza kattı.Musul, Kerkük Bölgesi katılmak üzere iken Kürt İsyanları yüzünden ertelendi. Ömrü vefa etmedi. Yeni bir, Atatürk yolunda olan lider gelinceye kadar ertelendi.

Cumhuriyetten sonraki en büyük zaferimiz Kıbrıs Barış Hareketidir.Sınırları kanla çizilmiştir.Taviz verilemez.

Gelelim Anayasa tartışmalarına:

Cumhuriyetimizin tapusudur.On binlerce şehidin kanıyla yazılmıştır ilk dört maddesi.Bu maddeleri çatı kabul edersek,hürriyetler,hukukun üstünlüğü,serbest seçimler,T.B.M.M.,yasama,yürütme,yargı bu maddelerin temel direkleridir.Kaynağını milleten alır. Fakat TÜRK Ordusu olmadan bunların hiç birinin yaşama şansı yoktur.

Bu günlerde Anayasa yapıyoruz.Yasama ,yürütme yargıyı tek elde toplarsak hürriyetlerimizi riske sokarız."EN KÖTÜ DEMOKRASİ EN İYİ MONARŞİLERDEN DAHA İYİDİR" İdarelerini tek elde toplayan toplumlar ülkelerinin monarşiye dönüşmesini önleyememişlerdir.

Son pişmanlık fayda vermez.Milletvekillerimizi bir defa daha düşünmeye ve sağduyuya davet ediyorum.

Yusuf Yılmaz

HASAN AMCA

HASAN AMCA

ÇOK DEĞERLİ DAVA ARKADAŞIM SUAD İNCE HOCAMLA TRABZON MEYDANINDA KUCAKLAŞTIK. BUNDAN ALTI AY ÖNCE SEVGİLİ BABACIĞI RAHMANI RAHMANA KAVUŞTU. RAHMETİ BOL OLSUN.
1980 YILLARDA KABE İRANLI TERÖRİSTLER TARAFINDAN İŞGAL UĞRAMIŞTI, YİRMİ GÜN OLDU İŞGAL HALA DEVAM EDİYORDU. SUAT HOCAMIN BABASI HASAN ÇAVUŞ LAKAPLI HASAN İNCE O SIRALARDA BİN LADİNİN ŞİRKETİNDE USTA OLARAK ÇALIŞIYORDU. BU İŞİ DUYUNCA MÜHENDİSLERE DEDİ Kİ İŞGALİ SONA ERDİRMENİN KOLAYI VAR. SİVASLI BİR ÇOCUK ALIR YANINA BETON DELME MAKİNESİYLE YUKARI BİR DELİK AÇAR SONRA O DELİKTEN SUYLA BİRLİKTE ELEKTRİK VERİR .TERÖRİSTLER KORKULUĞA ÇIKINCA NİŞANCILAR TARAFINDAN ETKİSİZ HALE GETİRİLİR. BÖYLECE KABE HASAN AMCA SAYESİNDE İŞGALDEN KURTULUR.
İŞTE TÜRK KAHRAMANLIĞININ KABİLİYETİ.
NUR İÇİNDE YAT HASAN AMCA
YUSUF YILMAZ

YENİ GÜN VE TEMENNİLERİM

YENİ BİR GÜN ve TEMENNİLER

Yeni bir gün yeni bir umut demektir.

Geçim derdi, iş, çocukların istikbali, günlük siyasi çekişmeler, tartışmalar bizi ruhen ve bedenen yıpratırken bir yandan beyin hücrelerimizi diri tutar diğer yandan da ufkumuza yeni yeni fikirler yeni düşünceler katar. Bazen moralimiz bozulur, yoruluruz. Dilimize hakim olursak, kimsenin kalbini kırmadan sakın sakın izah ederek, karşımızdaki kişiye de hak vererek ve saygı, hoşgörü içinde olursak yeni dostlar kazanabilir, kalpleri yumuşatarak da sevaba girmiş oluruz.

Akşam karanlıkta en az beş saat deliksiz uyuyarak hem iş yorgunluğumuzu gideririz hem de yeni güne daha zinde uyanırız. Bu aynı zamanda bize yeni umutların kapısını da aralar.

Güzel bir kahvaltının ardından gözlerimizde ışık, moralimiz de yerindeyse ve cebimizde yetecek kadar paramız varsa mutsuz olmak için bir sebep yoktur.

Ama her zaman öyle olmuyor işte.

Bir şehit haberi duyuyoruz yüreklerimiz dağlıyor.

Bir arkadaşımız bir dostumuz hastanede can çekiyor üzülüyoruz. Daha dün beraber cay içiyordun, memleket meselelerini konuşuyordun dertleşiyordun, bugün o arkadaşların artık yok yanında...

İşsizlik almış başını gidiyor.

Pırlanta gibi gençler boş geziyor.

Pahalılık, yoksulluk, hastalık diz boyu.

Haksızlık, hukuksuzluk gözle görünüyor fakat bir şey yapamıyorsun.

Anarşi, terör bu politikalarla nasıl sonlanacak?

Hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet almış başını gidiyor.

Fuhuş kanunla suç olmaktan çıkarılmış.

İsraf çok.

Hava kirliliği, plansız yapılaşma, beton yığınları ekolojik yapıyı tehdit etmeye devam ediyor.

Yeşil katlediliyor.

Fabrika yerine, gereksiz eğlence yerleri, rantiyeye dönük plansız programsız işler olağan hale geldi.

Tarımda kendi kendimize yetecek durumda iken dışarıya bağımlı hale geldik.

Eğitimde düşünmeye değil ezberciliğe, ilmi derslerden ziyade fantezi derslere daha çok yer veriliyor.

Atanamayan yüz binlerce öğretmen bunalıma terk ediliyor.

Bu ve buna benzer sebepler yüzünden yine de insanlar gülebiliyor, eğlenebiliyor, mutlu olabiliyorsa o insanlara bravo demek lazım.

Burada iş başına getireceğimiz insanlar, işinin ehli olursa, namuslu, yurtsever ve çalışkan olursa üretime katkıda bulunabilirlerse hem kendileri mutlu olur hem de memleket idaresi güzel olur. Dolayısıyla rahat ve huzur içinde yaşar gideriz.

Cenabı Mevla'mın o günleri göstermesini diliyorum. Dua ediyorum.

Yusuf Yılmaz

İLİM VE ADALET

İLİM VE ADALET

Canabı Allah'ın (c.c) ilk emri okudur.Yani ilim yap demektir. İlimde fen dersleriyle olur. Fen derslerinin temeli matematiğe dayanır. İlme dayanmayan din kördür. Dinde adalet yoksa dinde yok demektir. İlim ve din bu kadar önemlidir. İlme ve adalete uymayan milletler ileri milletlerin kölesi olmaya mahkumdur.

Bugün islam dünyası bunun sancılarını yaşamaktadır.

Cenabı peygamberimiz (s.a) "bir günlük adaletin kırk yıllık ibadete bedel" olduğunu söylemesine rağmen soruyorum hani İslam ülkesinde adalet vardır?

"İlim Çin de de olsa alın" diyen bir Peygamberin ümmeti hangi icadı yapmış? Bana elle tutulur gözle görülür bir ürününü göstere bilir misiniz?

Nasıl başaracağız; müfredattan fen derslerini alıp semavi dersler ekleyerek mi?

Nasıl okuyacağız, araştıracağız?

Biz yıllarca okullarda öğretmenlik yaptık; bu körpecik beyinlerimize ilmin gerektirdiği fen derslerini, laboratuvarında inceleme yapmayı, matematikte yarış, güzel okumayı ve yazmayı ,tarih şuurunu, elbette dinini, mensubu olmakla şeref duyduğu milletini sevmeyi öğretemezsek vay halimize!

Biz geçmiş milli eğitim politikalarının ezberci, ilmi ve milli olmaktan uzak olduğunu söylerken bugün onu arar vaziyete geldik.

İslam alemleri derhal ilme ve adalete yönelmeli yoksa medeni milletlerin kölesi olmaya devam edecektir.

Bugün, samimi söylüyorum; bunun ıstırabını, acısını yüreğimde hissediyorum.

Yusuf Yılmaz

TEMENNİ

TEMENNİ

Eyvah !

Bir yıl ne çabuk geçti. Aynı hayaller aynı gerçekler, ne değişti ? Sadece üzerinden bir yıl geçti.

Elli sene önce konuştuğumuz Şeyleri bugünde konuşuyoruz. Birisi elimizden tutup kaldırırken biriside diğer elimizden bizi aşağıya doğru çekiyor.

Ah bir hürriyetimize kavuşabilsek; o zaman aklımızı daha özgürce kullanacağız.Ah ilme fenne bir yönelebilsen; O zaman kainatın sırlarını merak edip bulacağız.Daha çok çalışıp dünyanın zenginliklerinden hazinelerinden hakkımız olan payı kapacağız. Yoksa emperyalizmin kanlı dişleri arasında kıvranaçağız.

Kardeş olmak, dost olmak çok mu zor?

İçimizdeki Şeytanın bacağını kırmak çok mu zor?

Hayır.

Bunu ancak; içimizdeki bencilik ,kin ve düşmanlık duygularını atarak ,yerine sevgi ,saygı,paylaşım, çalışkanlık gibi iyilik ve güzellikleri getirerek yenebiliriz

Özgürlüklerin ,huzurun ve mutluluğun güvencesi adaleti getirerek yenebiliriz.

Ve ilmin yolunda aklı, aklın yolunda doğruluğu getirerek yenebiliriz.

Yeni yıla bu umutlarla girelim.

Barış ve kardeşlikte buluşmak üzere...

Yusuf Yılmaz

ZOR YILLAR

ZOR YILLAR

Savaş bitmiş. Cumhuriyet kurulmuş. Büyük Atatürk'ün Rahmana kavuşmasına kadar her şey yolunda gitmiş. Ondan sonra ikinci dünya savaşı patlak verir. Merhum İnönü devleti bu savaşa bulaştırmamak için büyük bir çaba sarf etmiş Türk milletini büyük bir felaketten kurtarmıştır.

Zor yıllardır. Bir büyüğümüzden dinledim:

Ekmek karneye bağlanmıştı.

"Kardeşim Trabzon'da okuyor. Sırtımda mısır unu Beşikdüzü'nden Trabzon'a gidiyorum. Tam Çarşıbaşı'nı geçtim. Uykum geldi. Birisi unu çalmasını diye yükü iyice sırtıma bağlayıp ayakta bir saya yaslandım. Biraz uyuduktan sonra Trabzon'a vardım. Unu bir fırıncıya verdim, büyük tavayla birlikte . Tam ekmeğin pişti zabıtalara geldi. Tavayla birlikte ekmeği aldılar gittiler. Ekmek bir şey değil de tavayı geri verseler. Gidelim belediye başkanına derdimizi anlatalım.Tabi birazda çekiniyoruz. Cesaret geldi gittik. Biz de daha da on dört yaşlarındayız. İçeri girdik. Derdimizi anlatınca, belediye başkanı hüngür hüngür ağladı. Çağırıldı zabıtalara ekmeğin yarısını yemişler ama tepsiyi kurtardık. Sevinçle başkana teşekkür ettik."

Şimdi bu gençlere anlatsan onlara masal gibi gelir. Halbuki yaşanmış gerçek bir olaydır.

Açlık çektik ama Vatanımızı tehlikeye atmadık.

Bugün bütün acılara , zorluklara rağmen hürriyet içinde yaşıyorsak o değerli şahsiyetlerin tecrübeli devlet adamlarının sayesinde. Onlara rahmet okuyacağımız yerde bazı insanların meseleyi bilmeden onların ruhunu incitmelerini kabul etmiyorum.

BAZI TESPİTLER

BAZI TESPİTLER

Bugün çektiğimiz sıkıntıların başında bazı emperyalist hareketlere zamanında çok sert bir şekilde cevap verememiz gelmektedir. Sonra taviz tavizi doğurmuş nihayet halkın da tepkisizliği yüzünden ihanet noktasına kadar uzanmıştır. Kuzey Irakta Askerlerimizin başına çuval geçirilmesi.

Süleyman Şah türbesin taşınması.

Adalarımız işgal edilmesi.

Kıbrıs'tan taviz vermeye hazır bir irade. Allahtan oranın tamamını istediği için Yunan, şimdilik elimizde.

Türk ordusu "Balyoz, Ergenekon..." davalarıyla tarihin en büyük ihanetine uğramış, bir avuç ama kahramanca yapılan Sessiz Çığlık Eylemlerinin de yardımıyla Ancak hapisten kurtarılmışlardır.

Onların yerine Feto'cu subaylar atanmış On Beş Temmuz ihaneti baş göstermiştir.

İkiz yasalar.

Tabu kanunu.

Özelleştirme.

Bankaların yabancılara satılması.

Yer altı madenlerinin yabancılara işletmeye açılması.

Ormanlarımızın yağmalanması.

Mili eğitimde milliliğin ve ilmin ortadan kaldırılması.

Bütün bunların olmaması içi önce hürriyet , adalet ve milli iradenin arkasında güçlü bir ordu olması şarttır.

Yüce Atatürk bütün bunları bize sağladı ama biz kullanamadık.

Artık titreyip kendimize gelmeliyiz.

Çare vardır oda Atatürk Düşüncesine sarılmaktır.

Yusuf Yılmaz

LEBEŞ İLE ÇİMBANOĞLU

LEBEŞ İLE ÇİMBANOĞLU

Babaannem Tonya'lıdır. Kanımız kaynar yaramazlığımız sınırı aşınca "sizi gidi Lebeşler, sizi gidi Çimbanoğuları" der bizi azarlardı.

Bir gün sordum ona:

-Kim bu Lebeş bu Çimbanoğlu.

-Vaktiyle Tonya da çok azgın, milletin malını yağmalayan, vuran, kıran,öldüren birileri .Lakapları da birisi Lebeş öbürü de çimbanoğlu derlermiş.Bir üçüncüsü de varmış ama o yanlarında dururmuş ama pek bir şeye karışmazmış.

Lebeş elini arabanın kapısına kısıtırınca doğru doktor Zaloğlu Rüsteme gitmiş. Yanındaki hemşeriye elini

sardırmış.Raporunu yazıp Lebeşi göndermiş. O akşam Vakfıkebirde kahveyi soymuşlar ve sahibini öldürüp kahveyi ateşe vermişler.Lebeşin elindeki sargı oraya düşünce sargıdan lebeş olduğu anlaşılmış

Zabitler bunları yakalamış. Kadı da asın bunları demiş. Tam daracına doğru giderken üçüncü kişi de tıs tıs gülermiş. Lebeş demiş ki "Efendim o da bizimle beraberdi."

-“O zaman onu getirin asın” deyince :

Adamcağz başlamış ağlamaya.

Lebeş:

-Ulan ne ağlıyorsun "Namımız Tonya'yı tutacak."

-Ama Babaanne bize çok kötü birilerine benzettin,küstüm!

-Sizde yaramazlık yapmayın yapmayın o zaman.

İşte böyle kötü namın izlerini yıllar geçse de silmek kolay olmuyor.

Yusuf Yılmaz

EDEN ETTİĞİ İLE BULUR

EDEN ETTİĞİ İLE BULUR

Vakti zamanında çok zalim bir adam arkadaşının karısına göz koymuş. Arkadaşını bir ormana getirip balta ile başına vura vura öldürmeye başlamış. Tam canı çıkarken bir çekirge eline zıplayınca "Bu çekirge şahidim olsun" diye bağırması.

Zalim adam da arkadaşının karısı dul kalınca onu kandırıp evlenivermiş. Bir sabah yemek yerken adamın kaşığına bir çekirge atlayınca "Aha öldürdüğüm adamın şahidi geldi" diye mırıldanınca, kadında adamın hemen arkasında bunu duymuş ve meseleyi anlamış. Baltayı kaptığı gibi eski kocasının intikamını almış.

Yusuf Yılmaz

SUS

SUS

YIL 1950 KOREYE GİTMEK ÜZERE ASKERE TESKERE ÇIKARILIR
HALK KOREYE NİÇİN GİDECEĞİZ DİYE SORGULAR. ORADA İKİ BİN
BEŞYÜZ ŞEHİT VERİRİZ. BİR O KADAR DA GAZİ VARDIR
İŞTE BU ŞİİR O SİRALARDA YAZILMIŞTIR.
DOKSAN YAŞINDAKİ BİR BÜYÜĞÜMÜZDEN DİNLEDİM

SUS

Orta Asya'dan gelen atlara
Hazardan su veririm
Esmesin yirmi milyon yel
Soğanlı dağından
Biz barışın savaşın kıvancını biliriz
Bu tavsiye mektubu
Sana Türk kuşağından
Amacımız andımız
Cihan içinde barış
Gel vazgeç bu sevdadan
Sende kervana karış
Ne güzel Türk adıdır
Ardahan Sarıkamış
Nasıl feda ederim
Toprağımdan bir karış
ÇARŞIBAŞINDAN ABDULGA
Yusuf Yılmaz

DÜŞÜNCEM

DÜŞÜNCEM

Uzun günler geçti.

Hep seni düşündüm!

Düşündükçe yaşama sevincim arttı.

Çalışma kudretini kendimde buldum.

Düşündükçe güneşim daha aydınlık,

Sıcaklığın ise içimde kor oldu.

Kim Türklüğüme ve mukaddeslerime

Bilgisizce ve saygısızca laf ettiyse

Cevabını çok sert verdim.

Çünkü insan kutsal değerleri için

Yaşıyorsa insandır.

Türklük aşkı,

Fikir aşkı,

Bilim aşkı,

Tarih aşkı...

Ben sen derken bunları kastediyorum.

Uzun günler geçti.

Son nefesime kadar,

Hep seni düşüneceğim.

Hep seni!..

Yusuf Yılmaz

Terör

TERÖR

Beyler bırakın terörle,
Şöyle mücadele ediyoruz,
Böyle savaşıyoruz demeyi.
İçinde kor gibi yanan vatan sevgisi,
Teröristleri ve terörü besleyenleri,
Çiğ yılanı yer gibi yeme hissi yoksa içinde,
Zor yenersin terörü.
Daha on beş yaşında Eren Bülbül'ü,
Adını duyduğunda ölüm nöbetleri geçirdiği,
Trabzon denilen
Bir şehrin, yakınında bile koruyamadın.
O çocuk, çocuk cesaretiyle pkk nın kaçtığı yeri
Sana gösteriyor.
Sen cesaret gösterip , hem de bu terör konusunda
Bunca tecrübe sahibi vatan kahramanları
Orada beklerken...
Görevi ehline ver!
Bitsin artık anaların gözyaşı!
Bitsin artık hayatının baharını yaşamadan
Teröre kurban verdiğimiz yavrularımız!
Kendinize gelin.
Bırakın artık Türklüğün Kutsallarına hakaret etmeyi.
Gündeme dönün beyler gündeme...
İşsizlik , fakirlik gün geçtikçe büyüyor.
Yunan adalarımızı işgal etti.
Nerede Türk basını nerede yetkililer?
Vatanımıza kast eden Fetö terör örgütünün
Bütün unsurlarını cezalandırmakta niçin terettüt gösteriyorsun?
Eren Bülbüller,Ferhat Gedikler ölmesin artık.
Vatanımıza yan bakamasın hainler.
İşi ehline verin.
Yeni devlet kuracaklarmış.
Hangi devlet Bizans mı?
İyonya mı? Pontus mu?
Denediler sonunu gördün...
Ey gafil,
Bu topraklarda tek bir devlet vardır.
O da Türkiye cumhuriyetidir.
Kainat yıkılmadan yıkılmaz.
Boşuna hayal kurma.
Bu fakir milletin bütçesinden maaş alıp,
Milletin değerleriyle oynama!
Bir gün gelir,
Terörde biter.
Bütün hainler de cezalandırılır.
Bu fetret devri biter.
Türk Milleti eski azametine tekrar kavuşur.
"Ne mutlu Türküm Diyene!"
Yusuf Yılmaz

YENİ BİR TESPİT

YENİ BİR TESPİT

Türk milliyetçiliği davası çok zor şartlarda ,göz yaşı, acı. ıstırap ve çillerle yoğrularak gelmiştir.

Bugün, Türk ordusu dağıtılmış, Miti, Polis teşkilatı zaafa uğratılmış dolayısıyla Türk Devletinin güvenliği tehlikye düşürülmüştür. İçte ve dışarıda zor durumda olan memleketin en çok ihtiyaç duyduğu bir zamanda Türk milliyetçilerinin birlik olamayışları beni derinden üzmemektedir.

Bu yeni oluşumdan ümidim vardı. Ama ikazlarımıza rağmen Ankara'da boğuldu kaldı. Anadolu'ya çıkıp canlı canlı bir hareket başlayamadı.

Anap ın dört eğilimine benzer bir hareket görünümü veriyor.

Daha önce görüşlerimi ve temennilerimi kendimce ortaya koymuştum. Fakat öyle bir başlangıç yapıldı ki hiçte hoşuma gitmedi doğrusu. Bu bakımdan başka bir şey yazmayı gerekli görmüyorum. Mevcut siyasi partilerin içinde daha ileride olan, Atatürk ve onun mirasını sırtında taşıyan Türkes'in davasını güdecek, tarihe sahip çıkacak en çokta son Türkiye Cumhuriyetinden taviz vermeyecek ona göre Türk ordusunu, Mitini, Emniyet teşkilatını yeniden düzenleyecek, Türk Birliğini oluşturacak adımları atacak, adaleti tesis edecek, tam bağımsızlığı savunan bir yapıya acilen ihtiyaç vardır. Bu yapıyı oluşturacak milliyetçi partiyi özlemle bekliyorum.

Daha önce nazikçe şu temennide bulunmuştum:

"Eğer, merkezde bir kurul oluşturulur, bölgelere gidilir oralara danışılır, o bölgelerdeki davanın ileri gelenleriyle görüşülüp, çatısı eski mhp lilerden oluşacak şekilde olursa ve tabandan yukarıya doğru yayılırsa başarıya ulaşır. Yoksa ben parti kurdum hadi gelin dersiniz bir heyecandır sönük olur.

Biz Anadolu'dan takip ediyoruz" Ben herkesten öndeyim takılın peşime" demeye olmaz. Çatıyı sağlam kuracaksınız.

Bu oluşumun başarısız olması için içinize giren bütün oyunları takip edeceksiniz.

Bu oluşum aynı zamanda Türk Milletinin geleceğidir ve samimiyetle "beka meselesi" diyenlerin de umudu olacaktır."

Ben endişelerimi dile getirdim ve haddim olmayarak hatırlatma ihtiyacı duydum. Saygılarımla.

TANRI TÜRKÜ KORUSUN VE YÜCELTSİN.

Yusuf Yılmaz

DEVAM EDEN EMPERYALİST OYUNLAR

DEVAM EDEN EMPERYALİST OYUNLAR

Bizim nasıl başka milletlerin milliyetçiliği hoşumuza gitmese onlarda Türk milliyetçiliğini sevmezler. Sayın Soner Yalçın bugünde yazmaya devam etmiş. Yine eksik, kasıtlı yazmış ve emperyalizmin değirmenine su taşımıştır. MHP nin Adana kongresindeki malum şahıstan bahsetmiş ama Kamil Koç un bütün Türkiye çapında otobüsleri Başbuğun emrine verdiğini yazmamış. Enver Altaylı, Musa Serdar Celebi gibi şahıslar önce Türkeş'in yanına sokulmuş sonra onun aleyhine konuşmaya başlayınca Türkeş onları kovmuştur.

Türkeş dünya çapında Türk dünyasının lideridir en muhalif davetlere bile giderdi. Fetönün Fatih Kolejinin açılışına davetliydi orada yaptığı konuşmayı neden yaptı bilemem Ama Beşikdüzü'nde Eczacı Hayrettin Kalaycıyı Orduya çağırarak bir sohbetle "Fetonun cia ajanı olduğunu Türk Milliyetçiliğini bitirmek için içine ajanlar soktuğunubu ABD nin yeşil kuşak çerçevesi içinde Türk Cumhuriyetlerine okulları vasıtasıyla girdiğini" söylemiştir. Daha geniş bilgi isteniyorsa telefon edilir öğrenilir.

Tepki çekeceğini bile bile laiklik mitingine davet edildi orada da bir konuşma yaptı. Doğru bildiği her şeyi anlatırdı. Gizli kapaklı işleri olmadı.

Azerbaycan'da beş yüz bin kişiye hitap ederken duyduğu mutluluğu anlata anlata bitiremedi. Ebufeyz Elçibey'i o cumhurbaşkanı seçti.

Türk Dünyasının en büyük Türkçüsü ,Milliyetçisi, Türkiye Cumhuriyetinin Kurucusu Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'tür. Alparslan Türkeş onun yolundan gitmiştir. Çok çile çekmiştir.

Biz Türküz ve Müslümanız. Araplar Müslüman olduğu için değil, Müslüman olduğumuz için Müslümanız.

Son günlerde yabancı servisler içimize soktukları ajanlar vasıtasıyla dün olduğu gibi bugünde fitne fesat çıkarmaya çalışmaktadırlar. Bizim Müslümanlıktan bir sıkıntımız yoktur. Türk olmaktan, Türkçü olmaktan da gururluyuz.

Emperyalizm bir ülkenin en etkili en dirençli kesimini hedef alır ve onu parçalamak hedefidir. Ülkemizde en dirençli grup ülkücü harekettir. Başbuğun amacı memleketine faydalı adam yetiştirmek olmuştur bunu da başarmıştır.

Bugün bu hareket bir araya gelse iktidar olması içten bile değildir. Dünyada hiçbir genel başkan yoktur ki kağıttan okuyarak yüzde on sekiz oy alabilsin. Bu hareket böyle birine bu kadar oy vermiştir. Ya kağıttan okumayan bir lider olsa ne olur hiç düşündünüz mü?

Yeni oluşum Anadolu'dan başlamadı. Yanlış işler yapıyor. Bekliyoruz....

Türk Milliyetçilerini bir araya getirecek ve emperyal oyunların ayağını kıracak bir hareket.

BİR YAZI ÜZERİNE

SAYIN SONER YALCIN: Başbuğ Türkeş'le ilgili değerlendirmelerinin büyük bir kısmı baştan aşağı yanlış, taraflı, peşin hükümlü ve eksiktir. Çok nazik ve kibar olduğu doğrudur. Birincisi Yüce Atatürk 'ün mirasını sırtında taşıyan tek liderdir.Turan fikri buna en iyi örnektir.Onun her yerde adamları vardır.Çünkü O bütün dünya Türklüğü ile ilgileniyordu. Fettullah Gülenle ilgili söylediklerini en iyi Beşikdüzü'nde Eczacı Ağabeyimiz Hayrettin Kalaycıya Orduda ne söylediğini ara öğren gazetecisin "Fetönün Cia ile iş birliği yaparak Türk Milletinin altını nasıl oyduğunu " bir zahmet telefon et öğren. O Türkçüdür ama kuru bir Türkçü değildir.Türkçülük olmadan Türk milliyetçisi olunmayacağını bilmen lazım! 80 İhtilalinde "iyi ki bu idareyi Türkeş'e bırakmadınız" diyen cia nın başı değil miydi? Lütfen bu meseleyi iyi araştırın taraflı ve yanlış bilgilerle Milletin kafasını karıştırmayın. Sevilen ve zaman zaman görüşlerini taktir ettiğim sizin gibi bir gazeteciden bunları duymak benim gibi bir çok vatanseveri de üzmektedir. Tanrı, Allah aynı şeydir. Büyük düşünen insanlar böyle basit işlerle uğraşmazlar.

Güya bazı kişilerden hareketle Türkeş'in CIA ajmanı olduğunu ima etmeye çalışıyor. Ama neden Başbuğun idamla yargılandığını , hapis yattığını yazmıyor?Neden ABD başkanının "Türk Birliğinin bizim için .atom bombasından daha tehlikeli olduğunu " ve Türkeş'in Türk Birliği yolunda kazandırdığı ivmeden bahsedilmiyor? Türkeş Dünya Çapında bir liderdi. CIA ajanları mhp ye girdiyse ve onlar kendini saklıyorsa Türkeş'i bu konuda sorumlu tutamazsın. Belki de Türkeş onları kullanıyordu. Önemli olan bu emperyalizme karşı en duyarlı gurubun Türkeşin yetiştirdiği ülküçülerin olmasıdır. Bugünde öyledir. Elbette ona karşı yabancı ajanlar tedbir alacaktır ve bu bir savaştır. Milli şahsiyetler hakkında yazarken de her yönüyle araştırmalı ona göre tahliller yapılmalıdır. Sakat tahliller düşmanın işine gelir.

"Onlar ne kadar Kürt'se bizde o kadar Türk, onlar ne kadar Türk'se bizde o kadar Kürt'üz" diyerek o bölgelerden belediye başkanları milletvekilleri çıkartıyordu mhp dolayısıyla Türk Kürt kardeşliğine büyük katkı sağlıyordu Başbuğ.O Rahmanı Rahmana kavuştuktan sonra ne olduğu meydanda.Acı,,ısdırap, bölücülük aldı başını gitti...Lütfen objektif değerlendirmeler yapın emperyalizmin değirmenine taşımayın.Selamlar.
Yusuf Yılmaz

GEÇMİŞ ZAMAN

GEÇMİŞ ZAMAN

Bundan yıllarca önce Şalpazarı'nın Akçiriş köyünde samimi üç kafadar bir muziplik düşünürler.

Eylül ayı incirlerin en ballı olduğu zamandır. Hüseyin Amca sepetine topladığı incirleri , her Çarşamba sabahı toplar yaya olarak Şalpazarı'nın yolunu tutar, pazarında satar. Parasıyla da tuz, gaz artarsa çocuklara şeker alır sonra yine yaya eve geri döner.

Yine böyle bir Çarşamba sabahı üç kafadar yolda sırtında sepet Hüseyin Amcaya rastlarlar.

Onlarda Şalpazarı'na gidiyorlar.

-Selamın Aleyküm Hüseyin amca.

-Aleykümselam.

Biri sağında öbürü solunda ikisi Hüseyin Amca'yı konuşuğa tutar üçüncü kişi arkadan sepeteki incirlerden yer. Sonra yer değişir öbürü yer.

Şalpazarı'na yaklaşınca

-İyi günler Hüseyin amca

Hüseyin amca pazara gelir. Sepeti indirir. Birde ne görsün bin bir zahmetle topladığı incirler çok azalmış. Anlar ama hiç bozuntuya vermez. Bir bakıma çocukların muzipliği hoşuna gider "Ben size sorarım" der.

Gelecek hafta yine yolun üzerinde incir ağacında beklerken bakar ki üç kafadar geliyor.

-Merhaba Hüseyin Amca.

-Merhaba.

-Çocuklar geçen hafta inciri az topladım, gelin bana yardım edin.

-Tabi memnuniyetle.

-Siz toplaya durun ben şimdi geliyorum.

Hüseyin Amca eve gelir azgın köpeği bağından çözer ve incirin gövdesine bağlar.

-Çocuklar akşama görüşürüz.

Çocukların yalvarması boşunadır.

Hüseyin Amca bıyık altından güler,

-Köpeğimi aç bırakmayın, arada ona da incir atın!..

"Hazır incirimi yiyeceğinize simdi ağaçtan yiyin bakalım"

Yusuf Yılmaz

KİLO DERDİ

KİLO DERDİ

İnsan bir şey yapmaya karar verir.

Hevesle işe başlar.

O an onun için bir milattır.

Bir dönüm noktasıdır.

Önünde bir sürü engeller, zorluklar vardır. Bu zorlukları bir bir aşarken kendine güveni artar insanın. Bazen yılırsın bırakmak istersin. O zaman inat devreye girer. Yoluna devam edersin. Bazen sağlık sorunları olur. En kötüsü de budur. Bazen birileri hevesini kırmak ister. O zamanda iraden devreye girer. Kimseyi kırmadan, kınamasına da aldırmadan ama yapıcı eleştirileri göz ardı etmeden geçmemek gerekir diye düşünürsün. Sana şevk veren arkadaşlarına şükran duy. Zira onlar seni başarı yolundaki itici gücündür aynı zamanda.

Mesela, devamlı oturmaktan, dengesiz beslenmekten dolayı kilom fazlaydı. Fındık fiyatları düşük olmasına rağmen dedim ki kendi kendime "Amele almayayım, kendim toplayayım, kendim taşıyayım, hem kilo veririm hem de fındığın maliyetini düşürür biraz da olsa kar ederiz." Nitekim on günün sonunda üç kilo vermişim. Eğer bundan sonra dengeli yersem, hareket edersem birkaç kilo daha veririm amacıma ulaşacağım. Bakalım göreceğiz.

Diyecek o ki bu fındık işi kilo vermede benim için bir milattır, bir fırsattır.

Tabi bu arada arkadaşların şakaları esprileri çok hoş "A manken gibi olmuşsun, göbek erimiş"

Annem de "Ye uşağım ekmezsiz olur mu? Yahu doymadın" demesine kırmadan cevap veriyorum.

Bakalım bu kiloları atmayı başarabilecek miyim?

Şu anda iyi gidiyor. Ekmeği azalttık. Ah birde şu incir mevsimi geçse var ya!

Fındık para etmedi ama onun sayesinde kiloları verdik!

Yusuf Yılmaz

O YÜREK

O YÜREK(Eren Bülbül)
Nasıl yürümüştü cehennemün üstüne,
göğsü iman doluydu,
korku yoktu yüreğinde.
O devletin yapamadığını yapmış.
Önce komutanını düşünmüş.
Kahpe kurşunlar gelirken:
“Yat komutanım demiş.”
Bu seste yetkililere verilecek ders yok mu?
Neden o korkusuz yüreği ile
zebanileri ihbar ettiğin de
orası çembere alınmadı.
O bölgede yuvalandıklarını
o korkusuz çocuk biliyordu da
siz niye hesap etmediniz.
İhmal var.
Tedbirsizlik var.
Vurdumduymazlık var.
Neticede iki ateş parçası vatan evladı
kahpe teröre kurban verildi.
Beyler tekrar ediyorum.
İşi ehline verin.
Bırakın Karadeniz’in yaylalarını
güzide yerlerini Araplara peşkeş çekmeyi.
Cumhuriyetin bütün değerlerini
Ecnebilere yok pahasına sattınız.
Yandaşlarınıza gelir sağladınız.
Öbür yanda yavrularımız
patır patır gidiyor.
On beş yıldır aynı kavalı çalılıyorsunuz.
Yetti artık.
Bırakın milletin yakasını.
Azıcık nefes alalım.
Yeniden yavrularımız tuzağa düşürülmesin.
Her şeyin çaresi vardır.
Bu millet büyüktür.
İçinden nice kahramanlar çıkmıştır.
Ve çıkacaktır.
Ve vatan sahipsiz değildir...
O yürek nasıl yürüdü ise cehennemün üzerine.
Öylece gafillerden ve hainlerden de hesap sormasını bilir.
O yürek daima yüreklilerin
yüreği ile birlikte çarpacaktır!..
Yusuf Yılmaz

TABIAT ANA

TABIAT ANA

Rivayet o ki

Baykuşlar konunca davul baza,
İşler gider ayaza.

Tabiat ananın sesi yükselir
“Dokunma yanarsın.

Kanunlarım sert ve acımasızdır.
Sadece sen yoksun bu hayatta.

Senin için iyi olan,
Başkasına kötü olabilir.”

Öylesine güzel öylesine cömert ki
Tabiat ana,

Koynunda herkese yer var.
Şu sararan ayvanın yanında.

Yeni bir filiz bakar bu yana.
Elmanın yarısı al yarısı beyaz.

Al ye,
Kimse sormaz sana.

Hava su toprak ve güneş.
Kuş sesi, aldığım bu nefes.

Yarabbi, sana ne kadar
Şükretsek az.

Bir tavşan kaçır.
Kuşu uçurur.

Ceviz ağacına konar.
Cevizi gagalar.

Yere düşürür.
Karınca onu parçalar.

Yuvasına taşır.
Kış gelince.

Değme karıncanın keyfine!
Kar suyu dağları deler,

Madenleri yalaya yalaya.
Acısı tadına karışır.

Acı su olur.
İçimi ferahlatır insanı.

Fasulye tohumu çatlar toprakta.
Dilini çıkarır neşeyle.

Filiz olur, dallanır.
Yapraklanıp çiçeklenir.

Gelin gibi süslenir.
Takılar takılır.

Kınalı parmaklara,
Ne güzel yakışır.

Akşamdan sabaha renk değiştiren çiçekler,
Eriğe mayhoş tadı verirken,

Armudun sapından ilaç yapar hekimler.
Her hastalığa çare,

Saklıdır tabiatın ruhunda.
Oku, ara, bul.

Senden
Esirgemez tabiat ana.

Bal tatlıymış,
Biber yakarmış,

Üzüm üzüme baka karararmış.
Acısı da var, tatlısı da var.

Yeter ki kırılmasın kalpler.
İncinmesin ruhlar.

Hava, su, toprak ve güneş.

Yeter ki yakmasın seni ateş.
Güneş vurur suyun yüzüne.
Tabiat hareketlenir.
Yağmur yağar ormanları üstüne.
Kuşlar kulak verir rüzgarların sesine.
Beşik sallanır.
Çocuk uyur.
Uyanır!
Vurur yüzüne sabah güneşi.
Kim öğretti ona "anne" demeyi?
Yusuf Yılmaz

BİR ÇAYELİ ANISI

BİR ÇAYELİ ANISI

Çayeli'nde serin bir eylül akşamı, canım Şu karşıya geçip sahil boyu gezmek istedi. Üst geçidin merdivenlerinden tam inerken Çay tv nin muhabiri beni (Nuri Kıvanç) yakaladı,

-Nasılsın ağabey Çayelinden memnun musun?

-Görmüyor musun üst geçidi beşik gibi sallanıyor. Çoluk var, çocuk var ihtiyar var.

Valla ben korktum.Bizim Manisa da demirci ustaları bundan iyi yapardı!

Akşam çay tv de Nuri Ağabeyi dinliyoruz.

Sabahtan bir de ne görelim müthayit bütün ustaları göndermiş üst geçidi yeni baştan yapıyorlar.

Üst geçit Nuri Ağabeyin sayesinde zırh gibi oldu.

Yusuf Yılmaz

HIZLI TREN

HIZLI TREN

Kıbrıs Gazisi Şakir, İzmit Garından Hızlı Trenle İstanbul'a gitmektedir. Görevli Şakir'den ücret ister.

-Ben gaziyim, işte pasom.

-Bu hızlı tren paso geçmez.

-O zaman sende yavaş git!

Görevli güler.

-Şimdilik tamam bir dahaki sefere olmaz.

-O zaman pasoya hızlı trene binemez yazsınlar.

KRAVAT

KRAVAT

Hikmet Abi terzidir. Çok güzel elbise diker. Sessiz, sakin, tatlı dillidir.

Canpolat yağız bir delikanlıdır. Biraz geç evlenmeye karar vermiştir.

Hemen düğün hazırlıklarına başlar.

En güzel elbise diken Hikmet Ağabey'in kapısını çalar.

-Selamün aleyküm.

-Alekülü selam, buyrun.

- Evleneceğimde bir elbise diktirmek istiyorum.

-Tamam.

Tabi hayırlı bir iş olunca Canpolat'ın elbisesini hemen diker.Canpolat, kız tarafının gönderdiği gömleği, kravatı, mendili ve ayakkabıyı prova yapmak üzere Hikmet Ağabeyin yanına gelir. Elbiseleri giyer. O sevinçle aynanın karşısına geçer.

-Teşekkür ederim Ağabey, eline sağlık fakat ben kravat bağlamayı bilmem.

-Ben bağlarım.

O akşam kına gecesidir. Akşam yatarken kafada biraz kocaman olunca çıkarırken kravatı çözülür. Yarın düğün olacaktır. Bir türlü kravatı bağlayamaz. Hikmet Ağabeyi bulur ve kravatı tekrar bağlatır.

-Valla ağabey kravatla yatacağım.

-Yok yok bu sefer biraz kısa bıraktım çıkarırken dikkat et.

Düğün olur ertesi gün Hikmet Ağabey Canpolat'ı tebrik eder.Canpolat Hikmet Ağabey'nin kulağına eğilir.

-Ne olur ne olmaz o gece kravatla yattım!

Yusuf Yılmaz

BİR YORUM

BİR YORUM

(CIA'nın "istasyon şefi" Duane Clarridge'nin Türkiye'deki faaliyetleri pek bilinmez. Murat'ın kitabından Clarridge'nin kendisi gibi CIA ajanı olan Ruzi Nazar ile birlikte Alpaslan Türkeş'i Hindistan'da ziyaret ettiklerini öğrendim!)

Sayın Soner Yalçın bu söze yine balıklamasına daldı. Yine yumurtladı.

Birinin birini ziyaret etmesi onun ondan olması anlamına gelmez.

Biraz rasyonel düşünelim; Ruzi Nazar, Mit'in Cia içindeki ajanı olamaz mı?

Yüce Atatürk" Türk Birliği benim rüyamdır" diyordu. Türkeş Dünya Türklüğüne liderlik etmiş, bunun için kurultaylar yapmış, mhp yi bunun için kurmuş, Azerbaycan da milyonlara hitap etmiş, Elçibey'i cumhurbaşkanı seçirmiştir.

Böylece Atatürk'ün rüyasını gerçekleştirme yolunda mücadele vermiştir.

Soner Yalçın ikide bir bu tarihi şahsiyetleri karalayarak nereye hizmet ediyor. Bu bilgileri hangi servisten alarak algı yaratmaya çalışıyor.

Amerikan Cumhurbaşkanı'nın "Türk Birliği bizim için atom bombasından daha tehlikelidir" dediğini bilmiyor mu?

On iki eylül darbesini Amerika'nın dolayısıyla cia nın yaptırdığını bilmeyen var mı?

Türkeş o zaman iki yüz yirmi altı arkadaşıyla idamdan yargılanmadı mı? Beş yıl hapis yatmadı mı?

Sonra çıktıktan sonra Eczacı Hayrettin Kalaycı'yı Orduya çağırarak ona" Fettullah Gülen'in CIA ajanı olduğunu

Türkiye'nin altını oyduğunu" söylediğini bilmiyor mu? Bu ne biçim gazetecilik!

Yusuf Yılmaz

FIKRA GİBİ

FIKRA GİBİ

Trabzonlu Rüstem Baba ekmek parası için Zonguldak'a madene gider.

Biraz daha para kazanmak için fazla mesai yapar. Çok yorulur. Kömürün dumanı ciğerlerini perişan eder. Haydarpaşa Verem Hastanesine yatar.

Rüstem Baba, sevecen, Alçakgönüllü ve şakacıdır.

Yemekler dağıtılır. Hemen bir kedi yalanmaya başlar. Rüstem Baba yemeğinin bir kısmını kediye verir.

Kedi daha Rüstem Babayı bırakmaz.

Aradan bir ay geçer Rüstem Babanın kafası bozulur.

-Ulan kedi, sen yeyisun şişeyusun, ben yedikçe zayıflayrum. Sağa daha yemek yok.

-miyav miyav!

-Git Başhekimin Odasına sağa da yemek çıkarsun.

Bu arada hemşire de kapıdan onları izliyordu. Gitti Başhekime:

-Efendim Lazoğlu Rüstem Baba kediyle konuşuyordu.

Ona böyle böyle diyordu.

-Sen sakın bir şey deme.

Başhekim Rüstem Babanın odasına gelir.

-Akşama kediye yemek çıkacak.

-Yoksa oni hav kedi mi söyledi sağa!

Yusuf Yılmaz

GEÇMİŞ ZAMAN 2

Tebrikler Değerli Hocama.Çok duygulu,eğitici bir şiir.(ELİMDEN TUTUN, BENİ DE OKUTUN....BAHAETTİN KABAHASANOĞLU)

GEÇMİŞ ZAMAN

Bu şiiri dinleyince,1986 yılında rotasyonla Çorum'un Abdalata Köyüne atandığım aynı adı taşıyan Orta Okul geldi aklıma.Politik sebeplerle okulun kaydı var ama orta yerde okul yok.

Milli Eğitim Müdürü:

-Merkeze yakın orası var.Kurucu Müdür ol , şimdilik köy odasını tamir et, sınıflara böl, köyde de okula gidememiş çocukları topla, eğitime başla.

Başka çarem yoktu.

-Tamam.

Üç ayda okulu tamamladık.

Köyü gezdik on altı erkek, iki kız öğrenci ile eğitime başladım.Bir hafta sonra yeni müdür atandı.Arkasından sosyal bilgiler öğretmeni derken okul şenlendi.

O garip çocukların gözünde parlayan ışıkları görünce nasıl mutlu olmuştum.

Köylülerle sarmaş dolaş olduk.Yanı başımızda bulunan ilkokuldaki öğretmen arkadaşlar tam bir can dostu idiler.

Yediğimiz içtiğimiz bile ayrı değildi,birimiz hepimiz hepimiz birimiz içindi.Allah hepsinden razı olsun.Babam yeni vefat etmişti.Annem, kardeşlerim ,memlekette yalnızdı.Aklım hep onlardaydı.Bütün köylü ve öğretmenler beni hiç bırakmadı.Aradan otuz yıl geçti.

Zaman zaman beni arayıp bulurlar, hal hatır sorarlar.

Fakat geçen kurban bayramında Çorum Devlet Hastanesinden bir hemşire beni aradı,telefonumu o köyden birinden bulmuş.

-Hocam ben Türkan. Abdalata Köyünden bayramını kutlar ellerinden öperim.

İnanın gözlerim yaşardı.

Bahattin Hocamın Bu içli şiirini dinleyince hatıralarımı siz değerli okuyucularımla paylaştım.

Ayrıca Hocamla Beşikdüzü Kız Öğretmen Lisesinde beraber çalıştım.

Bu vesileyle bütün dostlara şükranlarımı arz ederim

Yusuf Yılmaz

Teşekkürler kardeşim. Her şey Şırnak'ta bir okul bahçesinde çektiğim fotoğrafla başlamıştı. Şiir ve klip doğmuştu bu fotoğraftan. Sonunda HAYDİ KIZLAR OKULA KAMPANYASI'NIN klibi olmuştu.

Ülkemizin en ücra köşelerinde senin gibi vatanperver kardeşlerimiz sayesinde yüzbinlerce çocuk genç hayata tutundu, zorlukların üstesinden geldi.

Şahsınızda tüm eğitim neferlerini minnet ve şükranla selamlıyorum.

Gittiğin coğrafyaya heyecan götürmek ne güzel...

Bu heyecanı, çocukların gözlerinde hissetmek...

Bir Öğretmen için daha büyük mutluluk olabilir mi?

BAHAETTİN KABAHASANOĞLU

EŞEĞİN SEMERİ

EŞEĞİN SEMERİ

Yıl 1977 Vakıfkebir Lisesinde matematik öğretmeniyim.9/A fen sınıfında ders anlatıyorum. Konumuz Pisagor bağıntısı(Bir dik üçgende dik kenarların uzunluklarının karelerinin toplamı, hipotenüs uzunluğunun karesine eşittir.)

“Eşeğin semerine benzer!” Çocukların aklında daha iyi kalsın diye böyle tarif ettim. Gözlüğümü de yeni almıştım. Arkadan sınıfın en yaramaz en tembel çocuğu:

-Hocam eşeğin semerine benziyor ama gözünde gözlüğü yok.

Birden beynimden vurulmuşa döndüm. O sinirle çocuğu dövsem hem arkadaşlarına karşı küçük düşecek hem de bana karşı gelirse ikinci bir yıkım olacak benim için. Bir an şöyle bir şey geldi aklıma:

-Sen eşeğin gözünde gözlük olmadığını fark ettiğine göre zeki birine benziyorsun. Kalk bakalım tahtaya.

Ona basit bir soru sordum. Yaramaz arkadaşları güya kopya veriyorlar ona bende göz yumuyorum.

Yarım yamalak soruyu yapar.

-Aferin şu soruları da sana ödev veriyorum yap gel.

Gelecek ders baktım ki ödevleri doğru yanlış yapmış. İlgiilenmiş ya bu yeterli dedim kendi kendime fakat yaptığı hatadan dolayı bir mahcubiyet içerisinde olduğunu sezdim. Bende bir şey olmamış gibi davrandım. Ama derse ilgi duyduğunu fark ettim.

Sınav yaptım buna beş üzerinden iki, bir dahaki sınavda üç verdim ama ders çalışmaya başladığını anladım.

Sonra bu öğrenci naklini İzmit Lisesine almış. O liseyi dereceyle bitirmiş. Üniversite sınavlarında başarı elde edince İstanbul Teknik Üniversitesi inşaat bölümün bitirip yine dereceyle diplomasını almış. İnşaat odaları başkanlığı yaparken İngiltere'ye gitmiş. Oralarda da çok başarılı iş adamı olmuş. Dolayısıyla zengin olmuş.

Bir gün öğretmenler odasında oturuyorum. Okul Müdürü bir zarf uzattı bana. Açtım içinde iki uçak bileti vardı, birisi benim, öbürü de hanımın adına yazılıydı. Bir de not vardı. Notta şöyle yazıyordu.

“Hocam eğer Eşek Semeri olmasaydı ben buralara kadar gelip zengin olamazdım. Bana gösterdiğiniz anlayış dolayısıyla size şükranlarımı arz ediyorum ellerinizden öpüyorum. Tatilinizi eşinizle birlikte yapmak üzere sizi buraya bekliyorum.”

Bu benim de liseden matematik öğretmenin olan Burhan Aşçı'dır.

Yusuf Yılmaz

ASTİGMAT

ASTİGMAT

Öğretmenlik yaptığım okulların birinde, gözleri doğmaldan bozuk(astigmat) yazıyı zor seçen dolayısıyla da okuyamayan sapsarı bir kız öğrencim vardı. Fakat dersimi çok dikkatli dinliyordu. Matematiğe karşı ilgisi olduğu her halinden belliydi. Sınavlarda yazamıyor bu sebeple çoğu dersten zayıf alıyordu. Ailesinin mali durumu zayıf olduğu ve o gözlükte pahalı olduğu için alamıyordu. Devletin verdiği gözlük ise görmesine yetmiyordu.

Ben sınavlarda sınıfın en çalışkan çocuğunu onun yanına oturtuyordum "Sen soruları yap bitir sonrada yanındakine oku ,verdiği cevabı onun kağıdına yaz" diyerek çocuğun mağduriyetini gidermeye çalışıyordum.

Beşlik not sistemi vardı o zaman. O çocuğa beş üzerinden iki, ikinci sınavda üç derken otuz ikinci maddeden dolayı bir fazla vererek not ortalamasını dört verdim. Kurul da bazı öğretmen arkadaşlarım itiraz etti.

-Nasıl olur derslerinin çoğu zayıf ama matematik dersi dört. Böyle şey olur mu?

Beni milli eğitime şikayet ettiler.

Müfettiş geldi. Savunma yaptım.

"Efendim bu çocuk doğmaldan gözleri bozuk zor okuyor. Eğer normal olarak diğer öğrenciler gibi okusaydı belki de bu sınıfın birincisi olacaktı. Dersleri çok dikkatli dinliyor. Zaman zaman derse katılıyor. Zeki, çalışkan ve hevesli.

Esasında ona ortalamayı dört bile az verdim beş olması gerekirdi. Benim görüşüm budur. Arz ederim"

Müfettiş savunmamı okudu.

Soruşturmaya gerek yoktur. Sizi bu görüşünüzden ötürü kutlarım dedi.

Sonra bu çocuk liseye geçince bir yardımsever tarafından o pahalı gözlüğü alıyor ve liseyi dereceyle bitiriyor.

Bir gün çarşıda geziyorum.

Bir sapsarı kız uzaktan koşarak bana sarıldı .

-Hocam beni tanımadın mı?

-Kusura bakma.

-Ben o matematik yazılısında soruları okutup da iyi not verdiğiniz öğrenciyim.

İşletme Fakültesini bitirip bankada işe başladım.

-Çok sevindim kutlarım sizi, inşallah bundan sonraki hayatta daha başarılı olursunuz.

Bir bahaneyle yaşanan gözlerimi göstermemek için "İyi günler" deyip oradan ayrıldım.

Yusuf Yılmaz

BAKIR TEPİİ

BAKIR TEPİİ

Geçmiş zaman. Sırtımda on okka mısır unu, araba yok Trabzon'a yürüme gidiyorum. Çarşıbaşı'nda (iskefiye) akşam olmak üzere. Eşkiyalar çuvalımı çalmasınılar diye dırmaç (kalın ip) belime iyice doladım. Arkamı duvara yaslayıp uyudum. Sabahın seherinde yola koyuldum. İkinci olmak üzereydi Moloz'a vardım. Arkadaşlarla buluştum. Çuvalı oRarda çalışmakta olan ağabeyime teslim etmeden arkadaşlarla buluştuk. Karnımız çok acıkmıştı. Bakır tepsiye mısır ununu yoğurup fırına verdik. Tam ekmeğ pişmek üzereydi ki zabıcalar fırını bastı. Tepsiyle ekmeğimize el koydular.

İçimizde en cesur olan ağabey:

-Gidelim Belediye Başkanına şikayet edelim.

-Nereye edeceksin döver bizi.

-Boş ver ne olursa olsun haydin gidelim.

Korka korka gittik. Önümüzü ilikleyip. Kapıyı çalıp içeri girdik.

-Buyurun derdiniz nedir?

-Efendim ben Beşikdüzü'nden geliyorum. Fırına ekmeğ verdik zabıcalar el koydu. Ekmeği istemeyiz mümkünse bakır tepsiyi istiyoruz.

Belediye Başkanının gözleri doldu.

-Hemen getirin tepsiyi teslim edin.

Tepsi geldi ama ekmeğin yarısı yoktu

Yusuf Yılmaz

BOYNU BÜKÜK KIR ÇİCEKLERİ

BOYNU BÜKÜK KIR ÇİCEKLERİ

Benim cennet vatanımın dağlarında, bellerinde, kırlarında ne işi var bu yabancı ellerin? Ne arıyorlar? Davis diye bir İngiliz; o güzelim beldelerde binlerce çiçeği incemiş hem de Türkiye Cumhuriyetinin bütün kurumlarının iznini alarak ve imkanlarını seferber ederek, sonunda on iki cilt kitap yazmış.

Bizden de tesadüfen bir asistan kendi adını verdiği ayrı bir lale çeşidi bulmuş lütfen kabul edilmiş!

Üniversitemizden birisi bu dalda profesörlük sınavlarında başarılı olması için bir yabancı kaynaktan bilgi istendiğinde

Davis'e müracaat edecek her bilgi için ayrı ayrı sterlin vererek bilgileri alacak

Ondan sonra sınav girme hakkı elde edecek..

Bizim ilim adamlarımızdan birisi sanayi bölümünden reçinenin özellikleriyle ilgili bir araştırma yapıyor. Yaptığı araştırmayı bir yabancı dergide yayınlamak istiyor."Bu bizi ilgilendirmez, bu araştırma sizin ülkenizle ilgili orada yayınlayın. Bizde yayınlamak istiyorsan para vereceksin" diyor.

Yine üniversitelerimizde profesör olmak için İngilizceden belli puanı geçeceksin .

Bizim ilim yapmak için İngilizceye ihtiyacımız yoktur. Hangi ülkede böyle bir uygulama vardır. Zamanımızı aklımızı böyle boş işlerle meşgul etmeye ne hakları vardır.

Dünyanın en zengin en kolay dili Türkçedir. Bu sebeple ilim dilidir.

Bizi ve bilhassa geleceğimizin teminatı pırıl pırıl gençlerimizi sömüren, sömürten kimdir ? Kimlerdir?

Nedir bu yabancı hayranlığı?

Biz ne zaman kendimiz olacağız?

Yusuf Yılmaz

öğretmen

ÖĞRETMEN

Öğretmen, Hakkın emirlerini öğreterek insan yetiştirir. Çocuklarımıza şekil verir geleceğimizi hazırlar. Bu sebeple öğretmenin maneviyatı yüksek olmalıdır. Büyük Atatürk'e "milletvekillerinin maaşları ne olsun?" Diye sorulduğunda öğretmen maaşı kadar olsun." Diye cevap vererek öğretmenin maddi ve manevi olarak ne kadar önemli olduğuna işaret etmiştir.

Bu gün bu kadar sıkıntıların arasında kıvranırken öğretmen, birde gereksiz ve lüzumsuz olarak "öğrenci öğretmene not verecekmış!" Öğretmeni öğrencinin karşısında küçük düşürmeyin. Bunu yapmaya hakkınız yok.

Önce kanun ve yönetmenlikleri en iyi şekilde düzenleyerek eğitimde istikrarı sağlayın.

Milli Eğitim Ordusunda yıllarca komutanlık yapmış yüzlerce komutanlardan birisi olan Sayın Zekî Terzînin yüreğinden bir ses çıkıyor. Ona kulak ver:

"Sayın Bakan. Yeniden değiştirmek zorunda kaldığınız ve üzerinde yeterli çalışma yapmadan kamuya açıkladığınız bu çalışmanızı derhal geri çekmelisin. Çünkü öncekinden daha iyi olmadığı gibi eğitimde adaletsizliği ve karmaşayı arttıracak ve veli ve öğrenciyi çatışmaya sürükleyebilecektir. Nasıl olsa tekrar değiştirmek durumunda kalacaksınız. Bu yıl da eski sistemi yeniden yürürlüğe sokun. Gelecek yıl da akli selim içinde yeni ve doğru sistemi bulup uygulayın. İnaniyorum ki bu şekli sayın CUMHURBAŞKANI da beğenmemiştir. Aklin yolu birdir tüm paydaşların görüşleriyle.. Saygıyla."

Canabı Allah Hepimizin yardımcısı olsun.

Ben yazıyı kaleme aldığım da yeni Milli Eğitim Bakanı daha göreve başlamamıştı. Tepkiler çoğalınca öğrencinin öğretmene not veren incitici davranışı iptal etti. Kendisini kutluyorum. Yeni kararlarla Milli Eğitimde başarılı çalışmalar yapacağını umut ediyorum.

Yusuf Yılmaz

1 KÖY 4 ADAM 6,5 DARBE

1 KÖY

4 ADAM

6,5 DARBE(Mustafa Önsel)

Fikir ayrılıkları yüzünden bir birine bilenen ve hatta gizli bir el tarafından acılara, ölümlere sebep olunan fakat daha sonra her iki tarafında aynı düşmana yani emperyalizme karşı savaş verilmesinin geçte olsa fark edilmesi üzerine kurulmuş çok ilginç, çok değişik ve hiç kimsenin kınamasına aldırılmadan cesaretle yazılmış bir kitap.

Bu bakımdan bir türlü bir araya gelemeyen bu enerjik potansiyelleri barıştırıp emperyalizmin karşısına beraberce dikilmeyi başarabilirse , Türk Milletine büyük hizmet edeceğini düşünüyorum. BİR KÖY,DÖRT ADAM,ALTIBUÇUK DARBE kitabını bir solukta okudum.

Kitap Hayrettin Ağabeye gelince, o yarısını okumadan aldım elinden okudum.

Ben ayrıca alıp tekrar okuyacağım.

Yazarımızı kutluyor yeni kitaplarını heyecanla bekliyorum.

Yusuf Yılmaz

YARALI KUŞ

YARALI KUŞ

Geçenlerde, köyde bir çocuk kaybolmuştu. Biraz da saftı. Organ mafyası tarafından kaçırıldığı söyleniyordu. Annesinin yanık yüreği, onu, hala yaşıyor umuduyla gece gündüz demeden aramaya sevk ediyordu.

Ona kavuşmayı ve sarılmayı çok arzu ediyordu.

Nede olmazsa kendinden bir parçaydı.

Gelen geçen herkese onu soruyordu;

Boyunu, göz rengini, tarif ediyordu.

Bir akşam vakti,

"önünde bir çocuk beliriverdi."

Kalbi küt küt vurmaya başladı.

Ağlamaktan yorulmuş gözleri, o çocuğu

görünce kendi çocuğu zannına kapıldı!

Ruh hali öyle allak bullak olmuş ki sarılmak istedi çocuğa!

Sonra kendini toparladı. Yürümeye devam etti.

Akşam rüzgarlarının önüne kattığı

kuru yaprak gibi bir sağa bir sola savruluyordu.

Yalın ayaklıydı.

Yürüdü usul usul!

Bir ağacın altında

durdu birden:

Bağırarak istedi, bağıramadı!

Açtı kollarını

"Yarabbi" dedi

"ne olur beni de al,

bu kabustan kurtar beni."

Gaipten bir ses duyar gibi oldu:

"Zamanı değil,

kolay değil,

sabrı öğreninceye kadar

isyana devam edeceksin !"

deyince,

kuru yaprakların üzerine

öylece yığıldı kaldı.

Yaralı bir kuş yaklaştı yanına, uçamıyordu.

Kuşun minnacık gözleri büyüdü büyüdü!

Yüreğinin yanında bir yürek daha oldu!

"yalnız değilim" dedi kendi kendine.

Sonra kuşun yaralı kanatlarına uzattı ellerini,

okşamak istedi.

Kuş, ipekten kanatlarını çırpıyordu ama uçamıyordu.

Çaresizdi. Yarası kanıyordu.

Son bir defa daha kanatlarını çırpmağa istedi,

olmadı.

Kuşu öptü. Gözlerinden iki damla düştü kuru yaprakların üstüne.

Kuşun gözleri açıldı, canlı gibiydi.

Ağacın dibine bir çalı parçasıyla çukur eşti, kuşu oraya gömdü, üstüne toprak doldurdu.

Ellerini açtı "Yarabbi, beni affet, isyanım için beni bağışla" dedi.

Eve döndü. Bir banyo aldı. Temiz elbiselerini giydi.

Kocası onun bu sakin halini görünce şaşırıldı.

Hafifçe gülümsedi.

"Hayat devam ediyor, yaşlı günler bitmeli, sabretmeli" diye mırıldandı kocasının kulağına.

Bir yıl sonra kuşu gömdüğü ağacın dibinde bir çiçek gördü.

Eğildi çiçeği kokladı.

"Evladım da böyle kokardı" dedi içinden.

O kuş geldi gözünün önüne,

"Gözleri açıldı, canlı gibiydi!"

İSTANBUL GEZİLERİ

İSTANBUL GEZİLERİ

Atatürk Hava Meydanına iner inmez acı bir soğuk bizi karşıladı.

Bir gün sonra cumartesi Beşiktaş'ta "Askeri Okullar ve Hastaneler tekrar açılınsın" adı altında yapılan eylemlere Bilge Öğretmen Hasan Zeki Kalay Ağabeyle birlikte katıldım.

Sonra Aynı günü Beyoğlu'nda Değerli komutanım Mustafa Önsel'in kitap fuarında " Bir köy dört adam altı buçuk ihtilal" isimli son kitabını imzalattık.Ahmet Yavuz Paşamın "Vesayet Savaşları" kitabını da orada imzalayıp aldık. Cuma günü değerli dava arkadaşım ağabeyim Zekif Terzi ile Bakırköy de Reşit Ağabeyin bürosunda buluşup hoş sohbetler ettik. Reşit Ağabeyin "Su" üzerine yapılan bir konuşası beni çok etkiledi. Mesela suya olumsuz bir şey söyle buz dolabında donunca göze hoş gelmeyen bir şekil oluşur. Bir de suya güzel bir şey söyle donunca çok hoş bir tablo oluşur! Su sağlıklıdır. Su hayattır. Su azizdir ve kutsaldır.

Sonra Edebiyat Defterinden tanıştığım Değerli Ağabeyim şair Mehmetali Işık'la Kadıköy de buluştuk.

İlk defa karşılaşmamıza rağmen çok dostça sohbet ettik, şiir üzerine konuştuk.

Edebiyat Evi Yönetiminin günün şiiri seçtiği,

"KINALI KUZUM....

Bana kınalı kuzum derdin

Çağırdığında anne...

Ben;

Kınalı kuzu nedir dediğimde

Büyüyünce anlarsın oğul anlarsın derdin hep..."

Diye başlayan şiiri beni çok etkilemiştir.

Sonra buluşmak üzere vedalaştık.

Daha sonra Sultanahmet'te bir Cuma namazı kıldık.

Hoca hutbede Kudüs'ten bahsederken Çanakkale savaşları, Uhut, Bedir, On beş temmuz derken Sakarya savaşlarını atlaması benim zoruma gitti. Mısırlı bir alim yazdığı on iki cilt kitabının on dört sayfasında Sakarya için "Peygamberlerin mucizelerinin bir devamıdır" Dedikinden dahi haberi yok o hocanın. Sakarya olmasaydı bu ezan okunacak mıydı? Bu al bayrak dalgalanacak mıydı ?

Sonra değerli dost Beykoz Türk Ocağı Başkanı Mehmet Arslan Bey beni davet etti. Gittim. Orada değerli Ağabey Ever İpekle buluşmanın mutluluğunu da yaşadım. Memleket meseleleri üzerine yapılan konuşmalar ilgi çekici idi. Sonra Mehmet Arslan Bey beni Pazar günü Bakırköy Türk Ocağında yapılacak olan sabah kahvaltılı sohbete davet etti. Sayın Başkan Arif Akdeniz Beyin Misafirperverliği için şükranlarımı arz ettikten sonra bana de kısa bir konuşma fırsatı verdi. "Türk Ocakları Aynı zamanda Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün de yetişmesinde etkili olan kutsal bir ocaktır. Onun için tekrar Cumhuriyetin kuruluş ayarlarına dönmek için bu ocak önder olmak mecburiyetindedir" Şeklinde konuşmamı yaptım. Değeli konuşmacılar ufkumuzu açtı. Hele Mehmet Arslan beyin " Türk Ocakları İstanbul'da Türklük konusunda başı çekmiştir daha etkili çalışmalar yapmalıdır" diyerek oradakilere şevk ve heyecan vermiştir.

Sonra ben profesör Hasan Zeki Kalay Ağabeyle buluşup sohbetler etmeye devam ettik. Onun Türkçe üzerinde Titizlikle ve taviz vermeyen tavrı beni çok etkilemiştir. Hatta gelecek günlerde bu konuda bir konferans vermesini rica ettim.

Sonra Edebiyat Öğretmeni Vehbi Altun, Zelkif Terzi ağabey, Servet ağabey, İki değerli dostlarla birlikte Fatih Camiinde buluşmak üzere bir çay ocağında beklerken Televizyonda Müslüm Abbas konuşuyor. Nereden açıldıysa konu dedim ki "Bu Amerikan uşağı daha dün Kıbrıs' Türkler işgal etti, Ermenistan Büyük devleti kurulmalıdır demedi mi ? Bunlar Türkü arkadan vurmadı mı? Bu mu Filistin Devletini koruyacak. Efendim silahları yokmuş. Çanakkale de Sakarya da bizim silahımız mı vardı? Öyle olacağına bunlarda ruh yok dolayısıyla imanları da zayıf. Bir avuç Yahudi ile baş edemiyorlar deyince içeri ayetler yazılı poster satan bir adam girdi. Dedim ki ona bu ayetler Canabı Allahın emirleridir, okuyalım, anlayalım uygulayalım. Duvara süs gibi asmanın ne anlamı var deyince oradakiler bana tepki gösterdi. Siz burada oturun "Atı alan Üsküdar'ı geçti" Diyerek oradan ayrıldım.

Arkadaşlarla buluştuk hoş sohbetler ettik

Sonra biz Vebi Altun hocamla yolumuz aynı olduğu için beraberce eve yollandık. Yolda bana bir şiir okur musun?

Dedim beni kırmadı. Şöyle okudu

Çiçeklerle hoş geçin,

Balı incitme gönül.

Bir küçük meyve için

Dalı incitme gönül.

Konuşmak bize mahsus,

Olsa da bir güzel süs,

'Ya hayır de, yahut sus,'

Dili incitme gönül.

Sevmekten geri kalma,
Yapan ol, yıkan olma,
Sevene diken olma,
Gülü incitme gönül.

Başın olsa da yüksek,
Gözün enginde gerek,
Kibirle yürüyerek
Yolu incitme gönül.

Mevlâ verince azma,
Geri alınca kızma,
Tüten ocağı bozma,
Külü incitme gönül.

Dokunur gayretine,
Karışma hikmetine.
Sahibi hürmetine
Kulu incitme gönül.
Bestami Yazgan
İstanbul gezilerine devam edeceğim. Saygılarımla
Yusuf Yılmaz

MHP

TÜRK MİLLİTETCİLİĞİDE MİLLİYETÇİ PARTİLER
Yusuf Yılmaz

MHP Türk Dünyası için kurulmuştur. Öyle olduğu için dünyadaki bütün Türklerin yönü MHP ye çevrilmiştir. Onun için MHP Türk dünyasının olmazsa olmazıdır. Amerikan başkanlarından birisi "Türk birliği bizim için nükleer bombadan daha tehliklidir " diyor.

Emperyalizm için bu kadar tehliklidir. Peki Türk birliğinin siyasi kanadı MHP olduğuna göre onu destekleyecek olan Türk federasyonları, Türk Ocakları, Ülkü Ocakları gibi milli kuruluşlar neden darmadağınmıştır.

Neden milli meselelerde bir araya gelemiyorlar. Aynı ülküden bahsettikleri halde neden MHP, İYİ pati, BBP gibi partiler TBMM de önerelerde çelişiyorlar.

Erciyes Kurultaylarının iptal edilmesi MHP ye yakıştı mı?

Yapılan anketler Türk toplumunun yüzde sekseni milliyetçi bir partiye oy verme eğilimindedir. Peki daha dün kurulan renksiz ve fikirsiz partiler MHP den fazla oy alıyor. Hatta iktidar oluyorlar. Fakat kırk yıllık MHP şimdi niçin fetret devrini yaşıyor?

Birlik içinde olunursa MHP nin iktidar olmamasına sebep nedir?

Bunları sorgulanmalı yeni çareler düşünülmelidir.

Arkadaşlar arasında uçuruma varacak konuşmalardan kaçınılmalıdır. Bu emperyalizmin oyununa gelmek demektir. Böylesine büyük bir davayı başka teşkilatların kanatları altına sokamazsınız. Sığmaz çünkü.

Bu atı eşeğin kuyruğuna bağlamak gibidir.

Saygılarımla.

Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin.

GÜÇ BİRLİĞİ

Güç birliği

Bugün dünyada kim kuvvetli ise onun dediği olur. Eğer bu güç bizde olsaydı dış politikada rahat ettiğimiz gibi içeride de huzur içinde olurduk.

“Türk Birliği rüyası içinde gözlerimi yumacağım” Diyen rahmetli Atatürk ve onun mirasını gerçek manada sırtında taşıyan rahmetli Türkeş bu işi belli bir noktaya getirdiler.

Türk federasyonları birliği adı altında bunu yine rahmetli Demirel zamanında devlet politikası haline getirdiler. Şayet kesintiye uğramasaydı bugün o güç arkamızda olsaydı kolay kolay başta Amerika olmak üzere bu emperyalder meydana cirit atamayacaklardı.

Çünkü Turan demek aynı zamanda Turan Ordusu demektir. Bu dünyanın en büyük gücü olurdu.

O zaman dünyada adalet sağlanır mazlumlar ezilmez aynı zamanda orta doğu ve İslam coğrafyası da bundan büyük ölçüde faydalanırdı.

Peki bu birliği kurmak zor mu? Bana göre kolay. Yapılacak iş sadece Başbuğun bıraktığı yerden devam etmek. Bu görev mhp nin di. Ama bu konuda mhp üst yönetimi başta genel başkan olmak üzere bu davayı sabote ettiler.

Yeni kurulan partinin de böyle bir derdi olmadığına göre bana göre yapılacak iş derhal ve hemen yeni bir konkre ile bu konuda deneyimi güçlü birini genel başkan yaparak mhp üst yönetimini değiştirmek gerekir. Bu aynı zamanda milliyetçi bir partinin iktidar kapısını aralaması demektir.

Çünkü Türk Milletinin aradığı budur ve yakışanda budur.

Görünüyor ki bu iş biraz zaman alacak. Sabretmek gerekir.

Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin.

Yusuf Yılmaz

ALTIN KOZA İÇİNDE SAKLANAN HAZİNE

ALTIN KOZA İÇİNDE SAKLANAN HAZİNE

Bundan beş sene önce Yeni Bosnaya Türkçe öğretmeni olarak atanan kızıma ev bakıyorum.Üç beş gün oldu ev bulamadım bulduklarım da ya pahalı yada içi harabe olmuş evler.Derken bunalmışım bir öğlen vakti kızıma dedim ki sen şu caminin avlusunda otur ben namazımı eda edeyim. Tam abdest alacağım yanımda sevecen bir güleryüz, sordu ve kızıma bir çay söyledi. Bu vesileyle tanıştık.Emekli Edebiyat öğretmeni olduğunu bu çevreyi iyi bildiğini ve bana ev bulma konusunda yardımcı olacağını söyledi. Onunla arkadaşlığımız böyle başladı. Edebiyat öğretmeni olduğu için şiire meraklı olduğunu anladım zaman zaman şiirler okuyor yorumluyorduk.Her yıl İstanbul'a gelişimde onu arıyorum vakıflardaki konferanslara panellere katılıyorduk. Bir gün "1989 yılında Hayvan Sevenler ve Tabiatı koruma Derneğinin Milli Eğitim Bakanlığı ile ortaklaşa düzenledikleri Liseler Arası Şiir Yarışmasının katılmak için öğrencisi olan Sevinç Karacayı teşvik eder ve bu yarışmada 'Dinleyin Lütfen' isimli şiir birinci olur ve bir dergide yayınlanır"

Benim de pek güzel yazamasam da şiire karşı ilgim vardır.

-Ağabey o şiiri bana yaz getir.

-Tabi

Ertesi gün Sultanahmet'te Türk Edebiyat Vakfın da buluştuk.Baktım elinde kuyumcudan aldığı güzel bir poşetin içinde bir dergi.

-Buyur.

-Teşekkür ederim.

Dergiyi aldım kırdım.

- Ne yapıyorsun o dergiyi ben otuz yıldır gözüm gibi saklıyorum.

- Kusura bakma.

İçimden dedim ki " Demek ki bazı emanetlere karşı daha dikkatli olmalıyım"

Onun için bu hikayemin başlığını Altın Koza İçinde saklanan Hazine koydum.

Yusuf Yılmaz.

YİNE BETON YİNE ÇIĞLIK

YİNE BETON YİNE ÇIĞLIK

Toprak boğuluyorum diyerek çığlık atıyordu!

Ağaçlar ağlıyordu!

Bugün hem de adı "Kültür caddesi " Olan Bahçelievler gibi bir yerden geçerken, birde ne göreyim!

Ağır beton araçları yarım yamalak yapılmış alt yapının üzerine en az beş yüz metre caddeye harç döke döke gidiyor.

Acaba ben mi yanlış düşünüyorum diyerek rastgele birine dert yandım:

-Çok değil üç beş sene sonra bu alt yapı yetmeyecek veya yenilenmek mecburiyetinde kalacak .

Halbuki bu alt yapının üzerine kum dökülse ağır silindirle sıkışıp parke döşense, yağmur suları birikmese ,toprak suyu emse, yandaki ağaçlar susuz kalmazsa ve yarın buralara ek alt yapı yapılırken kolayca açılıp kapansa... Hem kolaylık olur hem de maliyeti daha düşük olur. Oraya dökülen harcı da yol, köprü gibi yerlere harcasak daha iktisadi olmaz mı?

-Çok doğru düşünüyorsun.

Dünyanın neresinde böyle plansız, gelişigüzel altyapı çalışması var?

Öte yandan çoğu tarihi değerlerimiz, yeşil alanlarımız, yaylalarımız, sahillerimiz, coğrafi güzelliklerimiz rant uğruna talan ediliyor.

Böyle giderse nefes alacak yerimiz kalmayacak.

Vahşi kapitalizm açmış ağzını doymak bilmiyor.

Bu canavara dur diyecek bir merci yok mu?

"Köyde bir horoz vardı, her sabah bağırp dururdu. Bir gün sesi kesildi. Sahibine sordum:

Horozun sesi niye gelmiyor?

Dedi:-Cemaat şikayet etti, bizi uyandırıyor, bırakmıyor ki uyuyalım, ben de kafasını kestim.

O gün anladım ki halkı uyandırmak isteyenlerin başını kesiyorlar." M.H.ŞEHRİYAR

Yusuf Yılmaz

DİL MESELESİ

DİL MESELESİ

Her milletin dili kendine özgüdür. Ne bir İngiliz tam manasıyla Türkçe öğrenebilir, konuşabilir, yazabilir ne de bir Türk, İngilizce. Öyleyse bu İngilizce çılgınlığı nereden çıktı. Bütün okullarımızda üniversitelerimizde sokaklarda, tabelalarda, ürünlerimizin markalarında hatta şarkılarımızda hemen hemen her yerde bu İngilizce hayranlığı nereden geliyor.

Emperyalizm, her alanda bizi sömürdüğü yetmiyor gibi bir de dünyanın en nazik en kolay etki alanı en geniş olan güzel Türkçemizi baltalıyor. Ve hatta ilim yapmamızı yeni eserler ortaya koymamızı engelliyor. Maalesef yetkililerimiz de bu aymazlığa boyun eğiyor.

Yıllardır İngilizce eğitim yapılıyor okullarımızda, ilmimize sanatımıza ne katkısı oldu?

Büyük Atatürk kendi öz kaynaklarımızla kalkınacağız derken en çok dile önem vermedi mi? Aylarca dil üzerinde çalışmadı mı? Türk dil kurumunu kurmadı mı?

Acaba İngiltere de, Fransa da okuyan gençler, kendilerine yabancı dile ne kadar önem veriyor?

Sadece İngilizce değil diğer dillerin sözcüklerinin de Türk dilinin içine girerek bozulduğunu görüyoruz.

Zaten bu Araca, Farsça sözcükleri dilimizi bozduğu yetmiyormuş gibi son yıllarda müfredatımıza yenide bu Arapça dersleri yerleştirmeyi bir marifet sayıyorlar.

Burası Türk yurdudur, burada Türkçe konuşulur Türkçe yaşanır.

Bir türlü başımızı kaldırıp da ileriye bir hamle yapamıyoruz.

Artık kendimize dönmenin zamanı geldi geçiyor.

Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin.

Yusuf Yılmaz

AĞIZ TADI

AĞIZ TADI

“Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.” Demiş Büyük Atatürk.

Çok doğru söylemiş.

Geçen yıl İstanbul Yayla Semtinde gezerken mütevazı ama temiz bir berbere uğradım.

-Merhaba bıyıklarımı düzeltir misiniz.

-Buyurun, nasıl olsun.

-Bıyığı var desinler.

Güldü berber, bıyığımı çok itina ile düzelttikten sonra

Borcumu sordum

-Olur mu ağabey sıhhatler olsun.

Berberin bu davranışı çok hoşuma gitmiş olacak ki bu sene gelişimde yine o berbere uğradım.

-Geçen seneki tavrınızı unutamadım şimdi size saçlarımı kestirmek istiyorum.

Önce pardösümü aldı. Sanki yıllar sonra bir eve misafirliğe gitmişim gibi

-Çay kahve içer misin?

-Hayır teşekkür ederim.

-Nasıl olsun saçların

-Makası az kullan, makinenin derecelerine göre sıfırdan başlayarak kesersen memnun olurum.

Bir başladı, saçlarımın üzerinde karıncalar dans ediyor, makinenin sesi bir keman eşliğinde sanki bana konser veriyordu. Beni dinlendiriyordu. Ellerini hiç fark etmiyordum.

Tıraş bitti dedim ki ona

-Yıl 1977 Trabzon Fatih Eğitim Enstitüsünde okuyorum. Kahve rengi çizgili bir kumaş beğendi bana Arkadaşım Veysel Ayar. Ben pek beğenmedim kumaşı. İsmi dilimin ucunda Trabzon'un en meşhur terzisiymiş. Orda ben prova yaparken bir beyefendi geldi.

-Beni tam otuz defa prova yapacaksın.

-Otuz olmaz on defa yapsam.

Gülüştük.

Elbisem bitince bende şaşırdım. Üzerime öyle bir oturdu ki elbise artist gibi hissettim kendimi. O elbiseyle dersi bir başka anlatıyor, düğünlere bayramlara o elbiseyle gidiyordum.

On yıl o elbiseyi giydim.

O terziyi de hiç unutamadım. Tahminim soyadı Şanlı idi. Hakikaten soyadına yakışan bir sanatçıydı.

-Hamsi köyünde yapılan sütlacın tadını hiçbir yerde bulamazsın.

-Bakırköy de köprüden aşağı giderken sağda yüz elli yıldan buyana dededen kalma turşucunun turşu suyunun tadını unutamazsın

-Yada dut ağacından yapılan sazın çıkardığı sesi başka sazda duyamazsın.

- Hiç futbolla ilgilenmeyen biri Maradona'yı veya Metin Oktay'ı seyre gider.

Örnekleri çoğaltabilirsiniz dedim.

-İlk defa bir berbere geldiğimi anladım. Teşekkür ederim.

Borcumu ödedikten sonra kuş hafifliğinde mutlu ve neşeyle eve geldim.

Hanımda fark etmiş olacak ki

-Kime yaptırdın saçını ne güzel olmuş.

Onun için hikayemin başlığını “Ağız Tadı” koydum.

Toplumu mutlu ve huzurlu kılan sanatçılara şükranlarımı arz ediyorum.

Yusuf Yılmaz

ACILARIMIZ AZALSIN

ACILARIMIZ AZALSIN

Bütün kalbimizle ve kanımızın son damlasına kadar biz, Mehmetçimizle bir ve beraberiz. Zafer mutlaktır, çünkü biz Türk Ordusuyuz. Çünkü Atatürk'ün Ordusu hiç yenilmedi bundan sonra ki hiçbir savaşta da yenilmeyecektir!.. Bu mutlaktır. Lakin zayıfatımız da minimum olmalıdır.

Düşman kalleştir. Türk ordusunun karşısına çıkacak cesareti yoktur. Beklenmedik tuzaklar karşısında daha dikkatli ve tedbirli olunmalıdır.

Yaralı askerlerimize anında müdahale edecek uzman doktorlar hazır olmalıdır.

O doktorlar ki özel yetiştirilmiş icabında savaşan askerlerdir.

Bu doktorlar ancak ve ancak Gata da yetişir.

Bugün kapatılan bu Askeri Hastaneler derhal ve hemen açılmalı ve Genel Kurmaya bağlanmalıdır

Tanrı Mehmetçimizi korusun.

Ay gökte kaldıkça,

Ulu kocaların, ak sakallıların duası üzerine olsun!

Yusuf Yılmaz

kimbilir

KİMBİLİR

Kim bilir, ne zaman anlayacak, insanlık;
Bu çatışmalar yüzünden, değerlerimizin nasıl yok olduğunu...
Birkaç melunun, insanlığı ne hale getirdiğini...
Bütün dünyayı parmağı ile nasıl oynattığını...
Ve buna karşı bizim,
Etrafımızı saran güzellikleri koruyamadığımızı...

Aynı cesaretle korkmadan;
Neden bunca kesişen noktamız varken,
O kirli ele cevap veremiyoruz?
Bizde eksik olan nedir?
O bize hayat veren nesne,
Canımızdan daha mı kıymetsiz?
Yoksa biz onun kadar cesaretli değil miyiz?
Yüzleşmeliyiz,
Acılarımızı hep beraber hafifletmeliyiz,
Bir birimizi affetmeliyiz.
Kimi zaman değil,
Her zaman sevdiklerimizle bir araya gelmeliyiz.
Sil baştan olmaz,
Hiçbir şeyi tesadüfe bırakmadan,
Tekrar tekrar,
Etrafımızı saran güzelliklere sahip çıkarak...
Ve korkmadan!
Yusuf Yılmaz

DERTLEŐME

DERTLEŐME

Maalesef , çok çok değerli Ahmet Vefik Alp Ağabeyimiz biz senin kıymetini bilemedik,Kültür şehri İstanbul'u ranta kurban ettik. Sizi ta Rahmetli Başbuğla Televizyonda beraber yaptığınız programlardan beri takip ediyorum..Koyun sürüleri çoğaldı. Millet sizi tanımadı. Rantçılar memleketi ele geçirdi. Türkiye garip, yeşillikler çöl olmuş, tarihi miraslarımız korunamamış, her yer beton...Plansız düzensiz yapılaşma bizi ruh hastası yaptı.Böyle gelecek olur mu? Gençlik günlük yaşama peşinde, amaçsız ülküsüz bir nesil geliyor.Yarınlarımız kime teslim olacak?Fabrika yerine yol yapmakla övünüyoruz.Her şeyi dışarıdan ithal ediyoruz.Eğitim hazır bilgi,çocuklarımız özgün ve bağımsız düşünme becerilerinden yoksun.Fen bilimlerine gerekli önem verilmiyor. Devletin imanı olan adalet yok. Nereden baksak sakat.Halk kuru gürültünün peşinden gidiyor. Derdimiz çok Ahmet Vefik Alp gibi dünya Çapında bir Yüksek Mimar Dururken İstanbul'u kimlere teslim ettik! Bu durum bile sadece, ahvalimizi anlatmaya yeter de artar bile...Başka ne diyelim. Fakat ümitsizlik bize yakışmaz.Bu fetret devri bıçak gibi kesilir atılır yerine azametli devri yakalayacak kadrolar hemen gelir.Bunun rüyası içinde olacağım..Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin...Yusuf Yılmaz

İSTANBUL

İSTANBUL

Anadolu'dan İstanbul'a geldim, kış üzerini burada geçireyim dedim. Çok gezdim fakat eski gelişlerim kadar zevk alamadım doğrusu. Çünkü İstanbul ağlıyordu. Bir tarih ve kültür şehri olan bu kutsal mekan bir Romanın bir Paris'in yanında çok cüce görünüyordu. İmkânsızlıktan mı akılsızlıktan mı? Hayır. Çünkü buraya para oluk oluk akıyordu ve burada öyle beyinler vardı ki zamanın da dinlenseydi, yetki verilseydi bugün ben çölde değil cennetin bir köşesinde başım dik gezecektim. Sur içi, Ahmet Vefik Alp Beyin dediği gibi planlansaydı bugün bir turist geldiğinde bırakacağı dövizi düşünse biliyor musunuz? Bu zenginliğin değil İstanbul'a bütün ülkeye katkılarını düşünün...bizi bundan mahrum edenlerden hesap sorulmayacak mı?

Belediye başkanlığı şüphesiz önemli , seçimler yaklaşıyor. Bu kötü gidişe dur demek ve İstanbul'un geri kalanını, partiler üstü bir hamle yapıp rantçıların elinden kurtarmak gerekmiyor mu? Bu aynı zamanda vatandaşlık sorumluluğu olduğu kadar dini bir vazife değil mi?

Bütün duyarlı vatandaşlar parti taassubunu bir tarafa bıraksın İstanbul nasıl kurtulur diye kafa yorsun bu konuda tecrübe sahibi ilim adamlarını dünya çapında mimar olan yüreği İstanbul İstanbul diye atan Ahmet vefik alp gibi vatanseverlere kulak versinler.

İstanbul İslam'ın yer yüzündeki Kâbe'den sonraki en önemli beldesidir ve yalnız Türklere emanettir.

O YÜREK 3

Bir yürek ağlıyor İstanbul'a!

Sihirli bir değnek olsa da

Versem eline,

İstanbul'u getirse tekrar eski haline.

Tarih ağlıyor,

Vicdanlar ağlıyor,

O güzelim İstanbul'u teselli edecek,

Ahmet Vefik Alp gibi

Bir yürek arıyor.

İstanbul damarlarımda dolaşan kandır,

Yüce peygamberin işaret ettiği kutsal mekandır.

Fatih çıksa gelse mezardan,

Aşk ile aldığım yer,

Derdi olmuş viran!

Bir şey gizli ruhumda,

Ağlama der yüreğime...

Hazırlanın yeniden fethet,

Der durur rüyalarımda!..

Yusuf Yılmaz

EMPERYALİZMİN ÇOCUKLARINIZ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

EMPERYALİZMİN ÇOCOKLAR ÜZERİNDEKİ OYUNLARI

Çocuk fidan gibidir. Aşırı o yaşta alır. Boş bir kap gibidir ne doldurursan o kabın adını alır. Bal koyarsan bal kabı, çöp koyarsan çöp kabı olur.

Yolda giderken bir çocuğa rastlasan, başını okşayarak “ Senin cin gibi gözlerin var ileride çok çalışıp doktor olabilirsin” desen. Bu telkin çocuğun beynine yer eder ve doktor olmak onun ideali olur. Çünkü ben bunu yaşadım. Henüz ilkokulda okurken öğretmenimiz Sait Faiz bize matematik sorusu sorar ve bizi yarıştırdı. Başımızı okşar “Aferin” derdi. Ta o zamandan beri benim matematiğe karşı bir ilgim oldu ve matematik öğretmeni oldum. Şimdi görüyorum ki daha ilkokulda matematik konuları fareli, yılanlı, sorularla çocuklarda korku yaratıyor. Bu çocuğum matematiğe karşı ilgisini azaltmaz mı?

Matematikten soğuyan bir çocuk, fen bilimlerinde nasıl başarılı olacak? Geleceğimiz ne olacak? Böyle bir toplum ileri gidebilir mi?

Ders kitaplarında tarihi şahsiyetlerimiz yerine yabancı kahramanları övücü hikâyeleri anlatıyorsa çocuk kimi örnek alır?

Atatürk savaşın ortasında Milli Eğitim Şurasını topluyor. Yapılan eleştiriler karşısında “En önemli savaşın cehaletle savaş” olduğunu ifade ederek eğitimin ne derece önemli olduğunu söylüyor.

O bakımda bugün okutulmakta olan ders kitapları ve konuları tek tek gözden geçirilmeli inceleyip sık dokunulmalıdır. Çünkü bir milletin geleceği buna bağlıdır. Aksi taktirde Çanakkale’yi geçemeyen emperyalizm, bu yolla geçebilir.

Yusuf Yılmaz

BİR ANI 2

BİR ANI

Henüz İlica Öğretmen Okulunu yeni bitirip bıyığı terleyen heyecanlı bir öğretmem olarak Mardin Kızıltepe de bir köye tayinim çıktı. Elimde tahta bavulumla Mardin'e iner inmez köyümü sordum. Şu kahvede oturur köylüler dediler. İçeri girdim "ben sizin köye atanan öğretmenin deyinde hepsi birden ayağa kalktı. Hoş beş, çay ikramlarından sonra bana bir çip tutup yanıma da birini verip köye yollandık.

Köye varınca aşırı bir ilgiyle karşılandım. Bu bende inanılmaz güzel bir duygu oluşturdu. O gece köyde misafir oldum. En güzel odada en rahat yatakta yatırdılar beni. Sabah kahvaltıyı yaptıktan sonra tekrar Kızıltepe'ye geri dönmem gerekiyordu. Yanıma birini vermek istediler. İstemez" dedim, nasıl olsa geldiğim yerden geri dönecektim.

Tam köşeyi dönünce karşıma bir köpek çıktı, kaçtım kurtuldum ama tam kıranı aşarken bir koyun sürüsüne rastladım orada da sürünün köpeği bana saldırınca ayağım takıldı yâre düştüm. Allaha köpek yer düşene bir şey yapmadığı için ucuz atlattım. Yola devam edeyim dedim Bu sefer karşında başka bir köpek, durdum bir yay çizip köpeği atlattım. Artık tecrübe sahibi olmuştum. Ama korkmadım değil. Hâlbuki köylüler sana demiş yanına birini verelim diye. Bu bana ders oldu.

Fakat o köyde yaptığım öğretmenliği hiç unutamıyorum.

Köylülerin samimiyetleri, bana karşı olan güvenleri ve hoşgörülerini.

Fakat şunu gördüm Ağalık sistemin mazlum köylü üzerinde ki baskıları oradaki vatandaşlarımızı isyankâr duruma getirmiş, köylü bağımsız değil, esaret durumunda, bunun da kabahatini devlete bulmuş dolayısıyla devlete küskün. Emperyalizmin arayıp ta bulamadığı bir istismar konusu. Yıllardan beri o bölgenin sancısı dinmemiş, bugün görüyoruz neler çektiğimizi.

Velhasıl işin özü yine eğitime dayanıyor.

Orası sürgün yeri değil de cazip bir hale getirilseydi, çocuklarımız eğitilseydi bu durumlar yaşana bilir miydi? Elbette hayır.

Gelmiş geçmiş bütün iktidarlar bundan sorumludur.

Benim o bölgede yaptığım gözlemlerim budur.

Düzelebilir mi ? Evet çok kolay önce emperyalizmin başını ezecek sonrada o bölgeye şefkatle yaklaşacaksınız.

Fransa'da bir laf var. Ne yapmalı? Cevap "Atatürk gibi düşün!"

NOT: Hikaye Değerli kardeşim Salim Şahinin ağzından alınmıştır.

Yusuf Yılmaz

*

ne olacak bu halimiz

NE OLACAK BU HALİMİZ

Bir milleri ayakta tutan yüksek fikirler ve ülkülerdir.

Maddi imkanlar elde edilir. Borçlar verilir. Fakat inancını kaybetmişsen umudun yok demektir.

Türk toplumu bugün bu sebeple yarınlarını iyi görememektedir.

Daha bu akşam bir arkadaşımı aradım telefonda dertleştik:

-Kızım ne emeklerle okudu öğretmen oldu iki yıldır ataması yapılmadı.

Yavaş yavaş bunalıma girdiğini seziyorum.

İçine kapanmaya başladı.

İki yıl daha beklemeye tahammülümüz yok.

Ondan sonra ne olur bilemiyorum.

-Sen öyle diyorsun ama binlerce üniversite mezunu genç hayatlarının baharında işsiz güçsüz geziyor.

İntihar edenler gün geçtikçe artıyor.

Aileler huzursuz.

Memleketin bütün fabrikaları, yer altı yer üstü kaynakları yabancıların eline geçmiş.

Tarım bitmiş.

Bu gençler nerede çalışacak iş bulacak.

Vergi yükü gittikçe artıyor.

Sermaye belli ellerde toplanmış.

Alabildiğine savurganlık artıyor.

Bir yanda, zengin mahallerde yepyeni ev eşyaları sokaklara bırakılırken,

diğer yanda, fakir mahallerde çöpte ekmek arayan zavallı insanlara rastlanılıyor.

Camiler dolup taşıyor ama içinde iman var mı? Şüpheli.

Çok muhteşem adalet sarayları yapılmış içinde adalet var mı? Yok.

Okullarda eğitim çağın çok gerisinde.

Aileler mutlu mu? Hayır.

Asayiş nasıl? Perişan.

Belediyeler vurgun yerine dönmüş.

Otobüste konuşuyorlar kulak misafiri oldum.

“Bir belediye başkanının iki yüz dairesi varmış.

Ne iki yüzü üç yüz dairesi olan varmış”

Doğru yanlış halkın konuştuğu bu.

Eğer doğruysa bu adamlarda Allah korkusu yok.

Kısa zamanda nasıl elde etmiş bu serveti

Bu halk bu belediye başkanına aynı oyu verirse,

Bu halka ne demeli!

Velhasıl, toplum çürüdü.

İnanç kayboldu.

Yüksek fikirlerin yerini palavralar aldı.

Ülkümüz vardı.

Onu da sattılar.

Tanrı bizi korusun.

Yusuf Yılmaz

GÖZÜME TAKILANLAR

GÖZÜME TAKILANLAR

Taksim meydanından Beyoğlu'na doğru geziyorum.

Tarihi binalar birer abide gibi caddeleri süslüyor ve geçmişten geleceğe akıp giden hiç sönmeyen güneş parçaları gibi caddeleri süslüyor.

Ama aralarına zorla sığdırılmış beton yığınları tıpkı hiç horon bilmeyen birinin çok güzel horon oynayan bir ekibin arasına girip oyunu nasıl çirkinleştirdiğine benziyor.

Taksim meydanına tam da tarihi su sarnıçlarının üstünde ufak bir gövdede koca bir baş gibi duran o camie ne demeli!

Burayı hangi mimar planladı buna hangi kafa ruhsat verdi.

Ecdadımız İstanbul'da nerelere cami yapılacağını nerelere yapılmayacağını nerelere ne yapılırsa silüetinin bozulmayacağını bir genç kızın oyası gibi planlamış koca Sinan zamanında karara bağlamıştır.

Siz ne hakla bir dünya şehri olan medeniyetin beşiği İstanbul'la onun imar planlarıyla oynuyorsunuz. Bu hakkı nereden aldınız?

Benim ecdadım oraya cami yapılmasını bilmiyor muydu? Yoksa siz onlardan daha mı dindarsınız?

Çok cami yapmak insanı daha fazla dindar yapmaz.

Mümin olmak yürekle ilgilidir.

Dünyadaki bütün camileri toplasan yüce peygamberimizin yüreğinin bir kırıntısı etmez.

Bunu derken ben camilere karşı değilim.

Olur olmaz yerlere yapılmasını diyorum.

İstanbul yedi tepe üzerine kurulmuş.

Hiç olmazsa tepeleri bozmayalım

Necip fazıl:

Yedi tepe üstünde zaman bir gergef işler!

Yedi renk, yedi sestem sayısız belirişler...

Eyüp öksüz, Kadıköy süslü, Moda kurumlu,

Adada rüzgar, uçan eteklerden sorumlu.

Her şafak Hisarlarda oklar çıkar yayından

Hala çığlıklar gelir Topkapı Sarayından.

Ana gibi yar olmaz, İstanbul gibi diyar;

Güleni şöyle dursun, ağlayanı bahtiyar...

Derken

Orhan veli:

İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;

Serin serin Kapalıçarşı,

Cıvı cıvı Mahmutpaşa

Güvercin dolu avlular,

Çekiç sesleri geliyor doklardan

Güzelim bahar rüzgarında ter kokuları;

İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı

Boşuna söylememiş.

Yetkilileri ecdadıma layık olmaya davet ediyorum.

Yusuf Yılmaz

geçmiş zaman 2

GEÇMİŞ ZAMAN

Yıl 1969 henüz lise talebesiyim. Bir yaz günü matematik öğretmeni Veysel Ayar kardeşimle birlikte o gün pazarı olan Şalpazarı'na gittik. Akşamüzeri yağlı boya, fırça ile birlikte yaya giderek yolda bulduğumuz düzgün taşlarım üzerine üç hilal ve MHP yaza yaza köye vardık.

Bizi bu işe gönüllü olarak yapmaya zorlayan duygu ne idi?

Bir yiğit ses çıkmış kanımızda var olan vatan sevgisi, Türk düşmanlarına karşı koyma iç güdüsünü, Turan ülküsünü uyandırarak ve onu hayatımızın gayesi ,varılması gereken hedefler kısaca ülküler olarak aşıladi ve uyandırdı. O andan itibaren de kendimizi ülkücü olarak vasıflandırdık, bundan da çok büyük şeref duyduk.

Bu yolda çok canlar feda oldu.

Anti parantez olarak da şunu belirteyim ki o zaman konuştuğumuz ister devrimci ister ülkücü arkadaşların emperyalizme karşı olanları samimiydiler, hemen hemen aynı fikri taşıyorlardı. Samimi gençlik memleket meselelerini kendilerine dert edinmişlerdi ve hepsi de bu vatani yükseltmek yüceltmek yaşatmak istiyorlardı. Fakat emperyalizm ajanları vasıtasıyla farklılıkları kışkırtarak ve büyüterek aralarına sızarak kan akıtmaya başladı. Böylece emperyalizm gençleri bir birine düşman etmeyi başardı.

Nice canlar, fidanlar, geleceğimizin parlak zekaları heder oldu gitti.

Ben şahidim Alparslan Türkeş bu gençliği barıştırmak için çok uğraştı.

Hiçbir mezhep, din, ırk ayrımına girmedi.

Bu davranışlarıyla bütün milletin teveccühünü kazandı.

Bugün onun mirası üzerinde oturanlar maalesef onun yolundan gidemedi.

Onu, rahmetle, minnetle, şükranla bir defa daha yad ediyor aziz hatırası önünde saygıyla eğiliyoruz

Ruhu şad olsun.

Bugün, kırk yıl önce o taşlara yazdığımız o yazılar hala silinmedi, yüreğimizden gönlümüzden nasıl silinecek?

Yusuf Yılmaz

SİGARANIN DUMANI

SİGARANIN DUMANI

Umuda uyanmak bugün;
Ruhumun karanlığında çakan bir kıvılcımla,
Öldüğümü sandığım bir anda,
Gözüme kestirdiğim cesaretle,
Bir göz kırpışla, bir merhabayla, bir acı tebessümle...
Kuru bir karıncada olan can kadar da mı olamıyorum?
Mutlu olamasam da resmini de mi çizemiyorum?
Ayrılık varsa önümde binlerce buluşma noktaları da vardır muhakkak.
Hayallerim bir oktur,
Gözlerim yaydır,
Kalbimin her atışında o noktalara gerilen,
işte oklardan biri:
Köşe başında bir güzel kız,
İlgimi çekti!
Sinirli hırçın bir vaziyeti vardı.
Hızla cebinden bir sigara çıkardı,
Yaktı.

İçine öyle bir çekti ki sigaranın dumanını,
benim kendisine baktığımı fark kedince,
mahcup mahcup gözlerini kaçırdı.
-Çocuğum o sigara ağzına yakışıyor mu?
-Napa bilirim ağabey buna sığınmaktan başka.
-Annem Babam kavgalı üzülüyorum.
-Ve sen çareyi yanan şu kuru bir zehrin dumanını ciğerlerine çekerek arıyorsun,
yazık yazık.
Benim bunları söylerken acı acı gülümsememden samimi olduğumu anlamış olacak ki,
-Ne yapmamı da söyle o zaman.
-Allah irade vermiş akıl vermiş arayıp bulacaksın.
Önce şu zehri bırak, aklına vurdu mu iki dakika bekle, sonra yakmadan bir dakika daha bekle,
göreceksin muhakkak aklına bir şeyler gelir.
Her problem çözülür.

-Annem, babam.
-Aralarına gir, bir espri yap, sarıl öp ikisini de ,gerisi Allah kerim.
Hadi iyi geceler
-Peki söz şu paketi çöpe atıyorum, dediğini deneyeceğim bir işe yaramazsa.
- Mecbur atacaksın havayı kirletiyorsun, üstelik senin ciğerlerin su gibi, pınardan akan duru su gibi yani.
Gülümsetmeyi başardım bu taze çocuğa kendimi.
Ertesi gün dünkü köşe başında beni bekliyormuş gibi etrafı gözlüyordu.
-Merhaba başardın mı?
-Hayır daha kötü oldu.
-Nasıl yani.
-Beni ,aramıza girme diye ikaz ettiler.
Ağlayacağımı zannettiler ama ben onlara güldüm!
-Sonra.
-İkimside hayret edercesine bana baktılar
-‘Ağlayıp yalvarmamı bekliyordunuz değil mi’ değince sustular.
-Demek ki başardın.
-Gerisini nasıl getireceğim onu düşünüyorum.
-Sabret bakalım.
Birkaç gün sonra.
-Annem baban bana bakıp niye güldüğümü sordular.
-“Yarın bende bunlar gibi olacaksam hayatta evlenmem” dedim kendi kendime onun için gülüyordum.
İkisi birden hı ettiler.
Bir hafta sonra baktım pastanede anne, baba ve o çocuk çay içip gülüşüyorlardı.
Yanından geçerken göz ucuyla bana bakıp teşekkür ediyordu sanki.
O anda ruhumda bir ışığın yandığını fark ettim.
Gözümün yayına yerleştirdiğim ok yerini bulmuştu.
Ucuna ,sevginin, umudun, cesaretim konduğu oklar...

AHI EVRANIN İZLERİ

AHI EVRAN'IN İZLERİ

Bugün Şefik Ülken Hocamla Trabzon'a Kitap Fuarına gittik. Çıkışta Eski Tabakhane köprüsün altımdan geçerek harika tarih ve kültür parkını ve yeşilliğini hayranlık içinde gezdik. Şefik Hocamın esprileri halkla ilişkileri şakacı tavrı gezintimize ayrı bir zevk kattı. Oradan Antikacılar Çarşısında Tespih ve çakı çeşitlerini ilgiyle izledik. Hocam tepişe karşı meraklı olduğu için kuyumcu dükkanlarındaki tespihlere bakarken birisi hoşuna gitti. Elindeki tespihi kuyumcuya gösterdi. Dedi ki:

-Bu tespih mi kıymetli sizin teşbih mi kıymetli? İstersen değişelim.

Kuyumcu:

-Zararlı çıkarsın Kardeş deyince

Şefik hocam:

-Sana bir şey anlatayım. Geçen yaz Kadırgadan , Armelik'ten doğru gezerken Gümüşhane'ye saptık. Orada bir balcıya uğradım. Ağabey ben baldan anlamam, bana saf bir bal veririmsin? Eğer hakiki bal olmazsa günahı boynuna.

- Bana öyle bir vebal yükleminki ben balı başkasından alıyorum hakiki olup olmadığını bilmem. En iyisi şu karşıki adam benim çok iyi arkadaşımıdır selamımı söyle o sana iyi balı verir.

Gittim karşıki adama:

-O Ağabeyin selamı var iyi balın sende olabileceğini söyledi.

-Madem bana itimat etti bende sana yirmi beş liralık balı yirmi liraya veriyorum.

Bunu kuyumcuya anlattıktan sonra

-Aynı esnafın benzerini sen bu tespih için bana söylüyorsun. İşte esnaf dediğin böyle olur. Ahi Evran'ın izleri buralarda kalmış.

Neyse bu tespihi kaçaya vereceksin?

-Yüz ama sana doksan.

Şefik hocam cüzdanından elli lira çıkardı.

-Tespih bir elinde elli lira öbür elinde, "bir malı alırken parayla beraber çıkar, esnaf parayı görünce dayanamaz!" tamam mı buyur parayı deyince kuyumcu hayırlı olsun bugünde böyle olsun dedi.

Gülümseyerek oradan ayrıldık

Tam Moloz'a gelirken bir Azeri elinde güzel tespihler.

-Kaça ?

-On beş deyince.

-Bir elimde tespih bir elimde beş lira.

Olur mu?

-Neyse ver dedi.

Bugün Şefik Hocamdan güzel tecrübeler kazandıktan sonra evlerimize gittik.

Yusuf Yılmaz

BU KIZ NİÇİN KONUŞMUYOR

BU KIZ NİÇİN KONUŞMUYOR

Öğretmen okulunu yeni bitirmiştım, öyle heyecanlıydım ki içim içime sığmıyordu. Öğretmenlerim zaman zaman görev yaptıkları yerleri anlatırken gözlerimiz yaşıyor acaba bizde aynı duyguyu yaşayacak mıyız diye kendi kendimize somadan edemiyordum. İşte o fırsat gelmişti. Atanacağımız günü bekliyorduk. Babam hem sevinçli hem de üzüntülüydü. Sevinçliydi çünkü oğlu öğretmen olmuştu, gururluydu. Üzüntüsünü belli etmiyordu "Çocuğum uzaklara gidecek, evimizden toprağımızdan kopacak" diye düşünüyordu. Heyecanlı gün geldi çattı. Tayinim Bolunun şirin bir ova köyüne çıktı. Annemle babamla vedalaşıp "Merak etmeyin" dedim ellerinden öptüm. Babamın dudakları titriyordu, yanaklarımdan öperken Annem babama göre daha soğukkanlı idi.

Köye varınca hemen göreve başladım. Kalacak yer nasıl olusa olsun benim için önemli değildi, öğretmenliğime, öğrencilerime, okuluma kavuştum ya!

Kendimi köylüye sevdirmiştim. Bende onları sevmiştim. Öyle ki köyün ileri gelenlerinden biri kızını bana vermek istemişti. Hemen babama mektup yazdım "Ne diyorsun babacığım"

Cevap "Eğer böyle bir şey yaparsan seni evlatlıktan reddederim"

Biraz üzüldüm sonra tayinim çıktı memlekete ardından askere gittim.

Babam bana bir mektup yazdı.

"oğlum seni amcamın oğlunun kızıyla evlendireceğim.

"Olsun baba" dedim.

Sonra benim gıyabımda kına düğünü yapmışlar.

Askerden gelince de bana bir düğün yaptılar.

Eşimi gördüm ama üç gün hiç konuşmadık.

Sonra çocuklarımız oldu. İyi ,kötü günde, hastalıkta, sağlıkta bir birimizi hiç bırakmadık .Öyle ki "Bir paça eti dahi ondan ayrı yemedim"

Babam benden de mutlu idi, evinden toprağından kopmamıştım.

Çocuğuma kız istemeye gittim. Dünürün dedi ki "Kusura bakma seni soracağım" "istediğine sor, ama ben seni hiç sormayacağım" -Niye? "Çünkü, benim çocuk benden daha tahsilli benden akıllı o bilmiş sevmiş ya benim sormamın bir manası var mı? Dünür, bu cevabım karşısında ,"O zaman bende sormuyorum."

Evlendiler çokta mutlu oldular. Dünür şu anda hastanede yatıyor, enişte onun başından ayrılmıyor.

Ortanca kızım öğretmen oldu vazife yerini ziyarete gittim. Okul müdürü "Kardeşim, kızınız utangaç çok az konuşuyor"

"Yine iyi konuşuyor ben onun anasıyla evlendikten üç gün sonra konuştum"

Not: Çok değerli bir Ağabeyin sohbet ederken hatıralarından yazılmıştır.

Yusuf Yılmaz

ÖĞRETMENİM

Bilgilerinle donattın,
Bana dünyayı tanıttın,
Karanlıktan sen kurtardın,
Benim canım öğretmenim.

Anne oldun, baba oldun,
Karanlığa ışık oldun,
Ben sevgiyi sende buldum,
Benim canım öğretmenim!

Sevgi dolu gözlerinde,
Hayat buldum sözlerinde,
Mucize var ellerinde,
Benim canım öğretmenim!

Üşüyünce ısıtırsın,
Ağlayınca susturursun,
Sen bizleri seviyorsun,
Benim canım öğretmenim!

Hayat yolumu sen çizdin,
Kalbimin içine girdin,
Bana can ve hayat verdin,
Benim canım öğretmenim!..

H. KAYIŞ

ZİMUĞUN DEĞİRMENİ

ZİMUĞUN DEĞİRMENİ

Yıl 1954 Eğitim Enstitüsü Türkçe öğretmenliği bölümünde okuyorum. Tatillerde genellikle köyde olurum. Evimin önünde oturup kitap okurum. Teyze'min kızıyla nişanlıyken, bir kızda bana devamlı laf atıyor. Yine bir gün kitap okurken o kız yanımdan geçerken "Bahçesinin dibinde sıra sıra kavaklar***sevgilimi yoruyor elindeki kitaplar" diyerek yanımdan geçip gidiyor. İster istemez bu kıza karşı bir hoş oldum. Nişanı bozup elli yıl beraber bir yastığa baş koyduğumuz ve geçen yıl rahmetli olan hayat arkadaşımınla ta o zaman hayatımızı birleştirmiştik. Acı tatlı günlerimiz oldu. Hastalıkta sağlıkta bir birimizi hiç bırakmadık.

O kadar severdi beni ki arada Zimuğun Değirmen'ine un öğütmeye yollardı beni. Bir gün yine değirmene gittim ama değirmenin taşı dönmüyor. Orada, benden önce gelen bir çocukta kıvranıp duruyor. Hemen değirmenin bendini kestim, gömleğimi çıkardım, değirmen çarkının bulunduğu yer çanak gibidir, su buraya tazyikli vurunca çark döner. Çarkı tamir edipte, gömleği giyince, elimi yan cebime attım, sigara yok. Herhâlde düşürdüm dedim.

Geçenlerde bir kahvenin önünde oturuyoruz, tanımadığım kişilerde var. Bu konuyu konuşurken " O adam sendin demek, bende seni arıyorum" dedi .Sarıldı öptü beni. "Elli yıl oldu tam, o sigarayı cebinden ben almıştım" gülüştük.... BESEY(İlkbahar Çiçeği)

Öğretmenlikte ilk tayin yerim Maraş'ta bir dağ köyü idi. Hiç unutmuyorum Türkçe dersinde "hayaller, hayal kırıklığı ve gerçekler" konusunu işliyorum. Anlatıyorum ama çocuklar Türkçeyi pek iyi bilmiyorlar. En önde oturan Besey isminde çok sevimli bir kız çocuğu var. İlkbahar çiçeği demekmiş.

-Besey anladın mı kızım?

- Hayır öğretmenim.

- O zaman şöyle anlatayım: Ben çok uzaklardan gelmişim, gömleğim kirlenmiş Besey benim gömleğimi yıkasa ütülese diye hayal ederim. Oda bana dese ki hayır yıkayamam tabi hayal kırıklığına uğrarım. Gerçek ise kimseye bir şey demeden akşam leğene biraz sıcak su koyup sabunlayıp yıkamamdır. Şimdi anladın mı?

-Evet öğretmenim.

Arada o sevimli kıza kitaplar verirdim. "Senden güzel Türkçe öğretmeni olur" derdim

-Hayır.

Hayır diyordu ama gözleri öyle demiyordu.

Sonra benim tayinim çıktı memlekete geldim. Bir gün öğretmenler odasında oturuyorum, masanın üzerinde benim adıma yazılmış bir tebrik kartı, açtım "Öğretmenim bayramınızı kutluyor ellerinizden öpüyorum. Besey Muğla Davutbaba Lisesi Edebiyat Öğretmeni Besey İŞCAN

Not: Değerli Hocamız Murat Cihan'la sohbetten derlenmiştir.

Yusuf Yılmaz

BİR GÜNÜN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

BİR GÜNÜN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Bu sabah kalktım, sporumu yapıp, dişlerimi fırçalayıp ,tıraşımı olup, güzel bir banyo, namazımı ifa edip, kahvaltımı yaptıktan sonra annemin de hayır duasını alıp çarşıya çıktım. Günlük gazeteleri okuduktan sonra sahil gezintisine çıktım. Hava çok sıcaktı parkta oturup çayımı yudumlarken baktım Murat Cihan Hocam geliyor. Ona dün yaptığımız sohbette ki konuyu hikayeye çevirdiğimi söyledim ve okudum. Bir de Beşiktaş'ta yaptığım konuşmanın metnini okudum. Çok hoşuna gitti. Taktiri, bende yeni şeyler yazma isteği uyandırdı. Akşam üstü güneşin azalan sıcaklığı, tatlı bir esintiyle beni denizin kollarına itti. Deniz o kadar ılıktı ki bir saatten fazla yüzdüm. Tam güneş batarken üstümü giyinip eve giderken baktım bir genç denize uzun uzun bakıp seyrediyor. Keyfini bozmak istemedim ama hava o kadar tatlı , mehtap o kadar güzeldi ki bir fotoğraf çektireyim dedim.

-Merhaba delikanlı bana bir fotoğraf çeker misin?

-Tabi ne demek.

-İster misin bende sana çekeyim mi?

-Yok abi ben görüntüden hoşlanmıyorum.

-Öğrenci misin?

-Burada hem tatil hem mastır yapıyorum. Almanya'da okuyorum.

-Hangi bölüm?

- Mekanik

- Seviyor musun?

- Daha önce ekonomi okuyordum baktım çok kişi oraya yönelmiş, vazgeçtim, makine okumaya karar verdim.

-Benim çocuk lisede pek çalışmadı, çok yaramazdı, öyle hızlı bisiklet sürüyordu ki bir gün yüzü gözü kan içinde ön diş kırık bir vaziyette eve geldi, yani o derece yaramazdı .Düşük puanla iki yıllık odyometri bölümüne gitti. Orayı bitirince dikey geçiş yaptı odiyoloji bölümüne orada da çok da başarılı oldu bu yıl bitirecek.

- Bende çok yaramazdım devamlı plustion oynuyordum. Baktım bu işin sonu yok kendimi istikbale hazırlamam gerekir diye düşündüm. Gençlikte oluyor böyle şeyler. Sonra biraz daha büyüyünce hayatın gerçeklerini daha iyi analiz ediyorsun.

- Nasıl yani

Burada nasıl denize doğru bakıp tefekkür ediyorsam yeni yeni makineler icat etmek, çok çalışmak, vatanıma ,milletime faydalı olmak isteği.

-Seni bu meraka iten sebep ne?

-Kıyas kıyas... Almanya neden iler biz neden onların gerindeyiz hissi!

"Bu yaşta böyle bir genç. bana neler söylüyor, onu bir kat daha sevdim"

-Peki Almanya'da kalmayı düşünmüyor musun?

-Hayır orada gerekli ilmi yapıp vatanıma döneceğim. Burada biz Türkleri hor görüyorlar. Herkes sabah kalkıyor işine koşma koşma gidiyor. Çok çalışıyorlar. Her yer fabrika. Ben kendi kendimi yapıyorum. Bizim onlardan neremiz eksik.

"İşte Atatürk'ün istediği genç" dedim kendi kendime!

"Sizi bir kıvrıcım olarak göndereceğim alevler olarak döneceksiniz" diyen yüce insanın masmavi gözlerindeki ışığı o gencin de gözlerinde gördüm.

Aydınlık Türkiye'yi gördüm

Böyle milyonlarca genç var benim vatanımda, onların yüreğindeki heyecanı, parlak zekasını, iradesini, ideallerini harekete geçirip kısa zamanda yatırıma dönüştürecek bir kuvvet.

Bu eğitim sistemiyle olmaz!

Yeni milli eğitim bakanımız ne yapacaksa yapsın bu gençlerimizi çağın şartlarına uygun yeni ülkülerle donanmış bir şekilde yetiştirmenin yolunu bulsun ve uygulasin.

Gençlerimizi heder etmeye kimsenin hakkı yoktur.

Son olarak o denize bakıp tefekkür eden gence şunu sordum

-Cevap vermeye bilirsin, biraz özel bir soru olacak.

-Denize uzun ve derin bakıyordum ne düşünüyordun?

-Bir makine parçası takıldı aklıma onu daha işler hale nasıl getirebilirim!...

Yusuf Yılmaz

SARIMSAK

SARIMSAK

Yine serin bir temmuz akşamı kavlağanların altında otmuşum çayımı yudumluyorum. Öteden beri sempatik davranışlarıyla birde baba dostu olması dolayısıyla beni evladı gibi seven, yaşı doksanlı yıllara merdiven dayamış bu çınar ağacı hiç müsaade almadan yanıma oturdu. Bana geçmişle ilgili bir şeyler anlatacağını, benimle dertleşeceğini anladım. Elini öptüm çayını söyledim.

-Hala çakı gibisin.

-Daha dur bakalım yarın Kadırğa var öbür hafta Sisin haftası, yaylalar gözümde tütüyor.

-Sağlığın nasıl?

-Bak sana bir şey anlatayım: Askerde Yavuz Zırlılısında aşçıbaşydım. Bir gün hiç unutmuyorum İsmet paşa geldi tek tek ellerimizi sıktı hal hatırımızı sordu. Yemekte beni çağırdı bana " üç baş sarımsak getirir misin evladım." Yemeğin arasında hap gibi yuttu sarımsakları. Çiğnemedi. Bir zaman sonra Fevzi Çakmak Paşada bizi ziyarete geldi, o da aynı şeyi yaptı.

Yıl 1965 ben muhtarım. Kaymakam beni yanına çağırdı. Yanına üç güvenilir adam al, Alparslan Türkeş kasabamıza gelecek Onun güvenliğine yardımcı olacaksınız." Bizim için şerefti bu görev." Öğle yemeğine oturmadan Türkeş bana baktı "evladım yemekte bana dört diş sarımsak getirir misin." Şimdi anladın mı nasıl çakı gibi olduğumu!..

Eve geldim hanım diyor ki bir sarımsak kokusu var. Hiç seslemedim

İçimden güldüm.

Yusuf Yılmaz

ORTA YEMEĞİ

ORTA YEMEĞİ

Askere yeni gitmiştik. Sağdan soldan gelen arkadaşlarla tanışır, hoş sohbetler ederdik. Genellikle hemşeri olanlar bir arada olmayı isterler. Ranzaları yan yana olur, bir şey lazım olunca ortaklaşa kullanırlar. Yemek vakitlerinde yemek gelene kadar espriler yapılır, fıkralar anlatılır, kahkahalar atılır.

Kolaylık olsun diye, salata, helva gibi orta yemekleri önceden sofrada hazırdır.

Bizim Karadenizliler aceleci ya ikinci yemek geç kalınca, çok muzip, birazda açıkgöz bir arkadaş:

-Habu nedir? habu nedir?

Diyerek atalın ucuyla orta yemeğini bitirir.

Tabi kimse bir şey söylemez ama göz ucuyla da bir birinin gözlerine bakıp kızgınlıklarını ifade etmekten geri durmazlar.

Bir öyle iki öyle derken Sürmeneli arkadaş, kulakları çınlasın, önemli görevlerde de bulundu.

Canına tak etmiş olacak ki o arkadaş yine:

-Habu ne?

demeye kalmadı orta yemeğini kafasına geçirdi!

O arkadaş da hiç bozuntuya vermedi,

yalnız şöyle dedi:

-Ah şu elbiselere dua et, yoksa ben sana sorardım.

Ondan sonra yemekler gelmeden kimse orta yemeğine dadanamadı.

Sonra terhis olduk.

O arkadaşa rastladım, Uzun Sokakta.

Dedim:

-O elbiseler yok sırtında şimdi, ne yapacaktın?

-Hiç ne yapacağım orta yemeğinin yerine

yemek söyleyecektim ona... gülüştük.

Yusuf Yılmaz

YARALI YÜREĞİMDEN GELEN BİR SES

Yusuf Yılmaz

1 dk. ·

YARALI YÜREĞİMDEN GELEN BİR SES

Büyük Atatürk İzmir İktisat Kongresinde “Kendi kaynaklarımızla, fabrikalarımızla, kendi insanlarımızla birlikte topyekûn büyük bir hamleyle kalkınmamızı gerçekleştireceğiz “ diyordu. Nitekim de çok kısa zamanda hem de Osmanlının borçlarını da vererek büyük bir hamle yaparak planlı programlı bir şekilde kapitülasyonları da kaldırarak kalkınma sağlandı. Büyüme bütün dünyayı şaşırtacak şekilde yüzde dokuz, milli gelir ise yüzde yirmi artmış doların değeri hiçbir zaman bir lirayı yukarı geçmemiştir.

- Milli Bankaların kurulması,
- Demiryolları inşasının hükümetçe bir programa bağlanması,
- Sanayi teşviki,
- Yerli malı giyilmesi,
- Amele denen iş erbabına bundan sonra işçi denilmesi ve sendika hakkı tanınması da, Kongre'de alınan kararlar arasındadır.

Doğal güzelliklerin bozulmaması, yerli ve milli sanayinin kurulması hep bu devirde hayata geçmiştir.

Kısa zamanda okuma seferberliği başlatılmış. Okuma yazma oranı yüzde birlerden kısa zamanda yüzde otuzlara fırlamıştır.

Kısacası çağlar üzerinden atlayarak gelişmiş ülkelerle yarışa girmeyi başarmıştır.

Büyük Atatürk'ün ölümünden sonra milli duruş kaybolmuş gelen iktidarlar yine ülkemizi dışa bağımlı hale getirmiştir. Bugün geldiğimiz noktaya bir bakar mısınız? Dış borç katlanıyor. Faiz yüksek, dolar beş bini geçmiş, milli gelirin yüzde seksenini yüzde beşlik elit bir tabaka yiyor. Denge yok.Bu gidişle varılması gereken bir hedefte yok. Kendi insanımızın büyük bölümü mutsuz. Halbuki yabancılar için Türkiye bir cennet çünkü bizim paramızın yabancı paralar karşısında ki değeri çok düşük.

Artık kendimize gelmeliyiz.Yabancılara satılan cumhuriyetin değerleri geri alınmalı kendi insanlarımıza devredilmeli. Toprak satışına son verilmeli.

Her bakımdan tekrar Atatürk döneminin ruhuna uygun hareket edilmeli. Başka bir reçete varsa söyleyin. Yok yok yok.

Son olarak şunu söylemek istiyorum “Ya kuzgun leşe ya devlet başa”

Yusuf Yılmaz

Beğen

ANNENİN SAATİ

ANNENİN SAATİ

Tabiat ana yeşillenmeye, dereler coşmaya, erik ağaçları gelin gibi süslenmeye, kuzular melemeye başlayınca inekler de ahıra sığamaz olurlar. Büyük annenin gözleri heyecandan ay ışığı gibi parlamaktadır. Yayla hazırlıklarını çoktan tamamlamış , obaya ne zaman hareket edilecek beyin kararını beklemektedir.

Gök yüzü masmaavidir. Uzaktan gelen ilk yayla kafilesi, genç kızların boynunda asılı teyplerden çıkan kemençenin sesi, ineklerim başı süslü püslü , gerdanlıklarındaki çanın tıkırtısı, bebekler beşiklerle birlikte gelinlerin sırtında karşıdan geçmeye başlayınca bey daha fazla dayanamaz:

-Hanım yarın sabaha karşı hazır ol saatimde dörde kur.

-Beyim ben o saate kalkıyorum biliyorsun .

Yarın olur hazırlıklar tamamlanır. Hanımın gözüne sevinçten uyku girmez. Gece biraz erken kalkar. İnekler, çocuklar ve bey yola koyulurlar. Bey hanımın zamanında kalktığını hesap ederek sabah ezanında Erik Belinde olması gerektiğini düşünür. Fakat ışıklar görünür. Olsun der daha erken gelmekte de bir hayır var diye düşünürken bir köpek havlaması duyulur. İnekler panikler kaçmağa başlar, baba peşinden gider. Aradan bir hayli zaman geçer. Oğul babasını aramaya koyulur.

-Baba baba!

Cevap alamaz. Bira ötede küçük bir uçurum vardır. Tekrar bağırır. Meğer “İnek o panikte yuvarlanmasın diye bey ineğin kuyruğundan tutunca ikisi beraber aşağıya doğru yuvarlanmış, yukarıya da çıkamıyorlar. Oğul biraz daha yüksek sesle bağırır.

-Baba baba!

-Aşasıdayım oğlum.

-Baba ne işin var orda?

-Annenin saatini kaybettin de onu arıyorum.

Yusuf Yılmaz

DUYDUKLARINA DEĞİL GÖRDÜKLERİNE İNAN

DUYDUKLARINA DEĞİL GÖRDÜKLERİNE İNAN

Memleketimiz de, Atatürk'ten sonra her şey bozulduğu için yapılan işlerin büyük bir kısmı haliyle adalete, hakka, hukuka dayanmamıştır.

1980 yıllarda Rotasyon adı altında tayinler yapıldı. Ben bir lisede öğretmenim. Benimle aynı şartları taşıyanlar bir özür uydurup yerinde kalırken, ben daha sağlam özür raporu almama rağmen kabul edilmedi, rotasyonla tayin edildim. Hemen ayrılıp görev yerine gittim. Uzaktı ,ailem perişandı, üstelik kış mevsimiydi. Merkeze en uzak bir köy ortaokuluydu.

Haftada bir kasabaya araba vardı. Telefona yazılsan akşama ancak sıra gelip haberleşebiliyordun.

İlk zamanlar tedirgindim sonradan alışınca o insanların ne kadar sıcak ne kadar samimi ve içten olduğunu anladım. Dört öğretmen bir odada bir yürek gibiydik. Yediğimiz içtiğimiz ayrı gerisi birdi. Bir öğretmen arkadaş vardı ona karşı biraz soğuktum. Söylentiler...fakat bir gün eve geldim .O arkadaş huşu içinde namaz kılıyor, ellerini Yüce Tanrıya kaldırmış gözleri yaşlı bir şekilde dua ediyordu. Bazılarının "inançsız" dedikleri bu adam !...kendimden utandım onun için ruhumdan özür diledim. Sonra onu aradım buldum, Mardin'de bir yerde öğretmen. Davet ettim onu , "olmaz, önce sen gelip bir ay misafirim olacaksın" dedi.

Bir alevi köyüydü, insanlar okula girerken ayaklarını çıkarıyorlardı. O derece saygılıydılar. Akşamları okuldan eve döndüğümüzde evin kapısında çeşit çeşit yiyecekler doluydu, cammış yoğurdu, tandır ekmeği, kaz eti, elma, ceviz vs. Kimin getirdiği de belli değildi.

Köylü ,öğretmene, nerdeyse, tabirimi mahsur görün ,tapıyordu. Oysa bu insanlar için bize neler söylenmişti.

Gördüklerimiz duyduklarımızın tam tersiydi.

Bir dede bizi evine davet etti. Gittik. Akşam namazı okunuyordu abdest almak istedim.

-İsrar etti eline suyu ben dökeceğim.

-Olmaz kabul edemem.

Sonra sandığı açtı içinden ipekten yapılmış üzeri Kâbe işlemeli seccadeyi odaya serdi.

Evin adamı ayakta bizE öyle hizmet ediyorlar ki. Şaşırdık .En nefis yemekleri bizim için hazırlamışlar.

-Çocuklarımıza ilim öğretiyorsunuz sizin için ne yapsak azdır.

"İşte Anadolu insanı, bizim insanlarımız, iyilik et canını al, askere yolla vatan için gözünü kırpmadan şehit olsun; iste, çalıştığının fazlasını vergi olarak ödesin"

Bu insanların hakkı yenir mi?

Bu insanlara iftira atılır mı?

Bu insanlar mı dinsiz?

Yazık yazık yazık!..

Corum Ulu Camii:

Bir cuma günü hoca hutbe verirken birisi cemaati yara yara gelir. .Hocanın kulağına bir şeyler fısıldar.

-Filan camiyi Aleviler bombalamış, şimdi namaz zamanı değil cihat zamanıdır.

Gerisi malum gözyaşı kan acı ıstırap...

Bir ajandı dedikodu yaydı kaybordu, bombalama diye bir şey yoktu.

Kimdi bu ajanlar neden kardeşi kardeşe düşman ederler.

Ve neden biz duyduklarımıza hemen inanırız görmeden...

Sonra ben babadan kalma tüfeğimi o dedeye hediye ettim.

Gözleri yaşardı.

-Sen demek bu nu bana veriyorsun.

Öptü tüfeği.

Babamın tüfeğini.

-"Helal olsun" dedim.

O bunun ne demek olduğunu benden daha iyi biliyordu!...

Yusuf Yılmaz

BİR TELEFON VE ISLAK MENDİL

BİR TELEFON VE ISLAK MENDİL

Eğitim enstitüsünde okuduğum yılların birinde çok sevdiğimiz bir edebiyat öğretmenimiz vardı.

“Cumhuriyet kadını” konusunu işliyordu dersinde. Bir ara bize dönerek,

-Atatürk’le ilgili bir eseri tam olarak okuyanlar parmak kaldırsın?

Bir tek parmağın kalkmadığını görünce, gözleri buğulanarak,

-Siz yarın öğretmen olacaksınız, köylere, kentlere gideceksiniz, oralarda Atatürk’ü nasıl anlatacaksınız

Çok mahcup olmuştuk. Ben şahsen o günden sonra Atatürk’ü her fırsatta okudum , her okuyuşta yeni şeyler öğrendim, her okuyuşta onu daha çok sevdim. Onun Himalaya dağları kadar büyük olduğunu anladım. Kadınlar için bir çok sözü var, birinde diyor ki “Kahraman Türk kadını! Sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde yükselmeye layıksın.” Mustafa Kemal Atatürk, 17 Mart 1923 Tarsus

Bu demektir ki kadın erkeklerden daha çok okumalıdır. Kadın ancak böylelikle sürünmekten kurtulabilir. Onun için bir öğretmenin birinci görevi kız çocuklarını okumaya teşvik etmek olmalıdır. Bir toplum cahillikten de ancak bu şekilde kurtulabilir. Bu aynı zamanda Canab-ı Allah’ında emridir. İlk emri “oku” olduğuna göre ve burada cins ayırımı yapmadığına göre kadınların okuması farz olmuyor mu?

Bu düşünceyle ve heyecanla yeni okullarımıza atandık.

Bazı sebeplerden ötürü merkeze yakın olmam gerekiyordu, Milli eğitim müdürü,

-Şu köye bir ortaokul açılmış görünüyor, gider misin? Ancak işin çok zor, kurucu müdür olacaksın, eğitim öğretim açılalı iki ay oldu, kısa zamanda köy odasını üç sınıfa ayıracağını, köyden de yirmi yaşına gelmemiş gençleri kayıt edeceksin, yeni öğretmenler gelene kadar ilk okuldaki öğretmenlerle birlikte öğretime başlayacaksın.

Hiç düşünmeden “evet” dedim.

İlkokuldaki öğretmen arkadaşlar bilhassa İbrahim Özçelik Bey bize çok yardımcı oldu. Köy muhtarı Mehmet beyle birlikte köyden yardım topladık. Merkezdeki okullardan sıra, yazı tahtası, kağıt, kalem vb aldık. Bir ay içinde okulu faaliyete geçirdik.

Üçü kız olmak üzere on dokuz öğrenci kayıt yaptık. Daha sonra kız öğrencilerin birisini babasının isteği üzerine okuldan ayrıldı. Diğer kızların okuması için nur içinde yatsın Metin Ağabey aydın bir kişiydi, İbrahim öğretmenimizle de çok samimiydi onların çok etkisi oldu.

Böyle bir kurban Bayramı arifesinde evde otururken birden bir telefon geldi.

-Merhaba hocam telefonunu Abdullah’ tan aldım ellerinden öperim. Yaklaşan kurban bayramını kutlarım. Ben hastanede hemşeriyim sizin gibi öğretmenlerin sayesinde.

-Ne demek bütün öğretmenlerin vazifesi. Bende senin ve ailenin bayramını kutlarım.

-Okuldan ayrılan arkadaşın ne yapıyor.

-Ayrıldığı için çok üzgün.

O olay hala içimde bir yara olarak durur. Çünkü biz de vazifemizi tam olarak yapamadık.

Eğer o çocuğun babasını ikna etseydik. Şimdi belki de bana ikinci bir telefon gelecekti.

Kendimi affedemiyorum. Öyle ki aklıma geldikçe bazen mendilimin ıslandığını fark ediyorum.

-Hocam o sizin bahsettiğiniz Yaşa Metin 10 gün önce vefat ettiğini üzümlere söylüyorum. Hani üç kızdan biri okuldan alınmıştı işte o kız öğrencimiz. Allah rahmet eylesin mekanı cennet olsun inşallah. Nur içinde yatsın. Kanseri hastası imiş şimdi Ramazan Beyin eşi aradı. Selam ve dua ile.

Keşke bu haberi duymaz olsaydım!..

Yusuf Yılmaz

NATO TOPLANTISINA GİDERKEN

NATO TOPLANTISINA GİDERKEN

Yıl 1957 İzmir'de askerim. Fahri Özdilek paşanın makam şoförüyüm. Bir telgraf gelmiş. "Acele Amerikan konsolosunu al hemen Ankara'ya NATO toplantısına gel." Uçak yok, mecbur karadan gidilecek. Fahri Paşa beni çağırdı,

-Saat altıda hazır ol ,Ankara ya gideceğiz. Yolda konsolosuda alacağız.

Konsolos az Türkçesiyle biraz da ukala konuşuyor.

Tam Afyona doğru gidiyoruz, konsolos bana Atatürk'ün Kocatepe'de ki i ihtişamlı büstünü göstererek, Bu kim?

Buradan emir vererek, puştları denize dökün emrini veren adam.

Konsolos biraz anlar gibi oldu ses çıkarmadı.

Paşa konsolosa dönerek:

-Bir sigara yak, şoföre ver.

-Komutanım ben sigara içmem.

Konsolos:

-Sen hangi şehirdensin ?

-Trabzon.

-Ha şu tarlaya tuz eken!

-Hayır biz gübre yerine hamsi ekeriz. Tuzun Florida da ekildiğini duymuştum!

Konsolos bozulur .Fahri paşa tebessüm eder.

Ankara da arabadan inince konsolos bana bakar.

-Soracağım, eğer Florida da tarlaya tuz ekilmiyorsa külahları değiştiriz.

Hatırladıkça, Fahri paşanın kahkahaları hala kulaklarımda çınlıyor!...

Yusuf Yılmaz

KÖYDE SEVİLEN BİR ADAM

KÖYDE SEVİLEN BİR ADAM

Günlerden Perşembe bizim kasabanın da pazarıdır.

Garip bir adam bağıırıp duruyor. Sesi öyle çekici ki yanaşmadan duramasın yanına.

-Akıl satarım, akıl satarım ! Yirmi beş kuruş!

-Al sağa yirmi beş kuruş ver bana bir akıl.

-Bak armudu ağaçtan aldın mı yanında çakı olsun. Soyar yersin.

-Abo, abo ben oni bileydum da!

Çok sevdiği oğlumun tek atan bir tabancası , komşunun oğlunun yedi saçma dolusu fişek atan av tüfeği vardır. Bir meseleden dolayı bu iki genç kavgaya tutuşurlar ve silahların çekildiğini görünce baba bağırmağa başlar.

-Yetişin Ağalar! Bizim uşak tek delik açayi, öbür uşak yedi delik acayi!

Daha karlar erimeden bu adam kazmasını küreğini alır her sabah erkenden kalkar dağdaki tarlasına gider. Karşı köyde de bir teyzede o saatlerde ineklerine yem vermek için kalkar, Beyaz gömlekleli adamı hayranlıkla takip edermiş. Uykuyu çok seven kocasına,

-O adamı görüyor musun ? Her sabah bu ayazda kalkıyor dağa eşmeye gidiyor, sen uyuyorsun.

Bir öyle, iki öyle adam karısının dırdırından bıkmış. Canına tak etmiş.

Adamın kim olduğunu öğrenmiş.

Perşembe günü kasabanın pazarında o adan eli arkasında karşıdan doğru geliyor.

Tam yanından geçerken,

-O dağa, o soğuta sabah namazı, elinde kazma kürekle giden sen misin?

Evet demeye kalmadan adamın suratın yumruğu vurur.

-Yavvv gardaş ne yapıtımda vuruyorsun bana.

- Daha ne yapacaksın, bir sabah uykusu uyutmadın bana!...

Yusuf Yılmaz

AKREBE BENZEYEN ARI

AKREBE BENZEYEN ARI

Eski Caminin yapımı bitmiş, çatısı çatılmış o kadar güzel olmuş ki çatıyı örtecek kiremit yok. Araştırmışlar en güzel kiremit İspanyada. Getirmişler çatıyı bir güzel dizmişler. Usta demiş ki

-Çok güzel çok sağlam kiremit üzerinde de akrep resmi var.

-Yok yahu! Akrep resminin altında namaz kılınır mı?

Zamanın derin hocalarına sormuşlar, kılınmaz diye fetva vermişler.

Çatının bütün kiremitlerini sökmüşler o fabrikanın arması olan resmi tek tek silerken en son birkaç kiremit kalmış, yorulmuşlar oturup bir nefes alalım diye soluklanmaya başlamışlar. Bir çocukta oralarda dolaşmış,

-Git buradan ayak altında dolaşma.

Çocuk onlara hiç aldırmadan son silinmeyen bir kaç kiremitlerden birini eline almış,

-Ne güzel arı ,vız vız...!

-Ne arısı çocuk?

Derken bakmışlar ki akrep dedikleri resmin aslında arı olduğunu görmüşler.

Bir çocuğa bakmışlar bir kiremitte, içerinden birisi

-Bu çatı yağmuru önleyecek, namazla ne ilgisi var, üzerindeki resim arı olsa ne olur akrep olsa ne olur. Arı bal yapıyorsa akrebin zehirinden de ilaç yapılıyor. Bazı arılarda sokunca öldürüyor. Bu geri kafalı hocalar olduğu müddetçe bizde şu çocuk kadar akıl olmaz.

Yusuf Yılmaz

FİKRET KARADENİZ

Yusuf Yılmaz

1 saat ·

FİKRET KARADENİZ

Çok değerli Ağabeyim'iz Şair, yazar, Eğitimci Hocamız Fikret Karadeniz'i kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyim. Çok beraberliğimiz oldu. Fikirlerini saklamaz açıkça ve mertçe ifade ederdi. Gösterişten uzaktı. Hemen yazdığı şiirlerinin bir kısmını unutmuş kaybetmişti. Bir gün Sessiz Çıglıkta okuduğum 'Adalet' isimli şiirden sonra yanına oturdum.

- Ne güzel şiir kim yazdı?

- Abi daha dün yazdın verdin bana oku diye.

- Ya öylemi!

O şiiri bir yere sakladım hala arıyorum.

Bir gün talebelik yıllarında Üstat Nihal Atsız'ı ziyarete gider.

Fikret ağabeye uzun ve dikkat baktıktan sonra! "Sende hakiki Türk kafası var" diye şakalaşır. Sohbetten sonra söz şiir konusuna açılınca, Fikret ağabeyden bir şiiri okumasını ister.

ORTA ASYAYA ÖZLEM

Nerde kaldı nerde?

O kanlı düzler!

Kılıç yarasıyla bezenmiş yüzler!

Kılıçlardan keskin ışıklı gözler!

Yay geren eller nerede kaldı?

Hani ya Kaan'ın yazdığı betik?

Kırgızlar, Kıtaylar, Türkmenler yitik.

Felek neyledi biz neyledik

Ergenekon, Altay, Ötüken hani?..

Fikret Karadeniz

Üstadın çok hoşuna gider.

,onu kutlar.

Yeri doldurulamaz

Nur içinde uyusun. Mekanı cennet olsun. Ruhu şad olsun..

Yusuf Yılmaz

GAZİ EZAN DİNLIYORDU

BAŞTA BÜYÜK ATAMIZ OLMAK ÜZERE BÜTÜN GAZİLERİ MİNNETLE ŞÜKRANLA YAD EDİYOR, GAZİLER GÜNÜNÜ KUTLUYORUM

Sabah ezanı okunmaya başladı.Ahenkli bir ses geniş şekilde yankılandı. Atatürk başını yukarı doğru kaldırmış, kendinden geçmiş bir halde ezanı dinliyordu.Bir an geldi yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı.

Kaynak: Camal Granda(Celebi) Atatürkün Uşağı İdim

Atatürk 1923 yılında Trabzon'da Kavaklı Meydan Ortaokulu'nu ziyaret eder.

Vasfı Hoca'dan inşirah süresini okumasını ve yorumlamasını ister.Hoca zorlanınca kendisi okur ve yorumlar.Dinin okullarda öğretimesi gerektiğini söyler.

Kaynak:Atatürk ve din Pr. Dr. Necmeddin Erbakan

GAZİ EZAN DİNLIYORDU

Sabah ezanı okunuyordu.

Sustu...

Sanki bütün dünya susmuştu.

Kalbinin beyninin en derin yerlerine,

Bütün hücrelerine kadar

Dinliyordu ezanı.

İki damla yaş süzöldü gözlerinden

Yaş değildi,

Biri Türklük duygusu,

Öbürü İslam billuruydu.

Yumruklarını sıktı.

Çünkü ezan okunan bütün ülkeler

Kan ağlıyordu.

Açtı ellerini...

İnşirah süresini okudu.

“Senin için bağrını açmadık mı?

İndirmedik mi senden o yükünü?

O belini büken yükü.

Senin şanını yüceltmedik mi?

Demek ki zorlukla beraber,

Bir kolaylık var.

O halde:

Boş kaldığında kalk yorul,

Ve ancak Rab-binden ümit et.

Hep ona güven.”

-İslam-ı boğmak istiyorlar.

-Türklüğü yok etmek istiyorlar.

-Bana yardım et Allah'ım!

Sabah oldu.

Ordular ilk hedefiniz Akdeniz!

Şimşek gibi çaktı!

Fırtına kasırga gibi...

Düşmanın üzerine çöktü:

Yer, gök ve deniz

Hep onunla beraberdi.

Güneş bir kere daha doğdu.

Mazlumlar sevincinden ağladı.

İslam kurtuldu.

Türklük kurtuldu.

Şerefli bir hayat kuruldu.

Yüksek Türk!

Senin için yüksekliğin hududu yoktur.

Çünkü en büyük hürriyettir.

Çünkü adı cumhuriyettir.

Yusuf Yılmaz

FEVZİ ÇAKMAK BÜYÜK ADAM

Mareşal Fevzi Çakmak:Bütün ömrü cephelerde savaşmakla geçmiş.Bir kardeşini Balkan savaşlarında bir kardeşini daha on yedi yaşında askeri okulda kaybetti.Diğer kardeşi yüzbaşı iken Çanakkale'de açık süngü savaşında şehit oldu.

Vatan dört bir yandan işgal edilmiş.

Türk milleti tarih sahnesinden silinmek istenmektedir. Yanında Kazım Karabekir olmak üzere saraya giderler. Bir tarafta Enver Paşa öbür yanda Damat Ferit Paşa oturmaktadır. Fevzi Çakmak,

-Paşam bu işe bir hal çaresi bulalım Vatan elden gidiyor.

Damat Ferit,

-Paşa sen işine bak. Ben zaten Arap Uşağıyım.

Deyince Fevzi Çakmak beyninden vurulmuşa döner. Merdivenlerden inerken" Vay ansına" der!

Sonra kendini zorla Erzurum'a tayin ettirir. Gerisi malumdur. "Bu vatani ancak Mustafa Kemal kurtarır" düşüncesi kafasındadır. Büyük önder, Fevzi Çakmak tarafından tutuklanmayı bekler, fakat Fevzi Çakmak bu işin bir kan meselesi olduğunu o merdivenlerden inerken anlamıştır.

Mustafa Kemale dönerek,

-Sizin emrinizdeyim, vatani kurtarmak için ne lazımsa yapmaya hazırım!

İşte o an Mustafa Kemal. Atatürk olduğu andır.

Bugünde aynı ruha ihtiyaç vardır. Başka bir kurtuluş yolu da yoktur.

Ziya Gökalp,

"Karacık» dağından, «Kıpçak» çölünden. Gelen atalarım gibi Türk'üm ben. Bana yol gösteren benden olmalı;. Olamaz Türk'e baş, Türk'üm demeyen" boşuna dememiştir.

Bugün biz istanbul kanalını yapıp kıyılarını Arap Uaşklarına teslim edeceğiz.

Yarın istanbul ısgale uğradığında, Damat Ferit'in dediği gibi "ben zaten Arap Uşağıyım " derse ne olacak?

Yusuf Yılmaz

DEĞERLENDİRME

DEĞERLENDİRNE

Değerli Araştırmacı , Yazar, Murat Cihan Öğretmenimiz; Karadeniz'in hırçın dalgaları ve sarp kayalıklarında gezinerek bir hizmet aşkıyla kaleme aldığı" Liseli Eşkıya" isimli romanını bir çırpıda okudum.

İlk bakışta soğuk ve korkutucu olan bir eşkıyanın anasını babasını kaybetmiş yetim bir çocuğu okutup adam etmek için nasıl kendini sakladığı ve içindeki iyilik meleşinin insanlara nasıl hizmet ettiği ve nasıl kılıktan kılığa girdiğini heyecanlı bir şekilde ders verir gibi okuyacaksınız.

Öyle rivayet değil, uydurma değil bizzat hayatın çilelerinden, sessiz çığlıklarından yaşanmış ve akıcı güzel Türkçesiyle harika bir roman.

Asıl romanın sonu insanın gözünü yaşartan olaylarla dolu.

Murat Ağabeyi doğru anlamaya vesile olması dileğiyle...

Yusuf Yılmaz

GEÇMİŞ ZAMAN(YAYLAYA GÖÇ ANNEMİN AĞZINDAN)

GEÇMİŞ ZAMAN (Yaylaya göç, annemin ağzından)

-Anne eskiden yaylalar nasıldı?

-Efendime söyleyeyim, , saat dörtte kalkardık, çayımızı demledik, çay nerde? yoktu ki çay dediğimiz ihlamur. İneklerimizi güzelce püsküller, başlarına da canları takardık. En güçlü ineğin birisine sarardık battaniyeyi dırmaçla bağladık, yükümüze yardımcı olsun diye. Yiyeceklerimizi alır etrafı kontrol ettikten sonra evin kapılarını kilitler çıkardık yola. İneklere "gel oğlum geh geh" can sesi" cangirt cangirt." Yorulurduk yağmur, çise içinde gelirdik Saz Alanına, inekleri bağladık bizde doruğun altında oturup dinlenirdik. İneklerimizi sağardık, etraftan çalı çırpı toplar ateş yakardık. Sonra sütü kaynatıp yer içerdik. Sabah Tasımızı tarağımızı toplar yola koyulurduk yeniden, git babam git, yol bir türlü bitmezdi. Edibali'nde bir mola verip bir çay içip beklemeden yolumuza devam ederdik. Belki de vardı üç yüz inek, can sesi ortalığı tutardı. Herkesin ineği sahibini tanırdı gel değince gelirdi. Bir huzur, bir neşe, bir sağlık, o coşku , o şenlik, sorma gitsin. Şimdi nerede, inekler bile arabayla gidiyor yaylaya. Dağlar, o çiçekler , o çiçeklerin kokusu bambaşkaydı.

-Yaylaya yaklaştın, o duyguyu anlatır mısın?

-Obaya varmanın sevinciyle içimiz bir hoş olurdu, anlatamam. Öyle herkes ayrı ayrı obaya giremez, bir yede toplanılırdı, bekçi düdüğü çaldığı anda hep beraber hareket edilirdi.

- Evler nasıldı?

-Kara taştan yapma çatısı hartamaydı. Şiddetli yağmurlarda evin içine akardı, birde akan yerin altına meşrebe koyardık. Akşamdan yatmadan önce yer ateşine yumruk kadar odun, onun üstüne sönmemiş köz, onun üstünü de kül ile örterdik. Sabah erken kalkınca o külü azıcık açar üstüne çalı çırpı koyup üfleyince ocak yanıp tütmeye başlardı. Bu arada inekler sağıp sütü kaynatmak için ocağın üzerlerine koyardık. Yoğurdu yayığa döker bir yanda yayarken öbür yanda süt taşmasın diye gözümüzle sütü kollardık.

Yayıktan sonra küleğe boşaltır yağını ayırdıktan sonra ayranın bir kısmını ayırır çoğunu kaynatıp kesmesini beklerdik. Onun da süzmesini beyaz torbalara koyup çökelek yapardık.

Yüksek sesle karşıdan karşıya bağırarak konuşurduk bazen kadınlar arasında.

-Bu gün ne yaptın bacı?

-Ne yapacağım yalluk biçmeye gittim ormana, yoruldum hışırım çıktı. Altınki düzlükten yukardaki düzlüğe kadar üç defa oturdum!

-Yayladan dönüş nasıl olurdu?

- Erken gelenlerde olurdu, geç gelenlerde, birisi vardı ki hiç yayladan ayrılmazdı.

Dudaklarımız çatlamış, yaylanın tatlı güneşi yeni kızarmaya başlayan elma gibi ,yanaklarımızı al al olmuş bir vaziyette köye dönerdik...

Yusuf Yılmaz

KRAVAT

KRAVAT

Hikmet Abi terzidir. Çok güzel elbise diker. Sessiz, sakin, tatlı dillidir.

Canpolat yağz bir delikanlıdır. Biraz geç evlenmeye karar vermiştir.

Hemen düğün hazırlıklarına başlar.

En güzel elbise diken Hikmet Ağabey'in kapısını çalar.

-Selamün aleyküm.

-Aleküm selam, buyrun.

- Evleneceğimde bir elbise diktirmek istiyorum.

-Tamam.

Tabi hayırlı bir iş olunca Canpolat'ın elbisesini hemen diker. Canpolat, kız tarafının gönderdiği gömleği, kravatı, mendili ve ayakkabıyı prova yapmak üzere Hikmet Ağabeyin yanına gelir. Elbiseleri giyer. O sevinçle aynanın karşısına geçer.

-Teşekkür ederim Ağabey, eline sağlık fakat ben kravat bağlamayı bilmem.

-Ben bağlarım.

O akşam kına gecesidir. Akşam yatarken kafada biraz kocaman olunca çıkarırken kravatı çözülür. Yarın düğün olacaktır. Bir türlü kravatı bağlayamaz. Hikmet Ağabeyi bulur ve kravatı tekrar bağlatır.

-Valla ağabey kravatla yatacağım.

-Yok yok bu sefer biraz kısa bıraktım çıkarırken dikkat et.

Düğün olur ertesi gün Hikmet Ağabey Canpolat'ı tebrik eder.

Canpolat Hikmet Ağabey'nin Kulağına eğilir.

-Ne olur ne olmaz o gece kravatla yattım!

Yusuf Yılmaz

SEN OLSAN KANAT TAKIP UÇARDIN

SEN OLSAN KANAT TAKIP UÇARDIN

Sene bin dokuz yüz elli. Dediler ki Beşikdüzü'ne bir okul açılmış balıkçılıktan tutta dokuma, marangoz, demir doğrama, at yetiştirme, aşçılık, arıcılık ve buna benzer yirmi bölüm açılmış.

Bende ilk mektebi yeni bitirmişim okumaya bayılıyorum, sınavlara girdik Van da bir yeri kazandım, gitmeme imkan yok çünkü param yok. Dediler ki Beşikdüzü Köy Enstitüsünde baba bir müdür var git ona yalvar yakar bakalım ne olur?

Oranın kütüphanecisi de bizim köylü. Gittim heyecandan tir tir titriyorum.

-Efendim ben Van da bir yer kazandım oraya gidemem çok fakirim okumak istiyorum beni buraya alırımsınız?

-Pazartesi gel bakalım.

Pazartesi gittim

-Yedeklerden biri gelmezse bakalım ne olur.

Nihayet beni okula kabul ettiler. Kapıdan çıkarken sevinçten öyle bir koşmuşum ki ayaklarım havada. O sırada müdürde pencereden bakıyormuş, benim o halimi görünce, kütüphaneciye,

-Senin ki deli mi ne?

-Müdür bey sen olsan kanat takip uçardın!..

Yusuf Yılmaz

Not: Doksan yaşında bir Köy Enstitüsü mezunu öğretmenin sohbetinden derlenmiştir.

CUMHURİYET

CUMHURİYET

Yıllarca düşündü, taşındı,
Gerçeğe varmak için
Ne düşler kurdu.
Hiçbir zaman ümidimi kaybetmedi.
Yaşatmak için yurdu,
Cehaletle, fakirlikle, bencillikle,
Savaştı durdu.
Tarih bilinci, sorumluluk duygusu, karanlığa karşı
Onun silahları oldu.
Büyük insandı Atatürk:
Bayrak oldu başımızda dalgalandı,
Sevgi oldu gönlümüze doldu,
Işık oldu bizi aydınlattı,
Asker oldu korudu.
Umut oldu, bize güç verdi.
Düşmana korku oldu,
Akıl oldu, bize yol gösterdi.
Türk oldu, bütün cihana kafa tuttu.
İnsan gibi yaşamamız için,
Esaret zincirlerini kırdı,
Her yere hürriyeti yaydı.
Çağdaş uygarlık dedi.
Oku dedi,
Allah'ın birinci emrini
Yerine getirdi.
İlimde, teknikte, ilerleyin,
Başkalarından geri kalmayın dedi.
Haktan hukuktan adaletten ayrılmayın,
Çünkü o devletin imanıdır,
Diye öğütledi.
Ve adına cumhuriyet dedi.
"İleride bazı mahfiller,
Yıkılmak için cumhuriyeti,
Düşmanlarla işbirliği yapacaklar"
Demmişti.
Şimdi ne yapmalı,
Korumak için cumhuriyeti:
El ele verip,
O mahfillerden daha güçlü olmalı,
Çok okuyup bilinçlenmeli,
Çalışıp, didinmeli...
Yaşatmak için cumhuriyeti
Yusuf Yılmaz

1 Yorum

BATUM GEZİSİ

BATUM GEZİSİ

Geçen yıl Trabzon Yazarlar Birliğinin Batum'a bir gezisi oldu. Sağ olsun Cemal Aksoy kardeşimiz bana da gelir misin? dedi. Zaten gezmeye bayılan birisi olarak sevinçle kabul ettim. Orada beni en çok etkileyen dünyanın bir çok yerinden getirilip dikilmiş ağaçların güzelliği oldu. Adeta beni büyülemişti. Botanik adı verilen bu bahçe deniz kenarında mavi ile yeşilin buluştuğu cennetten bir köşe!

Çok değerli bilge öğretmen profesör Hasan Zeki Kalay Ağabeyime kendi branşı da ormancı ve kimyacı olduğu için buraları ona anlatınca da ilk fırsatta gideriz diye sözleştik.

Geçen Cuma perşembe günü yine Cemal Aksoy kardeşim aradı Batum'a gidelim mi diye sorunca, grip olmama rağmen "tabi" dedim. Zeki Ağabeyi aradım. Çok değerli hocamız Şefik Ülken Ağabeyimizle birlikte on kasım cumartesi sabahtan yola koyulduk. Saat dokuzu beş geçe kılavuzun ikazıyla ulu önder Atatürk'e saygı ve dua ile yola devam ettik.

Çok pahalı olduğu için kafilenin çoğunluğu Botanik bahçesini gitmek istememedi, dolayısıyla bizde gidemedik , günübirlik bir gezi olduğu için diğer yerleri gezdik.

Batum Rıhtımından Acar Dağlarına doğru Kırımı hayal ettim. Rus emperyalizminin yakıp yıktığı soydaşlarımızı yerinden, yurdundan ettiği Kırımı doğru buğulu gözlerle baktım uzun uzun!

"Kırım içimde bir yara!

Kuşlar uçuyor,

Kırımın dağlarına...

Uçun kuşlar uçun,

Benden selam götürün

Cemil Kırımoglu'na...

Acı bir rüzgar eser,

Girer kınalı parmaklı

Kızların saçlarının arasına.

Çırpınırdın Karadeniz

Bakıp türkün bayrağına!.."

Batum Rus emperyalizminden biraz kurtulmuş ama bu seferde kendini Amerikan emperyalizminin kucağında bulmuş. Kısaca içki, kumar, oteller etrafı sarmış. Tarım, sanayi yok olmuş. Böyle bir ülke nasıl devlet olacak? Çok zor. İçimiz buruk bir vaziyette Batum'dan ayrıldık. Allah onlara şuur versin ne diyelim!

Yusuf Yılmaz

AŞK İNSANA NELER YAPTIRIR

AŞK İNSANA NELER YAPTIRIYOR

Hafızlık kursuna katılan bir genç aşık olduğu kıza bir türlü açılmaz. Bir gün fırsatını bulur onu sevdiğini ve evlenmek istediğini söyler fakat kız kabul etmez. Başka birisini var diye araştırır. Hayır öyle birisi de yok. Genç yanıp tutuşmaktadır. Bir daha teklif eder cevap yine olumsuzdur. Tek çare kalmıştır, cinci bir hoca bulup büyü yapmak. Araştırır Akçaabat yakınlarında meşhur bir hoca vardır, arar bulur. Derdini hocaya anlatır. Hoca ona kuvvetli bir muska yazar. Genç sevinçle eve gelir. Geceleyin merak eder açar muskayı okur. Bakar ki bildiği dualar, kimisini de yanlış yazmıştır hoca. Sabah olur doğru hocaya koşar.

-Hocam bu muskada yazdıklarınla bu kız bana kaçmaz.

-Sen ne iş yapıyorsun.

-Ben hafızım.

-Yahu hafız olduğunu niye söylemedin baştan, bizde ona göre yazardık!

Yusuf Yılmaz

DARA DÜŞÜNCE GELEN HIZIR

DARA DÜŞÜNCE GELEN HIZIR

Mevsim kış, soğuklar bastırđı, malum ısınma derdi büyük, kömür pahalı. Hele evde yaşlı ana, baba varsa paltonu yakıp ısınacaksın.

Bende kat kaloriferini temizledim suyunu basıp peteklerin havasını aldım. Kömürü kazana koyup yaktım belli bir sıcaklığa gelince motorun düğmesine basıp çalıştırdım. Ne var ki petekler ısınmıyor.

Kazan yanmasın diye yanan kömürü söndürdüm. Gerekli yerlere gittim çeşitli tavsiyelerde bulundular. Gelip bakmadılar. Tekrar suyu boşaltıp bu sefer alttan su ile doldurdum. Kömürü yakıp motoru çalıştırdım yine petekler sıcak su akımı olmadı. Tesisatı yapan yakınlarıma telefon ettim sadece akıl almak maksadıyla cevap vermediler. Kapattım kaloriferi, kızgınım, kimseye bir şey denmiyor. Derken Goseruğun Kahvesinde çay içip düşünüyordum "acaba nerede hata varda bulamıyorum" derken bir genç oturdu yanıma. Göz ucuyla selam verdikten sonra:

-Merhaba delikanlı.

-Merhaba ağabey.

-Çay içermişin

-Teşekkür ederim

-Sen talebemisin?

-Evet sanat okulunda okuyorum

-Yahu benim peteklere sıcak su gitmiyor.

-Ağabey motor uzun zamandan beri çalışmadı oksitlenmiş olabilir, motorun ortasındaki pimi çevir çıkar, tornavidanın ucuyla içindeki mili oynat.

Demeye kalmadı köyde motorla su çektiğim için aynı işi yapıyor motoru çalıştırıyordum. Müsaade alıp hemen eve geldim delikanlının dediklerini uyguladım. Kömür yanıyordu, düğmesine bastım motorun zırlıtısı değişmişti, hemen peteklere baktım ısınmıştı. Dünyalar benim oldu.

Koştum o çocuğu arıyorum. Baktım köşede oturuyor. Sarıldım öptüm onu, niye öptüğümü anlamıştı.

Koluna girdim doğru dönerciye gittik.

Haketmişti.

Yusuf Yılmaz

ONLAR ASLINDA BİRER RUHTUR

ONLAR ASLINDA BİRER RUHTUR

Sanatkarlık, askerlik, öğretmenlik, yazarlık gibi şeyler meslek değil aslında birer ruhtur.

Bu öyle bir şey ki bazen Aşık Veysel'in sazının tellerinde" benim sadık dostum kara topraktır" diye dile gelir. Bazen öğretmenin tebeşirinde, aydınlığın ışığı, akli olur. Bazen yorgun bir köylünün alın terinde inçi gibi parlar. Bir genç kızın yanaklarında gamze, annemin yüreğinde hasret olur. Bazen, alçakça iftiralarla isnatlarla Yüce Türk Ordusunun kahraman komutanlarına, vatanseverlerine alçakça kumpas kurulduğunda ve onların eşleri, çocukları, çileye mahkum olduğunda, sessiz çığlık meydanlarında en sert bir şekilde emperyalizmin çirkin yüzüne haykıran o kahramanların sıkılan yumrukların da görürsünüz o ruhu!

Çanakkale de vatan savunması yaparken iki yüz altmış kilo topu topun namlusuna koyan Seyit Onbaşının kollarında, lise çağında, henüz bıyığı yeni terlemiş delikanlının, düşmana nişan alırken tetiği çeken parmaklarında görürsün o ruhu!

Gecenin bir saatinde görev aşkıyla uyanıp kendini Karadeniz'in yaylalarında, dağlarında, sarp kayalıklarında, dalgalı deniz kıyılarında "beyaz bir ata binmiş, anasız babasız yetim bir çocuğu okutup, vatana millete faydalı bir adam olsun diye kılıktan kılığa giren bir eşkıyanın hayatını takip edip gözünün nuruyla kalemin ucunu beyaz bir kağıtta buluşturan yorgun göz bebeklerinde görürsünüz o ruhu!

Büyük Atamız, İngiliz Donanmasının arasından geçerek, Bandırma Vapurunun güvertesinde arkadaşlarına: "Biz Anadolu'ya gidiyoruz oraya sadece silah ve cephane değil aynı zamanda imanımızı ve Türklüğün ruhunu da götüreceğiz" diyordu.

Vatanın namusuna, şerefine leke sürülmesin diye eksi otuz derece soğukta, geceleyin, Karasudan Zap Suyu'na giden yolda, ay ışığında yol alırken, dudaklarında şiir olur o ruh:

Dolunay azaplığında vatanımın,

Ay örgüsü saçlarına vurgun düşmüşüm.

Alın yazımızda vatan ve bayrak, şehitlik yazılmış,

En güzel türküyü kurşun söyler özüme,

Ola ki pendürek ağıdı, cudi, kabar türkülerinde Muhabbeti bulurum bir zaman,

Şahadet aslanlarının savaşında.

Ölümsüzlük, şehitlik, bayrak hilalinde can veren kan veren yiğitler,

Yar gönlümüze düşende çıktık dağların başına,

Karanlık gecede, el uzattık hilale,

Vurgun yedik seher rüzgârında,

Gurbet türkülerinde selamettik yar diyarına,

Savaş türkülerinde kendimizi bulduk,

Vatan türküsüyle toy eyledik her zaman,

Kürşat baskınlarında, şahadetime destur verilirken,

Tekbir-i ilahi ki bayrağındaki iman,

Vatan olası gönül neyerim, neyerim, sensiz acep?

Seninle gezerim ŞAVŞATI KARS'I,

Seninle inerim Bingölken VAN'A

Muş'tan el ederim ADIYAMAN'A.

En deli sevdaları yaşarım, pusuya geçerken

Keleş sesinde yas tutarım ölen şehitlerin ardından.

Divanesi olduğum Anadolu 'da gezerken,

NASİBİM BİR KURŞUN OLUPTA,

DÜŞERSEM TOPRAĞA,

EĞER, EĞER, EĞER TOPĞRAĞIM AÇMIŞSA BAĞRINI,

DAMLA, DAMLA DÜŞÜYORSA TOPRAĞA KAN,

BAYRAKLARA SARILIYORSA TABUTLAR,

ANALAR, ANALAR AĞLIYORSA...

İLGİNÇ EVLERİNİN ARDI SIRA,

GELİNLER, GELİNLER YAS TUTUYORSA

YAZIKLAR OLSUN BU DÜŞMANA!!!!!!....Diyordu isimsiz bir askerimiz.

Milletleri ayakta tutan bu ruhtur. Haksızlık, hukuksuzluk karşısında vicdanları harekete geçiren bu ruhtur!

Ezilen horlanan mazlum insanları zulme kaşı ayaklandıran o ruhtur!

Bu ruh "Ben Türküm" diyen insanlarda daha daha güçlüdür.

Onun için benim, milletimin yükselmesinde, yücelmesinde ve yaşaması konusunda zerre kadar terettübüm yoktur.

İŞİĞİ SÖNDÜREMEDİLER

İŞİĞİ SÖNDÜREMEDİLER

Beşikdüzü Köy Enstitüsünde okuyorum. “Emperyalizmin yalan, yanlış alçakça iftira ve isnatlarına ağır baskılarına dayanamayan hükümet sonunda Yüce Atatürk’ün ülkemizi çağdaş uygarlık seviyesine çıkaracak olan Köy Enstitülerini kapattı. Ama fen derslerini azaltan İmam Hatip okullarının sayısını çoğalttı.”

Beşikdüzü Köy Enstitüsü kapatınca beni de Ladik öğretmen okuluna verdiler. Hastaydım, tedavimi İstanbul Gülhane Hastanesin de görüyorum. Hemşeriler Sağ olsun bize iyi baktılar, iyileşir iyileşmez, Trabzon’a dört köşe man otobüsleri var, gece yolculuğu zor olduğu için sabahı bekledik. Otel paramız yok, gece kahvesinde sabahladık, yemek teklif edilince, “karnım ağrıyor” bahanesiyle masrafa girmedim.

Ladiğe geri döndüm, okul biraz uzaktı merkeze, birde çok sis oluyordu. Ama öğretmenlerim arkadaşlarım, kitaplarım beni okuluma bağladı. Kışın çok soğuktu, ranzalarımız birleştirip battaniyelere sarılıp ısınıyorduk. Yemekhaneye zor gidiyorduk. Bazen ekmeğin arasına zile pekmezi döküp yemekhaneye gitmeden yiyorduk.

Okuma sevgisi, vatan aşkıyla birleşince, çektiğimiz çileler, gönlümüzde mavi bir nazar boncuğu gibiydi!

Okul bitince yurdun dört bir yerine dağıldık. Gittiğimiz yerde ibadet aşkıyla çalışıyor, çocuklarımıza, ilim, irfan, vatan sevgisi, anne baba sevgisi, doğa, hayvan sevgisi aşıyor. Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk’ün gösterdiği çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmanın temellerini atıyorduk.

-Ağabey çok zinde görünüyorsun.

-Spor yapıyorum.

Hala gözlerinden pırıl pırıl ışık saçan bu büyüğümüzü, Öğretmenimizi dinlerken, Köy Enstitüsü mezunu öğretmenlerim Sait Faiz ve Ali İpeği görür gibi oldum.

Yusuf Yılmaz

EYVAH EYVAH

EYVAH EYVAH

Dış borcumuz beş yüz milyarı aşmış, işsizlik gerçekte yüzde yirmilerde, enflasyon yüzde otuz beşlere dayanmış, Ankara da belediye başkanlığı yapmış birisi de çıkmış iki yüz elli zürafa almış anka parkı yapmışmış, bunu da ballandıra ballandıra anlatıyor. Halkın karnını doyuracak, üretimi artırıp işsizliği önleyecek fabrikalar açmaktan bahsetsene!

Bir belediyeye yapılan hizmeti anlamak için en önce biraz fazla yağmur yağdıktan sonraki durumuna bakarsın? Ankara sokaklarında nerdeyse kayıkla yüzeceksin!

Bunca israf, çarpık ve plansız yapılaşma, eşe dosta peşkeş çekilen arsalar, parsel parsel dağıtılan hazine arazileri... Üretimden uzak, israfa dayalı bir ekonomik yapı ile borca batmış belediyecilik anlayışıyla devam edemeyiz. Bu israfa, bu yolsuzluğa, bu plansız başı boş, bu keyfi idarelere bir son vermenin zamanı geldi.

Halkımız otuz marta yapılacak mahalli idareler seçimlerinde kendisine hizmet verecek başkanları seçeceğine inanıyorum. Partiye değil, şahsiyetli, güvenilir, becerikli, halkın menfaatlerini koruyan adayların kazanmasını diliyorum.

Yusuf Yılmaz

BEYİN GÖÇÜ

BEYİN GÖÇÜ

Profesör Zeki Kalay ile daha önceden Değerli dostumuz Mehmet Arslan'ın teşvikiyle Beykoz ve Bakırköy Türk Ocağında Türkçe ağırlıklı konferanslar verdi. Büyük Çekmeceye gidemedik ama oraya verilmiş bir sözü var, biraz nezle oldu, iyileşir iyileşmez oraya da gideceğiz.

İstanbul'a gelir gelmez Enver Cinalioğlu Ağabeyimiz aradı Vehbi Altun'la Beyazıt'ta buluşacağını söyledi. Bende geleyim dedim. İyi ki de gitmişim. Dünya çapında bir ilim adamı olan Prof. Dr. Nesrin Özören'in Türk Ocağında "Moleküler biyoloji ve aşılar" konulu konferansına katıldım.

Beni etkileyen ve duygulandıran bir konuşma yaptı. Dedi ki: üniversiteyi derece ile bitirdikten sonra doktora yapmak için Amerika'ya gittim. Evlendim, bir çocuğum oldu. Düşündüm benim çocuğum buralar da atasını, dedesini öğrenemeyecek, sevgisiz büyüyecek. Maddi imkanlar çok daha iyi olmasına rağmen Türkiye'ye dönüp hem de kendi vatanıma hizmet ederim dedim.

Boğaziçi Üniversitesinde takımı kurup çalışmalara başladık. Birimizin bilmediğini öbürümüz tamamladı. Şu anda Moleküler Biyoloji konusunda dünyada söz sahibiyiz. Çok pahalı bir araştırma bölümü ve her şey dövize bağlı. Bizim takımdan doktora yapmak için dışarı gidenler oldu. Onlara şunu dedim: "İşiniz biter bitmez Türkiye'ye döneceksiniz yoksa size hakkımı helal etmem" yüreğinin içinden gelen bu ses salondakileri öyle etkiledi ki büyük alkış aldı.

O anda Büyük Atamızın "Kıvılcım gibi git Ateş ol gel" sözü geldi aklıma. O söz üzerine kendimce "cumhuriyet sevgisi" isimli bir şiir yazmıştım. İnternette görünce değerli Alanya Fevzi Aleattinoğlu lisesi Edebiyat öğretmenimiz bu şiirimi Cumhuriyet Bayramında okuttu.

CUMHURİYET SEVGİSİ

Gün geçtikçe,

İçimdeki vatan sevgisi kat kat büyür.

Kıymetini bilmeyenlere inat.

Öğlen güneşi gibidir ruhumu aydınlatır.

Hürriyetin maviliğinde bir büyüdür,

Kelebekler gibi mutluluktan uçurur bizi,

Cumhuriyet sevgisi !

Duygularımı öylesine nurlanıyordu ki

Yıldızlar iniyor gökyüzünden.

Okulda öğretmenlerim bilimi öğretirken,

Işıklar saçılıyor gözlerinden!

Artık seni tutamaz bizim dağlar.

Çünkü senin alnın yükseklere bakar.

Atatürk sevgisi yüreklere akar.

Çünkü ilk emri veren odur.

Onun sayesinde aydınlanmıştır,

Kara, kapkara karanlıklar!

Bilmek yetmez, öğrenmen gerek,

Anlamak yetmez, anlatman gerek,

Sevmek yetmez, sevdirmen gerek,

Yaşamak yetmez, yaşatman gerek!

Koş,

Kıvılcım gibi git, ateş ol gel.

Oku, öğren, öğret,

Vatanı yükselt.

Senden bunu istiyor cumhuriyet!

Fabrika bacalarında dumanlar tütsün,

Tarlada ekinler sürülsün,

Nehirlere köprülerin kurulsun,

Semada füzelerin, uçakların süzölsün,

Denizde gemilerin yürüsün,

Demirler çeliğe dönsün...

Şimdi hürriyetime göz dikenler var.

Cumhuriyeti çekemeyenler var.

Meydanlarda baykuş gibi ötenler var.
Emperyalizme kananlar var.
Ne varsa var...
Bizimde onlarla baş edecek,
Damarlarımızda akan,
Türk kanı var!

Yüce Tanrım, Nesrin Özören ve dağda çobanlık yaparken okuma aşkıyla Trabzon'dan Gemiye binerek İstanbul'a okumaya gelen Zeki Kalay ve onlar gibi yüreği vatan sevgisiyle dolu ilim adamlarının sayısını artırsın.
Yusuf Yılmaz

Bir miting ve düşüncelerim

BİR MİTING HAKKINDA DÜŞÜNCELERİM

Anayasada, herkes hür düşüncelerini söylemek ve kimseye zarar vermeden eylem yapma hakkına sahiptir. Mealen söyledim. Devlette kendini korumak için tedbir alır.

Fakat ta İncirliden Bakırköy Meydanına kadar demir bariyerlere gerek var mı? Binlerce bariyerler plastik kelepçelerle bir birine bağlanmış. İçine girdin mi dışarı çıkmanın imkanı yok. Ben dışardan incirli istikametine doğru gidiyorum, içerde bir kız ve yaşlı anne dışarı çıkıp eve gitmek istiyorlar. Amaçları mitinge gitmek değil, bilmeden bariyerlerin dışından gideceğine içinde girmişler adeta kapana sıkışmışlar. Mitinge iyi niyetli gelenler olabilir ama ağırlık bölücü Kürtçü sloganlar ve devlete hakaretler içeriyordu. Yanımda yaşlı bir amca " Dağda çocuklarımızı şehit ediyorlar yetmedi burada da avaz avaz bağırp bize hakaret ediyorlar" diye söyleniyordu.

Burada en önemli konu Ana dilde eğitim istekleri. Güzel ülkemizde Kürtçe gibi onlarca ana dil ve lehçe vardır. Kaldı ki doğulu vatandaşlarımızın tamamına yakını Türkçeyi gayet güzel konuşmaktadır.

Ana dilde eğitim demek yeni bir devlet demektir. Bizim bu bölgede bir kaya gibi sağlam durmamız şarttır. Kimisi biz mozaik, kimisi çiçek bahçesi gibiyiz diyor. Böyle bizi bölüp parçalayıp yutmak isteyen emperyalistler asla fırsat vermemeliyiz. Doğulu vatandaşlarımızın büyük ekseriyetinin Ana dilde eğitim diye bir talebi yoktur. Diyelim ki bütün bunlara rağmen ana dilde eğitim hakkı verildi. Nasıl doğuda her bölgede ayrı anlama gelen birlik olamayan bu dili suni olmaktan kurtarıp tabii bir dil haline getirecek, okullarda, üniversitelerde eğitim yapacaksınız? Bu mümkün değildir.

İkide bir bu konuyu kaşıyıp kaşıyıp sokaklarda, TBMM de, basında, televizyonlarda emperyalistlerin desteğinde gündeme getirip bir hak olarak ileri sürmek, bunun için düşmanlık yapıp binlerce vatan evladını hayatının baharında kara toprağa vermek, enerjimizi buna harcayacağımıza, Türk şemsiyesi altında vatanımızı yükseltmek ,yüceltmek ve yaşatmak için uğraşsak ve böylece mutlu olsak daha mantıklı değil mi? Çünkü öyle olursa Türk birliği sağlanır. İslam ülkelerini sömüremezler.

Tesadüfen, dışarıdan mitingi takip ederek bu duygularla eve geldim.

Yusuf Yılmaz

TERZİ TOPAL HÜSEYİN

TERZİ TOPAL HÜSEYİN (Hacisüleymanoğlu)

-Hüseyin Amca

-Buyur evladım

-Bana öyle bir elbise dikeceksin ki tam on defa beni prova edeceksin.

-On defa olmaz beş defa!

Bu zetina markalı dikiş makinası şahittir.

Ne güvey elbiseler dikildi,

Aynalar gülerdi sevinçten.

Ne işlikler dikildi yakası sırmalı.

Bir dikişte ipliği iğnenin deliğinden geçirir,

Yüksüğü parmağında nişan yüzüğü gibi dururdu,

Öyle pratik dikerdi ki

Bir diktiğini bir daha sökmez,

Tak diye yerine oturturdu.

Memnun olmayan yoktu.

Dikerken makinanın sesi

Öyle ahenkliydi ki

Sanki bestelemiş şiir gibi haz duyardı insan.

Arada eski günleri yad eder,

Şakalarıyla insana neşe verirdi.

Nasihatler eder,

Asla kimsenin kalbini kırmazdı.

Hanımı Zahide ana ikramı eksik etmez,

Elbiselerin astarına , düğme dikimine, ütüsüne yardım ederdi.

İlkokula başlayan çocukların

Asmalı pantolonlarından para almazdı.

Tabi iyi okuyacaklarına dair söz aldıktan sonra.

O benimde dedemdi.

Terkisinden birkaç seker çıkarır

Bize ikram ederdi.

Çocukları çok severdi.

Onları küçük görmez,

Yarının büyükleri der,

Ona göre sohbet ederdi.

O sadece terzi değil,

Aynı zamanda bir öğretmendi.

Ruhu şad olsun.

Yusuf Yılmaz

DÜŞÜMDE KALAN BOŞLUK

DÜŞLERİMDE KALAN BOŞLUK

Çok değerli bir Ağabeyim vardı, bütün ömrü mücadele ile geçmişti. Dolu dolu ve renkliydi. İlerlemiş yaşına rağmen itidali elden bırakmıyordu. Onu mezara indirirken yüreğim titredi.

Nerede yanlış yaptık?

İsteyip de elde edemediklerimiz nelerdi?

Çoğu kez gerçeklerle değil de ham hayallerle uğraşıp durduk.

Zorluklar karşısında gereği gibi mücadele etmedik. Daha çok kolaycılığı tercih ettik.

Dünya bela cengelleriyle doluydu, birinden kurtulup öbürüne takıldık. Çok şükür başımıza önemli bir hadise gelmedi.

Kaç kez kırıldım.

Yenildim kaybettim.

Kaç kez düştüm, kalktım.

Bütün bu hengamelerin içinde, çalıştım çabaladım, okudum, meslek sahibi oldum. Mutlu bir yuva kurdum. Anama, kardeşlerime elimden geldiği kadar yardımcı olmaya çalıştım. Karşılaştığım herkesle, büyük, küçük demedim, iyi ilişkiler kurmaya çalıştım. Çocuklarımı istediğim gibi yetiştirdim. Onlarda beni utandırmadı.

Başarılı olduğum zamanlarda oldu. Her fırsatta günlük olayları, memleket meselelerini, politikayı takip ettim. Sosyal olayların içine girmekten büyük keyif aldım. Ordumuzun uğradığı haksızlık, hukuksuzluk karşısında sessiz çığlık eylemlerine aktif olarak katıldım. Hayatımın en önemli şeref mücadelesini verdik o kahramanlarla birlikte. Ve haklı çıktık çünkü emperyalizme karşı ölümü dahi göze almıştık.

Bu olaylar sonunda kendimize güvenimiz arttı. Cesur, milliyetçi, vatansever olmanın yanında tecrübe sahibi olduk. Ağabeylerimizin düşüncelerinden, tecrübelerinden ziyadesiyle faydalandık, bundan dolayı onlara şükranlarımı arz ediyorum.

Allah'ın izniyle bundan sonraki yaşamımızda sağlıklı olduğumuz müddetçe yine vatanımız için ailemiz için mücadeleye devam edeceğiz.

O değerli ağabeyi toprağa verirken mezara baktım, insan kalbi kırmanın en büyük günahlardan biri olduğunu, mal mülk hesabı yapmanın ne kadar boş olduğunu daha iyi anladım.

Düşümde bir boşluk kalmıştı, orayı da o mezar başında doldurmuş oldum böylece!..

Yusuf Yılmaz

EKMEĞE SAYGI

EKMEĞE SAYGI

Çok değerli bir ağabeyimle(Prof. Hasan Zeki Kalay) lokantada yemek yedik.
En sonda bir parça ekmeğ arttı ve onu bir peçeteye sardı,
cebine koydu.

Bende aynısını yaptım, eve gelince, o parçayı mutfakta dolaba bırakınca,

Kızım :

-Baba bu ne?

- Bu iktisatlı olmanın, bereketin, nimete önem vermenin, ekmeğe saygının anahtarıdır. Bu kalkınmanın ruhudur.
Bir parça ekmeği rüyasında dahi göremeyenleri, sabah kahvaltısını çay, simitle kahvaltı yapan talebeleri gördükçe
içim acırdı.

Yatılı öğretilen okulunda görev yaptığım yıllarda, okulun yemekhanesinde şöyle bir hesap yaptım,basitçe: Bin iki yüz
talebe, elli personel, tabaklarında bir pirinç tanesi unutsa bin iki yüz pirinç yani iki kilo eder. Yılda bir tona yakın
sadece pirinçten israf,.Bunun ekmeği, makarnası vs. Türkiye çapında korkunç bir israfla karşı karşıyayız diye
düşündüm. Öğretilenlik yaptığım yıllarda hep “yiyiniz içiniz asla israf etmeyiniz” sözü aynı zamanda dinimizin emri
diye öğütlerde bulundum.

Ne yazık ki memleketimizde müthiş bir savurganlık hakim, her konuda .Böyle bir ülkede kalkınmadan söz edilebilir
mi?

Resmi dairelerde üç kişinin yapacağı işi beş kişiye yüklemişler.

O güzelim fabrikalar siyasilerin çiftliği haline gelmiş kadrolar şiştikçe şişirilmiş. Plan, program olmadığı için işlemez
hale gelmiş veya zarar ettirilerek yabancılara peşkeş çekilmiştir.

Bu aymazlığın temelinde de israf vardır.

Ekmeğimiz elimizden alınmış, toprağımızdan, suyumuzdan, kaynaklarımızdan yabancılar zenginleşiyor biz ise yanlış
politikaların kurbanı oluyoruz. Bununda temelinde yaptığımız israf yatmaktadır.

İsraf, toplumu kemiren, kalkınmamızı engelleyen ,dolayısıyla bizi fakirleştiren ve bizi huzursuz kılan bir mikroptur.

Köy enstitülerinden mezun öğretilenlerimiz bize yerli malı kullanmayı ve tutumlu olmayı öğretiler.

Onları layık olamadık.

Lokantada değerli büyüğümle yemek yerken , artan ekmeği peçeteye sarıp cebine koyarken, bende yarattığı
duyguyla ona en içten şükranlarımı sundum,yüreğimin ta içinden kopan bir sevgi ve saygı hislerimle...

Yusuf Yılmaz

keser

KESER

"Zor yıllardı. Aynı ülküyü paylaşan iki gönül adamı derin bir sohbete daldılar. İkinin de yüreği memleketin hazin durumu karşısında sızlıyor, çareler arıyor, dertleşiyorlardı... O günden sonra bir daha görüşemediler. Fakat hapisten çıkan ülküdaşlarımıza yardım yapan, onları arayıp derdini soran bu iki değerli insan gıyabında yaptıkları sohbetlerde hep bir birinden bahsediyor ama hiç karşılaşmıyorlardı."

Bir gün camide ikinci namazı kılıyorum. Yanımda birisi namaza durdu. Ben selam verip hemen çıktım. Biraz sonra telefon çaldı.

-Yahu nereye kayboldun?

-Kusura bakma seni fark edemedim Ağabey, neredesin?

- Caminin önüne gel.

-Merhaba Ağabey.

Sarıldık bir birimize.

-Hayrola ne işin var çarşıda?

-Keserin sapı kırıldı da onu yaptıracağım.Yıllar önce bir arkadaşım hediye etmişti.

Bak sana bir şey anlatayım. Geçen sene bir Perşembe günü keser, bıçak satan bir adama öylesine sordum:

-Nerelisin?

-Antepliyim

-Benim bir arkadaşım var orada tanıdın mı?

-Niye sordun?

-Çok vefalı birisiydi, "Hüseyin Koç" tanıdın mı?

Hayretle birkaç saniye ikimizde durakladık, bir hoş oldum. "Sen kimsin" demeye kalmadı bir birimize sarıldık. Beni tanıyıştı. Yüzündeki o samimi gülüş hiç değişmemişti.

Yıllar sonra eski dostların karşılaşması ne tatlı bir duyguymuş meğer. Bu karşılaşmayı tatlı yapan o eski zamanların bir ülkü uğruna verilen mücadelesindeki fikir beraberliği, fedakarlık, davaya aşk derecesindeki bağlılık, memleketin geleceği ile ilgili endişeler, vatan sevgisi...İşte kader seni hediye ettiği ve manevi değeri olan kırılan keserin sapını yapmak için çarşıya gönderir ve seni, bu vesileyle eski dostunla karşılaştırır.

Hayat, bu ve buna benzer sürprizlerle doludur.

Değerli ağabeyinle birer çay içtikten sonra ayrıldık, elindeki kesere hayran hayran bakarak!

Yusuf Yılmaz

12 EYLÜLÜN GAZABI

12 EYLÜLÜN GAZABI

Yıl 1969 Beşikdüzü Kız Öğretmen Okulunda görev yapıyorum. Bir gün okulun kapısından içeri takım elbiseli, dik duruşlu aynı zamanda mütevazî davranışlarıyla dikkatimizi çeken biri girdi. Edebiyat öğretmeni Zelkif Terzi. Kısa zamanda bir birimize ısındık. Kültürlü ve kendine has yeni fikirleriyle dikkatimizi çekti. Öğrenciler tarafından da sevildi. Ben şahsen şiir okuma ve yazı yazma hevesini ondan aldım. Bu sebeple buradan ona şükranlarımı arz ediyorum.

Ergenekon destanını anlatırken sanki o devri yaşıyormuşuz hissini ve heyecanını veriyordu bize.

Yine geçenlerde Rahmanı Rahmana kavuşan Resim Öğretmenimiz Ahmet Eskici aynı zamanda sanat eserlerine karşı eli yatkın, mimari eser yapma işinde becerikliydi.

Bir gün Zelkif Hocam “Bu Ergenekon tablosunu kabartmalı olarak yapabilir miyiz?” dedi. Ahmet Eskici zaten öyle bir şey arıyor. Hem de cesaretliydi ve hemen kabul etti. İdareden gerekli izni alınca kısa zamanda okulun girişinde tam karşı köşeye Ergenekon’dan çıkışı canlıymış gibi yaptı, birde onu ışıklandırınca ortaya tam bir sanat harikası çıktı.

Herkesi hayran bıraktı. Belki de Türkiye’de tekti.

Fakat kara 12 elül sabahı kara düşünceli, sanat düşmanı, insanlık düşmanı vicdansızlar, hevesle, göz nuru, alın teri dökülerek yapılan bu şaheseri yerle bir ettiler.

Türk Milletinin geleceği, onlarca genci, suçsuz yere idam eden, binlerce genç Anadolu’nun masum evlatlarını, hapisanelerde çürüten bu zihniyet maddi manevi kutsal değerlerimiz yanında sanat eserlerini yok etmekte bir sakınca görmemiştir.

On iki eylül emperyalist silahla bir defa daha insanlığı on ikiden vurmuştu!

Bugün çektiğimiz sancıların sebebi ta o yıllara dayanmaktadır.

Dinimizi, rengimiz, fikrimiz ne olursa olsun, bütün, iyi ,güzel, doğru şeylerin yanında asgari müştereklerimizden birisi olan sanat eserlerini koruma konusunda da hassas olmamız gerekir.

Yusuf Yılmaz

ORDU MİLLET

ORDU MİLLET

Türk Milletinin bir adı da Ordu Millettir. Bu ad ona Mete Han tarafından verilmiştir. Verilen emirde tereddüt edilirse ordu zaafa uğrar ve yenilgi mukadder olur. Türk Ordusunun en önemli özelliğın verilen emrin mutlak yerine getirilmesidir. Bu sayede nice zaferler elde edilmiştir.

Birçok konar-göçer kavimin kullandığı çavuş oku adı verilen ısıklı okun mucidinin Mete olduğu kabul edilir. Çin kaynaklarına göre eğer okunu bir yöne yöneltirse emrindeki askerlerin hepsi o hedefe ok atarak hemen yok ederdi. Bir gün okunu en sevdiği atına çevirdi. Askerlerinden bazıları tereddüt etti. Bunun üzerine okunu sırayla tereddüt edenlerin üzerine çevirdi. Atına ok atmakta tereddüt eden askerlerinin hepsi atılan oklarla öldürüldü. Böylece küçüklükten beri oynadığı okunu hedefe çevirme oyunu emirlerinin tartışılmazlığını da perçinledi. Bir gün emrinde demir disiplini ile yetiştirdiği 10 bin askeri varken okunu ava çıkan babasının üzerine çevirdiğinde askerlerinden hiçbiri tereddüt etmemiştir.

Çanakkale’de “ben size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum” diyen Büyük Komutan ile Mete Hanın verdiği emir ile Halis demirin aldığı emir aynı kaynağa dayanmaktadır.

Türk Milletini yenilmez kılan zihniyet budur.

Yusuf Yılmaz

BAKIRKÖY TÜRK OCAĞI VE BİR SORU ÜZERİNE

BAKIRKÖY TÜRK OCAĞINDA KONFERANS VE SORDUĞUM BİR SORU ÜZERİNE
GÜLÇİN CANDARLIOĞLU

Konu: İslamiyet'ten önce Türk Boyları

Önce küçük kağıtlara sorular yazıldı.

Ben Kürtlerin kökeni hakkında soru sordum.

Verdiği cevap: Kısaca, Oğuz boylarının Akıncılarının bir kısmı Mezopotamya Bölgesinden sağa sola akınlar yapar. Bunların çoğu dağlarda kalır yerleşir. Ekseriyeti Farsça, Arapça, Türkçeden oluşan karma bir dille konuşurlar, esaslı çeşitli lehçelerden oluşan bu günkü "Kürtçe" dediğimiz suni bir dil oluşur. Emperyalist güçler amacı buradaki petrol bölgesini sömürmek için bu lehçeyi konuşan topluluktan o bölgede suni bir devlet kurmaya çalışmak ve etnik farklılıkları da kaşıyarak, karşılıklarına çıkacak güçleri zayıflatmaktır.

Diğer bir konu "Arta Asya" diyerek bize Türklüğümüzü unutturmaya çalışırlar. Esası ULU TÜRKİSTAN demek lazımdır.

Sonra biz Profesör Hasan Zeki Kalay Ağabeyimle birlikte Eski, Dış Türklerden Sorumlu Başkan, Avukat Reşit Şaşıhüseynoğlu yanına gittik. Aynı soruyu ona sorduk. Verdiği cevap Gülçin Hanımın verdiği cevapla örtüştü. Yalnız Reşit Ağabey. Kürt lafını biz Türklerin icat ettiğini esasının kurt olduğunu o bölgedeki insanlara sorun çoğu "KURDI" der. Onların tek ve en önemli tarih yazarı Şeref, yazdığı on iki ciltlik eserinde Kurdilerin yüzde kırk dokuzu Oğuz Boyundandır, geri kalanı Ermeni , Arap, Zaza, Kırmanca vs. Hiçbir kürt ben aleviyim demez.

Diğer Türk boylarıyla ilgili uzun konuşmalar oldu. Benim sorduğum sorunun cevabını anladığım kadarıyla okuyucularıyla paylaşıyorum. Hoşça kalın.

Yusuf Yılmaz

KIBRISTA OYUN YENİ BAŞLIYOR

KIBRISTA OYUN YENİ BAŞLIYOR

Dünyadaki doğal gaz kaynakları yaklaşık olarak toplam 193 trilyon metre küp civarındadır. Bunun 142 trilyon metre küpü Orta Doğuda olmak üzere yeni keşfedilen Kıbrıs ve civarındakilerle birlikte. Burada Kıbrıs'a ayrı bir parantez açmak lazım çünkü oyunlar hep onun etrafında dönmektedir.

Kıbrıs dendiği zaman Akdeniz anlaşılmalıdır!

Milletlerin yaşaması için:

1-Gıda

2-Enerji

3-Para

Bu üçü olmadan yaşama hakkın yoktur.

Türkiye gıda ve enerji bakımından en avantajlı ülkedir. Buna birde su ile yeni keşfedilen Kıbrıs ve civarındaki petrol ve doğal gaz kaynakları eklenince ne derece önemli bir ülke olduğu görülmektedir. Diğer ülkeler daha çok dışa bağımlıdır ve bilhassa Avrupa'nın sanayinin zirvesinde olması dolayısıyla ham madde kaynakları tükenmiştir. Ayakta kalması için muhakkak sömürmesi gerekir. Buna birde emperyalist ülkelerin ahlaksız ve acımasız metotlarla kaynağı elinde bulunduran ülkelerin içine girerek emellerine ulaşmak için yaptıkları eklenince oyunun ne derece önemli olduğu görülür.

Kıbrıs'ta oynanan oyunu Suriye'de olanlardan, Suriye de olanlarımda Irak, İran gibi ülkelerdeki olaylarda ayıramayız. Daha doğrusu orta doğuda bilhassa Türkiye'de meydana gelen her olay Kıbrıs'la ilgilidir.

Kerkük'ten bir yarım ay çizersek(petrol ve doğal gaz) bu ayın Akdeniz'e giden ucu İSKENDERUNDUR. Burası en stratejik noktadır. Açılmak istenen koridor buradan Akdeniz'e oradan da Avrupa'ya gidecektir.

Akdeniz parsel parsel parsellenmiştir. Uluslararası bütün şirketlerin buralarda petrol ve doğal gaz arama gemileri, ajanlar, askeri güçler, Akdeniz de cirit atmaktadır. Uluslararası antlaşmalar şu anda yeterli olmasa bile Türkiye'nin lehine olduğu için Kıbrıs'la ilgili statüyü emperyalizme uyacak şekilde hazırlanmaya çalışılmaktadır.

Türkiye'miz bütün bu saldırılardan kendini koruması için çok güçlü bir orduya, bilhassa deniz gücüne, akıllı ve milli bir politikaya ihtiyacı vardır.

İç siyasi çekişmelerden uzak, birlik ve beraberliğimizi korumalı, bu ortada dönen oyunları görmeli ona göre hareket etmelidir,.

Değerli Dostum Gazeteci Cemal Aksoy Konferansta netice önemli değil mi? İsrail daha şimdiden yetmiş beş milyon ton petrol ve doğal gaz satmış, bizim arama gemilerimiz aç kapat yapmışlar üstelikte onca masrafa karşılık!

Profesör Hasan Zeki kalay Ağabeyimiz en ufak bir tavizin Kıbrıs'ta bize neye mal olduğuna dikkat çekmiş uyarılarda bulunmuştur.

Bendenizde adaları yalnız taş parçası olarak değil önünde arkasında sahip olduğu deniz daha önemlidir şeklinde görüşlerimi beyan ettim.

Beyazıt meydanında, Şehidimiz Fırat Çakıroğlu'nun kahpe emperyalist uşaklar tarafından hunharca katledilişinin yıldönümü münasebetiyle bir anma ve taziye merasimine katıldıktan sonra Edebiyat Vakfında DÇ. DR. İsmail Şahinin KIBRISTA OYUN YENİ BAŞLIYOR isimli konferansa katıldık.

Türk milletinin yükselmesi ,yücelmesi ve yaşaması için mücadele eden bütün şehitlerimizi, minnetle, şükranla, rahmetle yad ediyor, huzurlarında saygıyla eğiliyorum.

Yusuf Yılmaz

DEĞERLİ KOMUTANIM MUSTAFA ÖNSELİN KİTAPLARI

DEĞERLİ KOMUTANIM MUSTAFA ÖNSELİN KİTAPLARI

Emperyalizm; saf, temiz, masum Anadolu çocuklarını nasıl tuzağa düşürmüş, onların yoksulluklarını, temiz duygularını nasıl istismar etmiş, sonra onları ajan okullarında nasıl eğitmiş, beyinlerini yıkamış sonunda öyle ki silahı kendi kardeşine doğrultup gözünü kırpmadan tetiğe basacak kadar nasıl zalimleştirmiş? Bütün bunların yanında Emperyalizm eline geçen her fırsatı nasıl şeytanın aklına bile gelmeyen yöntemlerle kendi amacı doğrultusunda kullandığını, hatta bulunduğu kabın şeklini nasıl aldığı, kendini nasıl gizlediğinin hikayelerini bu kitaplarda hayretle okuyacaksınız.

Bu işlerde rolü olan makam sahibi, mevki sahibi kişilerin hala hiçbir olmamış gibi hayatlarına nasıl devam ettiklerini ve hala söz sahibi olduklarını okuyacaksınız bu kitaplarda.

Bu kitaplarda suçsuz vatanseverlerin bu alçaklar tarafında yalan yanlış iftiralarla nasıl mahkum olduklarını gözleriniz yaşlanarak okuyacaksınız.

Cumhuriyet değerlerimin nasıl yağmalandığını, ilimde, sanatta, askeriyede memleketimizi hızla ileriye götürecek ilim adamlarımızın, komutanlarımızın , aydın vatansever gazetecilerimizin nasıl suikastlara uğrandığını dışlerinizi gıcırdatarak okuyacaksınız.

Uluslararası anlaşmalarda memleketimizin menfalarını savunan, yapılan düşmanca saldırıları dile getiren görevlilerin başına neler gelmiş belgeleriyle okuyacaksınız.

Silivri'de Firavun Töreni, Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu, Aşil'in Topuğu, Casusluk kumpası, Bir köy Dört Adam Altı buçuk Darbe isimli kitapları geleceğe ışık tutmuştur. Milletimizi bekleyen tehlikeleri görmek, uyanık nesiller yetiştirmek istiyorsak bu kitapları okuyalım, okutturalım.

En son kitabı olan Bir Köy Dört Adam da dört ayrı görüşte, geçmişte söz sahibi, mevki sahibi, bu değerli kişilerin esasında aynı toprağın insanı olmasına rağmen hangi konularda ayrı düştükleri, verdikleri mücadeleleri, düşmanlıkları, sonradan nasıl dost olduklarını bir araya geldiklerinde nasıl bir güç olup vatan savunmasında faydalı olacaklarını çok ilginç tahlillerle farklı bir kitap olduğunu okuyarak anlayacaksınız.

Komutanım alçakça iftiralarla, isnatlarla dört yıl hapisanede yatmış, bu vatana en verimli hizmetleri vereceği bir zamanda rütbesi çalınmış, suçsuz olduğu halde diğer komutanlarımız gibi hakları iade edilmemiştir. Fakat o küsmemiş yine yazılarıyla, kitaplarıyla halkımızı bilgilendirmeye ,uyarmaya, korkmadan, kınayanların kınamasına aldırmadan, devam etmektedir.

Komutanıma bu başarılı çalışmalardan ötürü, yorduğu göz nuru için, şükranlarımı içtenlikle arz ediyorum.

Yusuf Yılmaz

BİLİM VE AKIL

BİLİM ve AKIL

Hayat, hızla dönen zaman kıskacı içinde, isteklerimizi, hayallerimizi, planlarımızı devamlı erteliyor.

Akil her gün yeni bir şeyler üretiyor. Hiç birine yetişemiyoruz.

Gerçekçi olmalıyız, yakaladığımız fırsatları en iyi bir şekilde değerlendirmeliyiz

Kendimiz olmalıyız, gülümseyip aynaya bakıp, kalbimize de bir anahtar uydurursak, inanın o zaman istediğimiz kapıyı açarız.

Hakikat dediğimiz gözle görünür, elle tutulur şeylerdir. Hissederek, isteyerek elde ettiğimiz sevgi, saygı, hoşgörüyü de ancak hakikatlerin ışığında yakalarız.

İlim ve akıl olmazsa hakikatte olmaz.

İnsanlığı medeniyete ulaştıran, hayatı kolaylaştıran, onu mutlu eden şey ilimdir, akıldır.

Bunları harekete geçiren matematiksel düşüncedir.

Atatürk diyor ki

“Bilim matematiktir.”

“Evren matematik diliyle yazılmıştır, evrenin harfleri, üçgenler, daireler, geometrik biçimlerdir” diyordu.

“ Herkes matematik bilgisinin çok gerekli olduğuna inanmalıdır, matematik olmadan dünya kesinlikle anlaşılmaz” diyordu.

O geçek bir hesap adamı olduğu için hiç yenilmedi, zamanın şartlarına göre hareket etti. Bu gün olsaydı muhakkak bilgi çağını yakalar, bilgisayar ve uzayla ilgilenmek için çalışmalar yapardı. Kati surette dışa bağımlı olmaz yerli kaynaklarımızla bunu yapar, Millet olarak bu kadar borcun altına da girmezdik.

Ders alamadık.

Ama ben yine de umutluyum. Bu gençlik bu fetret devrini atlatacak, yeni bir aşkla ilme yönelip çağı yakalamaya çalışacaktır. Bunun rüyası içinde olacağız.

Birde bütün bunların üstünde bizi devamlı takip eden bir gizli ilahi bir güç vardır.

Ne zaman uyuyacağımızı,

Nereye gittiğimizi,

Nereye gideceğimizi,

Ne yediğimizi,

Ne düşündüğümüzü,

Ne yaptığımızı,

Ne yapacağımızı,

Her şeyimizi... takip eder.

Bu kısa dünya hayatından sonra,

Bir gün yaptıklarımızın ve yapamadıklarımızın hesabını vereceğimiz kıyamet gününü de unutmayalım.

Cenabı Mevla'nın ilk emri “oku” olmuştur. Oku demek ilim yapın demektir.

Hiç unutmuyorum, Emekli Profesör Hasan Zeki Kalay çok okuyan çok güzel tahliller yapan bir değerli bir ağabeyimiz.”

Bir Cuma günü önemli bir konu ders anlatıyorum, öğrencilerimden birkaç tanesi hocam bize izin ver cumaya gidelim, izin verdim ama , içimden de şöyle geçti, en büyük ilim okumaktır yani ilim yapmak olduğuna göre, niye ben bu büyük ibadeti bırakıp ta cumaya gideyim diye düşünmeden edemedim kendimi? Zaten her ayetin sonunda düşünün demiyor mu ?Yani müsait olduğum bir zamanda gitsek daha iyi olmaz mı böylece yaptığımız ilim kesintiye uğramaz.

Tabi bu konu yoruma açık.

Yabancılar otobüste seyahat ederken, parkta otururken bile elinden kitabı bırakmıyor.

Kıskanıyorum onları. Bizde kitap okuma oranı çok az.

Özet olarak “ ilim” ilerlemenin de, çağdaşlaşmanın da, medeni olup, rahat, huzurlu ve mutlu yaşamının tek yoludur diye düşünüyorum.

Yusuf Yılmaz.

ÇİÇEK

ÇİÇEK

Bugün hava çok güzeldi. Hanımla bir gezinti yaptıktan sonra bir yorgunluk çayı içelim dedim.

Otururken yanıma iki lise talebesi yaklaştı, müsaade alıp boş sandalyelere oturdular.

-Matematikle aranınız nasıl?

-Pek iyi değil.

- Başarılı olmanın en önemli unsurlarından biriside matematiktir, unutmayın. Matematiği sevin. Evren üçgen, dörtgen ,daire gibi geometrik şekillerle doludur. Onlarla düşün onlarla dans edin, sayılar sizi korkutmasın ,onlar sizin doğru ve mantıklı düşünmenizi sağlayacaktır.

Çok okuyun... gibi öğütler verirken, şiirle aranınız nasıl? Günlük tutuyor musunuz?

-Evet bazen.

-Peki aklında kendi yazdığın bir şiir var mı?

-Var.

-Yazar mısın buraya?

-Tabi.

-Bak bu şiirle ilgili bir yazı kaleme alacağım ve bunu "YAZAR PORTALINDA" göndereceğim.

Takip edin.

Tabi bu arada sevgili Ayşenaz Hanıma da iki okuyucu daha kazandırmış oldum!

"Kurutulmuş bir çiçek buldum,

Eskimiş, tozlu rafların arasında,

Hala aynı saf güzelliğiyle,

Kim bilir, yıllar yılı duruyordu burada...

Anladım ki çiçek yalnızca dalında güzel,

Onun için çiçek bile olamıyorum,

Mesela..." Nurten DEDE

Ülkemin dağlarında, ovalarında, bayırların da, ne güzel çiçekler var. Kimisi dalından koparılmış, kimisi eski raflarda unutulmuş, solgun, kurumuş bir şekilde bekliyor. Ama şairin dediği gibi bütün çiçekler dalında güzeldir.

Bir çiçek ait olduğu yerde güzeldir. Çiçeklerin ait olduğu yer de dallarıdır. Dalları sayesinde beslenip yaşayan çiçekler koparıldığında besin kaynağı kesilir ve yaşadığı ortamdan uzaklaştırılır. Bu sebeple kısa bir süre sonra çiçek solarak ölür. Artık eski güzelliği kalmayan çiçek dalında bırakılsaydı hala güzelliğini koruyacaktı.

İnsanlar da çiçeğe benzer. Herkesin kendi hayatı ve doğruları vardır. Bir işte çalışan, bir aileye üye olan ve yaşadığı bir hayat olan insanlar ait oldukları yerden ve yaşamının parçalarından uzaklaştırılırsa çiçek gibi solar. İnsanın yeri karnını doyurduğu ve sevdikleriyle yakın olduğu yerdir. İnsan dalından koparılmamalıdır.

Çiçekler güzelliğin simgesidir, hayatın, umudun ve sevincin simgesidir. Gönüllerin dilidir,sevgi aşk ve hatıralarla doludur.

Her çiçek açınca ışığa döner. Onun için "öğretmenler gününde" çocuklar öğretmenlerine çiçek sunarlar. Hastanede hasta ziyaretlerinde ,açılışlarda, buluşmalarda, düğünlerde, derneklerde, ziyafetlerde, bayramlarda ve hatta cenaze merasimlerinde hep baş köşede çiçek vardır.

Evler, balkonlar, yollar, parklar hep çiçeklerle süslenir. Niye? Çünkü mutluluğu, aydınlığı, huzuru, ve nezaketi temsil ettiği için.

Çiçeğin kokusu sevginin yayılması manasına gelir.

Eğer bir çiçek güneş doğduktan sonra açıyorsa, bulutlu havalarda da açar.

O soğukta karı delip geçen sora bembeyaz gelinlikler içinde baharın geleceğini müjdeleyen kardelen çiçeğine ne dersin?

Eğer sevgi çiçek kadar güzelse, annem sevgilerin en güzelidir.

Bana bu yazıyı yazma fırsatı verdiği için çiçekler kadar güzel bu iki kızlarıma teşekkürü bir borç biliyorum.

Yusuf Yılmaz

YALNIZ KALAN KIRIMLI KARDEŞLERİMİZ

YALNIZ KALAN KIRIMLI KARDEŞLERİMİZ

Bugün 3 Şubat 2019 Beyazıt Meydanında “Kırım Mitingine” katıldım.

Biz her zaman Osmanlının çöküőünün baŐlangıcını Birinci Viyana Bozgununa bağlarız. Ondan önce Kırım Hanlığının Ruslar tarafından işgali vardır ki bu bizim Kafkaslarda gücümüzün zayıflamasına sebep olmuştur.

O tarihten sonra Kırım Türkü onca direnmeye rağmen bir türlü bağımsızlığını elde edememiŐtir. Türklerin Ana vatani olmasına rağmen Türklerden de buraya elde tutulur bir yardım yapılmamıŐtır.

Yerinden, yurdundan sürülmüş, katliamlara tabi tutulmuş, ezilmiŐ horlanmıŐ Kırımlılar, günü geldiğinde hakkı olan , doğdukları bu topraklara geri dönüp bağımsızlığına kavuŐacađına iman etmişler. AhdetmiŐler.

Allah mazlumların yanındadır.

Bugün yapılan nümayiŐte Mustafa Cemil Kırımlıoğlu'nun Hanımı çok içli çok uyarıcı bir konuşma yaptı. Birleşmiş Milletlere dikkat çekti.

Çok heyecanlı, çok diri bir toplantıydı.

Dualar okundu,

İstiklal marŐı,

Kırım marŐı çalındı.

Arkasından Őehitlerimize sayđı duruŐu yapıldı.

En son basın Açıklaması Kırım Dernekleri Başkanı tarafından yapıldı.

Fakat ne acı bir durum ki tek bir sivil kurumu, bir dernek yetkilisi konuşma yapmadı, hiÇbir partinin eski yeni milletvekili orada yoktu.

Esir Türk İlleri için kurulmuş Ülkü Ocakları bile orada yoktu.

HiÇ unutmuyorum yıl 1970 yıllarda Mustafa Cemiloğlu Ruslar Tarafından TutuklanmıŐtı. Yurt çapında Ülkü ocakları büyük bir Miting yapmıştı ve Ruslar Cemiloğlu'nu bırakmak mecburiyetinde kalmıştı. Türkiye'ye geldiğinde de Alparslan Türkeş'e teşekkür etmişti.

Akdeniz'de Kıbrıs bizim için ne ise Karadeniz'de de kırım o kadar önemlidir.

RUS KIRIMDAN ÇIK

Türk yurdunda ne işi var Rus'un.

Őehitler diyarını terk et çık.

Belde kılıç at oynatmıŐtır atalarım Kırım'da,

Ne işin var benim yurdunda,

Rus Kırımdan çık.

Türkistan'ın göz bebeği,

Büyük Liman'ın karŐısındaki öz kardeşi

Karadeniz'in incisi bir birine ikiz

İki kardeş Türk Őehridir.

Rus Kırım'dan çık.

Barınamaz kartal yuvasında yabancı kuş,

Ötemez baykuşlar

Kartal kanadı çırpmadan defol

Doğduğum toraklardan.

Rus Kırım'dan çık.

Türkün kanı kaynayan da

Pençesi havaya kalkan da

Kaçacak delik arayacak,

İntikamım korkunç olacak.

Rus Kırımdan çık.

Yusuf Yılmaz

İşıltı

İŞİLTİ

İşıltılarla dolu bir dünyada yaşıyoruz.

Kalbinizin kapılarını açın.

Bu ışıltılardan biraz sevgi alın, içinde biraz hayal kırıklığı, biraz acı, biraz üzüntü olsun kalbinize koyun, ama sakın korkmayın. Sonra ışıltı parlayanın sen olduğunu fark edeceksin. Etrafında binlerce milyonlarca ışıltı... içlerinden biriyle karşılaşacaksın. O sana sende ona yol göstereceksin. Ve böylece gerekli sevgiyi bulacaksın.

Bir zaman sonra bu milyonlarca ışıltıları, duyguları, fikirleri damıtarak kağıda döküceksin.

Bir hikaye, bir masal, bir mısra, bir yorum yalnızlığına ortak olacak. Senin hayata tutunmanı sağlayan sebeplerden biri olacak.

Sebeplerden bazı ışıltılar hiç ummadığın bir zamanda seni bulacak.

Hele de öğretmensen tam esnemeye başlarken o ses seni uyandırır. Tarihin geçmişine götürür, ışıklar gözüne vurur.

“Öğretmenim” diyen o ses, hayatında duyduğun en güzel sestir.

Artık mutlusun.

O gün yediğin yemek daha tatlı, gezerken isterse fırtına olsun içinde şen naralar çınlar.

O gün cebinde çocuğuna harçlık verirken daha cömertsin.

Hanım ne derse desin hep gülümsersin.

Kim rastlarsan rastla hal hatır sorarsın.

Velhasıl o gün hayatın manasını, yaşamının felsefesini daha iyi anlarsın,

Çünkü ışıklar kalbinde yanmaya başlamıştır.

Yusuf Yılmaz

TARIM POLİTİKAMIZ

TARIM POLİTİKASI

Yıl 1985 hiç unutmuyorum Almanya da büyük bir nümayiş olur. Sebep hükümet bir kanun çıkarmış Amerikan tavuklarının satışını serbest bırakmıştı. Halk gümrük kapılarına yığılmış gelen Amerikan tavuklarını geri çeviriyor. Bunun üzerine hükümet yaptığı kanunu iptal etmek mecburiyetinde kaldı.

Sonra ne oldu Alman çiftçisi kendi tavuğunu kendi üretti kendi kazandı. Hükümet dışarı döviz vermedi borçlanmadı. Almanya'nın süper ülke oluşunun altında yatan zihniyetin temelinde yatan düşünce budur.

Bunu her şeyde uygulamış, kaynaklarını dışarıya peşkeş çekmemiştir. Kendini sömürmemiştir. Hazinesi gelir fazlası vermekte refahı tabana yaymaktadır.

Gelelim bizim tarım politikasına. Nereden başlasak bilmem ki. Fındıktan başlayalım. Fındık fiyatları çiftçiye zarar halinde yansıyor. Harcadıklarını yani giderlerini, satınca geri alamıyor. Deniyor ki dışarıda ucuz oradan alırım.

Dışarıdan ucuza aldın da ne oldu.

1-Dışarı döviz gitti yani borçlandın.

2-Benim çiftçimi mağdur ettin.

3- Çiftçimin cebinde parası olsaydı kendi geçimini sağlayacak, çocuğunu okutacaktı.

4-Devlete vergi verecekti.

5-Küsmeyecek moralli olacaktı vb.

Bir zamanlar her şey dışarıda ucuzdu ne lüzum vardı üretmeye dendi. Yekün fabrikalar satıldı. Tarım alanları ekilemez duruma geldi. Böylece dışa bağımlı hale geldik. En ufak bir krizde ekonomi allak bullak oldu, döviz arttı.

Soğanı, patatesi arar duruma geldik. İnanın beş liraya soğan almaya utaniyorum.

Eti zaten yemiyoruz.

On sene önce dünyada tarım ürünleri bakımından kendi kendine yeten on ülkeden biriydik. Saman ithal ediyoruz.

Yazık yazık yazık!

Aç duracağız Almanya'nın yaptığını yapacağız yabancı malları ülkemize sokmayacağız. Bizim kaynaklarımız bize yeter.

Artanı da satar dışarı ihraç ederiz. Doğal besleniriz. Marketlerde zehir yiyoruz hiç farkında mısınız?

Hastalık sayısı arttıkça hastaneler, eczaneler de artıyor ve biz bunlarla övünür duruma geldik.

Nereye gidiyoruz.

Aklımız yok mu?

Yusuf Yılmaz

ACIMIZ BÜYÜK

ACIMIZ BÜYÜK

Yeni Zelanda da Müslümanlara yapılan hunharca saldırıyı şiddetle kınıyorum. Bu yüzyılda böyle bir vahşet, kutsal mekanda hem de masumca ibadetlerini yaparken...

Bu vahşeti ben insanım diyen herkesin düşünmesi ve ruhunda bir sarsıntı geçirmiyorsa, yüreği titremiyor üzülüyorsa bırakın insan demeyi hayvan bile olamaz.

Bütün dünya bu olaya kilitlenmeli bütün basın yayın organları olayın üzerine gitmeli katiller derhal ve hemen yakalanıp cezası verilmelidir. Aksi taktirde bu suça ortak olacaklarını bilmelidirler.

Avrupa insan hakları mahkemesi İslamofobi yani İslam düşmanlarına şirin görünüp bu olayı hafife alırsa teröre pirim veriyor demektir. Ve yarın olacak olaylardan sorumlu olmaktan yakasını kurtaramayacaktır.

Sadece Yeni Zelanda da olanlar değil Doğu Türkistan da ,Kırım da ,Kerkük'te Soydaşlarımıza yapılan saldırılara karşı yapılan saldırıları kınamak da bütün insanlığın boynunun borcu olmasına rağmen sırf Türk olduğu için görmemezlikten gelinmektedir.

Hele hele Arap Dünyasının vurdum duymazlığı yürekler acısıdır. Filistin davasında bile bazı Arap Ülkelerinin İsrail'in yanında yer almasını şiddetle kınıyoruz. Arap Dünyasının İslam diye bir meselesi yoktur, olsaydı petrolün vanasını bir hafta kapatsınlar bakın neler oluyor!

Türkiye'de bile Türklüğü ırkçılık diye gören zavallı Müslümanlar vardır. Halbuki bilmiyorlar ki Türklük olmasa İslam yaşamaz

Peygamberimizin mezarının yerini değiştirmek isteyen Vahabilere Büyük Atatürk'ün "Ayağıma çizmelerimi giyer ordumla oraya gelirim bir kumuna dahi dokunamazsınız" diyen iman gücü onun Türk Milliyetçisi olmasından başka bir şey değildir.

Bugün Yeni Zelanda'ya da Filistin'de, Kırım, Kerkük, Doğu Türkistan'da ve bir çok yerde Türklüğe yapılan saldırıların hepsini ayırım yapmadan kınamak insanlığın borcudur.

Bunların acısını yüreğinde duymayan bırakın Müslümanım demeyi insan bile olamaz.

Yusuf Yılmaz

OYUN DEĞİLDİ

OYUN DEĞİLDİ

Oyun değildi bu;

Ya da mecburiyet.

Kalbin işiydi ellerimizi birleştiren.

Titrek bir gülüştü;

Süzülür bahçelere,

Neslimize mahsus bir mahcubiyet...

Ne çok şeyimiz vardı,

Hiç görünmeyen;

Yokluk göreceli, zenginlik sahiciydi.

Gülünce doyasıya gülerdik,

Hıçkırıklarımız karışırdı ağlayınca gecelere...

Tutsak değildi sözlerimiz...

Yoksul değildik biz...

Ağaçlarımız vardı sözgelimi;

Can suyunu elimizden içen.

Oyun değildi bu;

Ya da mecburiyet.

Kalbin işiydi ellerimizi birleştiren...

N. Çelik Ünal

Bu güzel şiiri okuyunca, birde bunu yazanın öğrencimiz olduğunu duyunca üzerine bir şeyler yazmak istedim.

Sevilay Demirezer öğretmenimiz akşamüzeri bir mesaj attı bana "beyaz yalnızlık " adıyla bir kitap yazdığını söyledi

Nazife Çelik Ünal öğretmenimizin. Okumak için sabırsızlanıyorum.

Bu şiiri de okuyunca uygulandım.

Ta eskilere savurdu beni rüzgarı. Görsem hayal meyal hatırlarım. Ama onları bir yerlerde bir şey yaparken, çocuklarımızı yetiştirirken, onlara can suyu verirken, bir yazı, bir eser ortaya koyarken yada bir selam gönderirken, vefayı, sevgiyi, kadirşinaslığı hatırlatırken, uzaklarda da olsak, hiçbir birimizi görmesekte, ellerimizi birleştirir, titrek bir gülüşle gönül bahçemizde...

Görünmeyen öyle şeyler var ki, ruhumuzun çiçekleridir onlar, hayallerimizi süsler. Gündüz gülerdik, gece bir masumiyet çökerdi üzerimize, sabah bir arkadaşımızın şakası dağıtırdı kara bulutları. Hürriyet bizim şiarımızdı. Orada sözlerimiz nasıl tutsak olurdu? Asla yoksul olmadık çünkü birimiz hepimiz, hepimiz birimiz içindik.

Oyun oynamıyorduk, rol yapmıyorduk, samimiydik, her şeyimiz doğaldı. Ayvanın sarısı, cevizin yeşili ve kirazın kırmızısı kadar sahiciydi.

Can suyunu elimizden içen.

Oyun değildi bu;

Ya da mecburiyet.

Kalbin işiydi ellerimizi birleştiren...N.Ç.Ünal

Yusuf Yılmaz

ERGENEKON (yeni gün)

ERGENEKON (Yeni gün)

Börteçine kurdun adı,
Ergenekon yurdun adı,
Dörtüzsene durdun hadi,
Çık ey, yüzbin mızrağım.

Ergenekon İslamdan çok önce Türklerin bayramıdır. Ve en büyük bayramıdır.

Daha sonradan bütün dünya (acun) Türkleri hep beraber yirmi bir marta bu bayramı kutluyorlardı.

Sonradan Ergenekon ismi değiştirilerek Farsça nevruz adıyla kutlanmaya başlandı. Bu bana göre Türkçeye ihanetti. Bugün bakıyorum da nevruz kelimesi benimsenmiş hiçbir Türk Kamu Dernekleri, Başta Türk Ocakları olmak üzere, Ülkü Ocakları Vb. dernekler, partiler, bu işe karşı çıkmamışlardır.

On iki Hayvanlı Türk Takviminde görüldüğü üzere Türklerde de çok eskiden beri bilinmekte ve törenlerle kutlanmaktadır. Türklerde yeni gün hakkında başlıca rivayet, bugünün bir kurtuluş günü olarak kabul edilmesidir. Yani Ergenekon'dan çıktır. İşte bu nedenle bugün Türklerde yeni gün, yeni yılın başlangıcı olarak kabul edilmiş ve günümüze kadar bayramlarda kutlana gelmiştir. Ulu Türkistan'daki Türk topluluklarından Azeri, Kazak, Kırgız, Türkmen, Özbek, Tatar, Uygur Türkleri, Anadolu Türkleri ve Balkan Türkleri Nevruz geleneğini canlı olarak günümüze kadar yaşatmışlardır.

Bildiğiniz gibi iki binli yıllarda emperyalizm içerdeki işbirlikçileriyle birlikte Türk Ordusuna kumpas kurdu adına utanmadan Ergenekon davası dedi.

Ergenekon davası,

Hem de bizim tarihte en kutsal bildiğimiz

İsmi verilen dava!

Emperyalizm

Bizi kendi silahımızla vurdu.

Kullandı elindeki fırsatı,

kurdu kumpası.

Vatanseverleri hapse attı.

Çok çile çektirdi.

Bu iftira nereye kadar devam edecekti,

temelinde yalan ve iftira olunca

muhakkak çökecekti.

Nitekim,

haklı oldukları anlaşıldı.

Ergenekon'dan çıkar gibi,

demir dağları eritircesine çıktılar.

Kuşlar gibi uçarak çıktılar,

Kanatlandılar hür maviliğe,

taze bir umutla özgürlüğe doğru...

Doyasıya öptüler çocuklarını,

Kokladılar çiçekler gibi,

anneleriyle hasret giderdiler.

Deldiler karanlığı,

sadece ve sadece

şeref ,onur

ve vatana bağlılığın

sabırda saklı olan tilsimiyle,

başı dik alını açık bir şekilde,

haklı olmanın gururuyla,

hürriyetlerine kavuştular.

Hepsine geçmiş olsun diyorum.

Ama,

Ordumuz büyük yara aldı.

Umarım kısa zamanda toparlanır.

Fakat Büyük Atatürk'ün şu sözüne dikkat:

“Türk milleti başına geçireceği insanların kanındaki cevher-i asliye dikkat etmelidir”

Bu duygu ve düşüncelerle,

Türklüğün en büyük bayramı kutlu olsun!..

SİGARA MUHABBETLERİ

SİGARA MUHABBETLERİ

Bu güzel bahar gününde bir akşamüstü tatlı bir yürüyüşle doğru Bahçelievler Öğretmen evinde gittim, oturup fincanla bir çay içtikten sonra çıktım, parkta biraz oturayım derken bir genç sigarasını öyle bir içine çekiyor ki yaklaştım yanına:

-Kusura bakma evladım bu sigara ağzına hiç yakışmıyor. Allah'ın verdiği emaneti bu kadar hor görmek, değil mi yaptığın?

- Ağabey, ben üniversitede okuyorum, babam ineğini satıp beni okutuyor. Geleceğimden endişe ediyorum. Okulu bitirenler geziyor iş bulamıyor. Dertlerimi bu dumanın içine gizliyorum, onun için içiyorum.

-Ama yavrum, senin ciğerin taptaze, su gibi, zehirliyorsun kendini, yazık değil mi?

İçini çekti diyecek bir şey bulamadım.

-Okuldan soğuma ileride ne olacağı belli olmaz, üniversite diploması kolunda altın bir bilezik gibidir unutma. Hadi iyi akşamlar.

Hüzünle ayrılıp giderken orta yaşlı birisi sigarasını keyifli keyifli tüttüre tüttüre geliyor.

Selam verdim:

-Mutlu olmak için fazla zamanımız yok, mutlu olmak için ise sağlıklı olmak lazım, bu sigarayla olmaz.

-Valla ben senin gibi düşünmüyorum. İşin sonuna geldik öyle böyle bitecek, uzatmanın manası yok.

Gülümseyerek arabasına bindi gitti. Diyecek bir şey bulamadım.

Az ileride birisi geliyor elinde köpeği. Göz ucuyla selam verdi.

-Merhaba, size bir şey sorabilir miyim?

-Hay hay buyurun.

- Biraz evvel bir arkadaşına sigara içiyorsun senir rahatsız etmiyor mu diye sordum. Siz ne düşünüyorsunuz bu sigara konusunda.

- Valla ben sigaramı da içerim, rakımı da içerim Allah'ın verdiği bütün nimetlerinden tadarım.

- Başkasını rahatsız etmeyecek şekilde tabi ama kendine de sağlığına da zarar gelmesi beni üzer.

-Teşekkür ederim iyi akşamlar.

Tam eve gidiyorum komşuya rastladım ayak üstü biraz sohbet ettik.

-Arkadaşlarımızın çoğu bu sigara yüzünden kimisi mezarda kimisi hastanelerde, acı ıstırap içinde kıvranıyorlar.

- Gardaş bir şey söyleyeyim sana, daha dün bir arkadaşımı ziyaret ettim hastanede doktor ne dedi ona biliyor musun "eğer sigarayı bırakmazsan bu bacağını burada bırakmak mecburiyetinde kalırsın, yada mezarı boylarsın, tercih senin"

Bu mereti bende içtim bir zaman. Erzincan da askerim, hiç unutmuyorum kulakları çınlasın Hasan Suiçmez kardeşim sigara bırakma konusunda bir fikir ortaya attı" kim, kimi görürse, içen bir kilo döner ismarlayacak, söz mü, söz!"

Bu durumda gel de iç. O gün sigarayı bıraktım. Çok şükür hastane yüzü görmedim!

Yeni gün derler ya o gün yeniden doğmuşum meğerse, kıymetini şimdi daha iyi anlıyorum.

Vesile olanlardan Allah razı olsun.

Yusuf Yılmaz

BEKA

BEKA

Su mu önemli petrol mü?

Elbette su.

Diyeceksiniz ki Golan Tepelerinin su ile ne ilgisi var?

Çok ilgisi var.

Esasında orta doğuda her bölücü hareketin, mezhep savaşlarının altında petrolden çok su savaşlarının yattığı malumdur.

Büyük Orta Doğu projesi demek İsrail'in genişleme(Arzı Mevut) Manasına geldiğini bilmeyen yoktur.

Arzı Mevut'un en son amacı Dicle Fırat sularıdır.

Emperyalist Amerika önce Kudüs'ü İsrailin başkenti yapmış, arkasından altı ay geçmeden Golan Tepelerini Suriye'den koparıp hayırsızca utanmadan bütün dünyanın gözüne baka baka imzaladığı kalemi de şımarık İsrail Başkanına hediye etme şerefsizliğini göstermiştir.

Aciz ve köle ruhlu Araplar bu işe ses çıkarmamış, en güvenilir Türkiye'den ise beklenen ağırlıkta gerekli cevap verilmemiştir.

Baş örtüsü için kilometrelerce uzunluğunda el ele tutuşarak tepki gösterenler bu kadar önemli beka sorunu için bir metre yol gitmemişlerdir.

Milli duyguları dejenere olmuş andımız meselesinde ses çıkarmayanlar da tepkisiz kalmıştır.

Golan Tepelerinin İsrail'e verilmesi demek Fırat ve Dicle'nin tehlikeye girmesi demek değil mi?

Bundan daha büyük BEKA meselesi olur mu?

Nerede sivil toplum örgütleri?

Tapu kanunu çıktığı gün GAB'dan ne kadar toprak satıldı İsrail'e bilen var mı?

Dokuz yüz km uzunluğunda mayınlı araziye az daha İsrail'e verecektik eğer Ahmet Necdet Anayasa mahkemesine gitmeseydi!

Nedir bu çektiğimiz?

"Atı alan Üsküdar'ı geçer", başımız çok daha belalara girer,

Cenabı Allah'ın bir lütfu olarak Türk Milletine gönderilen Büyük Atatürk'ün düşüncelerinden saptığımız müddetçe!..

Yusuf Yılmaz

BEŞİKDÜZÜNDE AKSOYLAR SPOR SALONU

BEŞİKDÜZÜNDE AKSOYLAR SPOR SALONU

“ Ben sporcunun zeki, çevik ve ahlaklı olanını severim.” Demiş Büyük Atatürk.

Bu sözü söylerken Atatürk, muhakkak Türkiye Cumhuriyetini teslim edeceği yarının çocuklarının ve gençlerinin zeki, çevik ve ahlaklı olmasını arzu etmiştir.

Gençlik, hayatın baharı, insanın en zinde en verimli çağıdır. İnsan ömür boyu takip edeceği yolu bu yıllarda çizer. Geleceğe münhasır hayallerini bu yıllarda kurar. Gençlik bu kısa dünya hayatında göz açıp kapıncaya kadar geçen ama muhakkak geçen bir devredir. Bu devre memleket için hayati öneme haizdir. Onun için vatanımızı yükseltmek, yüceltmek ve yaşatmak isteyen vatanseverlerin, alçaltmak, batırmak ve yok etmek isteyen vatan hainlerinin, emperyalistlerin her şeyden çok gençliğe önem vermelerinin, gençliği hedef almalarının sebebi budur.

Bugün görüyorum ve üzülüyorum ki gençlik yarından ümidini kesmiş, işsiz, moralsiz, gününü gün eden, başıboş, sahipsiz bir şekilde kahve köşelerinde, internet salonlarında, eğlence merkezlerinde zaman harcamaktadır. İstanbul da Yayla caddesinden geçerken adım başı kahvehanelerde gençlerin nargile içtiklerini, ciğerlerini, dolayısıyla beyinlerini zedelediklerini yüreğim parçalanarak izliyordum.

Yetkililer böyle yerlere nasıl müsaade ediyor?

Bu taze beyinleri koruyacak tedbirleri niçin almıyor?

Beşikdüzü'ne geldim.

Sahilde gezerken AKS GYM AKSOYLAR yazan, eskiden atıl vaziyette çürümeye yüz tutmuş bir büyük salondu, merak ettim içine girince şaşırdım, karşımda son derece modern envai çeşit spor aletleri, ayrı ayrı bay bayan yerleri, soyunma yerleri, banyo ve saunası, çay, kahve içme yerleri, her yaşa uygun bilhassa gençlerin spor yaptığı bu güzel mekanı görünce gurur duydum. Gurur duydum çünkü burayı büyük bir cesaretle ve müteşebbis aklı ile harekete geçirenin öğrencim Eren Aksoy olduğunu öğrenince. Kendisini tebrik ettim. Birincisi Beşikdüzü gibi küçük bir kasabada böyle büyük çapta modern bir spor salonu kazandırdığı için. İkinci olarak gençlerimizi kahve köşelerinden kötü alışkanlıklardan uzaklaştırarak spora yönlendirdiği için.

Üçüncüsü ve en önemlisi sağlıklı bir toplum yetiştirmede katkı sağladığı için.

Aksoylar kardeşlere başarılar ve bol kazançlar diliyorum yüce Allahtan.

Yusuf Yılmaz

HAVA TAHMİNİ

HAVA TAHMİNİ

Bizim köyde bir adam vardı. Bir kazma bir kürek ile mısır ekmeği, ayranı, birde siyah beyaz köpeği yanında, koca dağı eşe eşe fındık bahçesine çevirdi. Tek sevdası vardı “toprak.”

Fındığı sererdik, güneş geldi diye sevinirdik. O mübarek adam havayı bir koklardı batıda bir iki bulut parçasına bakar, yüzüne vuran esintinin derecesine göre ne zaman yağmur yağacağını tahmin ederdi,

-Biraz sonra yağmur yağacak tedbirini al.

-Tamam

Bulutlar gelmeye başlarken hemen fındıkları toplardık.

Sahilde geziyorum iki adam sohbet ediyorlar.

-Ben eski gemiciyim, havayı iyi koklarım.

- Şu değneği al birinci dalganın yerini işaretle, sonra ikinci dalganın bittiği yeri işaretle, iki dalga arasındaki mesafeyi ölç bakalım. Bu gün hava yağmurlu.

Rahmetli oldu şimdi değerli bir ağabey, bir mayıs yedisinde çarşıya iner. Bakar ki insanlar akın akın sahile koşuyor.

Kayıklara dolup delikli taşla doğru gitmeye hazırlanırken oradakileri ikaz ediyor.

-Bu hava çok kötü fırtına çıkabilir.

-Nereden biliyorsun,

-Ben yıllarca gemilerde dolaştım, kaptanda oldum,anlarım.

Kimse bu ikazları dinlemez. Deniz patlar. Kayıklar alabora olur, insanlar o panikte bir birine sarılır, yüzme bilenler bile boğulur. Netice çoğu kadın olmak üzere otuz sekiz can heder olur,

Onun için bu gibi durumlarda tecrübeli, değerli insanların sözünü dinlemek gerekir.

Tanrı daha büyük kazalardan, felaketlerden bizi korusun.

O ADAM

Bir kazma bir kürek

Ve çelik bilekli bir adam.

Allah'ım bu nasıl sabır ki

O dağı damla damla kazarak,

Tarlaya dönüştürdü o adam.

Ağaçlarla, kuşlarla konuşurdu.

Yanında köpeği, bir şişe suyu

Ve bir parça mısır ekmeği ile

Akşamı ederdi.

Suyu boşa akıtmaz,

Meyveyi yer dalını kırmaz,

Hava yağmurlu mu güneşli mi şaşmaz,

Kedileri yanından ayırmazdı.

“Toprağa, bitkilere, hayvanlara hizmet

Hakka hizmettir” derdi.

Vatan denince gözleri dolar,

Toprağı anasından ayırmazdı.

Bugün,

Toprağı ve vatani tehlikde görse,

O ruh o imanla,

Mezardan canlanır gelir,

Bir nefes de!

Yusuf Yılmaz

DÖRT NİSAN

DÖRT NİSAN

Bugün, Büyük Atatürk'ün mirasını (fikirlerini, düşüncelerini, ülkülerini) gerçek manada teslim ettiği ve yürüterek insan yetiştirmede başarılı olan Rahmetli Başbuğ Alparslan Türkeş'in Rahmanı Rahmana kavuşmasının yirmi ikinci yıldönümüdür.

Onun ülkülerini yaşatmak için her yıl gidip mezarına ibrikle su dökmek yetmez. Asıl olan panellerle, konferanslarla, çeşitli sosyal faaliyetlerle fikirlerini taze tutmak, o yolda birlik ve beraberliği temin etmek gerekir.

Bir defa mhp niye kuruldu? MHP Dünya Türklüğü için kuruldu. Dile kolay Alparslan Türkeş tam kırk yıl bunun mücadelesini verdi ve ERCİYES KURULTAYLARI ile taçlandırdı. Bütün dünyadaki Türkler bir araya geliyor, Turan Birliği ile ilgili yeni fikirler, görüşler ileri sürüyorlar. Dolayısıyla büyük bir güç oluşuyordu. İleride Avrupa Birliğine benzer Türk Birliğinin oluşmasının temelleri atılıyordu.

Bu birliği en başta emperyalist Amerika istemedi "bu birlik bizim için nükleer silahlardan daha tehliklidir" diyordu ABD başkanı.

Peki bu kurultayları kim kaldırdı? Niçin kaldırdı?

O sinerjinin bugün Türk Milliyetçilerini iktidar yapması içten bile değildi.

Ne oduysa ondan sonra oldu.

Mhp dağıldı.

Toparlamak zor mu? Hayır , yeni, taze bir irade gerekiyor.

Bugün biraz gecikir gibi görünüyor ama bu yeni doğacak bir bebeğin sancılarıdır.

Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin.

Yusuf Yılmaz.

GARTUĞUN ALİ

GARTUĞUN ALİ

Karşıdan bir ses.

-Yusuf Öğretmenim. Gel bir çayımı iç, birazda sohbet ederiz.

- Merhaba Muhtar.

Sarıldık bir birimize. Bir geçmişimiz vardı onunla.

Ben Çorumda öğretemdim. Dört yıl olmuştu. Yeni evlenmişim, annem yalnızdı, memlekete tayin yapmak için uğraşıyordum, bir türlü olmuyordu. Nereye müracaat etsem elim boş dönüyordum.

Bir gün evin önünde çaresiz bir şekilde garip garip otururken:

-Ne o Yusuf hoca, Karadeniz de gemilerin mi battı?

-Tayinim olmuyor kaldım Çorumun Dağında.

-Bizim köyde çalışır mısın?

Her zaman oturup çayını kahvesini içtiğimiz komşuluğa çok değer veren, alçakgönüllü, mütevazı yardımsever kardeşim bir hızır gibi gelmiş:

-Şaka mı yapıyorsun?

- Yo gayet ciddiym, Amcaoğlu bakanlıkta çalışıyor köyümüze öğretmen arıyor, he de hemen yapayım tayinini. İnanamıyordum.

-Sicil numaranı ver hemen telefon edeceğim.

Bir hafta sonra kararnamem geldi. Eşyalarımı köye bağışlayıp, bir valizle, vedalaşıp hüzün ve sevinç gözyaşlarımla Mislerovacığı ilköğretim Okulundan ayrılıp Kalegüney İlk Öğretim Okulunda göreve başladım.

Muhtar, şimdi beni çay içmeye çağıran Gartuğun Ali. O sıralarda da köyde sayım yapıyorum, ne kadar çok adam yazarsan az yazılan köy nüfusu çok olana bağlanacak.

-Yusuf hoca tavukları bile yazacaksın yoksa başını uçururum!

-Tamam muhtar merak etme.

Ahbaplığımız böyle başladı.

Köyde yol var ama bazı yerlere gitmiyor, Yer kıymetli. Yol vermek istemiyor kimse.

Muhtar Gartuğun Ali kadınları topluyor.

-Bakın şu karşı ki mahalledeki kadınların evine kadar yol geliyor, sizin kocalarınız "bizim kadınlar yükümüzü taşır biz yol istemiyoruz diyorlar," siz ne diyorsunuz?

-Bunun hesabını akşam olunca sorarız onlara!

Yarın olur o yol vermeyenler " Bak Muhtar Gartuğu yolu doğru vur rampa olmasın" demeye başladılar. Yolu vurduk ,şimdi hep dua ediyorlar bana.

-Muhtar sen yaşını aşağıya mı çekiyorsun? Bunun sırrı ne?

- Bak Yusuf Hoca kimisi yokuş yukarı , kimisi iniş aşağı git der sana, ben kimseyi dinlemem hep afguru giderim!

Zeki Ağabeye sordum Gartuğu ne demek?

-Gartuğu tecrübeli, yardımsever, bildiği doğrudan şaşmayan, kişilere verilen addır.

Bizim muhtara neden Gartuğun Ali dendiğini şimdi daha iyi anladım.

Yusuf Yılmaz

HAYALİMDEKİ MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ

HAYALİMDEKİ MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ

Küçüklüğümde hep bozuk saatleri, söküp takardım. Bir el yordamıyla hızla dönen dişlileri merak ederdim. Bir vapur yolculuğum vardı. Makine dairesine indim. Motorların sesi kulaklarımı bir kelebek gibi gıdıklıyordu. Liseyi bitirince ilk tercihim makine bölümünü yazmak oldu. Fakat puanım yetmedi, ikinci tercihim matematik öğretmenliğini kazandım. Sarıyer'den vapurla Eminönü'ne gidiyorum Güvertede yanıma bir üniversite öğrencisi oturdu. Tanıştık,. İstanbul Teknik Üniversitesi makine mühendisliğinde okuduğunu söyledi.

-Ama kaydımı silip, turizm okuyacağım.

-Sebebi?

-Bitiren arkadaşlarım boş geziyor. Ailem fakir. Okulu bitirdikten sonra hemen işe girmem gerek. Bir arkadaşım: "Ailemden para istemeye utanıyorum. Keşke turizm okusaydım; hem de iki yıllık." Düşündüm doğru söylüyordu. Kısa yoldan bitirir bir yerde rehberlik yaparım.

-Peki ailenin haberi var mı?

-Evden küskün ayrıldım. Babamı bir görecektin nasıl yıkıldı!

-Ama oğlum niye üzdün babanı.

-Anlattım ikna oldu ama, yüksek puan almıştım,.Puanım tıba yetmedi, başka nereyi yazayım dedim. Gözleri buğulanarak "sen bilirsin" dedi.

-Oğlum beni de hüzünlendirdin şimdi. Sana bir şey söyleyenimi, benim en büyük idealim makine mühendisi olmaktı. Puanım yetmedi olamadım. Bırak bu turizm işini turistlere hizmet edenler olur. Sen parlak zekalı birine benziyorsun. Bu önemli bölümü bırakma, yarın ne olacağı belli olmaz, diplomanı al. Bu arada turizm yüksek okulunu da bitirebilirsin. Geçici olarak turizmde çalışır geçimini sağlarsın. Ama makine bölümünü bırakma o senin kolunda altın bir bilezik gibi durur. Böylece babanı da sevindirmiş olursun.

-Yok kararımı verdim.

- Bak, benim çocuk iki yıllık okuyor, paralı, sonra dikey geçiş yaptı, okulu bu yıl bitirecek.Yeter ki dört yıllık bir üniversite diploması olsun diye bütün varımı ortaya koyuyorum. Sen böyle değince şaşırıdım. Bu işi bir defa daha düşün, acele etme, yarın pişman olursun. Bu arkadaşın sana, bu günkü şartlara göre böyle diyor. İleride şartlar değişirse, elinde çantası yanından geçerken sana selam bile vermeyeceğini farz et, hiç böyle bir şeyi aklına getiriyor musun? Şimdi dokunmaz sana, ya o zaman!

Birden gözlerinde bir duraklama oldu.

Vapur limana yaklaşmıştı.

- Kafamı karıştırdın Ağabey, bu söylediklerini bir defa daha düşüneceğim. Hoşça kal.

- Güle güle, ileride karşılaşırsak benim ulaşamadığım makine mühendisi olarak seni görmek isterim.....

Yusuf Yılmaz

YİRMİ ÜÇ NİSAN

YİRMİ ÜÇ NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI

Yirmi üç nisan, kula kulluğun yerine Allah'a kulluğunun kurulduğu günün adıdır,

Yirmi üç nisan halkın kendi kendisini idare etmeye karar verdiği günün adıdır.

Milli Mücadele'mizin kazanılmasından sonra kurulan Cumhuriyetimizin egemenliğinin kişi yada sınıf tekelinden alınıp, millet iradesine verilmesiyle gerçek anlamını kazanmıştır.

Büyük Atatürk işin öneminin hayati değerinde olduğunu bildiği için bu günü bayram olarak ilan etmiş ve çocuklara armağan etmiştir.

Asırlar boyunca teokratik zihniyetle idare edilen Türk Toplumunu bu ceberut kişilerin elinden çok çekmiştir. İnsan fıtratına da aykırı bu düzen yıkılmış, yerine insana saygıyı, sevgiyi, hoşgörüyü esas alan bir sistem olan parlamenter sistem gelmiştir.

Sevgili öğretmenlerimiz, yirmi üç nisan yaklaşırken ne gibi hazırlıklar yapacağımızı bize bildirirlerdi.

O günü heyecanla beklerdik.

Bando takımımız kurulmuş, şiirler, konuşmalar hazırlanmış. Çeşitli oyunların provaları yapılmış. Yarışmalar, skeçler, tiyatro ve gösteriler, seyircilerin sunumuna gösterileceği gün gelip çatmıştır.

Ne bayramlardı o günler!

Köylü vatandaşlar başlarında sekiz köşeli yeni şapkalarıyla kendi çocuklarını seyretmenin keyfini yaşarken, anneler, baba anneler, genç kızlar hep beraber el ele halay çekerlerdi.

Şakalaşmanın, çocukla çocuk olmanın, sevginin, hoşgörünün yaşandığı o günleri arar olduk.

Köy okullarını kapattılar. Köyden şehre göç hızlandı.

Mis kokulu sıcak tandır ekmeğini, bıçakla kesip yediğimiz camış yoğurdunu, kaz yahnisini hatırladıkça bayılasım geliyor.

Hele hele, yirmi üç nisanlarda tokuşturduğumuz yumurtaları, çuvalların içine girerek yaptığımız yarışları çok ama çok özlüyorum.

Yarın erkenden kalkıp, yeni elbiselerimi giyip, yirmi üç nisan bayramına gideceğim.

Yarın çocuk olmak istiyorum.

Aralarına girip fener alayına katılacağım.

Yarın çocuklarla birlikte...

Yirmi üç nisan

Çocuğum hadi uyan,
Bugün yirmi üç nisan,
Artık bitti gözyaşı kan,
Yaşasın yirmi üç nisan!

Dallarda açar nisan çiçekleri,
Öter hürriyetin bülbülleri,
Atatürk sevgisi sarar gönülleri,
Yaşasın yirmi üç nisan!

Tutuşup hep beraber el ele,
Atamızın gösterdiği hedeflere,
Yürüyelim aydınlık günlere,
Yaşasın yirmi üç nisan!

Haydin çocuklar koşalım,
Al bayrakları elimize alalım,
Bugün bayram sevinelim coşalım,
Kutlu olsun yirmi üç nisan!
Yusuf Yılmaz

FINDIK VAKTİ

FINDIK VAKTİ

Eriyen karların etkisiyle, Kara Dağın eteklerinden çağlayarak akan ırmağın sesi, Zemberek köyünün sakinlerinden Murat Hocayı sabah uykusundan uyandırır. Bir saka kuşu konar erik ağacının dalına. Bir o dala bir bu dala konmaktadır. Çağlayanın sesiyle, sakanın ötüşü, aklına bir türkü getirir Murat Hoca'nın.

Dalda fındık kalmasın
Başakçılar almasın
İyi toplayın kızlar
Mal sahibi saymasın

Aman aman aman fındığım
Çıtır çıtır çıtır kırdığım

Dalda fındık tekleme
Derdime dert ekleme
Ben buradan gidersem
Yar sen beni bekleme

Aman aman aman fındığım
Çıtır çıtır çıtır kırdığım

Bir fındığın içini
Yar senden ayrı yemem
Bugün gördüm yarimi
Öldüğüme gam yemem

Aman aman aman fındığım
Çıtır çıtır çıtır kırdığım

Cemre, önce havaya sonra suya, oradan toprağa kavuşup, fındığın dallarına doğru akar, yeşilini gıdıklar. Sabah güneşiyle birlikte yavaş yavaş bir kelebek gibi açmaya başlar. Fındık umuttur, fındık berekettir . Nice merhalelerden geçip, dedemin cebine para olarak girer. Çarşı Pazar şenlenecek. Torununa şeker, hanımına dallı pazenden elbise alacak. Okulda okuyan çocuğuna haçlık gönderecek.

Hele fındık vakti bir gelsin, her taraf nasıl çınlar. Dallara asılan radyonun yanık sesi azıcık susunca, kanı kaynayan gençler bir birine türkü yakar.

Fındık toplayan gelin
Fındık dalda kalmasın
Gel biraz konuşalım
Ahım sende kalmasın

Ağasar'dan aşağı, bellerinde kuşakları, kuşakların üstüne küçük fındık sepetleri, günlüğe giderler, fındık bahçelerine. Murat hoca'nın yanında yaramaz bir çocuk etrafta dolanıp durmaktadır.

-Ne dolanıp duruyorsun çocuk?

-- Amca ben ilk mektebi bitirdim . Bende fındık toplarım. Sepetimi tam doldurmam . Çabuk çabuk iki defa gider gelirim, tam sepet olur. Arada su dağıtırım. Sonunda bir haçlık verirsin bana .Orta okula başlayacağım, kitap defter alırım.

Murat hoca'nın gözleri dolar. Ayşe yenge:

-Parmak kadar çocuk nasıl fındık toplayacak?

-Olsun hanım ne olacak yanımızda dursun, ne kadar toplarsa toplasın.

-E peki o zaman.

-Adın ne senin?

-Mustafa.

-Hadi bakalım hazırlan git bakalım.

Sevincinde uçar Mustafa. Sepeti yarım yarım doldurur, fındık taşır, su dağıtır.

Çalışkan olduğu belli.

Arada Murat hocaya soru sorar.

Murat Hoca, okumanın, büyüüp, vatana, millete hayırlı bir evlat olmanın ne kadar önemli olduğunu tatlı tatlı anlatır Mustafa'ya.

Artık fındıklar toplanmış, kurutulmuş, çuvallara konmuş, pazara indirilmiş, paranın bir kısmı günlükçülere dağıtılmış, gübre, ayıltama vs. parası da ayırıldıktan sonra oturup derin bir nefes alır. Murat Hoca.

-Mustafa bu da senin payın.

-Amca bu çok .

-Bu senin hakkın.

Mustafa, Murat Hoca'nın elini öper sevincinden. Emeğinin karşılığını almanın gururuyla eve gelir.
Aradan yıllar geçer. Murat Hoca İstanbul'a gelir. Sarıyer Medikal Park Hastanesinde çocuğunu muayene ettirir.
Sonuçlarının tasdiki için baş hekimin incelemesi gerekir.
Önünü ilikler, gayet saygılı bir şekilde kapıyı vurur. Başhekime.
-Efendim tetkikler için geldim.
Demeye kalmadı, başhekim, önünü ilikleyip elimi öpmeye kalktı.
Hocam beni tanımadın mı?
Kusura bakma.
Ben o, sana fındık toplayan Mustafa.
Bir hoş oldum. Hastalığımı unuttum. Sarıldım Mustafa'ya. Gururla öptüm yanaklarından.
Çantamda bir kiloya yakın fındık vardı. Çıkardım uzattım ona.
-Bu senin payın.
Gözleri yaşardı, bir fındığa baktı bir bana.
-Teşekkür ederim.
Ayşe Teyze nasıl?
-Size ömür.
-Allah rahmet etsin. Nur içinde uyusun. Başın sağ olsun.
Fındık deyip de geçmeyin. İşte böyle nice dostluklar kurulur. Nice hatıralar canlanır. Nice istikballere yol verir fındık bahçeleri...
Fıstı kırmizili yanakları gamzeli
Gel otur yanlarıma güzellerin güzeli
Oy funduğum funduğum kabuğunu kırdığım
Sarardın düşeyisun gözlerini sevduğum
Yusuf Yılmaz

HAKKIN HUKUKUN ADALETİN VE GENÇLİĞİN TERAZİSİ

HAKKIN HUKUKUN ADALETİN İLMİN VE GENÇLİĞİN TERAZİSİ

Birileri bu adalet terazisine bir yumruk vurdu. Terazi bozuldu. Haklı ile haksız, doğru ile yanlış ayıramaz duruma geldik. Bunu düzeltecek olan toplum vicdanı olacaktır. İlim yapan, düşünen, yol gösteren, aydınlar olacaktır. Yoksa, bölünmüşlük, kargaşa, anarşi alır başını gider.

Atatürk diyor ki " Müslümanların kurtuluşu ilim zihniyetini edinmelerine bağlıdır. Hukukun üstünlüğünü benimsemelerine, gençlerin sorgulama ve araştırma ruhuyla yetiştirmelerine bağlıdır."

Şimdi biraz durup düşünelim:

Dünyadaki gelişmeler karşısında ilim yaptığımızı zannediyoruz.

İleri zekalı gençlerimiz üniversiteyi bitirir bitirmez soluğu dışarıda alıyor ve araştırma faaliyetlerini bitirip geri dönmesi beklenirken oralarda kalıp başka milletlere hizmet ediyorlar. Çünkü biz ilime gerekli önemi vermediğimiz için o güzelim zekalara gerekli imkanı veremiyoruz. Böylece zeka göçünü de önleyemiyoruz. Diyeceksiniz ki bu görüşün adaletle ne ilgisi var. Var çünkü adaletin önündeki engelleri, düşünen, ilim yapan adamlar sayesinde kaldırabiliriz.

Adalete dayanmayan hukuk zulüm, kuvvete dayanmayan hukuk acizdir.

Biz askeri vesayeti kaldıracağız teraneleri arasında Türk Ordusunun en seçkin en kahraman subaylarına alçakça kumpaslar kurup yıllarca haksız ve hukuksuz bir şekilde onları hapis haneye koyup ordudan atıp, yerlerine çaişit dediğimiz emperyalist uşakları yerleştirerek bu fakir milletin parasıyla alınan tankı, topu, bu aziz millete çeviren, uçaklarla, Milletın Kâbe'si olan T. B.M. M sini bombalayacak kadar ileri giden bu hainler nereden çıktı? İki yüz elli şehit vermemize sebep olmadı mı? ? Yine buna bağlı olarak yargıyı bu çaişitlere teslim ederek Ergenekon gibi kutsal bir ismi de kullanarak o vatansaverler hapse konmadı mı?

Suçlu olan cezasını görsün, ama mazlumunu içeri atıp arkası olanı korursanız yine bu adalet terazisi bozulmaz mı? Gelelim gençliğe; gençlik, hayatın baharı insanın en zinde, en renkli, en hareketli çağıdır. İnsan ömür boyu takip edeceği yolu bu yıllarda çizer. Geleceğe münhasır hayallerini bu yıllarda kurar.

Bu devre çok kısadır ve göz açıp kapıncaya kadar geçer. Bu devrede gençler memleketi ileride götürebilecekleri gibi felakete de sürükleyebilirler. Bu gençlerin yoksulluğunu kullanarak Feto'nun yurtlarına mahkum edenler kimdir, kimlerdir? Bu çocukların beyinlerini yıkayıp millete düşman edenler, elini kolunu sallayarak gezmeleri sizi hiç rahatsız etmiyor mu? Bunlar, Anadolu'dan gelen tek amacı okumak olan ama sonradan zehirlenmiş gençlerdir. On iki eylülde buna benzerdi ve yaşandı. Yetmiş bir de buna benzerdi onu da yaşadık . Gençlerimizi bu emperyalist tuzağa düşürenler kimdir , kimlerdir? Bunlar cezasız mı kalacak? Bunlardan hiç ders alınmayacak mı?

Öyle bir eğitim vermeliyiz ki bu gençlere hem sorgulayıcı hem araştırmacı olacak.

Gününü gün eden, elinde kitap yerine cep telefonu ile meşgul, geleceğinden umutsuz bir gençlik nasıl araştırarak, nasıl sorgulayacak? Bu durumda olan bir gençlik adalet duygusu nedir bilebilir mi?

Toplum olarak sancı çekmeğe devam edeceğiz. Ta ki Büyük Atatürk'ün " Müslümanların kurtuluşu ilim zihniyetini edinmelerine bağlıdır. Hukukun üstünlüğünü benimsemelerine, gençlerin sorgulama ve araştırma ruhuyla yetiştirmelerine bağlıdır" sözünü rehber edinip uygulayana kadar... Onu çok arayacağız!

Yusuf Yılmaz

HA ANA HA TOPRAK ANA

HA ANA HA TOPRAK ANA

Bu şiirimde toprak ile anneyi eşleştirdim . Çünkü benzer tarafları çok fazla. Toprak nasıl ki üzerinde büyüttüğü nesnelere bırakmıyorsa onu tehlikelere karşı koruyorsa anne de çocuğunu aynı şekilde büyütür ve korur. Anne sevgisi en değerli sevgilerin başında gelir. Annesini sevmeyen hiçbir şeyi sevemez. Annenin kötüsü olamaz. Ondaki şefkat ve merhamet duygusu yavrusunun bütün ruhunu sarmıştır. Evladının başına bir şey gelse ilk önce anne koşar oraya. Anne, aklında hep evladının endişelerini taşır. Anneler kocaman yüreğine dünyayı sığdırırlar. Sen uyumadan uyumaz, doymadan doymaz, gülmeden gülmez. Onun içinde sen mutlu olmadan anneler mutlu olmaz. Annesiz olmak çölde susuz kalmış bir ağaca benzer. Sen farkında olmazsın anne evladının etrafında gezen kanatsız melektir. Dağ başında nöbet tutarken bir Mehmet de kahpe bir kurşun değse, annesi onu binlerce kilometre uzakta olsa bile olsa duyar. Uykusunda rüyasına girer. Yüreği sızlar. Çığlık atar. Toprakta bir filizin dalı kırılrsa, bilmem fark ettiniz mi? O kırılan yerden yaş damlar. Toprak ana ağlar. Ha ana, ha toprak ana! Bütün annelerin gününü kutluyorum.

Ha ana,ha toprak ana.

-Ana, toprakla bu kadar uğraşmasana!

Gözünü rengi kızılaştı,

Acı acı baktı bana.

Yerden bir avuç toprak aldı,

Sıktı avuçlarında.

-Oğul oğul,

Bir bak etrafına.

Bu filiz, bu kiraz,

Kirazın içindeki bu çekirdek,

Düşünce toprağa,

Çatlayıp , toprak ananın gülümsemesiyle,

Ninniler söyler, yavaş yavaş büyür.

Bana seni hatırlatır.

Bende seni böyle büyüttüm.

Şimdi anladın mı?

Neden toprakla uğraştığımı.

Çanakkale de, Sakarya da, binlerce şehit verdik,

Toprak ana ağlamasın, üzülmesin diye.

Sular nerede akacak,

Evler nereye kurulacak?

Toprak olmasa,ne yeriz ne içeriz?

Toprak olmazsa, nereye gideriz?

Toprak bizim canımız, kanımız.

Toprak bizim anamız!

Ha ana,ha toprak ana.

Sarıl ona.

Bugün anneler günü.

Öp onu, doya doya!

Yusuf Yılmaz

BİZ ADAM OLMAYIZ

BİZ ADAM OLMAYIZ

Bugün Büyük Şehir Belediyesinden bir yazı geldi." On yılını tamamlamış su saatlerini değiştirin."

-Niye değiştireceğiz?

-Bakanlığın talimatı var.

Yahu kardeşim, bizim saatler iş görüyor. Bozulursa yapılır. Ne diye değiştirelim? Bu ekonomik krizde idare etsek ne olur?

Niçin tasarruf etmiyoruz?

İftar sofralarında bir tek kuş sütü eksik!

Hani İslam'ın o, -yiyiniz içiniz israf etmeyiniz-sözü nerede kaldı.

Geçen sene Taksimde geziyorum. Her yerde öbek öbek, envai çeşit laleler. Fiyatını sordum dudak uçuklatıyor. Her birinin başına birer bekçi dikmişler, çiçekleri bekliyor. Yekûn İstanbul'u düşünsek çok korkunç bir israf. Dışarıdan dövizle alınıyormuş. Üstelik alan firmada "Cumhuriyet reklam arası" diyen bir aymaz.

Her arabada bir iki kişi. Hepsi de lüks arabalar. Sel gibi akıyor. Birisi dursa bütün arabalar duruyor. Düşünün boşa yanan benzini, mazotu...

Almanya da şehirler arasında tek bir firma var. Biri dolmadan öbürü hareket edemez. Bizim ülkemizde yüzlerce otobüs şirketi var. Çoğu yarı dolu, yarı boş sefere çıkıyorlar. Herhalde biz Almanya'dan daha akıllı, daha zenginiz!

Kiralık makam arabaları...

Az çalışıp çok maaş alanlar...

Bir giydiğini bir daha giymeyenler!

Öbür yanda işsizlerimiz-yüreğimiz yanıyor- ve her gün kapanan işyerleri, fabrikalar...

Eskiden köyümüz de bir hanede, üç beş baş inek beslerken, şimdi bir köyde beş inek yok!

Bahçelievler'in caddelerinde geziyorum. sokaklara bırakılmış yepyeni ev eşyaları, dönüp bakan yok. Bu ne israf diyen yok!

Evde boşa akıtılan sular, gereksiz yere yanan elektrikler...

Herkesin elinde cep telefonları: Çocukları dersinden, ev hanımını işinden alıkoyuyor.

Daha neler neler...

Tasarruf olmadan, zamanı iyi kullanmadan hiçbir toplum kalkınamaz.

Tanrım bize akıl versin!..

Yusuf Yılmaz

BİR YOLCULUK

BİR YOLCULUK

Oğlum yeni öğretmen olmuştu. Yine bir öğretmenle evlendi. Eř durumundan tayini Erzurum'a çıktı.

Bir gün evde hanımla oturuyorum, bir telefon:

-Baba haftaya dede oluyorsun!

Bir hoş oldum. Sevincimden dudaklarım titriyor.

Hanımın yüzü, baktım beyazlıyor.

-Bir şey yok dede olacağım haftaya.

-Hemen valizini hazırlıyorum.

Telefonu unuttuştum.

-Hemen hareket ediyoruz ilk otobüsle, oğlum.

Biletleri aldım.

Arkasından bir haber" otobüs seferi iptal."

Ben zaten heyecandan yerimde zor duruyorum.

Gittim Hakan'a :

-Ne yap yap bizi Erzurum'a gnder.

Allah razı olsun sordu soruşturdu bizi Bingl'e giden bir otobüse yerleştirdi.

Ne güzel ne konforlu bir otobüs. Muavin çok kibar çok nazik birisi.

Birde otobüste tayini Bingl Devlet Hastanesine çıkmış bir doktor var, baldan tatlı. Otobüste birkaç hasta vardı.

Onlarla nasıl ilgileniyor bir görseniz, -duygulanmamak elde değil.-

Bir ara otobüs mola verdi. Başım dönüyor eğildim. Doktor:

-Ne oldu amca, elini a soğuk suyla yüzünü bir yıka.

-Zahmet etme.

- Ne zahmeti, babamda olabilirdi böyle.

Onun bu sözü aklıma geldikçe, gözlerim yaşarır.

Sonra otobüse çıktık. Radyoda Trabzon maçı dinliyoruz.

Doktor dedi ki muavine:

-Bu amca Trabzonlu al onu hostes koltuğuna oturt, maçı daha iyi dinlesin.

Oturdum, o arada Trabzonspor bir gol attı

Doktor bana dönerek:

-Trabzon gol atınca yüzünün rengi hemen düzeldi.

Gülüştük.

Bir yanda güzel bir otobüs yolculuğu, bir yanda dede olmanı heyecanı içinde Erzurum Garına indik. Doktora ve muavine teşekkür ettikten sonra. Baktım oğlum bizi karşılamaya gelmiş. Sarıldık bir birimize!

-Niye eşini yalnız bıraktın?

Baktı gözlerine o sevinçle, annesini bir daha öptü.

-Anlaşıldı baba pabucumun dama atılacağı günler yaklaştı...

Yusuf Yılmaz

BEYAZ YALNIZLIK

BEYAZ YALNIZLIK

“Derin bir nefesin ardından söylediği bu sözler, yaşlı adamın kalbini parçalamış ve orada gizlenmiş anılarını bir paçavra gibi buruşturup atmıştı...”

Bir insan: İsterse en olumsuz,olumlu yapabilir.

Kötülüğü iyilikle ıslah edebilir.

Çirkini, bir davranışıyla, bir espriyle güzelleştirebilir.

Huysuzu yumuşatabilir.

Hatta “yalnızlık” denen şeyi, daha çok içine kapanan, dertli, cefalı, kişilerin kaçıp parklarda bir banka oturup kendilerine bir şey sormayan, oyun oynayan çocukların arasına gizlenen, yada deniz kenarına veya ormana, ıssız yerlere kaçan kişiler zannederiz. “Beyaz yalnızlık” kitabını okuyunca buradaki yalnızlığı daha çok her türlü olumsuzluklardan, baskılardan, can sıkıcı sorulardan, ısrarlardan kaçıp kendi dünyasında bir yerde , hayalleriyle ,umutlarıyla baş başa kalmasını anladım. Özgür olmayı anladım.

Okudukça bazı yerlerde kendimi buldum.

Bırakamadım. O kadar yalın, duru ve akıcı bir dil kullanmış ki yazar; insanların iç dünyalarına öyle bir girmiş ki ne düşündüğünü, ne yapmak istediğini, nereye varmak istediğini öyle tahmin etmiş ki acaba sonu ne olacak? diye merak ederek okuyacağınız bir eser.

Onun için bu güzel öyküleri bir solukta okudum.

Benim hayatıma, duygularıma bir değer kattığına inanıyorum.

Değerli yazar Nazife Ünal’ı, yeni kitaplarını okumak dileği ile içtenlikle kutluyorum.

Yusuf Yılmaz

DİN

DİN

Benim anladığım kadar din: İnsanları mutlu etmek için, peygamberler vasıtası ile Cenabı Allah vahiyler yolluyor... Fakat bazı uyanıklar kendi menfaati doğrultusunda dini kullanıyorlar. Bazı emperyalist ülkelerde İslam'ın hassasiyetlerini, mezhep, tarikat, cemaatlara bölüp, parça parça edip sömürüyor. İslam, en son medeniyet olmasına rağmen, bugün, Tüm İslam Ülkeleri niçin perişan durumdadır?

İslam'ın ilk emri "OKU" ne demek? –ilim yap –demek değil mi? Öyleyse şu etrafınıza bir bakın: Boya dan, tohuma; ilaçtan orman ürünlerine, cep telefonundan uzaya gönderilen füzelere kadar aklınıza ne geliyorsa hep batının icat ettiği şeyler. Allah aşkına biz İslam toplumu olarak ne icat ettik? Medeniyete nasıl bir katkıda bulunduk? Demokrasiyi bile kabul edemiyoruz. Eğer kabul etseydik "İstanbul seçimini" içimize sindirir, genç, dinamik, heyecan dolu kişilere fırsat verirdik. Olur mu rant elden gidiyor. Bir avuç uyanık İslam'ı da kullanıp milyonlarca kişinin alın terini sömürecek.

Bir milyon çocuğumuz orta öğrenimden liseye geçecek. Bunun yüz kırk bini sınavla fen lisesi, Anadolu liseleri, meslek liselerine gidecek. Geri kalan sekiz yüz altmış bini İmam hatiplere mecbur bırakılacak. Ben iddia ediyorum ki bu çocukların büyük bir bölümü imam hatibe gitmek istemiyor. Neden gençleri heves ettikleri okullarda okutmanın ortamını hazırlamıyoruz? Böyle eğitim olur mu? Hiç matematik, türkçe gibi ana dersler seçmeli olur mu? Camilerimiz ibadet yeri olmaktan çıkmış ticarethaneye dönmüş.

Haram helal kavramı tam olarak anlaşılabilir olmuştur.

Toki, ihtiyaç sahiplerine uygun fiyatta ev yapmaktan çıkmış, şehrin en müstesna yerlerini, hazine arazilerini, hatta okulları, camileri yıkıp ucube beton yığınları haline dönüştürüp, fahiş fiyata Araplara satan bir şirket haline gelmiş. Bu durum hem şehrin ekolojik yapısını bozmakta hem de halkı huzursuz etmektedir.

Soruyorum sizlere: Bu kadar dine dayalı okullar açtık. Kuranın ayetlerinin Türkçesini bilen var mı?

Güzel sesli bir kuran dinlemek beni mutlu eder. Ama sesi güzel olmayanlara niçin izin verilir. Diyanet bu konuda yetersiz.

Memlekette bir adaletsizlik, bir haksızlık olduğunda ilk uyaracak yer Cuma hutbeleri olmalıdır.

Derdimiz çok hangi birini yazayım...

Fakat size bir şey diyeyim:

Bütün bu yanlış işlerin temelinde "CAHİLLİK" yatmaktadır.

Bu yüzden haksızlıklar, hukuksuzluklar, zulümler, yolsuzluklar, yasaklar almış başını gitmiş, üstelikte bütün bu işler din kisvesi altında yapılarak yüce dinimize çok büyük zararlar vermişlerdir.

Bu uyanıklar, kasıtlı olarak halkı cahil bırakıp sömürü düzenini sürdürmeyi amaç haline getirmişlerdir.

Şayet yüce Kuranın hükümleri topluma öğretilse ve uygulansa, mezhep, tarikat, cemaat taassubundan kurtulup sadece Kuran ve Sahih sünnetler uygulansa, en uygar, en mutlu, refah seviyesi en yüksek bir toplum olmak mümkündür.

En kötüsü nedir biliyor musunuz? Her türlü adaletsizliği uygulayarak yaptıkları işi dine uygun göstermeleridir. Ve cahil insanları buna inandırmalarıdır.

Din okullarda öğretilmelidir. Sokaklarda, gizli hücre evlerinde, ne idüğü belirsiz cahil hoca müsveddelerinin elinden bu toplum kurtarılmalıdır.

Cenabı Mevla'm bize gerçek dinimiz İslam'ı öğretmeyi ve uygulamayı nasip etsin...

Yusuf Yılmaz

ŞARAPNEL PARÇASI

ŞARAPNEL PARÇASI

-Ali ağabey senin oğlun biraz aksak yürüyor, ne oldu?

-Uzun hikaye...

Askerlik yoklaması gelince; Trabzon'da komutan doğuya gidecekleri ayırmış bir kenara. Bizim oğlanda jeoloji mühendisi yeni mezun. Gruba katılmak isteyince komutan:

-Oğlum sen mühendissin bir yerde vazife al vatana, ailene faydalı olursun.

Bir fırsatını bulup o gurubun arasına girer.

Yoklama yaparken komutan,

-Ben seni seçmedim ne işin var burada.

Boynunu büktü.

-Peki sen bilirsin.

Şırnak bölgesinde Osman Pamukoğlu'nun birliğine teslim olurlar.

Terörün en yoğun olduğu zamandır.

Jeoloji mühendisi olduğu için vurulması gereken yerleri başarılı biçimde tespit eder.

-Evde oturuyorum hanım dedi ki "Bir telefon geldi. Oğlum iyi dedi kapattı."

İçime bir kuşku düştü. Karakola gittim. Dedim böyle böyle...

Aradılar buldular oğlum;

-Baba ben iyiyim.

-Gelip göreceğim seni.

-Sahra çadırındayım buraya ulaşamazsın.

Sesini duydum ya "içimden geçti oğlum sağ ise bir kurban keseceğim."

Koçu kurban ettim dağıttım .

-Gartu, kurban kesmişsin bize bir şey gelmedi.

Gittim Kadirga'ya bir kurbanlı koç daha aldım.

Oğlum terhis oldu.

Birliğin komutanı oğlumun yanına gelmiş. "Seni doğuran annenin , babanı ellerini öpeceğim"

O sıralarda da ben yayladayım. Görüşemedik.

Bir ara geldi oğlum:

-Oğlum bu ne hal, sen gitmeden terör vardı. Gittin bitireceğiz dedin, bitmedi. Aradan yirmi sene geçti yine bitmedi.

Koca bir savaş on sekiz pkk lı etkisiz hale gelmiş. Bizim de beş şehidimiz var.

Canım öyle sıkın ki sorma.

-Baba bunların kökünü kazımak çok kolay değil. Adamlarla sohbet ediyorsun, çay içiyorsun bir çatışma oluyor bakıyorsun cesetlerin arasında o tanıdığın adam. Dış destekli. Her türlü yardımı alıyorlar.

-Ayağın nasıl?

- O benim şeref madalyam!...

Yusuf Yılmaz

TRABZON EKREM İMAMOĞLU MİTINGİ

TRABZON EKREM İMAMOĞLU MİTINGİ

Bugün beş haziran. Trabzon'a Ekrem İmamoğlu Mitingine gittim.

Saat on bir civarıydı. Meydan hemen hemen dolmuştu. Büyük bir coşku vardı.

Anne, kız yanlarında bir nine yanıma doğru yanaştı, kız:

-Şeker hastası, yataktan kalktın geldin. Aha geldik ne var burada?

Bu nineyi yataktan kaldırıp da bu meydana getiren sebep nedir?

İşte bu coşku bu sorunun cevabıdır.

Trabzon meydanına çok mitinge geldim "Başbuğun mitinglerinde üniversite gençliği vardı. Gayet disiplinli ve heyecan vericiydi. Ve başbuğ konuşmaya başladığında tok sesiyle daha çok tarih dersi verirdi. Sunucu her şeye hakimdi ve şiirler ayrı bir renk katardı mitinge."

Saat on ikiye yaklaşırken kalabalık sel gibi akmaya başladı meydana. Arka yol bile dolmuştu.

Sanki insanlar bir şeye susamıştı.

Gelenlerin çoğu ne yapacağını biliyordu. Slogan çok doğal ve sahiciydi "Her şey çok daha güzel olacak."

Ekrem İmamoğlu bizden biri gibiydi. Bu slogan ona öyle güzel yakışmıştı ki onun için halk coştukça coşuyordu!

İrticalen konuşuyor. Ağzından tek bir olumsuz laf çıkmıyordu. Tabir yerindeyse ağzından bal damlıyordu.

Onu herkes seviyordu, muhalif olanlar bile.

Yalnız sunucu, Ekrem İmamoğlu'nu Trabzon'la ilgili bir kahramanlık şiiri okuyarak taktim etseydi daha heyecanlı olurdu.

Mitingin sonunda horon tepmesi mitinge ayrı bir heyecan kattı.

Beşikdüzü'nde de aynı coşku vardı.

Ekrem İmamoğlu'nun oluşturduğu bu sevgi seli umarım milletimiz için hayırlara vesile olur.

Siyasette yeni bir umut olur.

Ben Trabzon'da Başbuğun mitinglerinden sonra, bugün Trabzon'da güzel bir miting seyrettim.

Hayırlı olsun.

Yusuf Yılmaz

AHDİ VEFA

AHDİ VEFA

Dedem bizim köyün imamıydı. Hiç unutmuyorum kandillerde duayı şöyle bitiriyordu:

“Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün ve silah arkadaşlarının ruhları şad olsun.

Yüce Allah milletimiz arasında ve bütün insanlık aleminde Mustafa Kemal sevgisinin daha da artmasını nasip eylesin.

Yarabbi Cumhuriyetimizi payidar eyle,

Yarabbi Cumhuriyetimizi payidar eyle,

Yarabbi Cumhuriyetimizi payidar eyle!”

Son yıllarda artık camilerde Büyük Atamıza dua etmek şöyle dursun, dua edeni diyanet tarafından soruşturmaya tabi tutuyorlar. İkaz ediyorlar. “Atatürk’ün adını telefuz etmeyin onun yerine devlet büyükleri deyin geçin” diyor.

Bre gafil Atatürk olmasaydı sen bu camilerde olabilecek miydin?

Bu bayrak dalgalanacak mıydı?

O diyaneti kurup” din adamları sokaktan kurtulsun memur statüsünde olsun” diyerek onları dilenci olmaktan kurtarmadı mı?

Peygamber Efendimiz (SAV) bir rivayette şöyle buyurur: "Ahdine vefası olmayanın imanı da (dini de) olamaz."

Birde " Keşke Yunan galip gelseydi" diyen. Aklını, izanını, imanını kaybetmiş birine yakınlık duymak nasıl izah edilebilir?

Diyanet “yolsuzluk hırsızlık değildir” diyen birinden fetva alabilir mi?

Peygamber Efendimizi (SAV) yok sayan, ona olmadık iftiralarda bulunan Fetönün kitaplarını basıp yayınlamadı mı?

Diyaneti İslam’a uymaya davet ediyorum.

Ahdi vefaya davet ediyorum...

Yusuf Yılmaz

ORTAOKUL 8. SINIF ÖĞRENCİLERİNE MAT ÖĞR. SORAR

ORTAOKUL 8. SINIF ÖĞRENCİLERİNE MATEMATİK ÖĞRETMENİ SORAR :

Kızım da benim gibi matematik öğretmenidir.

Ödev kağıtlarının arasında bir şey ilgimi çekti.

Matematiği bir nesneye benzetmeniz, bu nesne ne olurdu? Neden?

Çocukları verdiği cevaplar:

-Ben matematiği anahtara benzetirim. Çünkü her kapıyı açar.

-Ben beyne benzetirim. Çünkü her zerresinde sonsuz nesne vardır.

-Ben doğaya benzetirim. Çünkü zor görünür ama içinde dolaşınca insan zevk duyar.

-Ben zincire benzetirim. Çünkü bütün konular bir birine bağlıdır.

-Satranca benzetirim. Çünkü her hamle bir sorudur. Karşı hamle cevabıdır.

-Hesap makinesidir.

-Dünyaya benzetirim. Döndükçe rakamlar ve çizgiler sayısız şekiller alır.

-Ben matematiği bir annenin çocuğuna duyduğu şefkate benzetirim.

-Matematiği şemsiyeye benzetirim. Aklımızı korur.

-Matematik kalp gibidir. Bütün soruları ve cevaplarını içinde taşır.

-Harry Potterin Asası gibi sihirlidir.

-Halı dokuma makinası gibidir. Dokudukça insanın ilgisini çekiyor.

- Sonsuz bir merdivene benzetirim. Ne kadar çıkarsak çıkalım hep bir basamağı daha vardır.

-Daireye benzetirim dön dön bitmez.

-Tek kelime ile pi sayısı...

-Ben okumakla bitmeyen kitaba benzetirim.

-Ben gözlüğe benzetirim. Çünkü görmediğini görürsün.

.....

İşte çocukların verdiği cevaplar.

Hepsi de çok mantıklı ve yaratıcı düşünceye aday birer ışık. Bu çocuklar bizim geleceğimiz. Aydınlık Türkiye'nin yapı taşları.

Gelin bu değerlerimizi yarınlar için yatırıma dönüştürelim. O zaman Arif Nihat Asya'nın bayrak şiirini daha canlı ve daha içten okuruz:

Işık ışık dalga dalga bayrağım,

.....

Yusuf Yılmaz

ÖRNEK BİR ÖĞRETMENDİ

ÖRNEK BİR CUMHURİYET ÖĞRETMENİYDİ

Abdullah Cevdet Ayeser.

Köy Enstitüsünden mezun olmuştu.

Haksızlığa, hukuksuzluğa çok sert karşı koyan. Mazlumları koruyan bir yapısı vardı.

Müfettişlerin yol gösterenlerine, eğitimde rehber olanlarına saygıda bir kusur etmezdi.

Ama, işgüzarıcı, baskıcı, kendini beğenmiş bir müfettiş her hafta gelir Abdullah Öğretmeni teftiş edermiş. Müfettişin bu tutumu eğitim- öğretime menfi yönde etki edince :

-Çocuklar müfettiş bu haftada gelecek, sakın sorduğu sorulara cevap vermeyin.

Müfettiş sınıf girer Abdullah öğretmen dersini bitirince çocuklara soru sorar :

-Bu çocuklara bir şey öğretmedin mi ?

-Çocuklar teftiştten bıktı belki onun için olabilir!

Deyince müfettiş hem bozuldu hem de bu ince ikaz karşısında diyecek bir şey bulamadı.

Demokrat partinin yanlış politikalarını eleştirdiği için devamlı sürgün ediliyor.

Milli Eğitim Bakanı hızını alamamış Abdullah Hocayı bir ay içinde üç ayrı yer sürgün etmişti.

İstifa etmek mecburiyetinde kalmıştı. Dilekçesine: "Üç ayrı yere sürüldüğüm için istifamın kabulünü arz ederim. Ama bunun hesabını da milletvekili Doğan Köymen'e sorarım"

Abdullah öğretmen Tirebolu da bir otelde kalıyor.

Lokalde otururken Doğan Köymen geliyor herkes ayağa kalkıyor. Abdullah öğretmen de elinde-ulus-gazetesini okurken oturduğu yerden:

-Hoş geldin beyefendi.

-Hoş bulduk. Oturabilir miyim?

-Buyurun.

-Kahveniz nasıl olsun?

-Şekerli olsun.

-Şimdi sizi tanıyayım.

-Siz beni çok iyi tanıyorsunuz.

-Yoksa o Abdullah Cevdet Ayeser sen misin?

Deyince sohbet koyulaşır.

O sırada da –Alucra maarifi müdürlüğü boştur-seni oraya atayalım kabul eder misin?

-Olur.

Kahveler gelir.

-Kahveyi sade seviyorsun?

-Bak Doğan Bey iki türlü kahve vardır. Biri sade, öbürünün içinde biraz arpa vardır sahibini kişnetir.

-Yahu beni kızdırma, aslında ben de senin gibi düşünüyorum ama başka türlü olsa değil Ankara da beni buralara bile koymazlar.

Abdullah öğretmen Alucra da göreve başlar.

Köyü sel basar.

İş makinaları talep ederler. Tam gelirken iş makinaları mal müdürü makinaları geri çevirir. "Köylü kazma kürek halletsin" der.

Abdullah Öğretmenin kafası bozulur. Gider valiye:

-Çok büyük sel oldu köylü kendi imkanlarıyla burayı temizlemesi mümkün değil.

İş makinalarını tekrar yola çıkarırlar . Vali bey de bizzat gelir okula giremez. Her yer balçıktır.

O gece okulda kalmak ister.

-Olmaz benim misafirim siniz. Eve gidelim.

-Müdür bey evden iki battaniye getir.

Bu sel bir daha olursa ne gibi tedbir alalım?

-Efendim şu yukarıları görüyor musun üç dereden gelen sel sularının önüne set yapılırsa beldemiz korunur.

Hemen teşebbüs edilir ve o Setler yapılır.

Bugün o belde halkı Abdullah öğretmene dua eder.

Nur içinde uyusun.

Kaynak: Abdullah Cevdet Ayeser'in Öğretmenimizin Sevgili oğlu Fen bilgisi öğretmeni Eşref Ayeser.

Yusuf Yılmaz

BEŞİKDÜZÜ ÖĞRETMENEVİ

BEŞİKDÜZÜNDE ÖĞRETMENEVİ

Türkiye'nin en güzide en kültürlü beldelerinden birisidir Beşikdüzü... Köy Enstitüsü ardından öğretmen okulu ve kız öğretmen okullarının bulunduğu bölge olması dolayısıyla yakın bölgelerde dahil olmak üzere her evde en az bir öğretmen vardır. Bazı evlerde bu sayı birden fazladır. Dolayısıyla öğretmen yoğunluğunun en fazla olduğu bir ilçedir. Yazın bu sayı gurbetten gelenlerle birlikte iki katına çıkmaktadır.

Fakat bu öğretmenlerin başını dinleyecekleri, eğlenecekleri doğru dürüst bir öğretmenevleri yoktur. Mevcut olan öğretmenevi hem küçük hem ayakaltı bir yerde olması dolayısıyla her hangi bir kahvehaneden farkı yoktur. Böylesine güzel, kültür yapısı yüksek ve öğretmeni çok olan bir yere yakışmıyor. Bunda başta milli eğitim olmak üzere diğer ilgili kurumların kabahati büyüktür. Mazeret uyduramazlar çünkü müsait yer çoktur. Zamanında fırsatlar değerlendirmemiş, öğretmen okulunun geniş arazileri üzerinde bir çok tasarruf yapılmış ama öğretmenlerin hakkı olan bir yer vermek hiç kimsenin aklına gelmemiştir.

Fakat fırsat vardır. Boş yerde vardır. Boş binada vardır. Yeter ki öğretmen sevgisi taşıyan bir irade harekete geçsin. Eskiden bölgemizde kamplar düzenleniyor, spor müsabakaları ve çeşitli kültürel faaliyetler yapılıyordu. Öğretmen okulunun misafirhanesinde rahat ediliyorlardı.

Beldemize ne hoş ne güzel bir hava veriyordu.

Gittikçe köhneleşen ,neşesiz, hareketsiz bir yer olmayı hak etmiyor Beşikdüzü...

Beşikdüzü dünyanın her yerinde tanınan, sanatçısıyla, yetiştirdiği mükemmel insan gücüyle ve fakat en çokta öğretmeniyle önek bir beldedir.

Bu sebeple buraya yakışan bir öğretmenevi yapmak şarttır. Saygı ve sevgilerimle...

BEŞİKDÜZÜ ÖĞRETMEN OKULU

Eski Beşikdüzü'nü arıyorum,

Gözlerim buğulu...

Hani o masallara konu olmuş,

Öğretmen okulu?

Her bayram sabahında,

Heyecanla renk renk,

Bölük bölük geçen,

Kalbimizin atışları nerede?

Her şehirden akın akın,

Işık ışık, dalga dalga gelen,

Sahil boyu kol kola gezen,

Beyaz kelebekler nerede?

Ufuklarında ne sis vardı ne bulutlar;

Kollarını açıp da bir hilal gibi

Kara Dağı kucaklayan,

Kartal bakışlar nerede?

İçinden bir gümüş dere geçirdi.

Cumartesi sabahları köprüde,

Kuşlar gibi bir birine seslenen,

İpek kanatlı kelebekler nerede?

Bende öğretmen okulunda okudum!

Ben de, ben de, ben de...

Nedir bu gözlerinde parlayan,

Işıklı gözler nerede?

Şimdi boynunu bükersin!

"Ne olurdu yerine kalsaydın,

Kapatılmasaydın" dediğimiz

Öğretmen okulu nerede?

Bu akşam hüznüyle bakıyorum da,

Bulamıyorum Yoroş Fener'ini,

Kulaklarım duymuyor artık,

O kuş sesleri nerede?

Yeşil Beşikdüzü tarih olmuş,
Gölgesinde oturup,
Çay içtiğimiz, sohbet ettiğimiz,
O çınarlar nerede?

Eski Beşikdüzü'nü arıyorum,
Gözlerim buğulu!
Hani o masallara konu olmuş
Öğretmen okulu, nerede?..
Yusuf Yılmaz

TEMEL HOCA

TEMEL HOCA

Bölgemizin çok eski Öğretmenlerinden olup, 1934 İstanbul Haydarpaşa Muallim Mektebi mezunudur ve 1987 de Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Ruhu şâd olsun.

izlere çok uzun zaman önceymiş gibi gelse de kısa zaman önce bu topraklarda çilekeş insanlar vardı. İdealist, fedakâr, kendini adanmış... Her türlü yokluğa, yoksunluğa rağmen elindekini avucundakini eşiyile dostuyla paylaşan... İnanıkları uğruna bütün ömürlerini gözlerini kırpmadan feda edebilecek seçkin ruhlar... Bu seçkin ruhlar, bugünlerden yüz binlerce fersah ötede durmuş, zamanın sayfalarında bir sisin, pusun içinde hayal meyal görünen... Orhan Ağabey gibi değerli bir araştırmacı yazarın hatıralarını yazarken, benim de, şu anda duygularımı kaleme almamama vesile olan, o mübarek insan için bir şeyler yazarak hatırasını saygı, sevgi ve şükranla yad etmeyi bir borç bildim.

O tarihte evine misafir olmuşum. Herkes gibi beni de ayakta karşıladı. Mahcubiyet içinde ellerinden öpmeme fırsat vermeden başımı kaldırdı ve gözlerimden öptü. Kim olduğumu daha sormadan elinde bir kitap vardı -okudu bir sayfasından- okurken hem yorum yapıyor hem de gözleri buğulanıyordu. Okuduğu şey Mübarek Peygamberimiz "VEDA HUTBE" siydi!

Öğretmen olduğumu bildiği için "Öğretmen mum gibidir etrafını aydınlatır fakat erir" yani çile çeker, -fedakar değilse öğretmen olamaz- demek istiyordu. Ama o mum ışığından öte sabah güneşi gibiydi. Masasında başka bir kitap vardı. Açtım sayfalarını bazı yerlerini kurşun kalemle işaretlemişti.

Değerli bir ağabeyimiz anlatıyor: " Çeşmeönü ilkokulunun hemen yanında cami vardır. Beraber sohbet ede ede gidiyoruz. Sağ işaret parmağıyla okulu göstererek- burası olmazsa- camiye dönerek, burası olmaz- sözü hiç aklımdan çıkmadı. O olmasaydı beni ikna etmeseydi öğretmen okuluna gitmeyecektim. Öğretmem olmamı ona borçluyum

Bu topraklardan hayatlarını insanlığa adanmış, ömürlerini idealleri, ülküleri için yol eylemiş, gerçekten yaşamış nice büyüklerimiz gelip geçmiş. Temel Hoca da bu değerlerimizden biri. Gerçekten yaşayanlardan, bugün bir benzerine zor rastlanır. Geçmiş zamanın kıymetlerinden... O ağabeyler ki şimdi bir masalın, kaybolmuş kahramanları gibiler. Birakin gerçek hayatı, artık masallarımızda, anlatılarımızda, sohbetlerimizde, cümlelerimize bile fedakârlığın, vefanın adına rastlanmaz oldu.

Temel hocam nur içinde uyu. Mekanın cennet olsun. Sizi -zamanında azda olsa tanımaktan- feyzinden, düşüncelerinden ışık almaktan-duyduğum sevinci anlatamam!

Ama bugün ben Orhan Ağabeyimin yazısını okuyunca çok duygulandım. Bana bu fırsatı verdiği içi buradan kendisine şükranlarımı arz ediyorum.

Yusuf Yılmaz

DEDEM KORKUT

DEDEM KORKUT

Dedesini bilmeyen geçmişini ne bilsin?

Dedem Korkut Trkn dedesi.

Kopuzuyla Milletine söz söyleyip yol gösteren bir ozan.

Dilden dile, gönülden gönüle, asırlar ötesinden sabah güneşi gibi gelerek ruhumuzu aydınlatan bir ışık.

O bir evliya.

Destanlar kahramanı.

Okuyunca kulaklarımızı ınlatan.

Bize Allah yolunu anlatan.

Boy boylayan.

Soy soylayan.

Hakkı gönüllere yazan.

Yalan nedir bilmeyen.

Ruhumuza ruh, gözlerimize güzellik katan.

Ve böylece, derdimize derman olan.

Türklük davamızın z.

Maziden atıye giden yolda ışığımız oldu.

Bu gece rüyamda gördüm onu.

Almıştı yanına güzelleri.

Gl aıyor gibiydi gülücükleri.

Mest etti beni.

Türk yurdunda dağıtıyordu sisleri.

Mahşeri kalabalıklara bir dua okuyordu: Yom vereyim hnım:

Yerli Karadağların yıkılmasın!

Glgelice kaba ağacın kesilmesin!

Kan gibi akan görklü suyun kurumasin!

Kanatlarının ucu kırılmasın!

Kadir seni namerde muhtaç etmesin!

Koşarken ak-boz atın srmesin!

aldığında kara polat z kılıcın kedimlesin!

Drtşrken ala gönderin ufanmasın!

Aksakallı baban yeri cennet olsun!

Ak prekli anan yeri uçmak olsun!

Allahın verdiği umudun kırılmasın!

En sonunda arı imandan ayırmasın!

Ak alnında beş kelime dua kıldık kabul olsun!

Derlesin, toplasın, gnahınızı,

Kadir Tanrı adı-görklü Muhammeddin yüzü suyunu bağışlasın!

Bu duaya amin diyenler Tanrıyı görsün!

Yusuf Yılmaz

AŞIK VEYSEL

AŞIK VEYSEL

Ölüm yıldönümünde Aşık Veysel'i anmadan geçmek olur mu?

Ona kör diyemeyiz. Kör biziz!

Yalnız kaldığı zaman, taşlarla, kuşlarla, rüzgarlarla, konuşur. Onlardan haber alır. Sonra onları sazının tellerine yükler. Sazının telleri aynı zamanda telgrafın telleri gibidir. Sözleri, yürekten -yüreğe Anadolu'nun en ücra köşelerine kadar ulaşır.

Gönül gözü diye bir şey duyduunuz mu?

Nice mazlumlara moral veren. Parası pulu yok ama Aşık Veysel'i dinleyince mutlu olan insanları...

Mağrur güzele, "bendeki aşk olmazsa güzelliğin bir işe yaramaz" diyerek en güzel dersi veren bir öğretmen...

"Seversin, alırsın karın olur/ seversin, alamazsın, karasevdalın olur" diyerek insanı hem gülümsetir. Hem de bir gerçeği en güzel en sade bir dille ifade eder.

Türkçeyi o kadar nazik, edepli, seviyeli ve güzel konuşan nadir ozanlar arasındadır...

O bir filozoftur. Bunu nerden anlıyoruz:

☒Aldanma cahilin kuru lafına

Kültürsüz insanın külü yalandır

Hükmetse dünyanın her tarafına

Arzusu hedefi yolu yalandır.

☒Bir yar için diyar diyar dolandım.

Yoruldu da Çamlıbel'e yaslandım.

Irmak oldum çalkalandım bulandım.

Duruldum da Çamlıbel'e yaslandım.

Gahi gönül oldum yüksekte uçtum.

Ferhat oldum aşk uğrunda çalıştım.

İrenk irenk çiçeklere karıştım.

Dirildim de Çamlıbel'e yaslandım.

☒Saklarım gözünde güzelliğini

Her neye baksan sen varsın orada

Kalbimde gizlerim muhabbetini

Koymam yabancıyı

Sen varsın orada!

☒Aşkın beni elden ele gezdirdi.

Çok dolandım bulamadım eşini.

Beni candan usandırdı bezdirdi.

Tuzlu imiş yiyemedim aşını.

Benim ile gezdin beni arattın.

Berber oturup beraber yattın.

Türlü türlü güllerinden koklattın.

Aşık ettin güle bülbül kuşunu.

☒Dokuz ay koynunda gezdirdi beni.

Ne cefalar çekti ne etti Anam.

Acı tatlı zahmetime katlandı.

Uçurdu yuvadan yürüttü Anam.

Anaların hakkı kolay ödenmez.

Analara ne yakışmaz ne denmez.

Kan uykudan gece kalkar gücenmez.

Emzirdi salladı uyuttu Anam.

Ben giderim sazım sen kal dünyada.

Gizli sırlarımı aşikar etme.

Lal olsun dillerin söyleme yada.

Garip bülbül gibi ah-u-zar etme.

Ölüm yıl dönümünde değerli ozanımızı sevgi, saygı ve şükran duygularımızla bir defa daha yad ediyoruz.

Işıklar içinde uyusun.

Ruhu şad mekanı cennet olsun.

AŞIK VEYSEL

Gönül dünyamızın sesi

Gül kokulu nefesi

Yüreğimizdedir yeri

Dedelerin dedesi

Aşıklara yol gösterir

Gariplere moral verir

Senin görmediğini

Gönül gözüyle göresi

Bir gece ay yıldızlara dedi

Sordu Aşık Veysel'i

Parmağını uzatarak bir peri

Gösterdi ta ötelerin ötesini

Yusuf Yılmaz

AKLIN YOLU

AKLIN YOLU

Biz niçin , aklın ve matematiğin yolunu bırakıp kendi ihtiras ve heveslerimiz yolunda çapa harcıyoruz? Niçin her konuda ilmi düşünmüyoruz? Hatalarımızı neden kabul edip, tecrübelerle yönelmiyoruz? Bu ve buna benzer soruları çoğaltabiliriz...

Örnek verecek olursak: Son günlerde partili cumhurbaşkanlığı tartışmaları gündemdeki yerini koruyor. Daha çok tartışılacağı benziyor.

Bırakalım akademik tartışmaları, bu konuya sokaktaki her hangi bir vatandaş gözüyle bakalım.

Bu konu benim hayatıma ne kazandırıyor? Bu yönetim şekli milletimi mutlu ediyor mu? Zenginleşiyor muyuz?

Kendimizi mutlu hissediyor muyuz?

Eskiden parlamenter sistem vardı, bunu beğenmedik. Yenisi çok az bir farkla kabul edildi ve bir yıl denendi, sonuç kötü değil, çok kötü!

Tabi meseleye bir ihtiyaç olarak değil de siyasi mülahazalar olarak bakıldığı için başarısız olacağı belli idi. İkazlar yapıldı ama - güç zehirlenmesi- dinlemedi

Kısaca terazinin iki kefesinden birine parlamenter sistemi diğer kefesine partili cumhurbaşkanlığı sistemini koyduğumuzda, parlamenter sistemin ağır geldiğini görüyoruz. İstanbul seçimi bunu gösterdi. Çünkü bu seçimi referanduma dönüştüren bizzat bu yöneticilerdir.

Biz cumhuriyeti "halkın kendini yakından ilgilendiren kararlara katılması" olarak biliyorduk. Tek bir kişiye bağlı sistemler, kim ne derse desin, teokratik, yani modern çağa uymayan, daha çok geri kalmış toplumlara uygulanan sistemlerdir. Arap ülkeleri buna en yakın örneklerdir. Esasında bu sömürülmeyi de beraberinde getirir.

Bu başarısızlığın sonunda büyük önder Atatürk'ün büyük savaşlardan, dünya tecrübelerinden sonra, çağdaş dünyanın en gelişmiş sistemi olan parlamenter sistemini ülkemize kazandırması Türk Milletine verdiği en büyük armağanı olarak kabul ediyoruz.

Ama gel gör ki yıllarca uğruna mücadele verdiğimiz ülkücü davanın başında ki kişi, eskimiş, icraatlarıyla memleketi iflasın eşiğine getiren, milli menfaatlerimizi koruyamayan, gittikçe de bizi fakirleştiren bu sistemi hala daha savunmayı inatla sürdürüyor. Yahu kardeşim bu tasvip görmüyor, niye ısrar ediyorsun? Toplum desteğini kaybettiniz. Eninde sonunda daha büyük çoğunlukla parlamenter sisteme geri dönecek. Bu gidişi engellemeye kimsenin gücü yetmez. Zorlayarak niçin millete zaman kaybettiriyorsunuz? Yazık günah değil mi? İlerleme böyle mi olur? Böyle düşündükçe batıyorsunuz? Ama siz batarken millete zarar veriyorsunuz.

Sizi ve sizin gibi düşünenleri, aklın, matematiğin yoluna gelmeğe davet ediyorum...

Yusuf Yılmaz

İKDISAT

İKDISAT ÜZERİNE

Bugün Cemal Aksoy kardeşimle hem yüzdük, hem de iktisat üzerine sohbet ettik.

Kapımızın dibinde deniz masmavi... Yılın kaç günü, Tanrının bize bahşettiği bu nimetten faydalanıyoruz? Hiç denecek kadar az. Elin adamı ta nerelerden gelip dünyanın masrafını yapıp denize girmek için can atıyor! Biz üşeniyoruz. Ne kıymet bilmez insanlarız.

Her yer, dağ, taş fındık bahçesi... Şuraya bir çikolata fabrikası kuramadık. Boşu boşuna Beşikdağı'na bir teleferik yaptık. Dünyanın masrafı. O parayla bir değil birkaç tane çikolata fabrikası yapılırdı. Ham maddesi hazır. Pazarı hazır. Nerden baksan bin kişi çalışır eve ekmek getirir. Fındığımız da değer kazanır, İtalyan şirketine peşkeş çekilmez. Nereden baksak işlerimiz sakat.

Günlerdir s-400 konuşuyoruz. Adamlar demiri çelik yapmışlar, içine radar sistemi yerleştirmişler, ucuna da bomba koymuşlar, milyar dolarlara biz ahmaklara satıyorlar. Biz Yüce Atatürk'ün sözünü tutsaydık bu füzeleri biz satacağıktık. Daha Akdeniz'de burnumuzun dibinde hakkımız olan petrol-doğalgaz aramaya koymuyorlar bizi. İsrail çoktan buldu satıyor. Biz seyrediyoruz. Altınların üzerinde oturuyoruz ama nefesimiz kokuyor açıklıktan! Kabahat kimin? Elbette bizim. Bizi birlik yapmayan siyasetin. Emperyalistlerin oyuncağı olan idarecilerin.

Bütün fabrikaları, bankaları, ağır sanayimizi özelleştirme adı altında yabancılara peşkeş çektik.

Şimdi işsizler ordusu gittikçe büyüyor diye dert yanıyoruz.

Kendi kendine yeten on ülkeden biriydik. Yaylalarımızdan yağ-bal akıyordu.

Yılın dört mevsimi hasat ediyorduk.

Dağlar ağlıyor. Ovalar garip .İnsanlarımız mutsuz. Okullar ilim yuvası olmaktan çıkmış. Aynen, Avrupa Reform-Rönesans devrimi yaparken, Osmanlının borçla altından saray yapma devirlerine geri dönüyoruz.

Bu kafayla bırakın iktisadi düşünceyi, farazi şeylerden medet umuyoruz.

Nereye kadar. Göreceğiz.

Gerçeklerden kaçamayız.

Allah'ım bize yardım et.

Aklımızı başımıza toplayalım.

Yusuf Yılmaz

MALAZGİRT'TE ATIMIN NAL SESLERİ

MALAZGİRTTE ATIMIN NAL SESLERİ

Hiç unutmuyorum, ilkokul öğretmenimiz Said Faiz tarih dersinde: “Çocuklar, haftaya Malazgirt Meydan Muharebesini tatbik edeceğiz” dedi. Her birimize roller verdi. Beni çok sevdiği için Alparslan yaptı. Romen Diyojen rolünde bir arkadaş, atlar, tahtadan kılıçlar, başımızda börtükler... Hazırlıklar bitti. Çarlaklı ilkokulunun bahçesinde taraflar yerini aldı. Köylü vatandaşlar seyirci. Allah allah nidaları arasında savaşa başladık! Ne günlerdi. Türkün anayurdu Ulu Türkistan’dan dünyanın dört bir yanına dağılan Türklerin bir kolu Azerbaycan üzerinden Anadolu’ya harekete geçti.

Malazgirt Anadolu’nun kapılarını Türklere sonuna kadar açmış, Türk tarihinin en önemli zaferlerinden biridir. 1071 yılında Alparslan komutasındaki Türkler ile Diyojen komutasındaki Bizanslıları karşı karşıya getiren bu savaş bir bakıma da Anadolu’nun da tarihini değiştiren savaş olmuştur. Türkler bu zaferle Anadolu’ya bir daha dönmek üzere yerleşeceklerdir. Bugün bu cennet vatanda yaşayabiliyorsak bu o günkü zafer sayesinde. Bu yüzden Malazgirt Zaferi bugünkü ülkemizin temellerinin atıldığı ilk zaferlerdendir diyebiliriz. Ayrıca bu savaş bütün dünyaya Türklerin merhametini de göstermiştir. Alparslan Bizans orduları komutanı olan Diyojen’i esir aldıktan sonra onu öldürmemiştir– Bizans imparatoru Romen Diyojen, ve ordusu savaşta yenilgiye uğratıldı.

– Anadolu'nun kapısı Türklere tamamen açılmış oldu.

– Çok fazla yorulmayan Türkler, Marmara kıyılarına kadar ilerleme şansı buldular.

– Bugünkü Türkiye devletinin temelleri atılmış oldu.

– Anadolu'daki gücünü kaybeden Bizans, Balkanlardan elini ayağını çekti.

– Bizans'ın Abbasiler ve İslam ülkeleri üzerindeki etkileri sona erdi.

– Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde ilk Türk beylikleri meydana gelmeye başlamıştır.

Öğretmenimiz Said Faiz -nur içinde uyusun- tatbikatın sonunda bize tarihi böyle anlattı. Unutmadım. Burada hem onun aziz hatırasını yad ettim, hem de

o tarih dersinden aklımda kalanları buraya not ettim.

Yusuf Yılmaz

BİR GÜNE SİĞİRDİKLARIM

BİR GÜNE SİĞİRDİKLARIM

Bu sabah, tatlı bir bebek sesiyle uyandım.

Ardından güzel bir kahvaltı.

Sonra iki saat deniz sefası.

Öğlen namazından sonra Çavuşlu'da Hakkın rahmetine kavuşan Emekli Binbaşı Suat Dede'nin ikinci namazına müteakiben rahmanı rahmana uğurlamak üzere cenazesine gittim.

Cenazeye epey vakit vardı.

Sahilde iki bardak çay içtim.

Sonra, aklıma birden, bir şey geldi: "Bundan tam on dört yıl önceydi. Değerli Ağabeyim rahmetli Ömer Dursun Ayvaz'la birlikte Çavuşlu'ya gezmeye gitmiştik. Gel seninle şu mezarlıkta bir arkadaşımın mezarını ziyaret edelim dedi. Dua ettik ve dönüp geldik."

Kim olduğunu unuttuğum. Mezarlığa girdim: Baş ayakları okuya okuya gezindim. Mezar taşında -Münip Şaban Toz- yazıyordu. Tamam dedim. Görele Milli Eğitim müdürlüğü yapmıştı. Dua ve niyazlarla oradan ayrıldım.

İkinci yaklaşıyordu. Camiye doğru yaklaştım. Kalabalıklar gittikçe çoğalıyordu. Yakınlarına baş sağlığı diledim.

Suat Binbaşım tam bir Türk askerdi: Genellikle siyah takım elbisenin içinde beyaz gömleğinde gül rengi kravatı giyer.

Yakasında Atatürk ve bozkurt rozeti taşırdı. Çok tatlı birazda peltemsi konuşması ona ayrı bir sempatiklik veriyordu.

İmam konuşmasında "Komşuluk yaptık, arkadaş olduk, bizi hiç yalnız bırakmadı. Herkese sevgiyle yaklaştı. Nur içinde uyusun." Derken, helallik aldı ve tekbirlerle son yolculuğuna uğurlandı.

Sevenleri arasında, eskiden bir araya geldiğimiz dava arkadaşlarımızla buluştuk.

Artık, ülkücü dava, cenaze merasimlerinin taş duvarları arasında kaldı!

Herkes mustarip.

Ne zaman, tekrar -Erciyes kurultayında- bir araya geleceğiz?

Ne zaman ülkü yolunda Turan'a varacağız?

Gibi sorular...

Bu duygularla eve geldim.

Bebeğim kucağımdaydı.

Yeşil- mavi karışımı "ela" gözleri gülümseyerek bir nehir gibi yüreğime akıp gidiyordu...

Yusuf Yılmaz

KİTAPSIZLIK

KİTAPSIZLIK

On iki eylülün kara günlerinde Evren " kitap okuyan anarşistler" diye bir söz etti. Allah'ım ne korkunç bir söz! Kitaplar toplatılıyor. Yakalananlar hapse atılıyor. İsteniyor ki, kimse düşünmesin. Kimse yorum yapmasın.

Anadolu'nun genç, masum ve enerjik yapısını yok ederek emperyalizmin istediği olmuştu. Nice ocaklar yıkılmış, aileler perişan olmuştu. Geleceğimiz karatılmıştı. Dünyanın neresinde kitap okuyorlar diye insanlar cezalandırılmıştır? Türkiye de on iki eylül baskı rejiminden başka...

Türk milli eğitiminin bugün içine düştüğü tuzakların, olumsuzlukların, en büyük payı o talihsiz döneme aittir. Bugün öyle bir baskı yapmaya gerek yok. Çünkü herkesin elinde gogullu, feceli telefonlar var.

Kitap okumaya gerek yok!

Bu kitapsızlığın sonu karanlıktır.

Halbuki medeni ülkelerde aydınlar, ilim adamları hep kitap okuyarak ülkelerini kalkındırmışlardır.

Karanlıktan kurtulmanın yolu okumaktan geçer.

Eşğinde zıplayıp durduğumuz Avrupa Birliği devletlerindeki insanlar bugünkü kalkınma düzeylerini, okuyarak açılan bir zihin yapısıyla yakalamışlardır. Bizde ise kitapsızlar kitap okumayı yasaklı hale getirmeye çalışmaktadırlar. Öyle ki bir zavallı yetkili geri kalmamızın sebebini okullara bağlama cahilliğini bile göstermiştir.

Bu zihniyet devam ettiği takdirde gelecekte bu ülkede çok daha yoğun bir biçimde oluşacak kanlı olaylar, kavgalar, işsizlik, üretimsizlik, fakirlik, cahillik bu kitapsızların eseri olacaktır.

Allah bizi, kitaba razı olmayanların şerrinden korusun!

Yusuf Yılmaz

SÜRGÜN

SÜRGÜN

“İşi ehline verin.”

Yüce Peygamberimizin (s.a.) önemli bir hadisidir.

Öyle ise bugün memleketi idare edenlerin ehli olanları görevinden alıp, yerine daha vasıfsız kişileri getirmesinin sebebi nedir?

Bir örnek: Recep Sabah, Sürmene YURTKUR müdürü idi. Herkes tarafından sevilen, işinin ehli, temiz, vicdanlı bir ağabeyimiz. Tam bir eğitimci. Onu Sürmene'ye ziyaretine gittiğimde: Yurdu bir görseniz var ya; temiz, disiplinli, öğrenciler için tam bir huzur yuvası... Gerisini ondan dinleyelim:

“Cumhuriyete, cumhuriyetin esaslarına bağlı olduğum için 2012'de Fetöcüler tarafından Ardahan'a sürüldüm. Mahkeme kanalı ile görevime iade edildikten sonra, ülkücü kadroyu KYK'dan atmak için çıkarılan bir kanunla tüm idareciler araştırma kadrosuna atandı. Bu yetmezmiş gibi, bıktırmak, bunaltmak suretiyle, beni, kurumdan uzaklaştırmak için önce Vakfıkebir, Tonya, Orduya görevlendirildim. Son olarak bir sohbet sırasında Eğitim ve öğretimde verimden bahsederken 'LİYAKAT esas alınmalıdır' sözünü hatırlatarak :Yüce Peygamberimiz -iş ehline veriniz- hadisini hatırlattım. Bunu esas alırsak, herkes yetiştiği meslekte yararlı olur. Ziraatçıdan, orman mühendisinden öğretmen yaparsanız, eğitime faydalı olmaz, dediğim için Samsun il müdürlüğüne harcırahız, yolluksuz olarak sürgün edildim.”

Bu güzel insanlarımızın, bu kurumlardan çektiği çile, her devirde oluyor, maalesef. Yazık.

Bu kadar ucuz olmamalı. Varsa bir suç, ihmali, kanuni çerçevede yaptırım uygula. Ama suçsuz masum, vatansever insanları “sürgüne” gönderirsen, devleti zedellersin. Buna hakkınız yok.

İktidarlar adaleti uygulamadığı için yıkılmaya mahkumdurlar.

Anavatan iktidarı çok iddialı gelmişti.

Vazife yaptığım Çorum Abdalata köyüne bir gün - seçim arifesinde - bir gurup Anavatan partili siyasetçiler geldi.

Çok iyi işler yaptıklarını, değişimle dünyaya açıldıklarını izah ederken, söz aldım.

İyi güzelde bu yolsuzluklar, haksızlıklar, ahlak erozyonu ne olacak? Diye sordum.

İki gün sonra beni, en ücra bir köye, hem de kışın ortasında sürgün ettiler.

Hanım yeni doğum yapmıştı. Onu, çocuğu kucağında memlekete gönderdim . Eşyalarımı bir kamyonla koyup sürgün olduğum köye doğru yola koyuldum...

Seçim oldu ayrıldığım köyden Anavatan partisine çok az oy çıktı .Bir zaman sonra da malum parti tarihin çöplüğünde yerini aldı.

Devletin namusu adalettir. Saygılarımla...

Yusuf Yılmaz.

SAĞLIK

SAĞLIK

Sağlıklı olmanın ve sağlıklı kalmanın birinci şartı moralli olmaktır. Yani sinir hücrelerini fazla yıpratmamaktır. Çünkü bütün hücreler kendini yeniler. Fakat sinir hücrelerinin yorgunluğu üzerinde kalır ve çabuk yaşlanırsın. Onun için beyindeki bütün olumsuzlukları kaldırıp atacaksın.

İkinci olarak düzgün ve çiğ besleneceksin. Sonra spor, deniz, temiz hava vb.

Bütün bunları yapmak zor mu. Hayır.

Bazen kulakların duymayacak, bazen gözlerin görmeyecek!

Gülümsemek illa da gülümsemek. Bu demek değil ki kötülöklere karşı da gülümseyelim. Kendimizi parçalamadan tavır koyalım. Ama sonra yine iyimserliğimize geri dönelim.

Her şey ölçülü (kararında) olmalı.

Kalbimizi, midemizi yormayalım.

Bu sabah kalktım: Elimi-yüzümü yıkadım. Biraz sonra Ela 'çığım uyandı kendini dedesinin kollarına attı. Bir mutluluk ki sorma. Bu arada hanım kahvaltımı hazırladı.

Yayladan topladığım çiçekler, evimin önündeki ıhlamur ağacından topladığım yapraklarıyla birlikte, kaynatmadan demlenmiş çay. Komşudan aldığım taze yayık tere yağ, Süt pınar'dan gelen peynir, kızılağaç obasından Selma bacının yolladığı çökelek, dut pekmezi, köy çileği reçeli, rafadan köy yumurtası, köy domatesi-salatalık, Sökenin dağından zeytin ve en önemlisi dere otu-maydanozdan oluşan güzel bir kahvaltı yaptım.

Dışarı çıkıp gazeteleri okuduktan sonra denize atacağım kendimi.

Her zaman olmasa bile bu işi zaman zaman yapıyor ve mutlu oluyorum.

Saygı ve sevgilerimle...

Yusuf Yılmaz

GEÇMİŞ ZAMANIN VEFASI

GEÇMİŞ ZAMANIN VEFASI

Dün sabah bir telefon çaldı. Ülkücü hareketin en samimi, en çilekeş, en vefalı ağabeylerimizden birisi olan Alaattin Kılıçoğlu aradı. Bursa'da oturan ve zamanında Beşikdüzü Öğretmen Lisesinde İdareci ve matematik öğretmeniği yapan, beraber çalıştığımız, ülkücü hareketin çilesini çekmiş, Cemalettin Çetin biraz sonra gelecek sende gel dedi. Hemen gittim. Hoş beş ederken, biraz sonra Başbuğun en yakınında bulunan ülkücü davanın yükselmesinde, yücelmesinde, maddi manevi büyük desteği olan iki duayen Ağabeyimizin de aramızda olacağını müjdeledi. İhsan Doğan ve Hayrettin Kalaycı. Sonra yine Eski Tonya ülkü ocakları başkanı ve görev yaptığı Yurt kur müdürlüğünde, dürüst ve dik durduğu için sürgünden sürgüne giden, Recep Sabah Ağabeyimiz, sonra memleketimize üstün hizmetlerde bulunmuş, hem de gazimiz olan, emekli komiser Cemal Aksoy kardeşimiz geldi. Organize bir ziyaret olmadığı için ayak üstü başlayan bu ziyaret oturup akşam saat beşe kadar devam etti. Sohbet o kadar derin o kadar ilgi çekiciydi ki iş geldi yeni ve Türkçü bir partinin kurulmasına kadar dayandı.

Demek ki organize bir toplantı olsa hemen yurt çapında teşkilatlanıp, samimi ülkücülerin bir araya gelerek yeni ve Türkçü bir parti kurmaları zor değildir. Her yerde küme küme bir araya gelen dava adamları mevcut partilerin, ihanetlerinden, emperyalizme hizmet etmelerinden, samimiyetsizliklerinden bıkmışlar.

Bu kısa sohbetten sonra anladın ki yaşları altmışın üzerinde olan bu dava erlerinin, içinde taşıdıkları o sevdaya olan sevgileri, fikirleri aynı tazeliğini koruyor.

Bir bayrak dalgalansa yücelerden haydi dese birisi vallahide gelirim billahi de gelirim dercesine!...

Zor ayrıldık.

Sevgi ve saygılarımla...

Yusuf Yılmaz

İSYAN

İSYAN

Bana, sen öldün , sen yoksun diyorlar.
Hayallerime, umutlarıma inat,
Yaşayamadıklarıma inat,
Ben ölmedim!
Ben bu dünyanın kahpeliklerine, haksızlıklarına,
Vicdansızlıklarına karşı boyun bükmedim,
Kırdım kendimi.
Bir yay gibi gerildim.
Korku nedir bilmedim.
Bir gün çektim isyan bayrağımı,
Hadi gönlüm, hadi yüreğim dedim,
Hiç kimse gelmedi peşimden.
Kör kadere mi yenilecektim?
Bende kara toprakla arkadaş oldum.
Ruhum bir kelebek gibi deryalarda kayboldu.
Gözlerim yakuttan taşlara renk verdi.
Gülümseyişim annemin yüreğinde hoş bir seda olarak kalsın,
Her bayram sabahında kuşlar uyurken,
O kelebek gelsin,
Öpsün annemin ellerinden,
Benim yerime...
Yusuf Yılmaz

boynu bükük kır çiçekleri

BOYNU BÜKÜK KIR ÇİÇEKLERİ

Yusuf Yılmaz

Yıl 1986.

Rotasyon dolayısıyla Anadolu'nun şirin bir köyüne tayinim çıktı.

Köyde ilkokul vardı, fakat ortaokul siyaset icabı olarak görünüyordu. Okullar açılalı üç ay olduğu halde bir türlü faaliyete geçirilmiyordu. Uzun hikaye ... Ana yola yakın olduğu için Milli Eğitim Müdürü: “Çok uzak bir yere gitmektense, bu köyde kurucu müdürlüğü kabul edersen ve köy odasını üç sınıfa bölüp, hemen eğitim- öğretime geçirirsen, uzak yerden kurtarabilirsin “ telkini üzerine mecburen kabul ettim.

Köy halkı okumaya pek önem vermiyordu. Çocuklarını tarlada çalıştırmak için bunu fırsat kabul ediyordu. Kız çocuklarını, dini taassuba yakın oldukları için hiç okutmak istemiyorlardı.

Muhtarı ,azaları ve köyün ileri gelenlerini ve ilkokulda sevilen bir öğretmen arkadaşı da yanımıza alıp bir toplantı düzenledik.

Okumanın önemi üzerinde durarak” Allah'ın ilk emri oku olduğuna göre ve okunacak yer olmadan okuma olamayacağına göre, bize düşen en önemli farz, bu köy odasını üçe bölüp ortaokul yapmaktır. Bunun için eller cebe girecek. İlk parayı ben veriyorum” diyerek, on lira bıraktım masaya. Sonra diğer arkadaşlar, derken başlangıç için epeyi para topladık. Usta bulup tuğla, çimentoyla üç küçük sınıflı güzel bir okul yaptık. Şehir okullarını gezip masa ,sıra, tebeşir v.s aldık. Okulu donatıp eğitim öğretime hazır vaziyete getirdik. On sekiz yaşına kadar köydeki bütün gençleri gezip ancak on yedisi erkek, üçü kız olmak üzere yirmi öğrenci ortaokula kayıt yaptık.

Beni etkileyen ve hala yüreğimin burukluğunun geçmediği bir duygumu sizlerle paylaşma isterim :” Köyün bütün gençlerinin hele kız çocukların okumaya can attıkları halde babalarının onları okula göndermek istemediler. O kızlardan birisi birkaç gün okula geldi. Sonra babası tarafından - tarlada çalışmaya kimsemiz yok- bahanesiyle okuldan kaydını sildirdi. Hem okusun hem de istediği zaman okula gelir dediysek de olmadı.

Okulu bitiren o kız çocuklarından birisi- hastanede hemşire- her bayram beni arar, “o okul olmasaydı ben hemşeri olmayacaktım” diyerek duygularını dile getirir.

Okumayan kız çocukları ise boynu bükük kır çiçekleri gibi o kırlarda bayırlarda heder olup gider.

Anneleri görseniz “çocukları yeter ki okusun,” onların yapacağı işleri biz yaparız derken, ah bu babalar yok mu? Toprak akıllarını başlarında almış. Aydınlık Türkiye'nin yarınlarını, okumuş gençlerin, toprağı daha iyi verimli hale getireceğinin şuurunu bir yakalayabilseler. O kınalı parmakların hastanelerde kaç kişiye şifa verebileceğini, bilgi çağını yakalayıp ilimde, teknikte, edebiyatta, sanatta nasıl başarılı olacağını bir bilseler var ya! Ah bu taassup memleketimizi yedi bitirdi.

Sözlerimi bir şiirle son vereyim.

Kara taşların arasında boynu bükük,

Kırmızı bir çiçek.

Baharın koynunda sıcak bir düş.

Işığının nefesi şimşeklere vurmuş.

Ay gülemiyor bu akşam.

Karmakarışık duygular içindeyim.

Bir kız çocuğunun çığlığıdır,

Yüreğime damlayan.

Boynu bükük kır çiçeklerini koparmayın.

KIYILARIMIZ

KIYILARIMIZ

Yusuf Yılmaz

Yıl 1979. Trabzon'dan Erzurum'a gidiyoruz. Sağ olsun, tır şoförü Hasan Velioglu, yanında, Beşikdüzü eski belediye başkanı Osman Dilek beyle birlikte, Zigana Dağını aşip Erzurum'a ulaşacağız.

Dün gibi aklımda.

Hasan Ağabey sordu:

-Osman Ağabey bu dağda niye bu kadar viraj var?

- Bu kıyıyı görüyor musun?

-Evet

- Buranın içe doğru olan kısmı hep balık yuvası. Balıklar yavrularını bu kıyılara ,bu dağların altındaki kayaların arasına bırakırlar. İstemediğin çeşitte balık türleri buralarda yüzer.

-Bu denize akan derelerin içine doğru, denizden çıkan balıklar, tıpkı bizim yaylalara çıkmamız gibi, bahar gelince, suyu yara yara, dans ede ede, yukarı doğru çıkar. Sonra büyür. Kış gelmeden tekrar denize iner. Karadeniz'in kıyıları dünyanın en güzel en temiz yerleridir. Buralar oksijen deposudur. Bu kıyılar yeşille mavinin kucaklaştığı yerlerdir.

Tam yirmi üç çeşit balık türü vardır buralarda.

Sohbet gittikçe koyulaşıyordu...

Simdi düşünüyorum da, hangi el bu kıyılarımızı bozdu? Bu akıl hangi kafadan çıktı?

Bu güzelliği kim nasıl çirkinleştirdi?

Bu kafaların medeni dünyadan hiç mi haberi yoktu?

Her şeyde olduğu gibi yine rant . Yine doymak bilmeyen vahşi kapitalizm.

Cennete benzeyen kıyılarımızı kimler cehenneme çevirdi.

Başka yol bulamadılar mı?

En basit düşünceyle bu yol üç beş kilometre yukarıdan vurulsa, aynı zamanda bu yola paralel tren yolu geçseydi, daha doğru olmaz mıydı. Böylece hem kıyılarımızı bu canavarların elinden kurtarır, hem de yukarıda, yeni, bakir yerleşim yerleri kurulurdu. Yaylalarımız dağlarımız değerlenir, kıyılardaki şehirlerimize sıkışıp kalmazdık.

Hazine arazilerimizin çoğu bu kıyı şeridinde olduğu için, plan ,program, proje, kanun tanımayan "Toki" denilen inşaat şirketi, buraları, yetkilileri de arkasına alarak ucube betonlaşmayla, rant alanı haline getirdi. Sadece buralar mı?

Okullar, camiler, tarihi miraslarımız yıkılıyor. Yerine mimari özelliği olmayan ucube binalar dikiliyor. Halk, gelen geçen herkes, bu çirkinliği görüyor ama bir şey yapamıyor.

Karadeniz'in kıyıları, yaylaları, genellikle Araplara peşkeş çekiliyor.

Bir gün deniz hakkını alacak. Buzullar ısınıp deniz kabaracak.

İlim adamları böyle söylüyor.

Hiç olmazsa onlara kulak verelim.

GERÇEK BİR DAVA ADAMI HAYRETTİN KALAYCI

GERCEK BİR DAVA ADAMI ECZACI HAYRETTİN KALAYCI

Yusuf Yılmaz

Yıl 1978. Ben henüz Eğitim Enstitüsü ikinci sınıftayım. Hafta sonları Beşikdüzü'ne geliyorum. Temiz giyimli, babayığit bir adam, elinde -Bozkurt ve Devlet dergisi- dağıtıyor. Birer tane de bana verdi. Tam bizi, bizim insanlarımızı, bizim şanlı tarihimizi ve Türklüğe hizmeti geçmiş değerli şahsiyetleri anlatıyor. Okudukça kendimize geliyor, Türklük bilincimiz geliyordu.

Zor yıllardı. Emperyalizm insanları bölmüş adeta bir birine düşman hale getirmişti. Hayrettin Ağabey gençliği bir bütün olarak görüyor, ayırım yapmadan herkesle bir diyalog geliştirmek istiyordu. Bu birlikteliği büyük oranda sağladı. Fakat bazı grupları ikna etmek çok zordu. O ülkücü düşünceye sahipti. Büyük Türk Birliğinin Aşığı, Turancıydı. Dünya emperyalizmine karşı Türklüğün güçlü olması için mücadele ediyordu. Türkiye içinde yaşayan gençleri emperyalizmin tuzağından kurtarmak için çok uğraştı. Onun ayrı bir felsefesi vardı ve herkesi kazanmak bir araya getirmek için olağanüstü çaba sarf ediyordu.

Cesaretliydi. Hedefine ulaşana kadar, duvarı yıkana kadar uğraşır, asla taviz vermezdi. Bu yüzden yakınındaki arkadaşlarıyla bile küs olduğu zamanlar olmuştur.

Beşikdüzü'nde, üniversite yıllarında İstanbul'da, Trabzon'da milli kuruluşlarda büyük emeği vardır. Sarıyer'de kurucu MHP ilçe başkanıdır.

1991 genel seçimlerinde MHP deki adaylık dönemi bir ders niteliğindedir

Kısaca anlatmak istersem: MHP tek başına seçime hazırlanırken birinci sıradan adaydır. Son hızla çalışmalar başlamış, program yapılmış, köylere gidilmektedir. Milletvekili seçilme şansı yoksa öyle devam edilecekti. Refah partisiyle müşterek seçime gidilince seçilmek garanti oldu. Dolayısıyla çifte standart ortaya çıktı ve çekildi. MHP'nin içimdeki - ne idüğü belirsiz bir el harekete geçmiş -bazı yerlerde- hepsini kastetmiyorum. Kendilerini seçtirmek için dava arkadaşlarını da satarak listenin ön kısımlarını çalarak milletvekili seçilmişlerdir. Burada Hayrettin Kalaycının da hakkı gasp edilmiş yerine malum kişi seçilmiştir.

Belki dördüncü sırayı kabul etseydi tercih oyu ile yine seçilebilirdi. Ama o buna tevessül etmedi. Yapılan haksızlığı, çok sevdiği Alparslan Türkeş'e hiç çekinmeden anlatmıştır. Tabi sonradan onu Ordu' ya çağırılmış buzlar erimiştir. Ama Türk Milliyetçiliği davası kan kaybetmiştir. Bugün çektiğimiz sıkıntıların başında o zamanki haksızlıkların büyük rolü vardır.

Bütün bunlara rağmen Hayrettin Kalaycı Ülkü Davasından hiç taviz vermemiş dik durmuştur.

Türk Ordusunun kahraman subaylarına, emperyalizm ve yerli uşakları tarafından kumpas kurulduğunda, Sessiz Çığlık eylemlerini başlatmıştır.

Her hafta Trabzon'da ve Beşikdüzü'nde sessiz çığlık eylemlerinde, kumpası kuranların gözlerinin içine bakarak ve bütün basın önünde bu haksızlığı haykırmıştır.

Baştan'da söylediğim gibi "komutanlarımız ve vatanseverlerimiz hapisten çıkıncaya kadar , çoluk çocuklarıyla, ailesiyle kucaklaşıncaya kadar" eylemimiz devam edecektir diyerek ve "duvarı yıkana" kadar uğraşmış ve başarmıştır. Teşhislerinin yüzde doksanında hiç yanılmamış, dostlarının çoğu hakkını teslim etmiştir.

O aynı zamanda- Atasından yadigar- üzerinde oturduğu toprağı kutsal kabul etmiş ,ona hizmet etmiş , ekmiş, ağaçlandırmış ve gelin gibi süslemiştir. O bakımdan vefalı bir çitçidir.

Kendinin olmayan hiçbir şeyi almaz.

Doğru değilse yapmaz.

Gerçek değilse söylemez.

Bilmiyorsa susan örnek bir insandır.

Devamlı okuyan ve yüksek bilgi birikimiyle bizi aydınlatmış yol göstermiştir.

Mazlumun yanında zalimlerin karşısındadır.

Yadımseverdir.

Yüce Tanrıdan kendisine uzun ve sağlıklı ömürler diliyorum.

DİL MESELESİ

TÜRKÇEMİZ
Yusuf Yılmaz

Her milletin dili kendine özgüdür. Ne bir İngiliz tam manasıyla Türkçe öğrenebilir, konuşabilir, yazabilir ne de bir Türk, İngilizce. Öyleyse bu İngilizce çılgınlığı nereden çıktı. Bütün okullarımızda üniversitelerimizde sokaklarda, tabelalarda, ürünlerimizin markalarında , hatta şarkılarımızda ,hemen hemen her yerde bu İngilizce hayranlığı nereden geliyor?

Emperyalizm, her alanda bizi sömürdüğü yetmiyor gibi bir de dünyanın en nazik en kolay etki alanı en geniş olan güzel Türkçe'mizi baltalıyor. Ve hatta ilim yapmamızı, yeni eserler ortaya koymamızı engelliyor. Maalesef yetkililerimiz de bu aymazlığa boyun eğiyor.

Yıllardır İngilizce eğitim yapıyor okullarımızda, ilmimize, sanatımıza, edebiyatımıza ne katkısı oldu?

Büyük Atatürk kendi öz kaynaklarımızla kalkınacağız derken en çok dile önem vermedi mi? Aylarca dil üzerinde çalışmadı mı ? Türk dil kurumunu kurmadı mı?

Acaba İngiltere de, Fransa da okuyan gençler, yabancı dile ne kadar önem veriyor?

Sadece İngilizce değil diğer dillerin sözcüklerinin de Türk dilinin içine girerek bozulduğunu görüyoruz.

Zaten bu Araca, Farsça sözcükleri dilimizi bozduğu yetmiyormuş gibi son yıllarda müfredatımıza yeniden bu Arapça dersleri yerleştirmeyi bir marifet sayıyorlar.

Burası Türk yurdudur, burada Türkçe konuşulur Türkçe yaşanır.

Dil meselesi milli bir meseledir.

Dil olmazsa milliyet olmaz, millet olmaz.

Milli kültürümüzün baş unsuru dildir.

Dilimizi yozlaştıran, fakirleştiren, ilim dili olmasını engelleyen kelimelerle değil, dilimizi güzelleştiren, edebi yapan, anlamı derin kelimelerle konuşmalı ve yazmalıyız. Yaşayan Türkçeyi hakim kılmalıyız.

Yahya Kemal ne güzel demiş ." Bu ağızımdaki dil ,anamın ak sütü gibidir"

Türkçe'miz bizim ses bayrağımızdır.

matematik ve işsizlik

MATEMATİK VE İŞSİZLİK

Yusuf Yılmaz

Evden çıktım. Okulun önünden geçerken bu çocuklarla biraz sohbet edelim dedim. Matematikle aralarının iyi olmadığını söyledi birisi. Öbürü ben seviyorum ama öğretmiyorlar ki dedi.

Öğrencilerin bu sözleri yüreğime indi.

---Cana' bı Allah'ın CC ilk emri oku olmuştur. Elbette Kura'nı okuyup anlayacağız. O son medeniyetin ahlak ve nizam kurallarını öğretir. Fakat asıl fen bilimleri ağırlık vererek okumalıyız. Bu derslerin başında da matematik gelmektedir. Matematik olmadan ne ilerleme olur ne de medeniyet.

Matematik bize doğru düşünmenin yollarını öğretir. Kainatta bilinmeyen bir şeyi bulup ortaya çıkmasında diğer bilimlere en çok matematik yardım eder. Arabanın motoru ne ise matematikte fen bilimlerinin de odur.

Baştan çok kolaydır. Eğer seversen matematiği, zorlaştıkça merak uyandırır, ilgini çektiğçe, kolaylaşır.

Ve dolayısıyla hem tahsil hayatında hem iş hayatında başarılı olursun. Hayatın manalı hale gelir. Bir amacın olur. Şuurlu olursun.

Vatana, millete dolayısıyla ailene ve kendine faydalı bir insan olursun.

Matematik bu kadar önemlidir.

Konuşmam hoşlarına gitti.

-- Hocam geç kalmadık mı ?

--Hayır. Kendini zinde ve genç hisset. Meraklı ol ve öğretmenine sor. Göreceksin içinde, duygu ve düşüncelerinde bir değişim olacaktır. Sonra zekan seni yeni i arayışlara doğru itecektir. O zaman iradeni ve ideallerini yarınlar için yatırıma dönüştüreceksin.

Sen yeter ki iste.

--Bu söylediklerini denemeye çalışacağım.

--Allah yardımcımız olsun. Kalın sağlıcakla.

Pırıl pırıl gençlik. Heder olup gidiyorlar,

hastalıklı bir milli eğitimin elinde.

Üniversiteyi bitiren gençlerimiz binlerce...

Kahve koselerinde...

Çoğu vasıfsız karın tokluğuna çalışıyorlar.

O da iş bulursa.

Düşünebiliyor musun?

Altı yüz bin öğretmen adayı.Yüz yirmi bin açık var.

Ancak yirmi bin atama yapılıyor.

İntihar edenlerin sayısı kırkı geçti.

Diğer üniversitelerden mezun olanlar da kısa zaman sonra aynısı olacak . İşsizlik çığ gibi büyüyor.

Devletimizin birinci meselesi bu olmalıdır.

Saygılarımla.

TÜRK DÜNYASI ÜZERİNE SORULARA VERİLEN CEVAPLAR

TÜRK DÜNYASI ÜZERİNE BAZI SORULARIN CEVABI

Bugün 18 ocak. Değerli Ağabeyimiz 1970 yıllarda Dış Türklere Sorumlu Genel Başkanlık yapmış, su anda Bakırköy de Bürosunda ziyaret ettiğimiz Av. Reşit Şaşıhüseyinoğlu Ağabeyimiz'e çeşitli sorular sordum.

Olayları içinde olmuş, yaşamış bir şahsiyet olarak cevaplar verdi.

Elçibeyin, Nahcivan da Köyünde tehlikde olduğunun istihbaratını alması üzerine hemen Ankara ya gelir. Alparslan Türkeş'le görüşmek ancak bir gün sonra mümkündür. Onu beklenmeden Müzaffer Özdağ'a sonra Kamuran İnan'a sonra Veli Küçük'e gider. Veli Küçük hemen Elçibey'in güvenliğini garanti altına alır ve onu bilgilendirir.

Doğu Türkistan'daki zulmün durması için bütün Türk Cumhuriyetlerinin bir araya gelerek Birleşmiş Milletlere müracaat etmesi gerektiği üzerinde durdu.

Bulgar bir bilim adamının "Biz Türk!üz"dediğini... Macarların Hun olduğunu. ..

Putin'in: " Rusyayı kazısan altından Türk çıkar "dediğini...

Yaşar Arafat'ın ölürken yazdığı bir mektupta "biz Türklere yaptığımız ihanetlerin cezasını çekiyoruz" derken Türk dostluğunun ne denli önemli olduğuna işaret etti. Türk Milletinin Suriye sınır boylarında ki hakimiyet, Libya -Türkiye anlaşmasıyla Akdeniz'de güçlü duruma gelmemizle birlikte Dünyada Türklük le ilgili bir uyanışın olduğunu ifade etti. İç politikada işsizlik ve ekonomik bunalım tehlikesi üzerinde durdu.

Azerbaycan - Nahcivan köprüsü kurularak

Türkiye ile bağ kurulmalı.

Memleket meseleleriyle yakından ilgilenip bizleri aydınlatan Sayın Reşit Ağabeye ve sohbetimize Türk Dilinin ve , eğitimin öneminden bahseden Eski Milli Eğitim Müdürü Edebiyat Öğretmenimiz sayın Zelkif Terzi'ye şükranlarımı arz ediyorum.

Yusuf Yılmaz.

BÜYÜKADA İZLENİMLERİ

BÜYÜKADA İZLENİMLERİ

Yusuf Yılmaz

O yıllarda hep boğazı ve adaları gezmeyi hayal ederdim. Aradan o kadar çok zaman geçmesine rağmen nasip bu günmüş.

Hava o kadar tatlı ve güzel ki başka bir yere gitmek istememe rağmen ayaklarım beni Eminönü' nünden geçerken , tramvaydan inip , Adalar vapuruna getirdi.

Sanki herkes benim gibi düşünmüş –vapur tıklım tıklım- günlerden de pazardı.

Her milletten insanlar vardı. Deli gibi gezdim vapurun içinde. Gözlemlerim. Bir tarafta satıcılar, öbür tarafta şarkı söyleyip dans edenler. Birisi ayağını çıkarmış karşı kanepeye dayamış, Suriyeli olduğu belli. Zenciler gayet vakurlu, ağırbaşlı biraz da ezik. Anadolu insanı candan, sıcak tavırlarıyla hemen belli oluyor. Hemen hemen herkesin elinde cep telefonu var. Tam köşede iki bayan birinin elinde kitap okuyor. Sanki kendi evlerindeymiş gibi. İlgimi çekti.

Yaklaştım tam karşılarına oturdum. Elimde yeni aldığım bisküvi paketini açtım, onlara ikram ettim. Memnuniyetle aldılar. Az buçuk Türkçe konuşuyordu büyük olanı.. Rus olduğunu fabrikada işçi olarak çalıştığını yanında kuzeni olduğunu halkla ilişkiler de okuduğunu söyledi. Boğaza ve adalara karşı büyük ilgi duydukları için önce buraları görmek istediklerini söylediler. Okuduğu kitabı sordum? “Alestandır Puşkin” dedi. Daha fazla rahatsız etmeden “İyi günler “ deyip vapurun motor kısmına yakın bir yerine gelip köpüren denizi ve güverteden atılan simit parçalarını kapmaya çalışan martıları zevkle seyrede seyrede Büyük Adaya geldik. Çok güzel fotoğraflar çekmiştim. Mantıların, Kınalı adadan geçerken, kanat çırpışlarını videoya almıştım. Onları sosyal medyada paylaştım.

Büyük Ada da, sahil boyu, bir birinden güzel balık lokantaların seyrettim. Denizin dalgaları - bir kemancının elindeki yayın, gidip gelmesiyle de oluşan ahenk gibiydi sanki ! Masmavi deniz , güneşin gümüş renkli ışıkları denizin dalgasına vurdukça – içim bir hoş oldu- Tanrının insanlara bahşettiği bu doğa harikasını, Rus turistlerin görmeye bayılmalarının sebebini şimdi daha iyi anlıyordum.

Başka bir yer gezmeye fırsat bulamadan ,dört vapuru ile geri döndüm. Martılar bizi hiç bırakmadı. Kadıköy de indim. Bir kalabalık vardı, yaklaştım . Bir kız ,bir erkek, yabancıydılar. Akrepolit hareketlerini seyrettim. İnanılacak gibi değil. Çalışarak her şey yapılabiliyor demek . Akşam olmuştu Metrobüse gitmek için otobüse yaklaşırken, bir saz sesi duydum. Öyle içten çalıp söylüyordu ki bırakamadım. Az ileride halay çekenleri seyredemedim oradan ayrıldım. Yarın bakalım nereye giderim. Hoşça kalın.

NİZİP HATIRASI

NİZİP HATIRASI

Yusuf Yılmaz

İnsan yaşlandıkça bazı şeyleri daha iyi hatırlıyor.

İstanbul da gezerken “beyran çorbası” yazan bir lokantanın önünden geçiyordum. Karnım da açtı. Merak ettim içeri daldım. Oturdum çorbamı söyledim. Hemen gelecek diye beklerken; garson, “biraz gecikecek hazırlamam lazım deyince” merakım daha arttı. Buz dolabından bir şeyler alıyor, ocakta ısıtıyor. “ Sarımsak ister misin?” diye sorunca.” Evet bir yere gideceğim ama bu güzel çorba da sarımsaksız yenmez ki.” Bildiğimiz paçanın, kuzunun gerdanından alınan etten yapılmış ama içine pirinç karıştırılarak yapılan Gaziantep yöresinin çorbası.

Tak aklıma geldi.

Ben bu çorbayı bundan kırk sene önce Nizip’te yemiştim.

Öğretmenlikte ilk tayin olduğum yer.

Bir elimde açılıp- kapanan küçük bir divan, inçe singer yatağı içinde, diğer elimde tahta bavulum ,bir otele yerleşmişim.

Çerkez Kemal diye halde çalışan yiğit bir insan. Oğlu ile arkadaş oldum.

Yine Rize Çayeli’nden Türkçe Öğretmeni Ömer Şerif, oda arkadaşım ile beraber kalacağımız bir ev arıyoruz. Kiralık ev bulmak çok zor.

Anarşinin en yoğun olduğu zamanlar. Bazen birkaç kişi birden öldürülüyor.

Mhp nin bütün ilçe başkanları Öldürülmüş.

Ankara da kongreye katılmışım . Mhp Nizip ilçe başkanı anons edilince alkıştan kıyamet kopmuştu. Çünkü ölümü göze almıştı!

Hatta yeni tanıştığımız Afşin Ülkü- Bir başkanı sürgün gelmişti onu şehit ettiler. Nur içinde uyusun . mekanı cennet olsun. Unutamadığım bir ağabeyimdir.

Otel de hep beraber otururken, ‘şunu tanıyor musun, bunu tanıyor musun ? Kürtler’le ilgili ne düşünüyorsun, gibi sorular sorarak , bizi yokladıklarını anladım. Biraz sonra beni çağırdılar üst katta kendi odalarına davet ettiler. Saf saf gittik. Beni soru yağmuruna tuttular.

Ktû de filancaı tanıyor musun?

Kürtleri bir ulus olarak görüyor musun?

O arada beni tanıyanlardan birisi Çerkez Kemal’e haber veriyor.

Yukarı çıkıp onları kovalıyor. Bir daha seni rahatsız edemezler diyerek gidiyor.

Ama beni vıyviylar alıyor.

Aynı yerde kalıyoruz bana dik dik bakıyorlar.

Sonunda izin alıp memlekete geldim bir daha oraya dönmedim.

Bütün bunlar gözümün önünden geldi geçti , o lokantada ‘beyran’ çorbasını içerken.

ZİHNİYETİMİZİ DEĞİŞTİRELİM

ZİHNİYETİMİZİ DEĞİŞTİRELİM
Yusuf Yılmaz

Yavrum, sen sen değilsin. Sen aynı zamanda bu vatanın bir parçası, bu toprakların ortağı, annenin -babanın canı ciğerisin. Sen Canab-ı Allah'ın yarattığı en kutsal varlıksın. İnsansın. Sen, nadide bir çiçeksin. Onun için güzelim, kendini koru. Kendine iyi bak.
Oku, öğren , öğret.
Bil ki sen, bir pırlanta gibisin.
Yarını düzenleyenler, sana da yer verecekler.
Kötü alışkanlıkları bırak.
Huysuzluğu bırak.
Kafanda tasarladığın her fikir, her düşünce yeni bir doğumdur.
Çapraşık çizgiler seni şaşırtmasın.
Karanlıklar yanıltmasın.
Gökte, yerde, denizde öyle şeyler olur ki, seni canından bezdirir.
Bazen acı acı gülersin. Hırçınlaşırsın. Ağlamaklı olursun. Buranm buram solursun. Burulursun.
Fakat bütün bunlara karşı koyacaksın.
Savaşmayı öğreneceksin, en iyi bildiklerinle.
Kalbin güçlenecek.
Yeminler edeceksin.
Kızmak, alınmak yok.
Ruhunu kirleten şeylerin üstünü örtmeyeceksin, sileceksin.
Sana yapman gereken zor bir şey diyeceğim:
Seni itenlere kucak aç.
Göreceksin sana yaptıkları kötülüklerden pişman olacaklar.
Çünkü kendine güvenen insanlar böyle davranarak ders verirler.
Bütün bunları yaparken, sınıf, cins ayırımı yapma.
Hem yetişkin, hem çocuk, hem cahil, hem bilge olabilir.
Özelliklerine göre bazen şaşırtan, bazen heyecanlı, bazen hüznü davranarak karşındakini etkilemek mümkündür.
Fikirlerimizi dönüştürmeden değişim olmaz. Gelişim olmaz.
Gelişim olmayınca da ilerleme olmaz.
İnsanlar, nefsimize göre değil aklımıza göre hareket etmeliyiz.
Herkesi mutlu ,sağlıklı günler dilerim.

VİRÜS SONRASI

VİRÜS SONRASI
Yusuf Yılmaz

Ortalık toz duman. Virüs sonrası yeni dünya düzeni kurulacak.

Uluslararası sermaye şirketleri eskisinden daha zalim daha insafsız bir şekilde mazlum milletlerin bütün öz kaynaklarını sömürmeye devam edecekler.

Bizim buna karşı bir hazırlığımız var mı?

Bu durumda yok.

Çünkü biz Büyük Atatürk'ün ; bütün dünyanın üzerimize çullandığı bir felaketten bizi kurtarıp, Cumhuriyeti kurduktan sonra , tarihinin en büyük - yüzde on altılık- kalkınma hızını başarmış bir düzeni yıkıp yerine bu günkü vahşi kapitalizme teslim olmuş bir düzeni getirdikten sonra, bu kafalarla değiştirmek çok zor.

Bu korkunç durumun en büyük kabahati; yüzde seksen milli bir partiye oy verme eğilimi varken - cumhurbaşkanlığının yaptırdığı ankete göre - milli zihniyetteki kurum ve kuruluşları teşkilatlandıramayan değerli şahsiyetlerdir.

Cumhuriyet tam manasıyla Türkcülük üzerine kurulmuştur.

Türkcülük ; Türkiye sınırları içinde yaşayan herkesi eşit manada kucaklayan , çağdaş , bilime ve insan sevgisine dayanan bir sistemdir. Herkesin işine koşa koşa gittiği, öz kaynaklarını yabancılara sömürmeyen milliyetçi sistemin adıdır. Yani Türk gibi düşünmektir. Yani Atatürk'ün yaşayış ve düşünce şekli.

Maalesef bugün, Türkcülük dendiğinde İslamı bilmeyen yobaz takımı ile gayri milli entel takımı hemen seni ırkçılık ile suçlamaya kalkar.

Halbuki Türk milleti hiç bir zaman ırkçı olmamış, mazlum toplulukları korumuş ve kollamıştır.

Bu aynı zamanda Ulu Allah'ın da emridir.

Biz böyle güçlü ve güzel bir düzeni bırakıp yerine bizi fakirleştiren, yozlaştıran, mutsuzlaştıran , emperyal bir düzene döndürenlere teslim olduk..

O zaman "virüsten " sonra yeni dünya düzeni kurulacaksa Bütün Milli Şahsiyetler bir araya gelmelidir.

Yeni düzeni onlar kurmalıdır.

Milletin istediği budur.

Bu görevden kimse kaçamaz.

Yol Türkcülük yoludur.

Atatürk bunu denemiş ve başarılı olmuştur.

Bu aynı zamanda Ergenekondan çıkıştır.

Başka çare varsa eleştirilere açığız.

Ne mutlu Türküm diyene.

NEDEN

NEDEN

Yusuf Yılmaz

Neden bu dünyada bir Alman bir Fransız. bir Yahudi, bir Amerikan bir, Japon mucizesinden bahsedilir de, bir Türk mucizesinden bahsedilmez.?

Beynimi kemiren bu soruyu kendi kendime sorar dururum.

Bizim çocuklarımız onlardan daha mı geri zekalı?

Hayır, hayır, bin defa hayır.

Öyleyse bizde bir şeyler noksan.

Uzun uzun düşündüm.

Çocuklarımız "hür" değil.

Korkuyoruz.

Onlara güvenmiyoruz.

Bizde ki bu korku, onları ya bir tarikatın, yada bir meleğin koruyuculuğuna itiyor!

Böylece emperyalizm , çocuklarımızı snop, taklitçi, calı, içine kapanık ve başarısız yapıyor.

Devlet desen , onlardan kurtulmayı, işi ucuza getiriyoruz diye her şeyde olduğu gibi kolaycılığa kaçmayı marifet sayıyor..

Emekli olduktan sonra bu gençlerle sohbet etme imkanım oldu. Her birinde öyle harika meziyetler var ki şaşırırsınız.

Bir kahveye oturdum bir genc, elinde bilgisayarla resimler çiziyor.

- Bu ne diye sordum.

-Hayalimden geçenleri çizerek çizgi roman hazırlıyorum.

Okullara dergilere göndererek para kazanıyorum.

Biraz takip ettim hayran kaldım

- Bir öğrencim vardı Mükerrerem Şahin, aylardan beri çırpınıyor.

Bor madeninden çeşitli türevler elde etmiş. Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesinde Doç Dr.

Çok zeki muhakkak başarılı olacaktır.Devlet imkan ve fırsat verse çok daha iyi işler yapacaktır.

Onun gibi yüzlerce öğrencim var...

Sahilde geziyorum bir gencin denize doğru uzun uzun baktığını fark ettim. Yaklaştım yanına "ne bakıyorsun aşık mısın nesin?"

- Hayır, makine bölümünde okuyorum motorun bir dişlisi kafama takıldı. Onun daha hızlı devir yapması için ne yapabilirim diye düşünüyorum. Bu denizin dalgası beynime yardımcı oluyor.

Bu ve buna benzer örnekleri çoğaltabiliriz.

Bu kadar kabiliyetli gençlerimiz, devlet onları üniversitede doğru dürüst , planlı, programlı bir şekilde alt yapısını hazırlamadan, yavan bir şekilde eğittiği için çocuklarımız istikametlerini tayin etmekte zorlanıyorlar. Bu yüzden gelecek için yatırıma dönüşmeleri imkansız hale geliyor.

Düşünebiliyor musun? Diyanet işlerinin bütçesi, Milli Eğitimin bütçesinden daha fazla.

Orta öğretimde matematik ,fen dersleri azaltılıp, semavi derslere ekleniyor.

İlerlemiş ülkeler çocuklarının eğitimi için çok büyük maddi manevi fedakarlıklar yaparken biz çocuklarımızın parlak zekalarını köreltmek için uğraşıyoruz.

Yıllar yılı İngilizce eğitim yapıyoruz. Ne kazandırdı bize.

Bir genç en verimli çağında İngilizce öğrenecek oda -yarım yamalak- ondan sonra zaman kalırsa matematik öğrenecek?

Böyle saçma şey olur mu?

Burada bilim burada buluş olur mu?

Bırakın çocuklarımızı Türkçe okusunlar Türkçe düşünsünler.

O zaman göreceksiniz Türk mucizesinden nasıl bahsedildiğini.

Türkçe olmada "hür" düşünce olmaz.

Hür düşüncenin olmadığı yerde bilim dolayısıyla "icat " olmaz.

Tarikatlar, yabancı dil ,Aile baskısı, korku,güvensizlik, sahipsizlik... Gençlerimizin boynunda zincirdir.

Kırılmalıdır ve kırılacaktır.

Saygılarımla.

MADEM Kİ

MADEM Kİ
Yusuf Yılmaz

Madem ki, insanlar, beyinleriyle kendilerini istediği gibi idare etmesini biliyorlar, neden şeytanın dediğini yapıyorlar? Bunu bilmeyecek ne var.

Nefislerine hakim olamıyorlar da onun için.

iyilik Meleği zalimin karşısına her zaman boynu bükük durur.

Ne zamanki bir kahraman ortaya çıkar da mazlumun hakkını korumaya çalışır.işte o zaman insanlık denilen şey rahat bulur.

Kahramanlar olmazsa bu dünya bir cehennemden ibarettir.

Bugün toplumlar kan, gözyaşı içinde kıvranıp duruyorsa, kahraman bir öndere sahip olmadığı içindir.

Kahraman denildiği zaman öyle kuru kuruya olmaz.

Akıllı, bilgili, cesaret sahibi olmalı. Kaba kuvvete tevessül etmeden iyilikle meseleleri halletmeli.

Fedakar olmalı. Kahraman odur ki, yerine göre susarak, yerine göre gözlerini yumarak, kulaklarını tıkayarak, yerine göre ölümü göze alarak en zor problemleri bile çözer

Kahraman sabretmesini bilen kişidir.

Kahraman isterse yanmakta olan cehennemi söndürür yerine cennet yapabilir.

Yıkılmakta olan bir yuvayı tekrar kurabilir.

Çorak bir araziye kazma ile kazıp, ekip, sulayıp, verimli hale getirebilir.

Fabrika kurup bacasını tütürebilir.

Meleketin zengin kaynaklarını hırsızlara çaldırmaz. İşletip adil şekilde dağıtır.

İnsanı, Canabı Allahın yarattığı kutsal bir emanet olarak kabul eder.

Herkesin yapabilecek olduğu bir iş vardır diye düşünür. Ortamını hazırlar, planlar ve çalışma seferberliği düzenler.

Parolası zengin toplum mutlu beraberliktir.

Anarşiye, huzursuzluğa izin vermez. Bunu yapanlara asla taviz vermeden onları adalete teslim eder.

Kendisine saygı gösteren her birey ve toplumlarla iş birliği yapar.

Düşmanlık yapanlara gerekli dersi verir.

Her işin başı eğitim diye düşünür.

En son çağın şartlarına göre ve ilerlemiş toplumların önüne geçecek şekilde ilmini gerçekleştirir.

Ona göre kadrolarını hazırlar.

Geçmişten ders alır. Çünkü geleceğin çiçekleri geçmişin kökleriyle beslenir.

Bu kahramanı yaratan akıldır.

Toplumlar; şeytana tapanların büyük ekseriyette idareye hakim olmalarının yanında, kendi kahramanlarını bulup, zalimlerin karşısına çıkarmasını bilmişlerdir.

Biliyorum ki; cehaleti, zulmü, ancak ve ancak kahramanlarımızın sayısını çoğaltarak yenebiliriz. Saygılarımla.

MATEMATİK VE İLİM

MATEMATİK VE İLİM
Yusuf Yılmaz

Matematik der ki: Kainatta sonsuz tane sonsuz görünen ve görünmeyen varlıklar vardır. Her varlığın içinde sonsuz tane atom parçacıkları vardır. Ulu Yaradan böyle taktir etmiştir. Biz insanlara da akıl vererek bu varlıklar üzerinde düşünmemizi sağlamıştır. Akıl her varlığa bir şifre tayin eder.Yani her varlığın bir formülü vardır. Bunlarla ilgili problemler ortaya çıkıca da matematiksel akıl bunları çözmeye çalışır. Tabi ki, fizik, kimya, biyoloji gibi diğer bilimlerle de iş birliği yaparak.

Ama asıl başı çeken matematiktir. Doğru sonuca onunla varılır. Yine matematik der ki: Ortaya çıkan bir problem varsa çözümü de vardır. Ne kadar zor olursa olsun muhakkak vardır. Bilim dediğimiz şey, kainatta bilinmeyen şeylerin ortaya çıkarılması ve insanlığın hizmetine sunulması değil midir?

Virüsle yatıp kalkıyoruz. O kadar etkilendik ki rüyalarımıza giriyor, bazen kabus haline geliyor. İnsanlığı tehdit eden bu mikroptan kurtulmanın yolu onun aşısını bulmaktan geçiyor. Diğer bulaşıcı hastalıkların aşısı nasıl bulundu ise bu da bulunacaktır.

Yokluk yıllarında biz bunu başardık . İlimin ilerlediği bu yıllarda haydi haydi bulunacaktır.Çalışmalar dünyanın her yerinde yapılmaktadır.

Kurtuluş savaşı yıllarında askerlerimiz bir taraftan düşmanla mücadele ederken diğer taraftan bulaşıcı hastalıklarla da uğraşıyordu. Harap köyler, doğmadan ölen çocuklar, kültür bakımından malul vatandaş, sıtma, verem, frengi, trahom gibi cemiyeti

yıprandıran hastalıklar, tifo, kızıl, difteri, menenjit, tifüs gibi salgınların olduğu bir zamanda Dr. Reşit Galip, isli lambanın altında günlerce yemeden, içmeden çalışmış, deneyler yaparak, çiçek aşısı ve damıtarak serum üretmiş ve bunları şişeleyerek cephelere göndermiştir.

Bugün ortaya çıkan ve dünyayı kasıp kavuran CORANA VİRÜSÜ'nünde eninde sonunda aşısı bulunacaktır.

Ergenokon davasıyla perişan ettiğimiz Milli Ordumuzun içinde önemli bir yer tutan Askeri hastanelerimizi kapattık. Hıfzı Sıha Enstitüsünü kapattık. Önemli buluşlara imza atan söz sahibi ilim adamlarımızı emperyalizmin oyununa gelerek hapse attık.

Şimdi aşı yapmakta zorlanıyoruz.

Bütün bunlara rağmen yine de güzel haberler duyuyorum."Hematoloji Uzmanı Prof. Dr. Ercüment Ovalı, iyileşen Covid-19 hastalarından alınan kanlarla 12 korona virüs hastasının tedavisi için yapılacak klinik çalışmasına Sağlık Bakanlığı'nın onay verdiğini açıkladı. Klinik çalışmanın 6 Nisan'da başlayacağı bildirildi." Allah yardımcısı olsun. Derd varsa çareside vardır.

Canabı Allahın ilk emri "oku" yani ilim yap olmuştur. ilim yapmak ibadetlerin en büyüğüdür.

Köy okullarının birinde tam da cuma vaktinde ders anlatıyorum. Müdür bey izinlisin haydi namaza dedi. Yahu biraz düşündüm: "Biz burda, bu saate matematik öğreterek ilim yapıyoruz. İlim en büyük ibadet olduğuna göre bu cumaya gitmesem olmaz mı? " diye aklımdan geçmedi değil. Bugün bakıyorum cumalar hatta vakit namazları camilerde yasaklandı. Demek ki ilim insanlık için en önemli unsurdur. Aklın yolu budur. Matematikte zaten bunu doğrulamaktadır. Saygılarımla.

BAŞBUĞ ALPASLAN TÜRKEŞ ÖLÜMÜNÜN YİRMİ ÜÇÜNCÜ YILI DOLAYISIYLA

BAŞBUĞ ALPARSLAN TÜRKEŞ HAKKA YÜRÜMESİNİN YİRMİ ÜÇÜNCÜ YILI DOLAYISIYLA
Yusuf Yılmaz

Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ten sonra onun mirasını gerçek manada teslim alan, onun fikirlerini taşıyan liderlerin başında şüphesiz Başbuğ Alparslan Türkeş gelmektedir. Milliyetçi Hareket Partisini, Dünya Türklüğünün bağımsız olması için kurmuştu. Bunun için çok büyük mücadeleler verdi. Bunları tekrar etmekten ziyade bugün geldiğimiz durumun muhasebesini yapmak ve o mübarek insan öldükten sonra Mhp nin düşürüldüğü durumu konuşmak gerekir diye düşünüyorum.

Dış Türklerle ilgili bağımsızlık mücadelesinden bahseden var mı?
Doğu Türkistan'da uygulanan zulüm ve soykırım devam ediyor. Yapılan telin, miting ve gösterilerde MHP yok. TBMM verilen önergede yok. O zaman sorarlar adama "sen niye varsın?"

İki bin beş yılında bütün partiler dağılmış halk mhp de toplanmak istiyor. Cılız mhp yöneticileri iktidar olmaktan korkuyor. Öyle olunca da meydanı bu günkü zihniyete bırakıyor. Yetmiyor bu iktidarın figüranı haline geliyor. Verilen binlerce yıllık mücadele ve tecrübe heba edilmekle kalmıyor bir avuç olan bu kadrolar bölünüp parçalanıyor. Başka partilerin yemi haline getiriliyor.

Şu anda bile Türkiye'yi bu sıkıntılı durumdan çekip çıkaracak kadrolar ülkücü harekette olduğu bilindiği halde bir araya gelmemek için emperyal oyunlara kurban ediliyor.

Çok mu zor Alparslan Türkeş'in Okulundan mezun olupta aynı ülküyü paylaşanların bir araya gelip memleketin kaderine hakim olmaları?

Hayır. Sadece nefsinin bir kenara bırakıp bir kurultay yaparak yeni liderini seçmek, Atatürk'ün ve onun mirasını sırtında taşıyan Alparslan Türkeş'in işaret ettiği hedeflere koşmak?

Göreceksiniz bu olacak.

Başka çare var mı?

Bu kadar kadro boşuna mı yetişti?

Benim bayrağım, benim vatanım diyen herkes bu çekirdek kadronun etrafında toplanmak mecburiyetinde.

Yoksa bu ülkeye yazık olacak.

Başbuğ Alparslan Türkeş'in Hakka yürüyüşünün yirmi üçüncü yılında bu duygu ve düşüncelerle onu rahmetle, minnetle, şükranlarımla yad ediyor ,aziz hatıraları önünde saygılarımla eğiliyorum.

KOMPLE TEORİLERİ

KOMPLO TEORİLERİ

Yusuf Yılmaz

Bu Korona Virüsünün bütün dünyayı kasıp kavurduğu son zamanlarda bir çok komplo teorilerinin üretilmeye başladığını görüyor, okuyoruz.

Yok kanı mavi olanlar.

Irki illiminatiden gelen Reptilanlar.

Bunların uzaydan gelip dünyaya yerleştiği, dünya derin devletini kurup, sermayeye hakim olmak, nükleer silahların yanında biyolojik silahları kullanarak dünyayı köleleştirmek, böylece kendi hakimiyetini gerçekleştirmeye çalışmak istedikleri v.b.

Bu virüs belasını da kullanarak dünyayı baskı altına almak isteyen uluslar arası sermaye şirketlerin emellerini gerçekleştirmek istemeleri.

Darmadağın olan dolar.

Ellerinde, biten , tükenen, ham madde kaynakları.

Yeni kaynakları hedef alıp, sömürü istekleri.

Ulus bilincini yok ederek tek devlet özlemleri.

Bunlara karşı milliyetçilik duygusunu yok eden dizi ve yayınlar.

Algı operasyonları.

Korku ve dehşet senaryoları.

Tarihi karalama, küçük düşürme.

Milli kahramanları yerme.

Dini duyguları yozlaştırma.

Çocuklarımızdaki güven duygusunu zayıflatma...

Bunun gibi bir sürü misyoner faaliyetler.

Ne için?

Bir avuç insanlık düşmanının kendini yüksek görmesi ve Yüce Allah'a muhalefeti için.

Valla, benim bildiğim fatiha süresinde:" Hamd, alemlerin rabbi, o rahman, o rahim, o din gününün sahibi, yalnız sana kulluk eder, yalnız senden yardım dilerim. Hidayet eyle bizi doğru yola, o kendilerine nimet verdiğin mutluların yoluna, ne azaba uğramışların ne de sapıkların."

Ben buna inanır buna iman ederim.

Bir de Yüce Türk Irkından geldiğime:"Ben sizi, kavim kavim yarattım, bir birinizi sevesiniz, bir birinizi tanıyasınız diye" ayeti ve Ulu peygamberimizin, "kişi kavmini sevmekle kınanamaz" hadisi gereğince.

Şayet her milletin bir sembolü varsa ki, var.

Benim sembolüm de başta Hürriyet ve bağımsızlığımızı temsil eden ay yıldızlı bayraktır.

Kendi çocuklarına bir ideal bir ülkü vermek için Türk mitolojisinde Kızıl elma, Ergenekon, Bozkurt gibi yüce değerler vardır.

Ben bunlara inanırım.

Bunlar için için icabında canımı veririm.

Başka milletlerin insanlık için yaptığı güzel işlere saygı gösteririm.

Ama sapık ideolojilere alet olmam.

Bu corona virüsü de belirli tarihlerde görünen, kolera, veba, tifüs, kuş gribi, ardis, ebola gibi salgınların bir çeşidi gibidir.

Peşi sıra, acıları felaketleri sürükleyecek, bir süre daha devam edip etkinliğini kaybedecek ve hayat normale dönecektir.

Tabi bu arada bunu kullanarak insanlığa yön vermek isteyenler olacaktır.

Fakat onların dediği değil Yüce Allah'ın dediği olacaktır.

Kendini Allah'ın yerine koyanlar helak olacaktır.

EKONOMİ

EKONOMİ

Yusuf Yılmaz

Televizyon kanallarında, bizi bu ekonomik bunalımdan çekip çıkaracak , görüş ve düşünceleri dinliyorum da bozuk plak gibi aynı nakaratları dinlemekten bıktık.

Nerede bizim o tok sesli, israf ekonomisiyle ticaret bakanı olur olmaz kuruluşlarımızı kârâ geçiren Agah Oktay Görenlerimiz. Erbakan, Hükümeti kurar kurmaz Osman Altuğ'u arar " Sayın Altuğ sana memleketin ihtiyacı var. Ekonomi baş danışmanı olmanı teklif ediyorum ne diyorsun ?- Ben solcuym kabul görmez.- Olsun bu işi en iyi sen biliyorsun.Gel- Ama tam yetkiyle gelirim - Tamam. "

Borsa- döviz- faiz üçkağıt ekonomisi yerine havuz sistemini getirdi. Havuza öyle para birikti ki, borçlar verildi, biz memurların maaşına yüzde atmış zam yaparak onların refah seviyelerini yükselten o değerli ekonomistler yok. Atatürk'ün cumhuriyet kurulduktan sonra Osmanlı'nın borçlarını ödedikten sonra (kapitalisyonlar) yüzde yirmilik tarihte görülmemiş bir hızla nasıl kalkındığını, bütün yurt satında fabrika bacalarının nasıl tüttüğünü, üretimim nasıl arttığını anlatan ekonomistler yok.

Gücünü, kendi milli kaynaklarını, kendisi eliyle işletip, gelirini kendi insanının cebine koyan modeli anlatan yok. Bu Fabrikalar zarar ediyor- Üç kişinin çalışacağı yere on kişi alınsan tabi zarar eder. Yanlış politikalar yüzünden bilerek veya bilmeyerek özelleştirmeye zorlanan Türk ekonomisi, yabancıların aç gözlü, doymak bilmeyen empeyal emellerine kurban edildi. Bırakın zengin yer altı kaynaklarımızı, yaylalarımıza, sularımıza kadar ne varsa yabancıların eline geçti. Sonunda her şeyimizle dışa bağımlı hale geldik.

Bugün hala kurtuluşu dışarıda arayanlara şaşıyorum.

Sayı saymasını bilen çocuklar bile anladı milli ekonomiyle kurtulacağımızı ama bu akli eveller halkı kandırmaktan bıkmadılar.Çünkü beyinleri köleleşmiş. Bir türlü kendisi olamıyorlar.

Bir güneş gibi bizi aydınlatan Atatürk'ün fikir ve düşüncelerini göremiyorlar.

Alsınlar İzmir İktisat Kongresinin kararlarını bir defa olsun okusunlar. Yeter.

İSTANBUL MİTİNGLERİ

İSTANBUL MİTİNGLERİ

Yusuf Yılmaz

İstanbul'da olduğum müddetçe hemen hemen çoğu mitinglere katılmışımdır.

En büyüğü Filistin mitingleridir.

Kırımlı kardeşlerimizin, Doğu Türkistanlı soydaşlarımızın yaptığı mitinglere kimse gitmez?

Başka miting ve gösterilerde vardır ama ben bunların üzerinde biraz yorum yapmak isterim.

Neden Filistin'e ilgi fazladır da, Kırım ve Doğu Doğu Türkistan'a yok denecek kadar azdır.

Bunların hepsi de Müslüman değil mi?

Üstelik Kırımlılar ve Doğu Türkistanlılar her zaman bizim yanımızda bizim ile beraber etle tırnak gibi olduğunuz halde.

Filistin daha dün Suriye'de Askerlerimiz Ruslar tarafından şehit edildiğinde neden Ruslarla birlikte hareket ettiler.

Filistin, Akdeniz'de petrol ve doğal gaz aramalarında Türkiyeyi boğmaya çalışan İsrail'inde içinde olduğu devletlerle birlikte oldular.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetini tanımadılar.

Filistin'den, Iraktan, Suriye'den Kaçanlar Türkiye'ye sığındılar?

Neden, Irktaşlarının yanına, Arabistan'a, Kuveyt'e, diğer Arap ülkelerine değilde illa Türkiye'ye geldiler.

İngilizler,Sultan Abdülhamit Filistinli'de toprak istediğinde" bedeli kandır " dedi de, bu topraklar Arapların elindeyken bir kısmını Altın karşılığında İngilizlere onlar da Yahudilere verdiler.

Bütün bunlar bilindiği halde bizi idare edenler her zaman Filistin'e yardım etmişler, soydaşlarımızı dışlamışlardır.

Kırımı yutan Rus'a ve Doğu Türkistan da soykırım yapan Çin'e bu konuda bir telin bir kınama dahi yapamamışlardır.

Bırakın kınamayı Milli kuruluşlar dahi Kırım ve Doğu Türkistan Telin ve Mitinglerine ilgi göstermemişlerdir.

Ama Filistin Mitingleri çok kalabalık olmuştur.

Olmasın demiyorum. Bu Müslümanların diğer Müslüman olan Türkistanlı kardeşlerimize de hiç olmazsa birazcık olsun, ilgili olması içap etmez mi?

Yoksa bunların suçu Türk olmaları mı?

DEVLET İŞİ

DEVLET İŞİ

En sevmediğim kelime "istifa."

Ben yapamadım "hadi bana eyvallah!"

Hele bir devlet adamının istifası kötü bir durum.

İstifa edip geri gelmesi çok daha kötüdür.

İŞi erbabına vereceksin.

Vazifesini hakkıyla yerine getirecek.

Öyle ben gidiyorum demeyele olmaz.

Ve hesap verecek.

Devlet işinde, "ben hata yaptım gidiyorum" diyemezsin.

Küstüm diyemezsin.

Milletin sorumluluğunu üzerinde taşıyan kişiler görevlendirilir.

İŞe başlarken yemin eder Mukaddesat üzerine.

Bu millet ne zorlukların üstesinden gelmiştir; dirayetli devlet adamlarının cesareti, akli, bilgisi ve iradeleri sayesinde.

Kolay işleri zorlaştırmamanın manası yoktur.

Bugün memleketimizin içine düştüğü durumdan bizi çekip çıkaracak her şey vardır.

Devlet adamları da vardır, para da vardır. İnsanlarımız sabırlıdır.

Yahu kardeşim olağanüstü hal ilan ediyorum:

"1.Herkes hazırlığını yapsın.

2.On beş gün açıl durumlar hariç kimse dışarı çıkmayacak.

3.Virüsün yaygınlaşması durmazsa, duruma göre uzatılacak" demek zor mu?

Böylece hastahaneye gidenler de azalacak.

TOB,TZO, paraları kasalarda saklamayın, dağıtın çiftçiye, bedava tohum,bedava ilaç, ucuz mazot verin. Ekin olmazsa aç kalır bu millet. Nereye kadar dışarıdan alacaksınız. Çiftçi satınca ürününü aldığı parayı fazlasıyla size öder.

Olağanüstü hal var. Ne kadar gereksiz, israfa dayalı şey varsa satılacak.Saray, uçak, araba...

Vakıfların malı hazineye devredilecek.

Müteahhitlerin yaptığı işlerin parası en makul şartlara çekilip Türk parası üzerinden verilecek içap ederse vadesi uzatılacak.

Herkes vazifeye gelirken hangi hizmeti yapmaya söz verdiyse onu yerine getirmek mecburiyetindedir.

Yapamıyorsa gelmesin.

Şimdilik aklıma gelenler bunlar. Kalın sağlıcakla.

TÜRK BİRLİĞİNE VURULAN DARBELER

TÜRK BİRLİĞİNE VURULAN DARBELER
Yusuf Yılmaz

Milliyeti Hareket Partisi Türk Birliğini Sağlamak için kurulmuş bir parti idi.

Yüce Atatürk'ün Rüyası idi.

Merhum Alparslan Türkeş bu doğrultuda Atatürk'ten aldığı mirası devam ettirmek için çalışmalara başladı.

Çok çileler çekti.

Bu yolda epeyi mesafeler de almıştı.

1979 lu yıllarda Sovyet Rusya dağılınca-Atatürk bu dağılmayı yıllar önceden haber vermişti- ortaya beş tane yıldız

Türk devletleri çıktı.Yanında küçük yıldızlarda vardı.

Bunu için Türk Devletleri Topluluğu diye bir birlik kuruldu.

Her yıl bir Türk devletinde toplanılıyor ve dünyada büyük bir heyecan dalgası yaratıyordu.

İşte ne olduysa bundan sonra oldu.

Emperyalist ülkeler" dünyada ilk defa medeniyeti kurmuş nice devletlere öncülük etmiş bu Türkler bir araya gelip birlik olursa bize ekme kalmaz" düşüncesiyle hakarete başladılar.

Amerika açıktan açığa "Türk birliği bizim için Nükleer bombadan daha tehliklidir" diyordu.

On iki eylül hareketi bunun için yapıldı.

Türk Birliğini kuracak olan kadrolar çok yakında bu heyecanla birlikte yapılacak seçimde iktidar olacağı gün gibi aşikardı.

Bütün kadrolarını hapse attılar.İdamla yargılandılar.

Bu arada Türk Birliğine karşı olan Özal İktidara getirildi.

Amerikan istekleri yerine getirildi.

Özelleştirme hareketiyle bütün Cumhuriyetin can damarları Amerikan şirketlerine peşkeş çekildi.

"Kürt Devleti" dillendirilmeye başlandı.

PKK milletimizin başına bela edildi.

Bu arada MHP Lideri dışarı çıkınca yeniden bir Türk Birliği heyecanı doğdu.

Öyle ki Erciyes Ovasında milyonlar toplanıyor. Kadrolarının dağılıp başka partilere gitmiş olmasına rağmen MHP inanmış liderinin etrafında kısa zamanda toplanıp yakında yapılacak seçimde iktidarın ayak seslerini yankılanıyordu.

Buna karşı emperyalizm de rahat durmuyor, Türk Birliği yolundaki çalışmalara darbe üstüne darbe vuruyordu.

Nihayet Başbuğın hakka yürüyüşünden kısa bir zaman sonra Erciyesin ağırlığını üzerinde taşıyamayan yeni MHP bu kurultayları iptal ediyordu.

Bu heyecan ortadan kalkınca emperyalizm harekete geçti.Meydan boştu.istediği gibi at oynatıyordu.

Bugün, bu heyecanı, uykuda bekleyen devleri uyandıracak liderini bulduğu anda, Türk Birliğine gidecek yol açılacaktır.

Böylece Hem Atatürk'ün rüyası gerçekleşecek hemde Başbuğ mezarında rahat uyuyacaktır.

Bu Yüce Türk Milletinin kurtuluş reçetesidir.

Ne Mutlu Türküm Diyene

YİRMİ ÜÇ NİSAN

YİRMİ ÜÇ NİSAN
Yusuf Yılmaz

Birkaç gün sonra Türklüğün en büyük bayramlarından biri olan YİRMİ ÜÇ NİSAN ÇOCUK VE EGEMENLİK BAYRAMI' nı kutlayacağız.

Öğretmenim Sait Faizi'n ruhu yüreğimde canlandı bu sabah:

"Haydiğin çocuklar Herkes Atatürk'le ilgili bir şiir ezberlesin.

En iyi okuyana bir armağanım olacak.

Yarışmalar olacak.

Bakalım en güzel kim yazacak?"

Allah'ım o ne büyük bir heyecandı.

Çocuk ruhum canlandı bu sabah yine.

Nasıl canlanmasın ki:

Büyük bedeller ödeyerek geldik bu günlere.

Halkın kendi kendisini idare etmesi, kendisini yakından ilgilendiren kararlara katılması, insanın insanına kulluğu yerine, Yüce Allah'a kulluğuna adımlarının atıldığı tarih yirmi üç nisan.

Türk insanının yapısına en uygun yeni harflerle medeniyetin önünün açıldığı tarih.

Türklük bilincinin yüreklere kazındığı tarih.

Kadınların, Avrupa'da bir meta gibi görüldüğü tarihte, insan haklarının , özgür düşüncenin , eşitliğin ,seçme seçilme hakkının elzem olduğu yıllar.

"Siz yerde sürünmeye değil omuzlar üstüne yükselmeye laiksiniz" denildiği günler.

Sömürü düzenine son verilip denetimin halka bırakıldığı günler.

Topyekun kalkınma seferberliğinin başladığı günler.

Hürriyetin maviliğinde sevincinden kuşların bile kanat çırpıtığı günler.

Karanlığın aydınlığa döndüğü günler.

Al bayrağımızın bütün Türk beldelerinde nazlı nazlı dalgalandığı günler.

Ekinlerin bakir topraklarda bereketi beklediği günler,

Çocuklarımızın yeni ufuklara, yeni ülkelere gözünü açacağı günler.

Tek bayraklı, tek vatanlı, tek eşli günlerin kuruldu günler.

Ve Türklüğün kalbinin attığı yer TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİNİN kurulduğu ve çocuklara armağan edilerek her yıl yirmi üç nisanda kutlandığı gün!

Nasıl sevinmeyelim?

Değerli öğretmenim Sait Faiz, sınıfın kapısını açar:

"Günaydın çocuklar.

Yirmi üç nisanla ilgili şiirlerinizi okuyun.

Hepsi de bir birinden güzel olmuş."

Elinde keman ile bizlere müzik ziyafeti verdiği o yirmi üç nisan bayramlarını hiç unutamıyorum.

Nur içinde uyusun.

Bu sabah kendimi daha zinde daha mutlu hissediyorum.

Herhalde hocamın ruhu kalbimde geziyor.

Yirmi üç nisan perşembe günü akşam saat dokuzda evimin balkonundan bütün ailece İstiklal Marşını daha gür bir şekilde okuyacağız.

Kutlu olsun.

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE.

MELEKLER VE ŐEYATANLAR

MELEKLER VE ŐEYATANLAR
Yusuf Yılmaz

Yoksa dŐnyayı Őeytanlar mı yŐnetiyor?

Duruma bakılırsa evet.

Peki dŐnyayı Őeytanlar yŐnetirken melekler ne iş yapılıyor.

Onlar Őeytanların azametinden korkup ya bir yerlere saklanıyorlar, yada kaçıyorlar.

Eğer Öyle değilse, nedir bu başımıza gelenler ve nerede bu melekler?

Őeytan Öyle bir Şey ki hemen bulunduğu Őeklin kabını alıyor. Ya beynimizin bir köşesinde algılanmıŐ odasında oturmuş avını kolluyor,yada yeni yolculuklara hazırlanıyor, yeni Őlkeler fethetmek Őzere.

Meleğin ise eli kolu bağlı. Bir gŐn kendini Şeytanın Şerrinden kurtarsa kar ettim sanıyor.

Őeytan bŐyŐk dŐŐŐnŐrken, melek uyuŐuk uyuŐuk oturuyor.

Eğer işlerin doğru dŐzgŐn gitmesini istiyorsak elbette meleklerin yanında yer alacağız.

Ve o melekler de Őeytandan daha cesaretli daha korkusuz olmak mecburiyetinde olmalılar.

Daha akıllı olmak mecburiyetinde olmalılar.

Bunu yaparken meleklerin ilk yapacağı iş korkuyu yenmesidir.

BŐtŐn kahramanlar meleklerden ŐeçilmiŐtir.

Hepsi de ŐlŐmŐ göze almıŐlardır.

KŐrŐat, kırk kiŐiyle Çin sarayını basmıŐ.

Ulubatlı Hasan yediği onlarca oka rağmen elindeki bayrağı bırakmamıŐ.

Seyit OnbaŐı iki yŐz altmış kilo mermiyi topun namlusuna sŐrŐp İngiliz donanmasını batırmıŐ.

O çocuk gizlice Yunan karargahına girerek silah deposunu havaya uęurmuŐ,

Tarlasını elinden almak isteyen Ağayı vurup cehenneme yollamıŐ.

Tarih kitapları bu ve buna benzeyen kahramanlık hikayeleriyle doludur.

Toplum bu gibi melekler sayesinde Őeytanların kŐtŐlŐklerinden korunmasını bilmiŐtir.

BugŐn iÇimiz zor.

Őeytan her yerde ve gittikçe dŐnyayı istila ediyor.

Melekler az.

BÖyle giderse mazlum insanlar daha da ezilecekler.

Bu kŐtŐ duruma seyirci kalınamaz.

Önce iyi niyetli insanlar bir araya gelmeli bŐyŐk bir göç oluŐturmalı.

Yapılan haksız, hukuksuz işlere karşı durmalı.

Toplumun içindeki meleklerden yeni kahramanlar ortaya çıkmalı.

Mesela, bu virŐs veya benzer Őeytanlara karşı oturup evde durmayla olmaz.

Onları yenecek başka bir yol bulmak gerek.

Bilim yapmak isteyen insanların ŐnŐ açılmalı. İŞin erbabı iş başına getirilmeli.

BÖyle boynu bŐkŐp bekleyip duramayız.

Bir Şeyler yapalım.

Őeytanları yeneelim.

MEMLEKETİMİ ÖZLEDİM

MEMLEKETİMİ ÖZLEDİM

Yusuf Yılmaz

Memleketimin hareketli havasını özledim.

Rüyamın içinde rüya gibi.

Narın içinde nar gibi.

Memleket içinde memleket gibi bir şey...

Ben buraların adamı değilim.

Kapana tutulmuş bir kuş gibi hissediyorum kendimi.

Yüreğim çağlıyor.

Mavinin içine kanatlarım acıyor.

Ben böyle oturup durmaya alışkın değilim.

Sis dağının esintisi beni bekliyor.

Pembe kanatlı kelebeklerin çiçeklere dokunuşu gibi, annemin saçlarımı okşamasını özledim.

Onun için memlekete gitmem gerek.

Can kardeşim koyda sıcak kumların üzerine uzanmış beni bekliyor.

Denizin içinde yapılan duaların nasıl kabul olacağını öğretiyor bana.

Deniz, ah bu deniz!

Akşam üzeri, üzerimize ipekten bir yorgan gibi örtündüğünüz deniz.

Hatıraları, sohbetlerde demlendirdiğimiz deniz.

Dertlerimizi tek tek çakıl taşlarının arasına gömdüğümüz deniz.

Güneşin, denizin tuzlu suyunu, tenimizde ısıtıp ısıtıp, sonra tekrar denize dalmanın verdiği keyifli o günleri hatırlıyorum.

Kim bilir biz nerede olacağız o zaman?

Aklıma geldikçe memleket özlemim dahada artıyor.

Rüya gibi gelir geçer gözünün önünden:

Yeşil çay bahçelerinde yapılan hoş sohbetler.

Yayla yolunda yük taşıyan çilekeş anneler.

Durakta araba bekleyen emekliler.

Pazar yerinde marul, pırasa vs satan köylü kadınlar.

Sabah seni uyandıran kepenk sesleri.

Başı boş gezen köpekler.

Birde Trabzon maçını seyretmek için saatler öncesinden yapılan hazırlıklar.

"Goll" diye yeri göğü inleyen, uyuyan bebeleri uyandıran sesler.

Eh, nede olmasa doğup büyüdüğüm yerler.

Ekmeğini yediğim, suyunu içtiğim yerler.

Selamı bir hoş, şakası tatlı, ikramı bol, candan insanlar.

Ağlarsan üzülen, gülersem sevinen dostlar.

Buralarda, başına bir hal gelse, ta ötelerde can dostlarıma ulaşmak zor ama, memleketimde "oy" desem, en azından on kişi üşüşür başıma!

Memleketimi nasıl özlememeyim.

BUGÜN CUMARTESİ

BUGÜN CUMARTESİ

Yusuf Yılmaz

Hiç bir şey öğretemedi,
bu "virüs" kadar, bize,
özgürlüğün ne demek olduğunu...

Deccal diyorlar,
işte geldi deccal!

Bugün cumartesi, günlerin kırılı.
Hafta sonu herkes bir yerlere hazırlanıyor.
Ben de alıp başımı gideceğim bir yerlere.

Aaa, o da ne "virüs"

-Dur gidemezsin,
gir odana.

Adamın biri Nasrettin Hoca'ya uğramış...

Sıkıntılı olduğu her halinden belli ya anlatmaya başlamış...

-Hocam ne olur derdime bir çare bul. Evim çok dar. Dört çocuk bir hatun, tek göz odaya sığamıyoruz. Bunaldık vallahi...

Hoca dinledikten sonra "Hallederiz, sen merak etme" demiş.

Sonra da ona şu tavsiyede bulunmuş:

-Sen bu akşam keçiyi de odaya al.

Adam şaşkın... Lakin Hoca'nın tavsiyesini tutmazsa olmaz.

Akşamleyin hanım ve çocukların şaşkın bakışları arasında keçiyi odaya almış.

Ertesi sabah olur mu?

Olmuş... Adam telâşla hocanın kapısını çalmış

Ve:

-Hocam, biz altı kişi bir odaya sığamazken bir de keçiyi aldık. Sabahı zor ettik.

Hoca pamuk sakalını sıvazladıktan sonra şöyle demiş:

-Bu akşam eşeği de odaya al!

Zavallı adam, söylenerek eve gitmiş. Akşam olunca eşeği de odaya almış.

Ertesi sabah, alacakaranlıkta hocanın kapısına dayanmış...

-Hocam bittik biz. Odada dönecek yer kalmadı.

Hoca yine sakin:

-Bu akşam da ineği odaya al ve iki gün sonra gel.

Adam çıldırmış... Lakin Hoca, "Git hadi sözümü tut" diyerek göndermiş adamı...

İki gün sonra adam bitkin bir halde hocaya koşmuş:

-Hocam perişan olduk! Çoluk çocuk uykusuz kaldık.

Nasrettin Hoca, "Git şimdi, içeriye aldığın hayvanları dışarıya çıkar" demiş...

Adam sevinçle eve koşmuş.

Hayvanları dışarıya çıkarmış.

Ardından tekrar hocaya gelmiş:

-Hocam kusura bakma, benim oda saraymış da haberim yokmuş. Sayende öğrendim. Allah senden razı olsun!

Bizim oda ne kadar genişmiş de fark edemedim.

Bugün cumartesi.

Balkona çıktım.

Hava güzel, manzara ne harikaymış!

ORUÇ

ORUÇ

Yusuf Yılmaz

Biz insanlar ana rahminden ölene kadar çok şeyle birlikte yaşarız. Ben bunlardan üçünün oruçla olan bağlantısı üzerinde durmak isterim.

Beyin,mide ve duygularımız.

Ramazan ayı boyunca, beynimiz diğer organlarımızdan farklı olarak tam kapasiteyle çalışmaktadır. Bunun nedeni, vücudumuzdaki organların Ramazan Ayında beyne daha az uyarı göndermesidir. Vücuda giren besinlerin azalması ve vücudun uzun bir süre boyunca aynı saatlerde yemek yemeye alışması, beyni rahatlatmaktadır.Oruç, beyinde yeni kök hücrelerin oluşmasını destekler ve bu işleve yardımcı olacak kimyasalların salgılanmasını sağlar.

Oruç, mide ve bağırsakların daha sağlıklı olmasını sağlıyor, mide asidini düzenliyor

.Mide aç kalınca bazı zararlı bakteriler mide asidin salgılanmasıyla daha kolay yok ediliyor.

Boşaltım sisteminin dinlenip kendini toparlamasına destek oluyor.

Kandaki kolesterol seviyesi düştüğü için damarlar çok daha sağlıklı bir hale geliyor.

Bütün bunların yanında duygularımıza da oruç tutmayı öğretmeliyiz.

Mademki toplumda iyi ilişkiler kurarak mutlu olmak istiyoruz. O zaman ağızımızdan çıkan sözlere dikkat edeceğiz.

Duygularımıza tutturduğumuz oruç aynı zamanda sabretmeyi öğreten bir öğretmen gibidir.

Kırıcı olmayı ortadan kaldırır.

Nezaketi, hoşgörüyü,yardımlaşmayı, merhameti öğretir.

Şevkatli olunca da suç oranı azalır.

Bu bizi stresli, üzüntülü ve kederli olmaktan korur.

UYANIK OLMAK

UYANIK OLMAK

Yusuf Yılmaz

Son zamanlarda Ulu Peygamberimiz, Yüce Kuran , Türklük ve Atatürk olmak üzere, bütün milli ve manevi değerlerimize karşı alçakça saldırılar büyük bir hızla devam etmektedir.

Bu faaliyetler daha çok sosyal medya üzerinden yapılmakta, akla hayale gelmedik, aslı astarı olmayan uydurma bilgilerle, propaganda bombardımanıya Türkiye'miz hedef alınmaktadır.

Amaçları içimize fitne fesat sokarak birliğimizi bozmak, korku yaratmak, bizi, aciz , işe yaramaz, akılsız göstermek ve itibarsızlaştırmak, sonra da, hain emellerine alet etmek istiyorlar.

Maalesef ki maalesef, bizim insanlarımızın içinde bile ister istemez bu değerlerimize karşı bir soğuma, yabancı ülkelerin kültürüne bir hayranlık belirtileri görülmektedir. Bu durum biz vatanseverleri üzmektedir.

Buna karşı yapılan müdahaleler yetersiz kalmaktadır.

Karınca- kaderince, değerli ilim irfan sahibi, milliyetçi-vatansever arkadaşlarımız bu saldırılar karşısında sosyal medyada daha uyanık, daha bilgili, ikna edici bir şekilde karşı koyarlarsa, bu zihin bulanıklığından bilhassa gençlerimizi ve insanlarımızı kurtarmak mümkündür.

Bu düşmanlar, öyle bir çalışıyor ki, akla hayale gelmedik kılıklara giriyorlar. Genellikle din adamı kılığında bunu yapıyorlar. İslam ile Türklüğü çelişkili duruma düşürmek istiyorlar. Değerli tarihi şahsiyetleri karşı karşıya getirerek çarpıştırıyorlar. Bunu öyle ustaca yapıyorlar ki şaşdırmamak elde değil.

Her şeyi kullanıyorlar.

Mesela, bu "virüs" üzerine bir din adamı konuşma yapıyor:

"Bu Allah'ın gazabıdır. En çok da Müslüman ülkeler kırılacaktır. İstanbul'u terk edin köylerinize gidin" diyor.

Bu, "buraları terk edin ecnebilere bırakın" manasına geliyor.

Adamlar nereden ne çıkarıyor. Amaçları bizi Anadolu'ya sıkıştırmak.

Bu gibi faaliyetlere karşı uyanık olmalıyız.

Bir ve beraberlik içinde olmalıyız.

Milli ve manevi değerlerimizi korumalıyız.

Bu değerlerimize karşı yapılan saldırılar karşısında bilhassa sosyal medyada akıllı, bilgili mesajlar vermeliyiz.

Milli kuruluşlara destek olmalı onları yaşatmalıyız.

Türklük bizim yaradılış gayemizdir. Ona bir zarar gelirse perişan oluruz.

Tarihte yapılan savaşların bir çoğu Türklük üzerinedir.

Bu konuda Türk Ocaklarına büyük vazifeler düşmektedir.

Değerli şahsiyetler bu ocaktan yetişmişler ve Türklüğün kurtuluşunda önder olmuşlardır.

Başta Atatürk olmak üzere.

Türkiye'de ve dünyada bu ocakların sayısının artması dileği ile... hoşça kalınız.

ANNELER GÜNÜ VE ÖZGÜRLÜK

ANNELER GÜNÜ VE ÖZGÜRLÜK

Yusuf Yılmaz

Bu iki kelime bir birine o kadar çok yakışıyor ki, sanki bir birine kavuşan iki sevgili gibi.

İki ay aradan sonra ilk defa dışarı çıkmanın heyecanı içindeyim.

Her şeye rağmen tebessüm eden bir şehit anasını düşünün.

Bir anda olsa, evladının, bir demet çiçekle ona doğru geldiğini ve ellerini öperek "anneler günün kutlu olsun" dediğini, ona sarıldığını hayal edin!

Bugün biz "altmış beş yaş" üzeri, hayatın çilesini çekmiş birisi olarak, biraz sonra özgürlüğün ellerinden öpmeye gideceğiz.

Özgürlüğe tebessüm edeceğiz.

Hayatın kıymetini, serbest dolaşmayı, hürriyetin maviliğine doğru bakarak "Allah'ım sana şükürler olsun " demeyi hak ettik.

Özgürlüğü annemizle bir ettik.

Ama bu arada aramızda dolaşan virüsten de kendimizi korumak şartıyla.

Bu gün aynı zamanda anneler günü.

Kimimizin annesi rahmetli olmuş, kimizi hasta yatağında, kimisi torunu seviyor, kimiside yaşlı gözlerle evladının yolunu gözlüyor.

Fakat onların gülümsemesi var ya, hiç bir şeye benzemez.

- Özgürlüğü tarif eder misin?

-Bir annenin gülümsemesidir.

Veya "Bir çiçeğin açması, sabah güneşinin doğmasıdır" diye de tarif edebiliriz.

Düşünün; Kara Fatmayı, beşikte bebeğini sırtına alarak, mavzeriyle cepheye koşmasını!

Elifin kağıya koşulmasını!

Nezahat on başşığı, Şerife bacıyı, Kastamonulu Halime Çavuşu, Göreleli Makbuleyi, Çete Emir Ayşeyi, Tayyar Rahmiye'yi...

Halide Edip'in tarihi Sultanahmet konuşmasını ve daha nicelerini düşünün.

Hürriyet güneşinin annesi Zübeyde hanımı düşünün!

Şayet bir işe anne eli değmişse sakın korkma.

Bugün gülümsüyorsak hep onların sayesinde.

Çünkü hayat gülümsemektir.

Biraz sonra "hürriyet annenin" ellerinden öpmeye gideceğim.

Anneler gününüz kutlu olsun.

Yaşasın özgürlük!

Yaşasın annelerimiz!

Rahmanı Rahmana kavuşan analarımızın ruhları şad olsun.

DEĞERLENDİRME (Öğretmenlik Anıları- Serhat Işık)

DEĞERLENDİRME (Öğretmenlik Anıları-Serhat Işık)

Ben de Çayelinde dört yıl kaldım. Çok güzel hatıralarım var hafızamda. Daima gönlümde kalacaktır.

Serhat Işık öğretmenimin "Öğretmenlik Anıları" isimli kitabı daha çok Çayelinde vazife yaptığı için olayların büyük bölümünü buralara ayırmış. Bu ramazan akşamında bu kitap ilgimi çekti. Bir solukta okudum. Elimden bırakamadım. Duru ve akıcı uslubu, beni, "bir nehre salmış ve suyunun akışına bırakmıştı" adeta.

Ama bu böyle kalamaz. Yeni eserlerini okumak isteriz.

Onu, Beşikdüzü Öğretmen Okulundan tanıyorum. Görev yaptığı okulda onu ziyarete gitmişim. Öğretmenler odasında kısa ve hoş bir sohbetimiz oldu. Gururlandım. Hiç unutamadığım bir anı olarak hafızamda yer etti.

Çok değerli eşi Nevzat Işık Bey, alçakgönüllü, mütevazı tam bir beyefendi. Sahilde balık tutardı çoğu zaman.

Bakıyorum da bu Beşikdüzü Öğretmen Okulundan mezun olanlar her gittikleri yerde çok başarılı oluyorlar.

İyi haberleri bize ayrı bir gurur veriyor.

Kimbilir daha nice değerlerimiz, güzel Türkiyemizin köşelerinde, hangi başarılarla imza atıyorlar? Onların yetiştirdiği nesile güveniyorum. Aldıkları eğitim ürününü.

Serhat Işık Öğretmenimi yazdığı "Öğretmenlik Anıları" kitabından dolayı tekrar kutluyorum.

Yeni kitabını bekliyorum.

BAYRAM SABALARI

BAYRAM SABAHLARI
Yusuf Yılmaz

Bayram sabahları;
Bir can bir çiçeği bekler.
Açılır gönül kapıları,
Unutulur dargınlıklar,
Yıkanır gül suyunda ruhlar,
Uzatılır mübarek eller, öpülür.
O sabah,
En çokta çocuklar sevinir.
Eller cebe gidilir.
Yeni bir heyecan,
Yeni bir umuttur.
En güzel elbiseler giyilir.
Bir düğün gibidir,
Bayram sabahları...

Fakat bu bayram sabahı hüznle uyandık.
Sokaklarda kimsecikler yoktu.
Camiden sela sesleri ağlamaklıydı.
Anemiz, babamız uzaklardadı.
Yanımızda olsa bile bir birimize sarılamıyorduk.
Sanki bütün millet,
harpten çıkmış gibiydi.

Tabi bu günler böyle devam edemez.
Her karanlığın sonunda tan ağaracak ve sabah olacaktır.
Yine en güzel elbiseler giyilecek,
abdestler alınıp camiye gidilecektir.
Hep bir ağızdan tekbirler getirilecek yürekler "Allahu Ekberle" bütünleşecektir.
Dedeler sıraya girecek, eller öpülüp dualar edilecektir.
Çocuklar neşeyle bayram haçlıklarını alacaklar.
Anneler ah anneler!
Mezar başında anneler!
Buğulu gözlerle mezar taşına ellerini dayayıp,
yavrularına dua edeceklerdir.
Bu gün en çokta onların günüdür.
Şehitlerin vuslat günüdür.
Nur içinde uyusunlar.
Onlar olmazsa biz bayram yapamazdık.
Hüznle karışık bayramlarımızın hep sevince dönüşmesini Yüce Mevla'dan niyaz ediyorum. Amin.

BOZKURT ATATÜRK

BOZKURT ATATÜRK

Yusuf Yılmaz

Atatürk'e Bozkurt boşuna söylenmemiştir.

Bugün bakıyorum da, sembollerin dünya üzerinde ne gibi etkileri var diye araştırdığımda hayretler içinde kalıyorum. Dünyada binlerce sembol var.

Mesela doların üzerindeki sembollere bir bakalım:

"Piramit'in üstündeki göz, All-Seeing Eye diye bilinen her şeyi gören göz, yani Eye of Horus, yani Horus'un Gözü'dür. Bu sembolün masonlarca kullanıldığı bilinmektedir. Aynı zamanda bu İlluminati denen gizli örgütün sembolü olmuştur. Her şeyi gören göz bir anlamda yapılan her şeyin tek bir yerden kontrol edilmesi, dünyanın tek bir yerden yönetilmesi anlamına gelmektedir."

Peki bizim millet olarak bu sömürü sembolüne karşı çıkacak, sembole sembolle cevap verecek bozkurttan başka neyimiz var?

Bozkurt sembolü Atatürkünde düşündüğü gibi:

"Mustafa Kemal ATATÜRK milletimizle BOZKURT arasında vazgeçilmez bir ilişkinin bulunduğunu yakın tarihimizde ilk hisseden kişidir. Daha Cumhuriyetimizin kuruluş hazırlıklarının yapıldığı 1921 – 1922 yıllarında bile TBMM hükümeti bastırdığı ilk damga pullarına BOZKURT resmini koymakla onu milli sembol kabul ettiğini ve kurulacak devletle ilgili net bir mesaj vermiştir. Bu mesaj çalışmaların milli bir çerçevede yürütüleceği, temelinde de Türk Kültürünün zengin kaynakları bulunacağını mesajdır.

Cumhuriyet kurulduktan sonra bizzat ATATÜRK'ÜN delaletiyle birçok cumhuriyet kurum ve eserlerine BOZKURT ismi verilmiştir. Mesela Cumhuriyetimizin ilk yolcu gemisine BOZKURT adı verildiğini geçen haftaki yazımda anlatmıştım. Bunun yanında 1927 yılında bastırılan cumhuriyetimizin ilk kâğıt paralarından 5 ve 10 liralıklar üzerinde BOZKURT resmi kullanılmıştır. Merhum Fuat Köprülü'nün ATATÜRK'ÜN emriyle kurduğu TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜNÜN sembolü meşale tutan bir BOZKURTTUR. O dönem Türk aydınının gerçek yuvası olan TÜRK OCAKLARININ ve üniversite gençliğinin yegâne kuruluşu olan MTTB'nin sembolü BOZKURT'TUR. Yine dünya genelinde faaliyet gösteren izci kuruluşunun ilkökul versiyonunun adına bizzat ATATÜRK tarafından YAVRUKURT adı verilmiş, KURT başı da onlara sembol olarak kabul edilmiştir. Ayrıca devlet okullarında okuyan bütün orta öğretim öğrencilerinin şapkalarında BOZKURT sembolü bulunması da karara bağlanmıştır. 1935 yılında Tekel tarafından BOZKURT adlı bir sigara piyasaya sürülmüş, sigara paketinin üzerine özenle BOZKURT başı yerleştirilmiştir. İstiklâl savaşı ve Türk zaferinin anısına Ankara Ulus Meydanında yapılan heykelin kaidesi de özellikle BOZKURT başları üzerinde yükselmektedir. Cumhuriyetimizin ilk milli petrol şirketi olan Petrol Ofisinin de arması yine BOZKURT'TUR. Bu durum ATATÜRK'ÜN ölümüne kadar sürmüştür. Bu tarihten sonra 1950 yıllarına kadar devlet kadrolarına hâkim olan sol ve Marksist düşünce yanlıları BOZKURT'LA mücadeleyi esas almışlar, ATATÜRKÇÜLÜK adına ATATÜRK'ÜN BOZKURT'LU bütün mirasına savaş açmışlar, kullanılan BOZKURT sembollerini yok etmişlerdir. 1950 – 1960 yılları arasında iktidar olan sağ liberal (Demokrat Parti Hükümetleri) hükümetler de BOZKURT gibi milli sembollere pek itibar etmemişler ve kullanmamışlardır.

O günler de yine devletimiz BOZKURT gibi milli sembollere sahip çıkmış, devlet kurumlarının tanıtıcı armalarında bu semboller yaşamaya devam etmektedir. Bazı resmi kurumlarda ise BOZKURT'A geri dönüşler iftiharla görülmektedir. Mesela 1988 yılında Yunan savaş uçaklarının Güney Kıbrıs'a gitmesi üzerine bizim savaş uçaklarımız da misilleme yaparak KKTC'nin Geçit Kale askeri havaalanına inmiştir. Buraya giden hava filosunun adı ANADOLU KURLARI adını taşıyor, uçakların kuyruk kesiminde de BOZKURT başları bulunuyordu. Ayrıca uçakları kullanan pilotların kollarında da BOZKURT amblemi yer alıyordu. Deniz kuvvetlerimizin geleneksel olarak Ege Denizinde her yıl yaptıkları tatbikatlara DENİZ KURDU 1 ve 2 adının verildiğini bütün dünya kamuoyu bilmektedir. Meselâ Özel Harp Dairesi sancağının BOZKURT olduğunu çoğumuz bilmeyiz. Yine Edirne Uzunköprü alay sancağında BOZKURT olduğunu bilmediğimiz gibi. Bununla birlikte Kıbrıslı soydaşlarımızı Rum katliamından kurtarmak ve KKTC'yi kurmak için kurulan TÜRK MUKAVEMET TEŞKİLATININ sembolü de BOZKURT'TUR. Bütün bunlardan daha önemli olarak 1969 dan beri Anadolu'da gerçekleşmiş bir gençlik ihtilali bulunmaktadır."

Büyük Atatürk'ün bu kadar önem verdiği bozkurt sembolü emperyal sembollere karşı kullanılacak en etkili silahtır. Türk dünyası ortak para birimine geçmeli bir tarafında en büyük Türk olarak Atatürk, öbür yüzünde Bozkurt sembolü olmalıdır.

Yoksa, tek dünya düzeninin düzenlemeye çalıştığı sömürgecinin köleleri olmak durumuyla karşı karşıya kalabiliriz. Bizleri virüsle korkutup aşı yoluyla derimizin altına çips takarak ve beynimize girerek bütün insanlığı dijital köle durumuna sokmak isteyen uluslararası sermaye şirketlerine teslim oluruz.

Bu konuda değerli eleştirmen gazeteci Abdullah Çiftçi'nin uyarılarına kulak veriniz.

Dünyayı değiştirmeye gücümüz olmayabilir. Yarın ne olacağı belli olmaz. O günlere hazırlıksız yakalanmayalım.

Bu tehlikelere karşı yine en iyi rehberimiz Büyük Atatürktür.

Tanrı Türkü Korusun ve Yüceltsin.

27 MAYIS

27 MAYIS

Yusuf Yılmaz

Aradan atmış bir yıl geçmesine rağmen yirmi yedi mayıs altmış ihtilali hala doğru dürüst bu halka anlatılmış değil. Ama siyasiler zor durumda kaldıkları zamanlarda hemen menderes ipine sarılıyorlar.

Bu yüzden çaktırmadan da hep Alparslan Türkeş'e vuruyorlar.

Kaç defa söyledi.

- Amacım idamları engellemektir. Bunun için Yeni Delhi'den mektup yazdım.

"Orgeneralim, Size asla yazmak niyetinde değildim. Size asla yazmak niyetinde değildim. Fakat bugün memleketin yüksek menfaatleri bakımından bazı hususların dikkatinize sunulması zaruri oldu.

Şöyle ki: Yüksek Adalet Divanı birkaç güne kadar eski iktidar mensupları hakkında hüküm verecektir. Adaletin hükmüne müdahale etmemek ve daima hürmetkâr bulunmak şarttır. Ancak hükümlerin infazı, yurttan mevcut durumun göz önüne getirilince ayrıca incelenmeye değer görülmüştür.

a) İdam cezalarının infazı, 13 Kasım'dan beri atılan çok hatalı adımlar dolayısıyla memlekette meydana gelmiş olan huzursuzluğu daha çok arttıracaktır.

b) Ölüm cezalarının infazı, yurtdışında ve milletimiz ve devletimiz aleyhinde tepkilere yol açacaktır.

c) Ölüm cezalarının infazı hâlinde, milletimizi bölen kin ve garez duyguları şiddetlenecek ve 27 Mayıs'ın amacı olan millî birlik ruhunun geliştirilmesi güçleşecektir.

ç) Yukarıda sıralanan mahzurlarına karşılık, cezaların infazı ile memlekete sağlanacak hiçbir fayda yoktur. Esasen siyasî suçlardan dolayı ölüm cezaları verilmesi, bugünün insanlık duygularına uymamaktadır.

On dörtlüler olarak sürgüne gönderildiler. Eğer gönderilmesiydiler Menders ve arkadaşları idam edilmeyecekti.

Sadece bu değil ortalık sakinleştikten sonra en kısa zamanda tekrar demokrasiye dönülmesi için mücadele etti.

Ama ihtilalin bütün günahlarını Alparslan Türkeş'e yüklediler

Her seçim döneminde ısıtıp ısıtıp milletin önüne koydular.

Sevgili Milletim de he defasında bu oyuna geldi.

Şimdi yine aynı yapıyor.

Artık kabak tatı verdi.

Bilmiyorum şu anda Başbuğ Türkeş'in mirasını yiyenler bu duruma ne diyeceklerdir.

Yirmi yedi mayısta -Yassıada Deokrasi Parkı- açılışında Aparslan Türke'se yapılan haksız ithamlar karşısında ne gibi tavır sergileyecekler. Göreceğiz.

NEDEN

NEDEN

Ben demokrat bir aile geleneğinden gelen bir vatandaşım.

Zamanımızın çoğu,başta dedem, babam ve yakın çevrem hep Menderes ve onun asılmasına sebep olan söylemleriyle geçti.

Bu algı yönetimleriyle iktidar oldular.

İyi işleri hep bunlar yaptı yanlış işleri ise iktidarda olmamasına rağmen hep muhalefet yaptı!

Darbeler, ihtilaller tabi ki yanlış ama bunun kaymağını da hep o iktidarlar yemedi mi?

Şimdi gelelim Menderes'e. Meseleye tarafsız bir gözle bakalım.

Kılıçtaroğlu ve Meral Akşener, Menderesin idamına,en az Erdoğan ve Bahçeli kadar üzölmüşlerdir. Neden Yasıadaya, açılışa çağrılmadılar?

Peki tarihe de şunu soralım?

Birisi birisine hakaret etse hep hakaret edeni yuhlarınız değil mi?

Neden, niçin, hakaret ediyor diye sorarız!

Menderes idam edildi.

Niçin edildi, kim kışkırtı, bu oyuna nasıl gelindi?

Bunları sorgulamak gerekmez mi?

Adam hala Türkeş diyor.(Amacı sükuneti sağlayıp tekrar demokrasiye dönölsün- olmadı- ABD'nin dediğini yapmadığı için- ABD nin büyük elçiliğinin yerini TBMM den uzaklaştırdığı için- on dörtlöler olarak etkisiz hale getirilip sürgüne gönderildiler-Oradan mektup yazdı menderes asılmasını diye)

Madem o kadar seviyordunuz Menderesi niye ayaklan madınız?

Yatağınızda rahat rahat uyuyordunuz. Keyfinizi bozmadınız. Şimdi konuşuyorsunuz!

Menderes birazda bu halkın uyuşukluğu yüzünden idama götüröldü.

Kendi hataları büyüktü:

Acaba, ben orduyu teğmenlerle idare ederim dedi mi?

Mahkemelerin yerine Tahkikat komisyonları kurarak muhalefeti sorgusuz sualsiz yargılamak mı istedi?

Gençlere dönerek "siz isterseniz hilafeti de geri getirebilirsiniz" dedi mi?

Üniversite hocalarına" kara cübbeliler" dedi mi?

Bütçe savruldu,lüzumsuz, plansız, programsız yatırımlarla hazine tam takır hale geldi mi? -Zaten borç alıyorsun geri ödeyemiyorsun-

Vatan cephesi kurularak milleti bölündü mü?

Uluslar arası ilişkilerde dengeyi bozup Rusya'ya göz mü kırptı?

Başka bir sürü sorular var.

Bu durumda, zaten sana yıllardan beri bilenenlere fırsat vermiyor musun?

Gelin bana darbe yapın manasına gelmiyor mu?

Madem demokrasiyi istiyordun, bütün bunlara karşı çözüm seçim idi idiyse,

neden seçime gitmedin?

Menderes intihar etmiştir.

Güzel ölkemizin güzel yılları hep bu tartışmalarla heba olmuş gitmiştir.

Neden oturup da meseleleri iyilikce konuşup halletmiyoruz.

Neden farklılıklara saygı göstermiyoruz.

Neden?

İSTANBUL'UN FETHİ VE KURTULUŞU

İSTANBUL'UN FETHİ VE KURTULUŞU.

Yusuf Yılmaz

İstanbul 29 Mayıs 1453 tarihinde fethedilmiştir ama 5 Ekim 1923 de kurtarılmıştır.

İki tarihte bizim için ayrı ayrı önemlidir.

Kutlama yaparken yarım yapmayalım.

Tarihi bir bütün olarak ele alalım ve ona göre değerlendirelim.

Yıl 1919 . İngilizler Sultan Vahdettin davetiyle İstanbul'u işgal eder.

Bir gazeteci Babıali yokuşunu çıkarken bağıyordu, "Ayasofyaya çan takacaklarmış." Orandan geçen bir hamal da karşılık verir. " Taksınlar da görelim."

Cafer, Karaköy'de bir kahvede otururken pencereyi açar. Bakar ki İngiliz Donanması ,Sarayburnu'nu aşmış toplarını da Galata Kulesine dikmiş Haliç'e doğru geliyor. Gözleri kan çanağına döner "Ben size gösteririm." der . Kapıyı hızla örter ve kaybolur.

Sakarya zaferinden sonra İstanbul'u sessiz sedasız terk ettiler.

Terk etmezse ne olacaktı?

Aynen Yunanlıların Ege denizine dökülmeleri gibi boğazın sularında balıklara yem olurlardı.

İstanbul, tarih sürecinde ve bugünlerde de Anadolu ve Avrupa arasında bir köprü görevine sahiptir. Haberimizin devamında 6 Ekim İstanbul'un kurtuluşunun anlam ve önemine erişebilirsiniz.

Gazi Mustafa Kemal Paşa, Adana treninden inip Haydarpaşa rıhtımına ayak bastığında düşman gemilerinin zafer bayrakları açmış şekilde toplarını sağa sola çevirerek İstanbul limanına girdiklerini, gayri Türk azınlıkların da sevinç çığlıklarıyla karşı sahilleri çınlattığını görünce, "Geldikleri gibi giderler" demişti.

Kurtuluş Savaşı'nın zaferle bitmesinden sonra Refet (Bele) Bey komutasındaki bir Türk birliği İstanbul'a girdiyse de, işgali resmi olarak kaldıramadı.

18 Eylül 1923'de Batı Anadolu tamamen düşmanlardan temizlendi. Mudanya Ateşkes Antlaşması'yla İstanbul, Boğazlar Bölgesi ve Doğu Trakya kurtarıldı.

İmzalanan Lozan Barış Antlaşması gereğince de düşman askerleri altı hafta sonra İstanbul'dan ayrılacaklardı. 4 Ekim 1923 günü düzenlenen bir törenle Türk Bayrağı'nı selamlayarak şehirden ayrıldılar.

5 Ekim 1923'te şehrin Anadolu yakasına gelen Türk Ordusu, 6 Ekim 1923 günü coşkun bir bayram havası içinde, sevinç gözyaşları arasında ve çiçek yağmuru altında İstanbul'a girdi.

Böylece 5 yıl kan ağlayan güzel İstanbul kurtulmuş oldu.

Bugün 29 Mayıs . Kutlama yaparken dünü de iyi hatırlayalım.

Her iki tarihte kutlu olsun

DİN VE AYASOFYA

DİN ve AYASOFYA

Yusuf Yılmaz

Bir insan nasıl bakarken gözlerinin farkında değilse yaşadığımız İslam da aynı olmalıdır. Yani her gün her saniye nasıl nefes alıp veriyorsak din dediğimiz kutsalımızı da Cenabı Allah'ın emrettiği şekilde yaşamalıyız.

Bu konuda Cansız Hocanın kitabından bazı alıntılar yaptım.

"Din konusu istismara gelmez.

Müstahak olanlara haddini bildirmek gerek. Bildirmemek dinsizliktir.

Bu aynı zamanda cahilliktir.

Cahillik kültürsüzlüktür.Geri kafalılıktır.

Yüce Peygamberimizden sonra Emeviler binlerce hadis uydurdular .

Din kitabı görünümünde binlerce din aleyhtarı kitap var.

Mezhep,din konusunda ortaya konmuş yorumdur.Bir ekoldür.

İnanç şekille olmaz özde olur.

Tekbir siyasi amaçla kullanılamaz.

Hacca bir defa gidiniz.

Haç; ekonomik yeterlilik ve özgürlüktür. İslamcılarda ikisi de yok.

Örtülü emperyalist.

Maskeli sömürgeci köleleri.

Farz esastır.

Dünyanın dışında da hayat vardır.

Cehaletin olduğu yerde zulüm vardır.

Tarikat din üstünlüğünü keramet üstünlüğüne bıraktı.

Garp alemini alkol,bizimkileri ise tarikat mafetti.

Allah'ın vermediği görevi kul başkasına veremez.

Ahmet Haseki "tarikatsahteciliktir" diyor.

Din ile devlet karşı karşıya gelemez.

Paranın yükselttiği insan da ruh alçalır.

Kutsal kıyafet olmaz.

Dine cemaat gözüyle bakılmaz."

Daha bir çok konu var.

Ben doğdum doğalı Ayasofya İbadete açılacak.Hala açılacak.

Yahu kardeşim sen önce kendi mabedin olan "Kabeyi" Vahabilerin kaderine bırakmışsın. Önce orayı bir kurtar.

Mescidi Aksa bir avuç Yahudilerin işgali altında, orayı kurtar.

Herkesin kendi mabedi kutsaldır.

Saygı göstermek gerek.

Biz İslamı özde yaşayalım.

İstismara fırsat vermeyelim.

Biz Türküz.

En iyisi dinimizi Türkçe anlarız.

Yüce dinimiz İslamı Türkçe yaşamanın önünde hiç bir engel yoktur.

Biz İslamı Araplardan öğrenmedik.

Kaldı ki Yüce Peygamberimiz de Arap değildi. Hz İbrahim'in soyundan geliyordu. Sonradan Araplaşmış olması onun

Arap olması manasına gelmez.

Sevgi ve saygılarımla.

SU GİBİ AKAN ZAMAN

SU GİBİ AKAN ZAMAN
Yusuf Yılmaz

Zaman makinası içinde
mutluluk her zaman aranan
ve çoğu zaman ulaşılmayan bir şey.
Binlerce renk, suyun içinde,
binlerce element.
Manevi bir dünya aynı zamanda.
Sadece bir soru:
Su olmazsa?
Yaa !

Bir gün bu dünyayı terk edeceğimi bildiğim için
kefen paramı hep cebimde saklıyorum.
Ne olur ne olmaz.

Bu su, ne aziz şey.
Bunalınca içiyorsun, ferahlıyorsun.
Teneşire yatınca,
sen bir şey duymuyorsun ama
solgun bir gül gibi hazır bekliyorsun,
su sayesinde,
yeni dünyaya adımını atmak üzere.

Bu sabah ne yapsam?
Yatsam mı? Kalksam mı?
Bir küçük korona,
bütün hayatımızı bozdu.
Gerçi o gelmeden önce de
sinir bozucu öyle şeyler vardı ki
Koronoya can kurban!
Neyse ruhumuzu okşayan bir şeyler
Bulacağız elbet.

Her şey öyle iyi gider ki
birden bir şey olur,
ne olduğunu anlayamazsın.
Yüreğinin üzerine bir taş oturur,
değirmen taşı kadar.
Uğraşır durursun o taşı kaldırıp atmak için.
Ama o dönmeye devam eder.
Öğütür,un ufak eder bütün yaşamını.
Ne öldürür, ne öldürür.

Güzel bir uykunun adından,
bu sabah, hiç bir şey olmamış gibi uyandım.
Güzel bir kahvaltı,
sonra ver elini caddeler.
Arada sırada bu telefonları kapatmalı.
Duyu organlarımızın bir parçası adeta.
Dengemizi bozuyor.

Bir ses:
- "Seni arayıp duruyorum, cevap vermiyorsun"
Bu bile insanın moralini bozuyor.
Halbuki aldırılmazsan, katı yürekli olsan,
"boş ver" der geçersin.
Ama çok duygusalız.
Duygularımızı biraz,
-hayır- biraz olmaz, tam disiplin altına almalıyız.
Olur olmaz şeylere duygulanıp moralimizi bozmamalıyız.

Bu haberlerde bir defa da
bir hayırlı haber dinlesek.
Yahu Şu kameralarınızı-ı arada sırada
gökyüzüne çevirin.
Kargaların ötüşü bile ne tatlı gelir insana,
verdiğiniz bu haberlerin yanında.
Balkona çıkmak istemiyorum.
AŐağıdan yukarı
birisi, "Ağabey iki liran var mı?" diye bağırdığında,
içim mi parçalansın.
Yahut Şu kağıt toplayan
genç çocuklar nasıl tırmanıyorlar rampayı.
Neden bu pırlanta beyinler heder ediliyor.
Devlet onlara sahip çıksa, gelecek için yatırıma dönüŐtürölse,
aydınlık Türkiye'nin dinamik yapısına katkıda bulunsa,
ne olur?
Büyük Devletler bunu yapıyor.

Devamlı iyi zaman yoktur
Devamlı kötü zaman da yoktur.
Her zamanın içinde biraz iyi,
biraz da kötü zaman vardır.
Olaylara bağılı iyi ve kötü zamanlar...
İraden bu çetin yollarda -direksiyon da- Őoför vazifesi yapar.
Ama zamana bir Şey olmaz.
O : bizi kemirir, törpüler, adam eder.

Ama yine de ruhum kıpır kıpır.
Umudum hiç sönmedi.
Volkanlar patlıyor, ŐimŐekler çakıyor bazen,
hayal dünyamda...

HASAN BAYKAN ÖĞRETMENİM

HASAN BAYKAN ÖĞRETMENİM

Yusuf Yılmaz

Dayım İstanbul'dan gelmişti. Meydanda oturup çay içiyorduk. Yanımıza; kravatlı, gözleri derinlere bakan, hoş, babacan bir adam yanaştı. Dayım Abdülkadir Ayar - İzmit Milli Eğitim Müdürü- onu görünce ayağa kalktı . Ellerinden öptü. Geçmişini yad ettiler.

Konuşmalarından dayımın ilkokuldan öğretmeni olduğunu anladım.

Sonra onunla oturduk sohbet ettik.

Çok çalışkan, disiplinli olduğu her halinden belli oluyordu.

-Değerli öğretmenim bu karakter yapınızla senden iyi bir subay olurdu.

-Dünyaya yeniden gelsem yine öğretmen olurdu.

Sabah ezanıyla uyanıp, ayağına kara lastikleri giyip, Aksaklı köyünden çıkıp, yaya olarak her gün on kilometre yürüyerek, Ağaçlı köyüne varıp, çamurlu kara lastikleri çıkarıp, dolabına sakladığı yeni boyalı ayakkabıların giyip, andımızı söyleyerek öğrencilerinin karşısına çıkmak ancak öğretmenliğe vatan aşkıyla bağlı olanların işidir.

Çok sigara içiyordu ama öğrencilerinin yanında asla.

Dayımın ayağa kalkarak ellerinden öptüğü Hasan Baykan Hocam Hakka yürüdü.

Ben olsam o kara lastikleri hemen bulur, şayet varsa "öğretmenler müzesine" o kara lastikleri cemehanının içinde saklardım.

Siz hiç öğretmenler müzesi diye bir şey duydunuz mu?

Ben duymadım.

Memleketin mimarı, Eğitim ordusunun eşsiz kahramanları ! Cami kapısında size bir töreni çok görüyorlar. Kaldı ki size müze yapacaklar.

Bu toplum öğretmenine gerekli önemi verseydi , ona hak ettiği saygıyı gösterseydi ,ona maddi manevi destek olsaydı böyle mi olurdu?

Nur içinde uyu öğretmenim.

Mekanın cennet olsun.

Hakkın rahmetine kavuşan bütün öğretmenlerimi rahmetle, minnetle ,şükranla yad ediyorum.

İLKNUR YAVRUM

İLKNUR YAVRUM

Bunun için mi geldin bu kahpe dünyaya.Senin o gül kokulu bedenini kirletenler bulunmalı.

Karanlık eller iğreniyorum sizden.

Kurumuş yüreklere, donmuş vicdanlara yazıklar olsun.

Damarlarında şeref kalmamış,

Kan yerine zehir dolmuş,Kör gözlere, sağır kulaklara yazıklar olsun.

Şayet insanlık diye bir kavram var ise

ibreti alem için,

bin kere asılmalı, yakılmalı.

Külleri dahi bu topraklara bırakılmamalı.

Senin o,

yüreğimize vuran tekmelerin,vicdanımızı nasıl acıtıyor bir bilsen.

İnsanlık utansın.

Bu zihniyetlere yol veren basın, yayın, fikir utansın.

Eyyy! Ne idüğü belirsiz yaratık.

Ne istedin bu sabiden?

Bu savunmasız bu taze gül kokulu yavrudan.

Paramparça olduğun gün, ki olacaksın.

Cehennemden hiç çıkmadan yanacaksın, ki Allah öyle diyor.

Ama bazı suçlar var ki ne Allah'a ne de hukuka bırakılmamalı.

Cezasını toplum vicdanı vermeli.

O annenin çığlıklarını hangi hukuk dindirebilir.

Bir idam yasası vardı?

Kime sordunuz da kaldırdınız.

NECMETTİN ÖĞRETMEN

NECMETTİN ÖĞRETMEN

Yusuf Yılmaz

Hiç öğretmen vurulur mu?

Hangi zihniyet öğretmeni katletmişse,

Asla iflah olmamıştır.

Ben öğretmen biliyorum,

yarın derste neyi nasıl anlatsam da

o çocukları daha iyi öğretebilirim.

Daha yatmadan bunları hayal eder.

- Oğlum okuyunca ne olacaksın?

- Doktor, mühendis, öğretmen...

- Ya sen Hasan.

-Ben çoban olacağım öğretmenim.

-Niçin?

-Çünkü koyunları seviyorum.

Baharın, kuzuların melemesine bayılıyorum.

Daha çok nasıl süt alırım.

Onları, soğuğa, sıcağa karşı nasıl korurum.

Sayılarını nasıl çoğaltabilirim.

-O zaman büyük bir mandıra yapacaksın.

İlacından tut da yemine kadar her şeyi bir düzen içinde olacak.

Hem memleketimizin et, süt, yün ihtiyacını karşıyorsun.

Hem de dışarıya ihraç edip döviz kaynaklarımıza katkıda bulunacaksın.

- Ya öğretmenim ben bunları hiç düşünmemiştim.

İşte öğretmen- bu çağda öğrencilerin beynine böyle güzel idealler ekliyor- sonra çocuğun ruhunda bunlar yeşerip

gelişiyor.

Rüyalarına giriyor.

Yarın o çocuk okuyarak çobanlık hayalleriyle büyük bir ihracatçı oluyor.

Her ülkü için, varılması gereken her hedef için öğretmenin kafasında bir proje vardır. Her öğrenciye kendi kabiliyetine

sunulmak üzere.

Ben öğretmen bilirim. Sabah ezanıyla uyanıp okulu süpüren, sobaları yakan. Andımızı hep beraber okuduktan sonra

çocukların başını okşayarak tek tek sınıflara alan.

Anne sevgisiyle, baba şefkatiyle, sabah güneşinin ışıkları gibi gözlerinin içine bakıp gülümseyerek ders anlatan

öğretmen.

Yazımın başlığını Necmettin Öğretmen koydum.

O da bu hayallerle oraya gitmişti.

Onu yetiştiren öğretmen de bu amaçla yetişmişti.

O bir öğretmendi.

Bunları öğretecekti.

Daha yirmi üç yaşında,

Önünde uzun ömrü olan, bu öğretmenden

Ne istediniz?

Necmettin öğretmeni öldürmekle,

Sadece onu değil,

İnsanlığı, haysiyeti, şerefi de katlettiniz.

Dünyada çok kahpe örgütler gördük.

Ama hiç biri sizin gibi bir öğretmeni öldürüp,

Derenin suyuna atmadı.

Siz o kadar adisiniz.

Sizi o yüce dağların,

Davasını güttüğünü zannettiğiniz

İlencine bırakıyorum.

O karlı dağlara yakışmayan,

Kara, kapkara, korkak ve şerefsiz

Ruhunuzu, havale ediyorum;

Necmettin öğretmenin kalem tutan ellerine.

Işık saçıp sizin çocuklarınızı

Aydınlatacağını engellediğiniz

O güneşten gözlerine.

Gidin cehennemine dibine.

Öğretmenim:

Gittiğin her yerde,

Bayrak bayrak dalgalanırsın.

Hüzünlü duygularla

Yükleri dağlarırsın.

Bunca zahmet bunca çile,

Zalimin elinde pençe.

Bekler pusuda kalleşçe.

Vurur seni arkadan kahpece.

Sanma şehidim seni unutacağımı...

Her bayram sabahında kuşlar uyurken,

Ellerimi uzatıp Mevla'ya

Dua edeceğim ruhuna.

YAŞIN KAÇ

YAŞIN KAÇ

Yusuf Yılmaz

Evde kalmaktan iyice sıkılmıştım. Balkona çıktım, tatlı bir rüzgar esiyordu. Sanki beni dışarı çağırıyordu. Giyindim. Yayla semtinde geziyorum. İnsanlar tedirgin. Yaklaşırken birden yanlıyor. Kimisi hiç aldırıyor. Bir yerden "kokoreç" kokusu geliyor. Karnım da açtı. Dışarıda boş bir masaya oturdum. Soğuk bir ayran ve kokoreç. Baktım bitişikte "ev baklavası " yazıyor. Ayaklarım beni oraya çekti. Baklavayı da devirdikten sonra, çok tatlı hoş bir ses.

-Çay içer misin?

-Yahu kardeşim "çakala tavuk yer misin" diye sorulur mu.

Derken sohbete başladık.

-On sekiz.

Deyince, hafifçe gülümsedi.

- Ne gülüyorsun.Sen bana hangi yaşımı soruyorsun. En çok hoşuma giden "gönül yaşımı" söyledim. Biyolojik yaşımı soruyorsan o belli değil.Ama ben onu yıllar önce kırk beşte durdurmuştum. Azrail gelince onunla pazarlık ettik. yirmi sene istedim, verdi bana, Allah razı olsun. Gelirse bir pazarlık daha yapacağım.Bir yirmi sene daha isteyeceğim! Bakalım ne der.

Ama gönül yaşımdan memnunum.

Kafamda olumsuz ne var yok kaldırıp atıyorum.

Elimde değil mi? Elimde.

Uyku mu? Kafamı yastığa koyar koymaz uyuyorum.

Sırası gelen problemleri gücüm yettiği kadar çözüyorum.

Çözemediklerimi sonraya bırakıyorum. Çözülürse çözülür. Hiç umurumda değil.

Yahu kardeşim bu güneş niye açar?

Bu kuşlar nereye uçar?

Şu denizin güzelliği bakar mısınız? Yüzmesem olmaz.

Bu adalar,bu müzeler,bu ekmek arası balık...

Niye var?

Bir arkadaşla karşılaşmak, geçmişi yad etmek, şakalaşmak, günlük politik hadiselerle kızmak, çayları yudumlarken...

O arada telefonda bir ses "dede gelsene" daha çayı bitirmeden müsaade alıp kalmak.

- Nereye?

-Duymadın mı torunum çağırırdı.

Ah gönlüm ah!...

AYASOFYA

AYASOFYA

Yusuf Yılmaz

Yıl 1919 İngilizler İstanbul'u işgal ettiler. "Ayasofya'ya çan takacaklarmış" diye bağıyordu bir gazeteci Babıali yokuşunu çıkarken.

Oradan geçen bir hamal da bu sesi duyunca "Taksınlar da görelim" diye mırıldandı içinden.

Bu hamal, bu cesareti kimden alıyordu.

İngilizleri İstanbul'a davet eden Sultan Vahdettin'den mi?

Uçaklardan atlan "İngilizler şeriat ordusuna yardım için geldiler. Kuvayı millieçiler kafirdir" diye bildirileri yazan İskilipli Atıf Hocadan mı?

"Bir Türk öldürmenin kırk kafir öldürmek kadar sevabı var" diyen Şeyh Sait mi?

"Ben zaten Arap uşağım " diyen sadrazam Damat Ferit'ten mi?

Sarayburnu'nda İngiliz gemilerini görünce deliye dönen Cafer kapıyı hızla çekip "Ben size gösteririm" diyerek ortalıktan kaybolduğunda kimden cesaret alıyordu?

On sekiz mayısta İngiliz gemilerinin arasından geçerek Bandırma Vapurunun güvertesinde on dokuz tane arkadaşlarına dönerek, Karadeniz'in mavi ve dalgalı sularına bakarak " Geldikleri gibi giderler" derken kime güveniyordu?

Elbette Anadolu'da kahraman ruhlu bir avuç inanmış Türk'e güveniyordu.

Çanakkale'de destanlar yazmıştı.

Conkbayırın'da,Anafartalar da,

Traplusgarpta, Suriyede, Yemende, Kafkaslarda bilenmişti.

Bütün ömrü cephelerde geçmişti.

Sakarya Savaşı ölüm kalım mücadelesiydi.

Onun akli ve kurduğu plan sayesinde kazanıldı.

İzmir de Yunanlıları denize dökünce, İngilizler sessizce İstanbul'u terk ettiler.

Böylece, Yurdun dört bir yanında ezanlar tekrar okunmaya başlandı.

Ayasofya'ya çan takılamadı.

Bunca zamandır orada ezan okunuyordu.Belli bir bölümünde de namaz kılınıyordu.

Hem de Müze olarak kullanılıyor, çok büyük gelir elde ediliyordu.

Fatih'in emaneti yerinde duruyordu. İstanbul'u dolayısıyla Ayasofya 'yı ikici defa fetheden Büyük komutan Atatürk'ün

Bu açılış dolayısıyla adının anılmamasını kınıyorum.

Herkes ne düşünür bilemem.

Dünyadaki hakiki Müslümanlar, Türk Dünyası ve bütün şehitlerimiz Yüce Atatürk'e dua ediyorlar.

DÜĞÜN YAPACAK GENÇLERİ SOYDURMAK

DÜĞÜN YAPACAK GENÇLERİ SOYDURMAK

Yusuf Yılmaz

Her işimizde olduğu gibi düğün yaparken de büyük bir israf ve büyük bir soygun düzeni kurulmuş.

Genç çiftlerin, samimi, heyecanlı duyguları bu konuda istismar ediliyor.

Zor durumdaki ebeveynler neyi var neyi yok satarak - yetmedi - borçlanmak mecburiyetinde bırakılıyor.

Yıllarca evlenmek, yuva kurmak için uğraşan, didinen gençlerimiz evlilik hayatının büyük bir bölümünü bu borcu ödemek durumunda kalıyor.

Neymiş efendim “ ömründe bir defa oluyormuş” diyerek ahırdaki ineğini satıp , şatafatlı düğün masraflarını ödemek durumuyla karşı karşıya kalıyor.

Filanca şurada düğün yapmış , ben daha şaşaalı düğün yapmalıyım zihniyeti yerleşmiş.

Aç gözü doymak bilmeyen düğünle ilgili alış veriş yapacağımız yerler bire on, hakkı olmadığı halde halkı soymaya devam ediyorlar.

Bugün bir düğün yapmaya kalksan en az elli bin liraya kendini kurtaramazsın.

Ortada topladığın yardım paraları daha düğün salonlarına yetmiyor. Gerisini siz düşünün.

Bunun kabahati kimin?

Tabi ki en başta düğün sahiplerinin.

Yani kendimizin,

Ondan sonra bu israfa yol veren idarenin.

Bu gençlere yardımcı olmayan belediyelerin.

Denetlemeyen denetçilerin.

“İslam’da israf haramdır” sözünün gereğini yerine getirmeyen diyanet teşkilatlarındadır.

Şurada mütevazı bir düğün yapmaya kalksan, bir çok zorlukla karşılaşsın.

Düğün yapma ruhsatın yok.

İlla da düğün salonları gitmek mecburiyetine zorlanacaksın.

Bu soygun düzenine son vermek gerekir.

Bütün ebeveynler rahatsızdır. Huzursuzdur.

Saygılarımla.

MURAT CİHAN ÖĞRETMENİME

MURAT CİHAN ÖĞRETMENİME...

Yusuf Yılmaz

Okumak,okuduklarını, yaşadıklarınla ve hayal gücünle bir araya getirerek bir eser ortaya koymak...Bir yazar olarak bundan daha güzel bir şey olabilir mi?

Ve hafızamıza yazılmış olan bu göz nuru emeğimizi okuyucularla paylaşmak,benim için büyük mutluluk.

Mutluluk ne demek?

Sevinmek, sevinçlerimizi, heyecanlarımızı paylaşmak değil midir?

Yıllarca Anadolu'nun bağrında öğretmenlik yapmış, ağlayanlarla ağlamış,gülenlerle gülmüş, sofrasında ekmeğini paylaşmış,düğünlerde, yasta, asker uğurlamalarda beraber olmuş...

Tarlada ekin biçen köylülerle bir ağacın gölgesinde oturup sohbet etmiş, ekşi ayranını yudumlamış,dertlerine ortak olmuş.

Çocuklarını okutmak istemeyen,onları tarlada, bağda çalışın, evde bana yardım etsin zihniyetine karşı " hayır bu çocuklar okuyacak,ebe, hemşire, doktor, mühendis... olacaklar.

Böyle olursa hem sana hemde topluma daha iyi yardımcı olurlar" diyerek onları aydınlatmış, onlara rehber olmuştur.

Bizim insanımızın diğer milletlerde olmayan çok önemli bir özelliği vardır;

Devlet büyüklerine karşı aşırı bir sevgi ve saygı.

Diyelim ki bir kaymakam bir köyü ziyarete gidecek.

Hazırlıklar çok önceden başlar.

Hele Anadolu'da bir köydeyse bu ziyaret, davul- zurna eşliğinde bir düğün havasında olur karşılama.

Ben bunu yaşadım.

Sanki bayram vardı o gün kaymakam köye geldiğinde.

Değerli öğretmenim Murat Cihan, kaleme aldığı eserinden bir bölüm okudum. Beni o heyecanlı mutlu yıllara götürdü.

Tamamını okumak için sabırsızlanıyorum.

Değerli öğretmenime sevgi, saygı ve hürmetlerimi arz ediyorum.